

உ
கணபதி துணை.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

திருவாரூர் வைத்தியநாசு நாவலரவர்கள்

சாரா

சீகாழி வடுக, தேசிகரவர்கள்

இட, வியது.

மீள

என

சீருக்கையா பரம்பரைத் தருமபுரவாதீ மஹா சந்நிதானம்

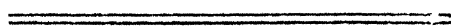
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி.

ஸ்ரீகாழி மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயப் பிள்ளையவர்களால்

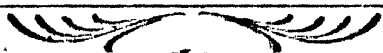
சீகாழி :

‘திரிபுர சுந்தரி’ பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PRINTED AT THE
'THIRUPURASUNDARI' PRESS,
SHIYALI.

உ
சிவமயம்.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

முகவுரை.

வாகை-வல்லாண்முல்லை.

வாயில் வினையறுக்கும் வானமுதர் தென்முல்லை
வாயில் குடவளஞ்சேர் வாயிற்றே—காயிற்
கோடும்புரந் தாமக் குனிவில் லேடுத்தா
னடும்புரந் தாமத்த னாப்பு.

எல்லாவறிவும் எல்லாமுதன்மையும் எல்லாவ நக்கரசுமும்
உடைய சிவபெருமான் தாம் ஒருவரேயாய்ப், பசுக்கள் பாவுற
தமச்சு என்றும் உடைமைப் பொருள்களேயாகத் தாம்
என்றும் உடையவராயே நின்று, பசுபதி எனப்படும் தாம்
பிரபஞ்சம் எங்கும் நீக்கமற வியாபித்து நிற்பாராயினார்,
அவ்வண்ணை யாவருக்கும் விளங்காதாகனின், யாம் எளிதில்
வழிபட்டுய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு எண்ணில்லாத சிவஸ்
தலங்களைப் பூமியில் வைத்தருளினார். அவற்றுட் ரோம
பண்டலத்து ஆலினாட்டின்கண் காலிரிநதியின் வடபாற் சமுத்திர
நோத்திற் சிறந்து விளங்குவது தென்திருமுல்லைவாயில். இத்
திருப்பதி திருக்கலைய பரம்பரைத் தருமபுரவாதீன கர்த்தர்
பரிபாலனத்துக்குட்பட்டது. இவ்வாலயம் கி.பி. ௧௯௧௨ ல் சீகாழி
புரீமத் சிதம்பரநாதமுதலியாரவர்களால் ஜீர்ணோத்தாரணமும்
மஹாகும்பாபிஷேகப்பிரதிஷ்டையும் செய்விக்கப்பெற்றது.

இத்தலமான்மியத்தைத் தருமபுரவாதீனத்துத் திருவாலார்
வைத்தியநாத நாவலரது நான்காம் புத்திரர் வடுகநாததேசிகர்
(௧௬௯௭—௧௭௮௭) இயற்றினார். இவர் சீகாழியில் வசித்துப்
பிரபல கவிஞராகிச் சென்னையிற் றுறைசைக் கச்சியப்பமுனிவர்
(௧௭௭௩—௧௭௮௯) விநாயகபுராண மாங்கேற்றியபோது அப்
பாபைக்கு நாயகராக வீற்றிருந்தா ரென்பதால் இவர் கல்வித்
திறமும் ஆற்றவொழுக்கமும் அறியப்படுவன. இப்புராணவேடு
யானது தந்தை கைவசமிருந்ததை ௧௯௧௨-ல் திருவாலார் இலக்
கண விளக்க பரம்பரைச் சோமசுந்தரதேசிகர் மிக்க பிரியத்
தோடும் பிரதிசெய்து கொடுத்தனர்.

தருமபுரவார்தினத்து உருவது மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி
சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பண்டாரசந்நிதிகளே ஆத
லின் அப்பெருந்தகையாளர்ச்சு இதனை உரிமைப்படுத்தி
உரிமையுரை ஒன்று வரைந்து திருச்சமுதத்திற்குச் சமர்ப்
பிடுத்துள்ளோன்.

திருஞானசம்பந்தரது திருத்தேவாரம் பெற்ற இப்பெரும்
புகழின் இம்மான்மியம் ஸ்ரீ ஸத்தியாநந்த ஸௌந்தரி ஸமேத
ஸ்ரீ யூதிகா பாமேச்வரசுவாமியின் பிரபாவத்தை எடுத்துக்
கூறும் கூசருக்கம் உடையது. இச்சருக்கங்களின் வசனத்தைச்
சுருக்கமாகப் பிற்பகுதியிற் சேர்த்துள்ளோன். முல்லைவன
நாதரையும் அணிகொண்ட கோதையையும் பூசித்துப் பேறு
பெற்றதாக இப்பிராணத்துட் கூறும் சோழவரசன் கிள்ளி
வளவன். இவ்வளவன் திருமால் பிரமன் மரீசி காசிபன்
விவஸ்வான் மனு இக்குவாகு கருக்ஸ்தன் மாந்தாதா முக
குந்தன் (காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்த வவன்) பிருது
லாக்ஷன் சிபி சோழமண்டலந்தாபித்த கராதிராஜன் இராச
கேசரி பரகேசரி இவர்களுக்குப் பின்னோன். தஞ்சைராஜ
ராஜனுள்ளிட்டார்க்கு முன்னோன், காலனுக்கிது வழக்கென
வுரைத்த வவன் (கலிய, பரணி களவு). இக்கிள்ளிக்குப்பின்
இவன் குலத்துத் தோன்றிய இவன் நாமத்தவர் பலர். அவருட்
கூடலாங்கண் பழையன் மாறணப் பொருது சாய்த்துக் கோதை
மார்புறப் பாராட்டப்பட்ட கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (அகம்
நட்சு, நக்கீரர்). சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்
ஒருவன் (புறம் களந, கோலூர்கிழார்). சோழன்குள முற்றத்
துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (புறம் நட்சு—சக, சக,
கக, எடு, களந, உஉசு—அ, நஅசு, நகந, நகஎ ஆலத்துர்
கிழார் வெள்ளைக்குடிநாகனார் மாறேக்கத்து நப்பசலையார்
ஆலூர்மூலங்கிழார் கோலூர்கிழார் ஆடுதுறைமாசாத்தனார் ஐயூர்
முடவனார் நல்லிறையனார் எருக்காட்டீர்த்தாயங்கண்ணனார்),
இக்கிள்ளி சிறுசூழ்கிழான்பண்ணைப்பாடிய புலவனுமாவன்
(புறம் களந). இத்தொல் குடிவளவர் காலத்தே பிராசீனஸ்தல
மாக இலகியது இம்முல்லைவாயிலெனின் இதன் தொன்மையும்
பெருமையும் கூறுதற் கியையுமோ? இப்பழம்பதிமான்மியத்தை
யாவரு முணர்ந்து சிவபிராணை மெய்யன்போடு வழிபட்டுய்தற்
பொருட்டு மஹாசந்நிதானத்தின் கட்டளையைச் சிவசாவகித்து
இந்நூலைப் பிரசுரிக்கத் துணிந்த என் துணியைப் பெரியோர்
ஆதரிப்பார்களாக.

ஸ்ரீகாழி, பிரபவஸ்ரு }
சித்திரைமீ கல }

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயப்பிள்ளை.

திருக்கைலாசபாரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்து

உரு-வது மஹாசந்திரானம்

புநீலபுநீ சப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்தபண்டாரசந்திரியவர்கள்

திருமுன் விஞ்ஞாபனம்.

பாடாண்டினை-உடனிலைத்துறை.

உலகு திகழுக வேர்ப்பு யிலகறம்
 ள்ளவின் டுபிரத் தலையவிழ் முல்லே
 வினையுன முருக்கத் துளைதரு தோற்றந்
 களங்கனி மிடற்றுக் கண்ணுத னிறத்துத்
 துளங்குவெண் டலைநிறை விளங்குவ கடுக்குத்
 துடைவை யெழீஇப் படர்தரும் பாண்டி
 மண்டி லத் தவனிபர்க் கொண்டிறற் றகைநீஇ.
 யிவனே யிளங்கதிர் தவமுதிர் தோற்றத்துப்
 பரைபாற் றவிர்த்த பன்னிறச் சத்தியாக்
 காவிரி கிளைத்துக் கணக்கில் காலெழப்
 பூவிரி வளவர்தம் புனஞுட் டாங்கண்
 தொண்டியர் பரசுந் தொண்டைய ராண்டை.
 நீயே செம்மலை நிலைத்தெனப் பரஞ்சடர்
 தாயே நிற்பத் தாழ்வி லாற்றவி
 னுருப்பிறழ்ந் தொருவ னும்பர் நாணவுந்
 தருக்குந் ரெருவன் தாணிலை பேணவுந்
 துருவிய குறியினைச் சுட்டுதல் கருதி
 நொச்சியும் கிடங்கும் நோன்றுநிற் பனவென்
 நச்சுநர் ஈவிற்து நாமக் கூடலாய்,
 இவனே புடலுயி ரியக்க மிறைவன
 திவரிய வின்றி யியங்கா வென்னப்
 புலப்படுத் தற்காப் பொறிபல சுமந்த
 தலத்தொளிர் முனிவரர் தருமையிற் கூடுவாக்.
 மங்கல குணந்தான் மலிந்தவ னென்றும்
 பங்கமும் மலமில் பண்டின னென்றும்
 நிறைசிவ னென்றும் பறைமொழி யவற்றா
 வரணிலை முழக்கும் விரிந்த வாரண
 விழுப்பொருள் சொக்க மேலவ னீஇ,
 யருவுரு குறிகுண மடிமுடி நாப்பண்
 தருகிலைக் கட்டுச் சார்பிலா வீடு

தணந்தவ னாகித் தனித்தவன் பதியாம்,
 வெண்சிலை போன்று வியனிலை பற்றும்
 பண்ணிய னிலையின பசுவாம், அவற்றைத்
 திண்ணிதி னுறுத்துவ திரிமலம், இவற்றை
 பண்ணலஞ் செழுத்தே யகற்றுவ னென்னு
 முண்மைச் சொருப முவப்ப நுவலா
 மண்ண லாகமத் தப்பொருள் சப்பிர
 மணிய தேசிக மாசிலா மணியிவன்.
 அங்கயற் கண்ணி பங்கின னீஇ, யுளப்
 பங்கயச் செல்வி பாங்கின னிவனே.
 கண்ணுதல் கண்டங் கறுத்தோ னீஇ,
 ழண்டக வாங்கவை யொறுத்தோ னிவனே.
 அறிவான் றானே யறிவிப் பாளே
 யறிவா யறியும் அவனுந் தானே
 அறியும் பொருளு மவன்ற னுபே
 யுடனின் றங்குத் திடனுறக் கெழீஇ,
 பெங்குற் றுணிறை யென்றிசைப் பவர்தம்
 நெஞ்சற் றன்னவின் னீர்மைய சாகலின்,
 பேறு மப்பெரும் பேறறிப் பானும்
 நீறு தவப்பூத்த நீயிரே யாகலின்,
 இனியவு முளவோ வெமக்கிந் திலையினும்
 மருமலர்க் கமலையும் வளஞ்சால் தருவாயுங்
 குருநில மென்னக் குழீஇய வாறு
 திருமுக மலர்ந்த செழுந்தமிழ் வேந்தீர்
 நிறிதூங் கேண்மினும் பிறங்கிசை வாழிப்
 வாழிப் பிசுமம் வாழிய வாகமம்
 வாழிய வடியவர் மாண்பமர் குழாஅத்து
 வாழிய தருமை மசபட் டவனை
 ஞானசம் பந்த நற்பெயர் கொளீஇ
 மீமானதா தான்மிய முறுகக் கூடலின்
 புறப்புற நெறியும் புறமார் நெறியும்
 அகப்புற நெறியு மகற்றிய வ் வகஞ்சால்
 செம்மை நெறியே யம்மைய சரதம்
 ஆகாசம் வென்றிய் கசைவில்சித் தாந்த
 மாப்பெரு வென்றி யடைந்தனீர் நிற்பீர்.
 இருவரு மொருங்கே யிசைந்தனீர் மருவனித்
 பெருநில மடங்கலும் பெருநெறி யிலக நுங்
 கையைப் பறிதல் மெய்யே யன்றோ
 பொய்யா காதென வெய்யா தறைவல்.

அதனால்

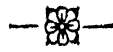
துந்திரு மடத்து நூல்வல் லாருட்
 செந்திரு மாலைனச் சீரியன் வடுகன்
 பேரா காரன் பேரா முல்லை
 வாயி லென்னுதும் வாழ்க்கைமேம் பாநி
 மொழிந்தன னதனை வழிப்படுத் துவிசென
 வச்சத் தோடுதும் பக்க வியம்புங்
 கொச்சை மழலைக் கோடலைக் குதவுதிர்
 பரம்பொருண் முக்கட் பரமனை றென்று
 முரண்படு மூகர் மொய்வனி தொலைப்பான்
 பெரும்பிணி தீர்க்கும் பேரருண் மந்திரஞ்
 சைவ மடங்க னாய்பதி னெட்டினு
 மைந்தே யைந்தென வதுவதிப் பதற்கா
 விருபத்து மூன்றா விரும்பு பட்டத்
 தம்பெயர் ஞானசம் பந்த ராயினிர்.
 சாதன முற்றிய சாதிப் பாணங்
 கோதன மாநாங் குரைகழற் பணிதலும்.
 இறைபணி யாகக் கறைய வெவ்வினை
 தேடலி னுகர்விற் கூடலிற் கழித்துச்
 சோர்ச்சி மாயை செறியிருண் மூலஞ்
 சோர்ச்சியி னலியத் தூய தொண்டின்
 மலரடி வைத்து மன்னுதா னாக்கியும்
 அலர்ப்பத நிழற்கீழ்மர்த்தி யணைந்திப்
 கொப்பச் செய்தும் ஒருவ னாகிச்
 செப்பம் நின்றிடச் சீரதி னடக்கியும்
 இருத்தி யானந்த சொரூப மியைத்துந்
 சிவரூ பந்தொடர் சிவபோ கம்வரை
 அணைந்தோ னாகப் புணர்ந்தனார் கேண்மின்

அஃதான்னி,

நின்மலஞ் சார நிலவிய வவத்தையுட்
 பன்மயல் கடிந்து பகரும் விகாரி
 யல்ல னாக்கித் தொல்லைச் சாக்கிரம்
 தன்வணந் தந்து தாவில் சொப்பனம்
 ஆரச் செய்திங் கரும்புஞ் சுழுத்தி
 ரீரத் தடக்கி நீடருந் தூரியம்
 ஆனந்தா தீதத் தழுத்திய வதீதம்
 பெறுவான் புரிந்து பிணைஇ யுவந்தனார்.

அஃதென்று,

உயிர்தலைப் புல்லி யுரியதா னாக்கிச்
 செய்யுற வணைந்து திதற வடக்கு
 வேதித் தழுதஞ் சாதித் திருந்தனர்,
 காந்த மனல்புனை காந்துப் குளிகை
 பொன்னய முப்புப் புகரறு சீருண
 மிவற்கொடு மருவ வியைய வீங்குக்
 குன்றுத விலனாப் பொன்றுத விலனாப்
 சபத்துவ முளனாச் சமைத்துற் பத்தி
 யாதி யாதற் கிழுக்கிலி ரன்னா
 னதுபவ மொன்றற் கதுகுண னாக
 நல்கினிர் பரவ. நற்றமிழ்க் கமலை
 பல்வளஞ் சுரப்பப் பாசகத் துதித்த
 ஞானப் பிரகாச மானவ ராதவி
 னென்று மினிதி னியைகளும் மியையு.
 சைவநற் கவசஞ் சாத்தி நீவிர்
 மெய்ப்புரி வாளாற் பொய்ப்பகை களை இப்
 புகழும் வலியும் நிகழும் கொடையும்
 அளியும் கவினுஞ் கவியாம் பெற்றகே.

உரிமையுரை.

முப்புவ வத்து நிக்க முல்லைமான் மியமா மாலை
 ிப்புவித் தருமை ஞானத் திலகுமா தின கர்த்தர்
 சுப்பிர மணிய நாமச் சுரேந்திரர்க் குறிய தாமாற்
 றப்பிவ தணிநீதன் முத்துக் தாண்டவ ராயர் பிள்ளை.

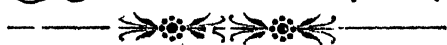

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தென்திருமுல்லைவாயிற்றேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளிமண்டி யுண்டு நிறம்வந்த கண்ட
னடமன்னு துன்னு சுடரோ
னொளிமண்டி யுர்ப ருலகங் கடந்த
வுமைபங்க னெங்க ளரனூர்
களிமண்டு சோலை கழனிக் கலந்த
கமலங்க டங்கு மதுவிற்
றெளிமண்டி யுண்டு சிறைவண்டு பாடுந்
திருமுல்லை வாயி லிதுவே.

(க)

பருவத்தில் வந்து பயனுற்ற பண்ப
னயனைப் படைத்த பரம
ரைவத்தொ டங்க மவைகட்டி யெங்கு
மரவிக்க நின்ற வரனூர்
ருருவத்தின் மிக்க வொளர்சங்கொ டிப்பி
யவைபோத மோத வெருவித்
தெருவத்தில் வந்து செழுமுத் தலைக்கொ
டிருமுல்லை வாயி லிதுவே.

(உ)

வாராத நாடன் வருவார்தம் வில்லி
னுருமெல்கி நாளு முருகி
லாராத விற்ப எனலாத வன்ப
னருண்மேவி நின்ற வரனூர்
பேராத சோதி பிரியாத மார்பி
னலர்மேவு பேதை பிரியா
மராத காத னெதிநேர நீடு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே.

(ங)

ஒன்றொன்றொ டொன்று மொருநான்கொ டைந்து
 மிருமூன்றொ டேழு முடனா
 யன்றின்றொ டென்று மறிவான வர்க்கு
 மறியாமை நின்ற வரனூர்
 குன்றொன்றொ டொன்று குலையொன்றொ டொன்று
 கொடியொன்றொ டொன்று குழுமிச்
 சென்றொன்றொ டொன்று செறிவா னிறைந்த
 திருமுல்லை வாயி விதுவே. (ச)

கொம்பன்ன மின்னி னிடையாளார் கூறன்
 விடைநாளு மேறு குழக
 னம்பன்னெ மன்பன் மறைநாவன் வானின்
 மதியேறு சென்னி யரனூர்
 ரம்பன்ன வொண்க ணவரா டரங்கி
 னணிகோ புரங்க ளழகார்
 செம்பொன்ன செவ்வி தருமாட நீடு
 திருமுல்லை வாயி விதுவே. (ரு)

ஊனேறு வேலி னுருவேறு கண்ணி
 யொளியேறு கொண்ட வொருவ
 னானேற தேறி யழகேறு நீற
 னரவேறு பூணு மவனூர்
 மானேறு கொல்லை மயிலேறி வந்து
 குயிலேறு சோலை மருவித்
 தேனேறு மாவின் வளமேறி யாடு
 திருமுல்லை வாயி விதுவே. (சு)

நெஞ்சார நீடு நினைவாரை முடு
 வினைதேய நின்ற நிமல
 னஞ்சாடு சென்னி யரவாடு கைய
 னனலாடு மேனி யரனூர்
 மஞ்சாரு மாட மனைதோறு மைய
 முளதென்று வைகி வரினுஞ்
 செஞ்சாவி நெல்லின் வளர்ச்சோ றளிக்கொ
 டிருமுல்லை வாயி விதுவே. (ஏ)

வரைவந் தெடுத்த வலிவா ளரக்கன்
 முடிபத்து மிற்று நெரிய
 வுரைவந்த பொன்னி னுருவந்த மேனி
 யுமைபங்க னெங்கள் பரனூர்

தேன்திருமுல்லைவாயிற்றேவாரம்.

வரைவந்த சந்தொடகிலுந்தி வந்து
மிளர்கின்ற பொன்னி வடபாற்
றிரைவந்து வந்து செறிதேற லாடு
திருமுல்லை வாயி விதுவே.

(அ)

மேலோடி நீடு விளையாடன் மேவு
விரிநூலன் வேத முதல்வன்
பாலாடு மேனி கரியானு முன்னி
யவர்தேட நின்ற பரனார்
காலாடு நீல மலர்துன்றி நின்ற
கதிரேறு செந்நெல் வயலிற்
சேலோடு வாளை குதிகொள்ள மல்கு
திருமுல்லை வாயி விதுவே.

(க)

பனைமல்கு திண்கை மதமா வுரித்த
பரமன்ன நம்ப னடியே
நினைவன்ன சிந்தை யடையாத தேர
ரமண்மாய நின்ற வரனார்
வனைமல்கு கைதை வகுளங்க ளெங்கு
முகிலங்க ளெங்கு நெரியச்
சினைமல்கு புன்னை திகழ்ணாச நானு
திருமுல்லை வாயி விதுவே.

(ம)

அணிகொண்ட கோதை யவணன்று மேத்த |
வருள்செய்த வெந்தை மருவார்
திணிகொண்ட மூன்று புரமெய்த வில்லி
திருமுல்லை வாயி விதன்மேற்
றணிகொண்ட சிந்தை யவர்காழி ஞான
மிகுபந்த னெண்ட மிழ்களி
னணிகொண்ட பத்து மிசைபாடு பத்த
ரகல்வான மாள்வர் மிகவே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேன் திருமுல்லைவாயிற்றேவாரம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைகுமர் நாளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா ஆருந் திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

பிறங்குசீர்ப் புராணந் தன்னைப்
பெரும்புவி யச்சி னேற்ற, நிறந்தரு பொன்னை யீந்த
நிருபர்தம் புகழ் கூறிற்று.

முருந்தன மூரலார் முல்லை மான்மியம்
பருந்தன மிறைஞ்சுமத் தருமைப் பண்ணவர்
மருந்தன சுப்பிர மணிய தேசிகர்
கருந்தன மீயநற் காட்சி சான்றதே.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

— ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ —

(க) கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு.

சத்தி யானந்தத் தாயுமை பங்கினன்
சத்தி யானந் தழைக்குந் தமிழ்ச்சொலுஞ்
சத்தி யாவந் தருந்திரு முல்லைவாழ்
சத்தி யானையின் றுமரைப் பாதமே.

மாசிலாமணிநாதர்.

நீர்மருவுஞ் சடைமுடியுந் திருவடியு மாதியந்த நிலைமை
காணச, சீர்மருவுந் திருநெடுமா லேனமாய்ப் படியிடந்து தேடக்
கஞ்சத், தார்மருவுஞ் சதுர்முகத்தோ னோதிமமாய்ப் பறந்து
விண்ணுந் தாழத் தேட, வேர்மருவும் பேரொளியாய் வளர்ந்த
முல்லை வனப்பொருளை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (க)

நின்மலமாய் நித்தியமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய் நினைவுக்
கெட்டாச, சின்மயமாய்ப் பல்லுயிர்க்குந் தோற்றமா யுணர்வரிய
தெளிவு மாகித், தொன்மயமா யைந்தொழிலுந் தொகுத்தருளே
தனுவாகித் தோன்றுந் தேவைப், பொன்மதில்குழ் முல்லைவனத்
தனிதிருநத பரப்பொருளைப் புந்தி சேர்ப்பாம். (உ)

வேறு.

அல்லைவனப் பழித்தகுழ லருன்பொழிவேற் கண்ணி
யணிகொண்ட கோதையிடத் தணிகொண்ட மணியைத்
தொல்லைவன சத்தவனு நாரணனுங் காணச
சோதியைநா தாந்தபரஞ் சுடரான முதலைத்
தில்லைவனத் தருண்டனங் குனித்துநின்ற தேவைத்
தெய்வசிகா மணியைமறை தேடியுங்கா ணாத
முல்லைவனப் பெருமானை மாசிலா மணியை
முச்சுணு யகனையா முன்னியிறைஞ் சிடுவாம். (ங)

அணிகொண்டகோதையம்மை.

பூமகளு நாமகளும் போற்றிசைக்கும் பதத்தானைப் போதார்
தெய்வத், தாமநனுங் குழலானைத் தடவரையைப் பழித்ததனத்
தடத்தி னானைக், காமனுருக் கடிந்தவனுங் காமமுறப் பொருந
கயற் கண்ணி னானைப், பாமருவு முல்லைநக ரணிகொண்ட கோ
தையையாம் பணிதல் செய்வாம். (ச)

தக்கணமூர்த்தி.

மைக்கணுள் மலைமகள் வழுத்து மேன்மைசே
ரக்கணு யகருட னன்று தோன்றிய
முக்கணு யகன்றிரு முல்லை மாநகர்த்
தெக்கணு மூர்த்திதாள் சிந்தை செய்குவாம். (ரு)

வயிரவர்.

உண்ட கஞ்சகஞ் செல்வமுண் டருளுமுண் டுளமா
முண்ட கஞ்சக மலர்தரப் பூம்பொழின் முகத்துப்
பண்ட கஞ்சகம் பயிலிசைக் காழியம் பதியிற்
கண்ட கஞ்சக னிணைச்சரண் பணிவது கடனே. (சு)

வரசத்தி விநாயகர்.

பெருங்களிற்று முகப்பதகன் புயங்களிற்று விழுவந்து
மொருகளிற்றின் முன்னடந்தோ னொளி திகிரிக் கிரங்கிடநேர்
தருகளிற்றி னிருணிற்ஞ்சேர் சமர்க்களிற்றி னுரியார்பால்
வருகளிற்றைத் திருமுல்லை வனக்களிற்றை வணங்குவாம். (எ)

முருகக்கடவுள்.

பார்காட்டுந் திசைமுகத்துப் பண்ணவனைச் சிறைகாட்டி
வார்காட்டுந் தனக்கோட்டு வள்ளியொரு புறங்காட்டிக்
கார்காட்டுந் திரைகடலிற் கவிழிணர்மா முகற்றுணியக்
கூர்காட்டு மிருதலைவேற் குமரனணை யடிபணிவாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

ஒருமைதரும் பரம்பொருள்பா லுமைமுலைப்பால் தருவிருப்பா
லருமைதருந் திருப்பதிக மண்ணல்தலந் தொலும்பாடி க்
கருமைதருஞ் சமண்கிளையைக் கழுவேற்றிச் சிவசமயப்
பெருமைதரும் புகழ்க்காழிப் பிள்ளையார் பதம்போற்றி. (க)

திருநாவுக்கரையராதியர்.

நாவரசி னருள்போற்றி நம்பிதிரு நாவலூர்த்
தேவரசி னடிபோற்றி சிறந்ததிருப் பெருந்துறைக்குண்
மேவரசின் கழல்போற்றி மேதகுமந் திரமாலேப்
பாவரசின் சரண்போற்றி பரவுமன்பர் பதம்போற்றி. (௮)

நந்திதேவர், சண்டேசப்பிள்ளையார்.

சுரருடம்பினுந் தவருடம்பினுந் துதிநிறைந்தவிஞ் சைய
ருடம்பினும், பரவுதண்பிரம் படித மூம்பிடும் பரமநந்திதன் பத
மிறைஞ்சுவாம், பிரணவஞ்சொலும் குரவனந்தணன் பெருகு
தந்தைதன் றுள்தடிந்தவன், றானணிந்தகொன் றையுமணிந்து
நின் றருள்வழங்குதண் டியைவணங்குவாம். (௮௧)

சைவமே வளர்க வேதந் தளிர்கமா தவங்கள் சூழ்க
மெய்வளம் படர்க மேன்மேல் வேந்தெலாம் வாழ்க வென்று
மைவளர் கண்டவ் கீர்த்தி மன்னுக் முல்லை மூதூர்த்
தெய்வமாக் கதைமண் மீது சிறப்பொடு தழைக வென்றே. (௮௨)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்.

— ❦ ❦ —

அவையடக்கம்.

இரும்பதனாற் பொன்னிலைமே விடச்சொல்வ போலெவரு
மென்றா நொய்மைத், துரும்பதனாற் றாண்வலிமை சொற்படுவ
போற்கைப்புத் தோன்றும் வேம்பாற், கரும்புமிசு சுவைபெறுவ
போற்சிறியேன் புன்கனியாற் கவிஞர் சேர்த்த, பெருந்கமிழும்
புகழ்பெறுமா லென்றமிழ்க்கு மவர்புகழ்ச்சி பேச லாமால். (௯)

தென்மாந்தை வேளாள னிராகவன்சேய் வீரப்பன் சிந்தை
போலு, மென்மனமுந் தழைத்தோங்கி முல்லைவனச் சரிதைசிறி
தியம்ப லுற்றேன், பொன்மகளைப் பொருந்தியமால் மண்மகளைப்
பிரிந்ததனோ புலமை மிக்கோர், நன்மதியாற் பேரான வடுகன்
வாய்த் தமிழென்று வைவசொல் லாரே. (௧௦)

அவையடக்க முற்றும்.

— ❦ ❦ —

(௨) நகர்வளச்சருக்கம்.

பொன்னுல சுவரி யாடைப் புவிபினு முளதோ வென்னத்
துன்னுமா ளிகையு நீடு சூளிகைப் பரப்புந் தாவில்
மின்னுதோ ரணமுஞ் சூழும் வீதியும் வேலை யார்ப்பு
மன்னுதென் முல்லை மூதூர் வளம்பல விளம்ப லுற்றேன் (க)

வேறு.

செய்யகதி ராதவன்போ லெழுந்தமுகில் கருங்கடற்றெண்
டிரைநீர் தேக்க, மையகங்கு லிருளென்ன வானமெலாம் பரந்
துருமு வழங்கி யார்த்துத், துய்யமுடிச் சையமிசை மதிநிலா
வெள்ளமெனச் சொரிநீர் மாரி, வையமுழு துய்யவரைக் கையெ
னவெள் ளருவிநீர் வழங்கிற் றம்மா. (௨)

வேறு.

அருவி நின்றிழிந் தம்மலைப் பொருளரித் துடன்கொண்
டிரவி யீட்டட்போ லார்த்தினித் தவழ்ந்தமா வெயினர்
தருகு றிஞ்சியும் பாடையு முல்லையுந் தணந்து
மருத மேபுகுந் திறைவர்பல் பதிகளுந் வணங்கி. (ங)

வேறு.

கரிய வங்கயற் கண்ணினைக் காட்டிக் காமர் புற்புதங் கனத்
னங் காட்டிச், சரிம லர்க்குழற் சைவலங் காட்டித் தனிமு கத்
தெழிற் றுமரை காட்டிப், பரிபு ரத்தொலி துழனிகள் காட்டிப்
பன்ம ணித்திரள் பலமணி காட்டி, விரிதி ரைத்திரள் தாமரை
காட்டி மேவு காவிரி மெல்லியல் செல்லும். (ச)

கரையெ லாம்பல நவமணி யிறைத்துக் கையெ லாமலர்க்
கனிகளை வகுத்துத், தரையெ லாம்புறத் திவலையான் மறைத்துத்
தண்க டற்கரைப் புளிமுங் குறைத்து, வரையெ லாம்பெறு
முல்லைசூழ் தெய்வ வளந் கர்ப்பிரான் மலர்த்துணைப் பாதந்,
திரையெ லாமலர்க் கரமென விறைஞ்சித் தென்றி சைக்கணை
சிறந்தது பொன்னி. (ரு)

வேறு.

தடவரைச் சிமய மான தாய்வயிற் சந்தங் கொண்டு
கடமதப் பகட்டின் முத்தங் கையரிக் கொண்டு வாரிக் [னி
குடதிசை வளங்கொண் டெங்குங் குணதிசை முகத்துப் பொன்
வடதிசை நோக்கி முல்லை வாயிலே வணங்கச் செல்லும். (சு)

மாருதக் கயிறு பூண்டு வருந்திரைப் புரவி பாயக்
காருடை யோத மோதிக் கறங்கொலி முரசு மார்ப்ப
வாருதிக் கிறைநீ ராழி மண்டப வீதி தோறும்
பாருடை மரக்க லத்தோர் பற்பல நடக்கு மாதோ.

(எ)

செருக்கொளத் தீவின் மீனந் திமிதிமி திமிலஞ் செய்ய |
வருத்தெழுத் திமிங்கி லங்க ஞ்றுசிறு மீன்க ளோட
வெருக்கொளச் சுறவுக் கூட்ட மீனேற்று மகரஞ் சீறி
மரக்கலஞ் சாயப் பாய வளர்ந்தது வாரி யோதை.

(அ)

ஆயிர மிப்பி சூழ்ந்த விடம்புரி யலைமொத் துண்ண
வாயிர மிடம்பு ரிக்கொண் டணிவலம் புரிச்சங் கார்ப்ப
வாயிரம் வலம்பு ரிச்சங் கடர்சலஞ் சலங்கள் சூழ
வாயிரஞ் சலஞ்ச லஞ்சு முரிபாஞ்ச சனிய மாமால்.

(க)

வேலையின் சிறப்பும் வேலை மீதெழுங் கதிரு நீண்ட
தாலமுங் கனிகள் வீழுந் தகைமையுஞ் சாற்றுங் காலை
மாலவன் றிகுரி யேனி வருகிற னிருதர்க் கொன்று
நீலவெஞ் சிரங்கள் விழ்த்தி நின்றிடும் நிலைமை போலாம்.

(இ)

வேறு.

சக்க ரந்தவழ் மீனைப் பரதர்வஞ்
சக்க ரங்கொடு தாமவலை வீசுதல்
சக்க ரத்துயிர் தோறுந் தடவிப்பா
சக்க ரச்சமன் வீசுந் தகையதே.

(ஊ)

வேறு.

வரம்புநிறை பட்டி னத்து வரும்பரதர் மடந்தையர்க
ளிரும்பனகோட் டியர்புன்னை யிளமுனைவெண் கழங்கெறிந்து |
பெருஞ்சுறவங் குழைகாட்டப் பேருவரி திரைந்தெறிக்கக்
கரும்பனையின் கருக்கெடுத்துக் கலைச்சுற வகிர்வரால்.

(உ)

வேறு.

நக்தொடு தரளந் தூக்கி நறைமலர்ப் புன்னு கப்பூங்
கொத்தொடு தாம நாற்றிக் கொம்பொடு பவளங் கட்டி
முத்தொடு மிப்பி யாடும் பரதர்மா ளிகைமுற் றத்து
வித்தொடும் வினவிற் காய்வ வீசிய வலையு மீனும்.

(ஊ)

உவரிதன் திரைத்தின் காலா லுதைத்தவண் வலையை யோட்டித்
தவழ்வளைக் கொடு ருட்டித் தடங்கரைப் புளினந் தெற்றிப்
பவளமு முத்துந் தூர்த்துப் பரத்தியர் சிற்றின் முற்றச்
சுவடுபோன் றழிப்பச் சீறுந் துழனிசேர் முல்லை முதுர்.

(ஊ)

வேறு.

செங்குவளை வெண்கமலஞ் செங்கமலங் கருங்குவளை சேர்ந்து கடடிப், பொங்குதிரைப் புனற்றடத்துப் பூம்படாம் போர்த் தெனெப் பொலிந்த காட்சி, சங்குதவழ் முல்லைவனத் தெம்பிரான் நிருநயனந் தம்மி லொன்றஞ், செங்குதிரை வெண்குதிரைச் செம்பாம்பு கரும்பாம்பு சேர்த லொக்கும். (௮௫)

வேறு.

கானகக் கைதை வெள்வாட் கைக்கொளக் கடிப்புன் னாகங் கானக முழுத்தோன் மேனி கைக்கொளக் கஞ்சந் திங்கட் கானக மனைய மாதர் கண்டன முல்லை வாயிற் கானகந் திருவம் பாடக் கண்டன முல்லை வாயில். (௮௬)

காமரம் படருங் கீதங் காவிரேர் கண்ணார் பாடக் காமரம் புடருங் கீதங் காவிரேர் கண்ணே பாடுந் தாமரைத் தானைத் தேடத் தரையிடந் துழலு மீசன் தாமரைத் தானைத் தேடத் தரையிடந் தவன்போற் கேழல். (௮௭)

கோலவெண் கோட்டு முத்தின் கோலவெண் ணிலவார் காவே நீலமா விருளைச் செய்யு நீனிறக் கிடங்கே யானே யோலமிட் டலறற்போற்கல் லோலமே யுவரி நீர்மோ தாலமே யெனவிருண்ட தாலமே பரந்த தெங்கும். (௮௮)

வேறு.

வேதமே வளர்க்குஞ் சைவ வேதிய ரிடமுங் கீத நாதமே வளர்க்கு நல்யாழ் நாடக ரிடமுங் கேள்விப் போதமே வளர்க்கு ஞானப் பொருளினோ ரிடமுங் கோடா நீதமே வளர்க்குஞ் செங்கோ னிருபர்வா ழிடமு நீடும். (௮௯)

வேறு.

ஆகு திப்புண்க யெழுச்சியா லகிற்புகைத் திரளான் மேக லோகமு மொத்தது பேரின்ப வினாவான் மாக லோகமு மொத்தது நவமணி வளத்தா னாக லோகமு மொத்தது முல்லைமா நகரம். (௯௦)

வேறு.

கம்பலைப் பரிபுரக் காலி னூர்நடச் செம்பொனின் மாடமேற் சித்தி ராக்கள்போ ஸம்புயத் திருவனா ராடந் காணிய வும்பர்நா டியர்புகுந் துறைவ ரெங்குமே. (௯௧)

வேறு.

கொற்ற வர்க்குமொன் றில்லதந் நகரினிற் கொடுங்கோல்
கற்ற வர்க்குமொன் றில்லது பெரும்பொருட் காத
னற்ற வர்க்குமொன் றில்லது சித்தமெய்ஞ் ஞான
மற்ற வர்க்குமொன் றில்லது வறுமையின் வழக்கம். (௨௨)

வேறு.

பலமடற் குறுமுள் வெண்பூப் பச்சிளந் தாழை மன்றத்
தலம்வருங் குளிர்ப்பூந் தென்ற லனைந்தவர் மறுகிச் செல்ல
விலவிதழ்க் கருங்கட் செவ்வா யிளஞ்சொலார் தோளு மார்பும்
புலம்விடாப் பாதப் போதும் பொருந்தவா டவரைத் தோய்வார்.

கேதகை மடற்பூ வாசந் கிடங்குதோய் நெய்தன் மண்டப்
போதரு புன்னை வேரி பொழில்கொளும் வீதி தோறும்
மாதர்மென் முலையிற் சாந்த மலர்க்குழல் மணங்கள் சூழுஞ்
சீதள முல்லை வாசந் திருக்கோயில் வலமாச் செல்லும். (௨௪)

வேறு.

பொன்ம திற்புனை ஞாயில்குழ் வாயிலிற் பொலிந்த
தொன்ம திப்பசம் பொன்னெடுங் கோபுரத் தொகுதி
முன்ம தித்திசை நிதியவன் மொய்வகை யிறிணும்
பின்ம தித்தயன் சமனுமாய்ப் படைத்தெனப் பிறங்கும். (௨௫)

வேறு.

நிரைதரு பதிக டோறு நீடுகு ளிகைக டோறும்
வரைதொறுங் கோபு ரத்து வயின்னெறுங் கொடிக ளாடுங்
கரைதருங் கடலிற் றுவுங் கறங்குதெண் டிரையே யன்றித்
தரைதரு மலைக டோறுந் தாவுவெண் டிரையுண் டென்ன. (௨௬)

தினமரு மாலை வேலை மலர்தரச் செய்த லாலும்
வனமுலைப் பெயரி னாலு மானிரு நோக்கத் தாலுஞ்
சனகனுக் கருள்வோன் மேனி தழும்புற வளைக்கை யாலும்
வினவிடைக் கொடியி னாலுங் கவுரிபோல் விளங்கு முல்லை. (௨௭)

நகர்வளச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம் சக.

(௩) நைமிசச்சுருக்கம்.

முல்லை மாநகர்ப் பெருமையு முல்லைபூ சனைசெ
யெல்லை காணரு மாசிலா மணியரு ளெழிது
மொல்லை யிற்கதி யளித்ததீர்த் தங்களு முணர்ந்தோர்
சொல்ல மண்மிசை விளங்கிய வளஞ்சில சொல்வாம். (க)

ஆதி தன்கயி லாயமால் வரைபிரிந் தறியா
நீதி கொண்டவேழ முனிவரு முனிவரு நீர்மைக்
கோதி லாதவ ரருளெண்ணு யிரத்தவர் குழுவுஞ்
சோதி நேமியான் பேரவை யெய்துவான் றுணிந்தார். (உ)

அரவ ணைக்கடற் சேக்கையா னருள்முனிக் கடலை
வரவ ணைந்துளா நெதிர்தனன் பணிந்தனர் வந்தார்
சிரவ ணக்கொடு மஞ்சலி யொடுமவர் சேரல்
சரவ ணத்தன்முன் வானுளோர் சூழ்ந்தவத் தகுதி. (ங)

தனித்த னித்தனிப் படமுனிக் கணத்தவர் தம்பா
வினத்த ராயெழீஇ யாதிவண் சென்றவா நென்றான்
முனித்த வத்துளோர் மகம்புரி நீணெறி மூன்னி
நனித்த வம்பெற வேண்டிடம் நல்கென நவின்றார். (ச)

அருப்ப மாயரி யம்புயற் குரைப்பவங் கவனோர்
தருப்பை வாங்கியோர் நேமியொன் றுருட்டமுன் சார்ந்த
கிருப்பு விக்குளிங் கிருப்பிரென் றந்தணன் செப்பு
விருப்பு றும்பதி நைமிசா ரணியமாய் விளங்க. (ரு)

மூடுங் கார்முக வண்டுமேற் சூழ்தலான் முகில்வா
னீடுந் தாமத்தாற் றுமத மெல்லைநீந் குதலால்
வாடுஞ் சோலையா லங்கியங் கடவுள்முன் மகிழ்ந்து
நாடுங் காண்டவ வனமொக்கும் நைமிசா ரணியம். (க)

மோன மாகுவர் சிலர்சிலர் தருப்பைகள் முடிவர்
தான மீசுவர் சிலர்சிலர் தவம்பர வுவரா
னா மாடுவர் சிலர்சிலர் நற்கலை நனைவா
ரான வித்தொழில் முனிவர்வாழ் நைமிசா ரணியம். (எ)

சரியை யுள்ளவர் யோகசா தனையுளோர் தாவாக்
கிரியை செய்பவர் ஞானிகள் மோனிகள் கேள்வி
தெரியும் ஞானரு ஞானஞ் யத்திறந்தெளிந்தோ
ரரிய வேள்வியர் வாழ்வது நைமிசா ரணியம். (அ)

புனித வர்விகள் சமிதைகள் பலர்மலர்ப் பொழில்கள்
கனிகள் காய்கள்நல் லட்குகள் தருப்பைகள் கனலிக்
கினிய வத்திர வியங்கள்சா விகள்வினா தடங்கள்
'நனிவ ள்ரந்திட நல்குமால் நைமிசா ரணியம். .

(௬)

ஆய நைமிசா ரணியத்தம் முனிவர்கூழ் வந்து
மேய மாதவச் சூதனை வேதியர்க் கெல்லா
நாய கன்றனைப் பணிந்தவ னருள்பெற நாடித்
தூய மேனியன் சவுனக மாமுனி சொல்வான்.

(௭)

எண்ணி லாவருட் சூதனை யிருந்தவக் குன்றே
நண்ணி நீடுமெய்ஞ் ஞானகா ரணஞ்சொல நாவி
னெண்ணில் யாவரு முய்ந்திட மறைப்பொருள் விரித்து
மண்ணில் யாவரு முய்ந்திடச் சிவகதை வகுத்தோய்.

(௮)

மங்க ளேசர்தம் பெருமையு மந்நகர் வளமு |
மங்க ணுற்றிடு புனிததீர்த் தங்களி னடைவு
மெங்க ணுப்பெற்ற கரியவின் பழுந்தெரிந் திசைத்தோய்
தங்க வாய்மையா லறிந்தன முளத்தினுந் தரித்தோம்.

(௯)

அன்று முல்லைமா வனமென வைம்புலூப் பகையை
வென்ற நம்மிறை வியாதனு மதன்பெயர் விரித்து
நன்று நன்றென யாமெலாங் கேட்டுள நயப்ப
வென்று மேன்மையா மப்பதிக் கெல்லையு மிசைத்தான்.

(௧௦)

தவமெ லாம்பயன் பெறவரு டருவது தவத்தோர்
பவமெ லாந்தொடைத் திடுவது தடங்கடற் பார்பாற்
சிவமு லாவிய பூமியு மானது தீயோ
ரவமெ லாந்தொலைத் தறிவுமே லாக்கிய தவ்வூர்.

(௧௧)

அளவி னேய்தனக் கெளடக மாவதந் தணர்க்கு
மளவி லாதவப் பரம்பொரு ளாமாயிதில் வாழ்வோர்க்
களவில் செல்வமுந் தருவது சீர்த்தியுந் தருவ
தளவில் வைபவம் யாவையுந் தருவதா மவ்வூர்.

(௧௨)

என்ன முன்னைநா ளகத்தியன் வதிட்டனோ டெழுவ |
ரன்ன வத்திரி நின்னுடன் யாவரு மறிய
முன்ன ருங்கவி வியாதனன் றுரைத்ததை முதியோ
யுன்னி யங்கதன் விரிவெலா மறைதியென் றுரைத்தான்.

(௧௩)

சவுன கன்சொலக் கேட்டலு மம்மொழி தவறான்
மவுன நீங்கினன் மகிழ்ச்சியா லோங்கினன் வகுப்பான்
மவுனத் தோரோடு மருளொடும் பொருளொடு மடைவிற
கவன மாப்பரிக் கதிரெனுஞ் சூதனுங் கலைஞன். (௮௭)

தொல்லை நீர்மைசேர் சவுனக கேட்டியாற் சுருதி
பெல்லை காணியன் முனிவிரங் கேட்குதி ரிசைக்கேன்
முல்லை மாவனத் தமலன்வீற் றிருந்தவம் மூதூர்ச்
சொல்லை யும்பொருட் பயனையுங் கடந்திடு தொகுதி. (௮௮)

வளர வெற்பின்பாற் பிறந்திடுங் காவிரி வடபா
லுளத லங்கள்மெய்ஞ் ஞானபூ மிகளவற் றுறைந்தோர்
கிளர மூழ்கினோர் புனலுடற் கொள்பவர் கிளையோ
டாவி லாப்பரப் பிரமத்திற் காணிபெற் றடைவார். (௮௯)

வேறு.

காவிரிநீர் குடகத்து வேதன்மகம் புரியுந்
| கனற்குண்ட தீர்த்தமாங் கடவுளகத் தீசர்
மேவுமதன் கீழ்பாலின் மேனோக்குந் தரமாம்
வியன்நீர்த்த மதன்கீழ்பாற் கனகமெனுந் தீர்த்தந்
தாவினா வதன்கீழ்பா லெய்ப்பில்லாத் திரைசூழ்
சையமா மலகமெனச் சாற்றுமிரு தீர்த்த
மாவினென விசையந்தி காவிரிசங் கமமா
யணையுமிட் மரியதலம் வினையனைத்து மகற்றும். (௯௦)

செழுங்கயிலை யெனுநதிதென் காவிரியா நதியார்
தீர்த்தத்தென் கீட்டிசையிற் றிகழிந்கோய் மலையிற்
ரெழுமமராக் கருளுதவுஞ் சோதியவர் கீழ்ப்பாற்
றுகளறுசின் தாமணியாந் தீர்த்தத்தென் றாய
விழுமமுறு தாயுமாம் விமலர்வட கரையின்
மிக்கதிரு வாணைக்கா வியனாவ லீசர்
| பழம்பதிவைத் தியநாதம் கீட்டிசையன் பிலாலர்
துறைப்பதிக்கீழ் மழபாடி வைத்தியர்தம் பதியே. (௯௧)

போற்றியவப் பதிதென்கீட் டிசைதனிலை யாறு
புகழ்தருகை லாசகிரி தரிசனந்தந் தருளிச்
சாற்றுதமிழ்த் திருநாவுக் கரசினையாட் கொளுமா
தலமதன்பூ ருவதிசையிற் றுரகமெய்ப் பொருளா
யேற்றமிகு சிவகுருநா யகன்மறைகள் பரவ
வினிதமரு மலையதன்கீ டெழிற்சூடமூக் கமலன்
காற்றுறுநற் றிசையதனி லேரண்ட முணிக்கோன்
கருதுதிருக் கொட்டைநகர் கவினதன்பூர் வத்தே. (௯௨)

கணபதிமங் கலமுறநற் பூசனைகள் புரியுங்
கண்ணுதன்மங்க லப்பரமர் திருநகரப் பதியின்
குணதிசையிற் சுற்பகத்தா யுடையோடக் கினீசர்
குலவுமெழிற் கஞ்சனா ரப்பதியின் கீழ்பா
விணையிலகத் தியமுனிக்குத் திரிகோடி யுருவ
மெந்தையான் காட்டவக மகிழ்ந்துடனம் முனிவன்
மணமலர்கொ டருச்சிக்கும் பெரும்பதியப் பதிக்கு
வடகுணபா லிருக்குமொரு வளம்பதிகாற் றுதுமே. (௨௩)

அரியதவ மியற்றவெம திறைவர்தரு வரத்தா
லாயிரத்தெட் டண்டமு தரசுபுரி சூரன்
பெருவலியா லமரர்களைப் பெருந்துன்ப மாற்றிப்
பீடுளவெங் கோனடத்திப் பெற்றியிற் று நாளி
லொருவியொளித் திடுமமர ரேவுதலின் மார
னொளிந்துமலர்க் கணைவிடுப் புடலெரிய விழிக்கும்
பரமனது திருக்கொறுக்கை யெனவுரைவீ ரட்டப்
பழம்பதியப் பதிவடகீழ் பாற்பதியொன் றுளதால். (௨௪)

ஆதித்த நகரெனவாங் கருப்பறிய லூரி
னாங்குற்றம் பொறுத்தருளு மாதியமர் தருமக்
கோதில்வட குடபாலிற் கலைச்சிபுரி யன்பிற்
குனிந்துகலை யர்க்குநிமிர்ந் தருளுமிறை வைகும்
வேதமுறை திருப்பனைதா லப்பதியின் கீழ்பால்
விமலர்பசு பதியீச ரமர்ந்தருளு மாங்கே
சோதியுமை பந்தணநல் லூரெனவா கமநூல்
சொல்லியநற் பதியதற்குத் தொகுத்தகுண வடக்கே (௨௫)

வானவர்மா முனிவரரும் வணங்கிமகிழ்ந் தேத்தும்
மதிமவுலி யொருபங்கின் மலைமகளுக் கினிப
மோனபா ஞானமறை முடிவையுரைத் தருளு
முழுமுதல்வை கியதிருவோ மாம்புலியூர் மருங்கி
லீனமலீ சானத்தின் பிரமபுர மாரு
மிதன்கீழ்பாற் குருகாஆ ரிறைவர்பதிக் கிப்பாற்
றேனமரு மலர்ச்சோலை நவதீர்த்த முளதாந்
திகழுமுல்லை வனநாதர் செழுப்பதியீ தாமே. (௨௬)

வேறு.

இன்ன மெண்ணிலாத் தலமுள பரமன்வா யெல்லை
யன்ன வித்தலங் கட்டுகலாஞ் சிறப்புடைத் தாரும்
பொன்னி மாநதி யெல்லையி லிருந்தவன் புகழை
யென்ன சொல்லுகே னவனரு ளாற்சிறி திசைக்கேன்.. (௨௭)

ஆதி யந்தமி லாதவ னணிகொண்ட கோதை
பாதி கொண்டமெய்ப் பங்குகொண் டிருந்தருள் பரம
ஐதி யந்தணன் முல்லையந் தழும்புடைத் தலைவன்
சோதி யெம்பிரா னிருந்தன னருந்தவர் துதிப்ப. (௨௮)

ஐய னுலயத் தநிலுமா திசையினி லங்கண்
கையி ராயிரம் வதனமோ ராயிரங் கரந்து
செய்ய வார்சடை முடிமிசை யிருந்துவாழ் திறம்போல்
வைய முய்யவோர் கூபத்திற் கங்கையாள் வாழும். (௨௯)

செங்க னாயக னுலயத் தங்கிமா திசையிற்
பங்க யாசன னுலிரு கையினுற் பயின்ற
துங்க வேள்வியின் விதியெலாம் புவிபெலாந் துதிப்ப
மங்கை பங்கனு நாட்டுவான் பிரமமா தீர்த்தம். (௩௦)

பண்ணு லாமொழி யுமையவள் பங்குறை முல்லை
யண்ண லாலய முன்னரப் பொன்னியி லணித்தாய்
மண்ணில் யாவார்க்கும் வான்பதத் தெவார்க்குமற் றெவார்க்குந்
தெண்ணி லாவெழுந் தெனப்பெறுஞ் சந்திர தீர்த்தம். (௩௧)

பொன்னி மாநதி போன்றது புராதனக் காசி
தன்னி னன்னதி யொத்தது குறுமுனி தாங்குங்
கன்னி வானதி யானது கறைமிடற் றிறைவன்
சென்னி மேனதி திகழ்ந்தது சந்திர தீர்த்தம். (௩௨)

கன்ம சஞ்சிதங் களையெலாங் களைந்திடுங் காணிற்
றென்மை யாணவ மலத்தையும் புலர்த்திடுந் தோயில்
வன்ம வெம்பிணி யகற்றிடு முட்கொளின் மாறூச்
சென்ம நோயையு மாற்றிடுஞ் சந்திர தீர்த்தம். (௩௩)

திரைவ முங்கினு றுரைபெருச் சந்திர தீர்த்தக்
கரையி னிற்சிவ லிங்கமொன் றுளதுதண் கயிலைப்
பரைப ரம்பொரு ளுடனும்வீற் றிருந்திடும் பத்த
ருரைக டந்தபே ருலகநா யகரென வோத. (௩௪)

ஓது மவ்விலிங் கந்தனை யிடைவிடா துவந்து
போது முன்றிலு மருச்சனை புரிந்துமுன் போற்றித்
திது தீர்த்திடும் தேவரு முனிவர்தந் திரளு
மாது பாகன்றன் பணிபுரிந் தவ்விடை வசிப்பார். (௩௫)

வேறு.

கார்த்திகைத் திங்க டன்னிற் கருதரு திங்க டன்னிற்
சாத்திர முறைமை தன்னிற் சந்திர தீர்த்தந் தன்னி
லேத்தியே மூழ்கி னோரில் வாழ்வினிற் குபேர னுவர்
நீத்திடுந் துறவோ ராய்மே னிமலனார் பதத்தைச் சேர்வார் (௩௬)

செஞ்சடை முல்லை நாதன் நிருக்கோயிற் றென்கீழ்ப் பாலா
மெஞ்சலில் முனிவர் வாச மெண்ணிலாக் கதிகள் பெற்றோ
ரஞ்செழுத் துருவோ ரொன்றே யாயிரங் கோடி யாகுஞ்
சஞ்சிதப் பகையா காசத் தானமென் றதற்கு நாமம். (௩௭)

வேறு.

சந்திரவி னடந்தபிரான் நிருமுல்லை வனப்பதியிற் றனது
பேராற், சந்திரதீர்த் தம்மெனவோர் தீர்த்தம்வகுத் தப்புனலிற்
ரூழ்ந்து தோய்ந்து, சந்திரிகை மேனிமிரச் சடரோக மேறிவ
ருஞ் சாபந் தீரத், சந்திரன்முன் னெடுங்காலந் தவம்புரிந்து சுர
ரேத்துந் தகுதி பெற்றான். (௩௮)

மாயிருஞா லப்பரப்பின் மலரனைத்துங் கொணர்ந்துமுல்லை
வனந்தா னன்பா, லாயிரநா மமும்பரவி யாயிரத்துப் பத்துமல
ரர்ச்சித் தேத்திப், பாயிரவி படரொளிபோற் பயில்கயிலைப்
பரமனிருக் கையின் பாங்கு, ரேயிருந்தனன் சடாயுமுனி சிவார்ச்
சனா பலப்பெருமை யியம்பற் பாற்றோ. (௩௯)

சுந்தரனென் றொருநிருபன் வெண்குட்டந் தொலைந்தறவுந்
தூய்மை யாகச், சந்திரதீர்த் தம்படிந்து தருணவுருக் கொண்
டெழுந்தான் ருவா விஞ்சைக், கந்திருவர் மாகதியூர் சேர்ந்துமா
கதியனைத்துங் கைக்கொண் டாரா, லிந்திரனூர் விண்ணுள்ளோ
ரெண்ணிலா ரிறைஞ்சியரு ணண்ணி னாரே. (௪௦)

தனுசுரண புவனபோ கத்தனையான் மும்மலமுஞ் சனிப்ப
வேங்கி, நினைவரிய தோற்றத்தி லிறந்துபிறந் துழலுமுயிர் நிலை
கட் கெல்லா, மனவரத மருள்பொழியுந் திருவுருக்கொண்
டிமையவல்லி யதுசந் தான, மினிதிருந்து வினையாடு மாடரங்கு
முல்லைவன மென்று கண்டாய். (௪௧)

விண்விளங்க மிளிருமைஞ்ஞாற் றிரட்டிகடுங் கதிர்க்கிரணம்
விரித்துக் காட்டி, மண்ணிளங்க விருடுவந்து வரும்பகலோன் நிரு
முல்லை வனத்தான் றுளைப், பண்ணிளங்க விசைபாடிப் பனிமலர்
கொண் டினிதிறைஞ்சிப் பரமன் மேனிக், கண்விளங்குங் காட்சி
யினால் மாட்சியவ னருள்சாட்சி கைக்கொண் டானால். (௪௨)

ஒருமைமின்னு ரிருவரொடு முப்பொழுது நான்மறையஞ்
செழுத்து மோதித், திருமுகமா றுடையவே ஞாலகேழுந் திசை
யெட்டுந் திருத்தோள் வேய்ந்த, வருமணியொன் பதுமொளிரப்
பத்தியொடு முருத்திரார்பன் னொருவர் போற்றும், பொருளை
முல்லை மாபதியிற் பன்னிருகைத் தாமரையாற் பூசித் தானால். (1)

கடதடக்கிம் புரிக்கோட்டுக் கரடகம்பக் களிற்றுமுகக்
கடவுள் கண்டு, தடமலர்கொண் டினிதிறைஞ்சி வழிபடுதற்
கிசைந்ததுமித் தலமே சைல, மடவரலோர் பங்குடையான்
றனையங்கா ரகன்பன்னுள் வணங்கி யேத்திப், படவரவஞ் சிரத்
தேந்து பார்முழுதுந் தானரசு பரித்தா னன்றே. (சச)

அகலிகைசா பந்தீர்த்த வவதாரர் தனிநெடுமா லருச்சித்
தேத்திப், புகலுமுனி சபித்ததெய்வ மகளொருத்தி கல்லுருவப்
புரையுந் தீர, விகல்விளைத்த விலங்கையர்கோ னேனையரை யடு
பழியி னிடும்பை தீரத், தகவுரைத்த சடாயுமுனிக் குதவியே
யித்தலத்திற் றவஞ்செய் தானால். (சரு)

தேன்முகத்துச் செழுங்கமலத் திருமலர்ச்சிங் காதனத்திற்
சிறந்து வாழு, நான்முகத்துப் பெருங்கடவு னோடோறு மிக
வேள்வி நடத்தி வேத, நூன்முகத்து முறைவழுவா தியற்றி
யும்பர் வாழ்ந்திருந்து நூற்றான் போற்ற, வான்முகத்தைத்தொடு
மகில்குழ் முல்லைவனத் தான்றானே வணங்கி னானே. (சசு)

வேறு.

கைப்பொருள் கவர்தல் பொல்லாக் கள்ளுணல் பிரம கத்தி
மெய்ப்படு மாசா னில்லை விரும்பலிங் கிவரைக் கூட
லிப்பரி சுரைத்த பஞ்ச பாதகத் திடரு நீக்குஞ்
செப்பரு முல்லை வாயிற் சிறந்துள பஞ்ச தீர்த்தம். (சஎ)

சீகரந் தரளம் வீசுஞ் சிறந்தகா விரியின் மூழ்கி
மாகமா மகத்தி லம்மா வாசியி லுச்சிப் போதி
லேகரா யகனை முல்லைக் கிறைவனை யிறைஞ்சு மன்பர்
போகபூ மிக்கும் வேலைப் பூமிக்கு மரச ராவர். (சஅ)

கங்கைவான் பொன்னி மூழ்கிக் கடும்பகல் முல்லை மூதூர்
மங்கையோர் பாகங் கொண்ட வள்ளலை வணங்கி னோர்கள்
சங்கையில் காள கண்டஞ் சதுர்ப்புய முக்க னோடுஞ்
செங்கைமான் மழுவுந் தோன்றச் சாளுபம் பெறுவர் திண்ணம். (1)

வேறு.

வனிதை பங்கொடுந் திருமுல்லை வனத்தில்வாழ் வள்ள
வினிதி னுருமவ் வெல்லைக்குத் தென்றிசை யிலங்கத்
தனியெ முஞ்சுட ருட்குரு மூர்த்தமே தரித்து
முனிவ ரின்புற விருந்தது தக்கண மூர்த்தம்.

(௫௦)

நாடி முத்தனத் தக்கண மூர்த்திசந் நிதியைத்
தேடி முத்திசே ரஞ்செழுத் திடையினிற் செபித்தால்
வீடி ருந்திடு நிச்சய மேகுரு விளம்பக்
கோடி லக்கமு மிக்கதோ ருருப்பலன் கொடுக்கும்.

(௫௧)

தந்தை செல்கதி யடைந்திடத் தந்தைமெய் யங்க
மெந்தை முல்லைமு தூரினின் மகவுகொண் டேகி
வந்த வெல்லையில் மணஞ்செய்பொன் மலரென மலர்ந்தா
லந்த வெல்லையின் பெருமையா ரறிபவ ரறிவோய்.

(௫௨)

வேறு.

திரிசங்கு மன்னன் முன்னஞ் செப்பிய சாபந் தன்னிற்
பரிசங்குத் தொடர முல்லைப் பதியில்வந் தணுகத் தூய்மை
புரிசங்கப் பொன்னி யாடிப் போதுமுன் றினுமுன் போற்றிச்
சுரிசங்கப் படையான் காணுச் சோதிதன் னருளே கொண்டான்.

வேறு.

முருந்து முல்லையு மொத்தகூ ரெயிற்றுமை முதல்வன்
குருந்து நீழலான் முல்லையம் பதியில்வாழ் கோமான்
றிருந்து மேனியைக் கண்ணினுற் றெரிசிக்கச் சிலநாள்
வருந்திச் செய்தவத் தோர்க்கன்றி யாவர்க்கு வருமே.

(௫௩)

கிளர்த்து மாதவச் சவுனக னாதியீர் கேளீர்
துளக்க மற்றவிச் சரிதையை விளம்பலாற் றாயே
னளப்ப ருந்தவஞ் செய்தன னீங்களன் பாக
வுளத்திற் கேட்டதுந் தவப்பல னாமென வுரைத்தான்.

(௫௪)

நைமிச்சங்குக்க முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூக.

(௫) அங்கம் இரத்தினமான சருக்கம்.

தொகைப்பட வுரைத்த மூதூர்த் தொல்லைமாக் கதைக டம்மிற்
புகைத்தடம் பூத்த வென்பு புனைமணி பூத்த வென்றாய்
பகைத்தவைம் புலனை வென்றோர் பரவுமற் புதனே யெம்பால்
வகைப்பட விரித்தே யந்த வாறெலா முரைத்தி யென்றான். (௧)

இன்னுமாக் காதை தம்மு னென்புசே ரியல்பை யெல்லாம்
பன்னுவா யடைவி லென்று சவுனகன் பகரக் கேளா
வுன்னுதற் கரிய விற்ப வுணர்ச்சியா லுலகு வாழ
மன்னுமன் பெழுந்த சூத மாமுனி வகுப்ப தானான். (௨)

வேறு.

தென்ம லைப்பிரான் செந்தமிழ் மாமலைத் தென்றல்
சின்ம யப்பொரு ளறுபத்து நான்குசீ ராடல்
மன்ம கிழ்ச்சிசெய் சங்கமே வண்டமிழ் வளர்ச்சி
நன்ம லைப்பொழில் சூழ்வன பாண்டிநன் னாடு. (௩)

பைந்த மிழ்த்துறைப் பாண்டியன் பாண்டிநன் னாட்டி.
லந்த ணர்க்கெலா முதியவ னறுதொழி லாளன்
செந்த மூல்பொலி வேள்வியிற் றுழ்விலாச் செல்வன்
பந்த முற்றவெம் பவத்தையுந் தவத்தினுற் படுத்தோன். (௪)

சாதி மேன்மையான் றருமசீ லத்தினன் றரணி
வேதி யர்க்கெலா முபநிட தப்பொருள் விரிப்போ
னோதி யாவையு முணர்ந்தவ னோதாது முணர்ந்தோன்
பேதி யாவருட் சுசாவியென் றுரைத்திடும் பெயரோன். (௫)

சுசாவி யென்பவன் சுருதியு மிருதியின் றெகையு
முசாவி யந்நிலை யொழுக்கமும் விடாமலே யுணர்ந்தெண்
டிசாமு கத்தினு மெண்ணில்மா ணுக்கரைச் சேர்ந்தான்
விசால மாம்பொரு ளுண்மறை நூன்முறை விரித்தான். (௬)

இந்த வந்தணன் தவம்பெறு மைந்தர்க ளெண்ம
ரந்த மைந்தர்க்குச் செயுங்கட னனைத்தையு மடைவின்
முந்த நான்மறை நூன்முறைச் சடங்கொடு முடித்தான்
செந்த முற்றொழி லுதவினா னெண்மருந் தெளிய. (௭)

அணைய மைந்தர்க ளெண்மருஞ் செல்வமோ டகத்திற்
புணையும் வேள்விகள் வீற்றுவிற் றாகவே புரிந்தார்
நினைவ ருங்குல வொழுக்கமும் வணக்கமு நிறைந்தா
ரினையர் தந்தைதா யிடத்தினில் வழிபடற் கிசைந்தார். (௮)

இந்ந லத்தினு லெண்மரும் பெரியரே யிவர்க்குண்
முன்ன வன்பெயர் வாமதே வன்றவ முதிர்ந்தோ
னின்ன வார்க்குளு மிவன்மீது பிடுளோன் றந்தை
சொன்ன சொற்றவ ருவகை வழிபடுந் தொழிலோன். (௯)

தூய நற்றொழின் மைந்தர்மா ணுக்கருஞ் சூழ
நேய முற்றனன் செயுந்தவ நீத்திலா னெடுநா
ளாயி ரம்பிறை தொழுதவ னிருந்தன னப்பான்
மாய மெய்த்தனு வொழிந்தருட் டனுக்கொடு மறைந்தான். (10)

பெற்ற தந்தையுஞ் செல்கதி யடைந்தனன் பின்னர்
மற்ற மைந்தரில் வாமதே வனுமன மயங்கிச்
சுற்ற முந்துணைத் தம்பிய ரும்புடை சூழச்
செற்ற திங்கில னுனுமறைச் சடங்கெலாஞ் செய்தான். (1௧)

வேத வாய்மையின் மற்றைநாள் விதித்தது முடித்தா
னேத மில்கடத் தென்பெலா மன்பினு லெடுத்து
மாத லங்களில் வைப்பதே கடனென வந்தா
னாத லாற்பெறும் புதல்வாச்செய் கடனிது வன்றோ. (1௨)

வேறு.

சும்பத் தினிலென் புசுமந் தொருவன் கொடுமுன் வரமுன்
வருவான் முனிவோ, ரும்பர்க் கிணையென் றதவம் புரிவோ னொரு
வன் பலதன் கிளையுஞ் செலவே, யிம்பர்க் குளருந் தலமெங் கணு
நா மினியே குவதே கடனா மெனவே, செம்பொற் கமலந் தரு
தண் புனல்சேர் திருமா மதுரைப் புரமே வினனால் (1௩)

வைகைத் திருமா நதியா டியதின் மறிபிண் டமுமங் கிடுவா
னதன்மேற், பொய்கைக் கரையிற் றரளந் திகழும் பொற்றா மரை
மூழ் கிமிசுங் கடனே, செய்தற் கிசைவான் மறையின் படியே
திலதர்ப் பணமங் கடைவிற் செய்தபின், பையத் தருமா முனிநா
யகனும் பாரத் துவசன் பதநண் ணினனால் (1௪)

கண்டன் பொடுசென் றுவணங் கியபின் கனிவா முனிவோ
ரினிதா மருளே, யுண்டென் றுமகிழ்ந் திறைவன் பதிமீ தொரு
நா ளிருநா ளுறைவா னருண்மேற், கொண்டென் பொடுசென்
றிடுவான் மனனங் குலவந் தணரோ டியர்கா விரிவாய், மண்டுங்
கயிலா யமிறைஞ் சியபின் வாழ்சம் புவனப் பதிவை கினனூல். (1)

தங்குஞ் சிவலிங் கமிறைஞ் சிவரந் தருகு ரியபுட் கரணித்
தலமும், பங்கந் தவிர்ப்பஞ் சந்திப் பதியும் பகர்மா யூரப் பதியுந்
தங்குந், துங்கம் விளைநற் புன்கூர் வேளூர் சொல்லணி காழிப்
பின்குரு காவு, ரங்கங் கிலுமங் கமொடுந் திரியா வவன்
முல் லையரும் பதிகண் டனனூல். (௨௬)

பலகு ளிகையும் பயில்மா ளிகையும் பணிமே டைகளும்
பகர்சா ளாமுந், தலவா சமுறுந் தவவே தியருந் தவனா னிய
ருந் தகவா ழிடமுஞ், சிலதோ ரணமுந் திரள்வீ திகளுஞ் சில
சோ லைகளுந் திகழ்சா லைகளும், புலவோ ரிடமும் புலவோ ரிட
மும் புனைமுல் லைவனந் தனிலெய் தினனூல். (௨௭)

வேறு.

மோகசா லங்கடந்து முனிவிழந்த முனிவோர்கள் முடிவி
லாத, யாகசா லையுந்தேவ ரியாவருக்கு மவியுதவ யாண்டு மின்
னும், பாகசா லையுந்தவத்தோர் பன்னகசா லையுமுதிராப் புலன்
வாமும், ஏகசா லையுமபுவியி விர்திரஞா லமும்போலு மினைய
கண்டான். (௨௮)

இளமைமா றுவண்ண லென்றுமழி யாதபிரா னிறைவ
னன்பாற், களமைமா றுவுருவக் காலனர சழித்தருளுங் கடவுள்
மேன்மை, யுளமைமா றுப்பெருமை யான்முல்லை வனத்தோர்
பால் மேலைப் பாலை, வளமைமா றுத்தவஞ்செய் மார்க்கண்ட னைச்
சிரம மருங்கு சேர்ந்தான். (௨௯)

வெண்ணிலவு பொழிந்ததென்ன வெண்ணீறு திமிர்ந்ததிரு
மேனி தோன்ற, வெண்ணிலக்க வடமலை காஞ்சிரமார் பிலங்க
முந்து லிலங்க நீங்காப், புண்ணியன்சீ ரஞ்செழுத்து நெஞ்சமுத்
தீச் சிவையோக போகத் தோடு, நண்ணியனா னுனந்த மார்க்கண்
டன் றவசிருந்த நலனுங் கண்டான். (௩௦)

சயிலமென்ன வினிதிருந்த தவராசன் முன்றனது தந்தை
யங்கம், பயிலுமொரு குடத்தைவைத்துப் பற்பலகாற் பணிந்தெ
ழுந்து பரவா நின்றான், கயிலைமலைப் பொருளருள்சேர் கவுணி
யர்கோன் புகழ்க்காழிக் கடவுள் முன்னர், மயிலையிலோர் வணி
கன்மக ளங்கமிடு கடத்தைவைத்து வணங்கல் போல. (௩௧)

வேறு.

ஆண்டகை யவனைக் காண வுருந்தவ நீயா ரென்னப்
பாண்டிய தேச வாசி வேதியன் மிருதிப் பண்பன்
காண்டகு சசாவி செல்வக் காதலன் வாம னப்பேர்
பூண்டனன் விரத மொன்று புண்ணிய மூர்த்தி கேண்மோ. (௨௨)

முந்தமா தவனென் றுதை முடிவுற்ற னவன்மெய் யங்க
மந்தமி லேன்கொண் டேகி யருண்மறைக் கடன்க ளாற்றி
யெந்தையே யிவனுஞ் சேர்ந்தே னின்றன னினைய செய்துந்
தந்தையின் குறையுந் தீர்ந்து தமிழனுந் தெளிந்த தில்லேன். ()

தலந்தொறுஞ் சென்று சென்று தலைப்படாத் தலமோ வில்லை
நிலந்தொறும் பிண்ட மேந்தி நின்றிடா நிலனு மில்லை
சலந்தொறும் தருப்பை யெள்ளாற் றருப்பியாச் சலமோ வில்லைக்
குலந்தொறு முய்ய யான்செய் குறையின்ன முடிந்த தின்றே ()

என்செய்வ திதன்மே லங்க மிருத்திடு மிடமியா தென்ன
நன்செய்தி மிருகண் டியு நற்றவக் குமரன் கேளா
முன்செயுந் தவத்தா லன்றே முல்லைமா நகரஞ் சேர்ந்தா
யென்செயுங் கடனு முண்டோ பேதைநீ கேண்மோ வென்றான்.

பெற்றவர் பெறும்பே றீதே பிள்ளையாம் பலனு நீயே
நற்றவ மிதன்மே லின்றே நம்பிநீ தலங்க டோறு
மிற்றையுஞ் செயுந்த வத்தா லித்தலஞ் சேர்ந்தா யென்றான்
மற்றவன் றெளியு மாறு மனக்குறை தீர்க்க வல்லான். (௨௩)

வேறு.

எத்தலமு மிணையொவ்வா தனாதுயிற்றோன் றியதுனின்
னோ ரெண்ணி லோர்கள், முத்திபடைத் ததுநெடுமால் முல்லை
நா யகன்றிருத்தாண் முளரி யேத்திப், பத்திசெயப் பெற்றது
நின் பாக்கியத்தாற் றந்தைதவப் பயனு லங்க, மித்தலத்தி லெய்த
முத்தி யெய்தியது மாமென்று னின்னுஞ் சொல்வான். (௨௪)

சுந்தரன்மால் மும்முன்றாந் தோற்றத்தி லசோதைதாய்
துயருந் தேங்க, நந்தர்கோன் பாகதியை நாடியநா ளவன்றனக்கு
நன்மை செய்வா, னிர்தமுல்லைத் தலத்தினவ னங்கமுங்கொண்
டேகினனின் வெல்லைக் கண்ணே, வந்தளவி னவமணியா மலர்ந்து
மணம் பொலிந்ததந்த வள்ள லங்கம். (௨௫)

முல்லையர்கோன் நிருவருளால் முல்லையர்கோன் றனக்குச் செய் முறைமை யாலே, தொல்லையுல குண்டபிரான் வஞ்சனைக் கஞ்சனைத்தடிந்த தூயோன் றுனிவ், வெல்லையின்வந் துளசடங் கு முடித்துப்பா டாணமுநீ ரிட்ட வன்றே, யொல்லையினி னந்தர்கோன் பரபதத்தில் வீற்றிருந்தா னும்பர் போற்ற. (உக)

ஆதலாற் காவிரியிற் றேய்ந்துவட திசையினக ரருகிற் கஞ்சப், போதலரும் நந்தகோ பாலதீர்த் தத்திலங்கம் போக்கிப் பின்னர்க், கேதமாஞ் சென்னிதனிற் கேசமுமாற் றிடமுன்னோர் கிளைக ளெல்லா, நாதர்பா தக்கமல வீடடையுஞ் சரதமிது நடத் தா யென்றான். (ரு)

இப்பரிசு பெருமறலி யதிகாரங் கடந்தபிரா னியம்பக் கே ளா, வொப்பரிய வுவுகையொடும் பணிந்தெழுந்து விடைகொண் டா னுலவாப் பொன்னி, மெய்ப்புனலுண் மூழ்கியபின் னந்த கோ பாலர்செய்த வியன்தீர்த் தத்தைக், கைப்பொருளாய்க் கொ ண்டுசும்பத் தங்கமும்வைத் தப்புனலாற் கடனுஞ் செய்தான். ()

தீர்த்தவிசே டந்துதித்துப் படிந்தெழுந்து குறையனைத்துந் தீர்த்தா னங்கம், பார்த்தளவி விரத்தினப்பூம் பனிமலராய்ப் பரி மளிக்கப் பட்ட தம்மா, சீர்த்திகொளவ் ஐர்த்திறமுந் தெரிந் திலார் கடன்மலையுந் தேடிச் சேர்த்துக், கோத்துமணி கழுவி யிழைத் தொப்பமிட்டுக் குயிற்றிவிலை கூறு மாந்தர். (ருஉ)

சுமைக்குடத்து ளென்பனைத்துந் தோன்றலுக்கு நவமணி யாய்த் தோன்றுந் தோற்ற, மிமையமலைப் பெண்ணணங்கை மணஞ்செயுநா ளவளணங்கி னெழிலுக் கொக்க, வமையுமொரு மணவாளக் கோலமுஞ்சே ரெம்பிரா னணியென் பெல்லாஞ், சிமையமன்னன் முதலியர்க்கு நவமணிப்பூ ணெனவிளங்குந் திறமை போலாம். (ருங)

என்பணியென் பணிகொளலா லென்புமணி மலராகச் செய் த வாறே, தன்பதிமுல் லைத்தலத்தின் மேன்மையோ தீர்த்தத் தின் றன்மை தானே, முன்புசொலக் கேட்டதுண்டோ பின்புல கிற் காண்பதுண்டோ மொழிவ தென்னே, யன்புருவான் திரு வருளை யறிகிற்பா ரியாவரென வதிச யித்தான். (ருச)

பிறந்தவர்க்கு ளின்னுமின்னும் பிறப்பவர்க்குட் பிறவாமை பெறுதற் கியாவுந், துறந்தவர்க்கு ளென்போலுந் தவம்பயின்று றுளரென்றுஞ் சொல்லந் பாற்றே, விறந்தகற்பங் கடந்திறவா திருந்தவர்க்குங் கைம்மாறே தெனச்சொல் கென்பா, னறந்த னைக்கு முல்லைவனத் தவன்பெருமை யவனல்லா லறிவார் யாரே.

எனப்பரவி யெம்பிரா னுலயத்துட் சென்றுபணிந் தெழுந்து போற்றி, யளப்பரியான் காண்பரிதா யசஞ்சலமா யகண்டிதமா யனாதி யாகி, நினைப்பரிதாய் முல்லையின்கீழ் நிறைந்தபர மா னந்த நிதியைக் கண்டான், மனப்பதியிற் றிருவடித்தா மரை சேர்த்தா னுரையுணர்வு மறந்து நின்றான். (௩௬)

கருவேறு கண்ணிதனிற் சிக்காது தடுத்தாண்ட கனியே போற்றி, திருவேறு கண்ணிடந்த சினவிடைமேற் பவனிவருந் தேவே போற்றி, மருவேறு கண்ணிதிகழ் மவுலிபுனை மாசிலாமணியே போற்றி, யுருவேறு கண்ணிபங்கா வழகேறு நீருயெம் முயிரே போற்றி. (௩௭)

பிறைமுடிக்குஞ் சடைமௌலிப் பெம்மானே யெம்மானே பேசற் கொண்ணு, மறைமுடிக்கும் பெரும்பொருளே மாசிலாமணியேயென் வாழ்வே நெஞ்சிற், குறைமுடிக்குந் திருவுருவே யெனத்துதித்தான் குணலைநடங் குனித்தான் கையால், நறை முடிக்கு மலர்தூவி மெய்விழியா னந்தவெள்ள நனைப்ப நின்றான்.

முப்போதும் பணிந்தெழுந்து நான்மறையு மஞ்செழுத்து முறையி லோதிக், கைப்போது கொடுவழிபட் டகம்புரியா மகம் புரியுங் கருத்த னாகி, மெய்ப்போதங் கீழ்ப்படநற் சிவபோத மேவிடவே விழைந்து நெஞ்சி, லெப்போது முல்லைவனத் திறை யருளே துணையாக்கொண் டிறைஞ்சிப் போற்றி. (௩௯)

வேறு.

குலவல்லி மணஞ்சேர் முல்லைக் கொடித்தழும் புடையான் கோயில், குலவல்லி மணஞ்சேர் முல்லைக் கொடியொடும் வழிபட்டேத்தி, நிலவெல்லை யகல்வா னன்றி நெறியெய்திக் காட்டு வான்போல், நிலவெல்லை யகல்வா னன்றி நெறியெய்திக் கயிலை சேர்ந்தான். (௪௦)

வேறு.

பக்தியொடுந் தந்தைதாய் தங்கினைகள் பரிசனங்கள் பல்லோர் மெய்யி, லத்தியெனி னுங்கேச மெனினுமுகி ரெனினு மவ்வு ரடையு மாகில், முத்திதரு முல்லைவனப் புனலிஷங்க மிடுவ மென்று முன்னி னாலுஞ், சித்திதரும் வழிநடப்போ ரோர் தினமந் நகர்பெறினுந் தேவ ராவர். (௪௧)

இரவுபக லனுதினமு மெல்லையிரி யாதுபணிந் திறைஞ்சி
யேத்தி, வரதனருள் வாழ்த்தினர்க்கு மவ்வெல்லை தனிற் பிறந்து
வளர்ந்தோ ருக்கும், பரவுமந்தப் புனல்படிந்த பத்தருக்கு முத்தி
தரும் பரமன் வாய்மை, சரதமிது சரதமிது சத்தியஞ்சத் திய
மென்றான் தவத்தான் மிக்கோன். (சஉ)

அங்கமிரத்தினமானசருக்க முற்றும்.

ஆசுத் திருவிருத்தம். கஉஅ.

(ரு) பார்ப்பதியார் பஞ்சாக்கர சித்திபெற்ற சருக்கம்.

என்பு மாமணி யாயவா றியம்பிணை யிறைவர்
பின்பு பார்ப்பதி யருந்தவம் புரிந்திடும் பெருமை
யன்பு மேற்படச் செளிப்புல மினிதுற வடியேன்
றுன்பு கீழ்ப்பட நவிறெனச் சூதனுஞ் சொல்வான். (க)

ஒங்கி நின்றமா லுறக்கமே சுமந்திடு முரக
நீங்கி நின்றான் பாலனைந் தானென நினைபாப்
பாங்கி னின்றமா திறைவனைப் பாற்கடல் மலையாய்த்
தாங்கி நின்றது போலுமாங் கயிலையஞ் சயிலம். (உ)

பூணு மென்பணித் தவளவெண் ணீற்றொளி புரளக்
காணு மாயிர முகத்துட னரியயன் காணுச்
சேணு லாவிய வடிவமாய்ச் செஞ்சடை திகழ்த்
தாணு வீற்றிருந் தன்னதாங் கயிலையஞ் சயிலம். (ங)

வேறு.

கின்னர்கள் கந்திருவர் கிம்புருட ரிசைவல்லோர் கீதம்
பாட, வுன்னரிய வன்னமறை முழங்கவெண்ணில் பலகோடி
யும்பர் வாழ்த்த, முன்னவன்போ லெண்ணிறந்த சாளுப ரளவில
ரா முனிவர் வாழ்த்தப், பன்னொருபான் கோடிருத்ரர் தாஞ்
சூழப் பெறுங்கயிலைப் பாங்க ரெல்லாம். (ச)

வலங்கையின்மான் மழுச்சுரிகைப் பிசம்பேந்தி நந்திபிரான்
வாயில் காப்ப, விலங்குமரி யனைமீக்கொண் டெண்ணிறந்த கதிரி
ரவியீட்ட மென்னத், துலங்குபர மானந்தச் சுகாதீதச் சிற்
சொருபஞ் சேரச் சோதி, மலங்கடிபு மவரைமணந் துயிர்த்
தொகுதி வளர்த்தனள்பொன் மலர்ப்பூங் கோதை. (ரு)

வேறு.

மருவும் பூவு மணியுமச் சோதியு
முருவு மாவியு மொண்பொன்னும் பூணுமாய்ப்
பொருவு மாகயி லைக்கிறை பூங்கிரித்
திருவுந் தானுஞ் சிறப்பொடு வாழுநாள்.

(கூ)

வான நாட்டினின் மன்னனைக் கற்பகத்
தான நாட்டவெஞ் சூரைத் தடிந்திட
ஞான நாட்டன்பா னற்கும ரேசனை
மீன நாட்டத்து மெல்லியல் தந்தபின்.

(எ)

பஞ்சின் மெல்விற் பாடகந் தாங்கலா
தஞ்சி லம்பாற் றுநிற்குஞ் சேறடி
வஞ்சி ஞானம் வளர்க்குங் கருணையா
னெஞ்சி லஞ்செழுத் துண்மை நினைவுறு.

(அ)

இயக்க முற்ற சராசரம் யாவையும்
பயக்கு மன்னை பரம்பர னுமமா
நயக்கு மஞ்செழுத் துண்மையை நாடியே
மயக்க முற்று மனந்தளர் வெய்தினுள்.

(சூ)

போது லாஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்திதாள்
மாது பார்ப்பதி வந்தனை செய்கொழி
லோது பல்லுயிர் கட்கு முதவிசே
ரோது வாக விசைப்பதின் மேவினாள்.

(கம)

மாறி நிற்கின்ற வுண்மையும் வாசிமே
லேறி நிற்கு மியல்புநம் மாணவஞ்
சேறி நிற்குந் திறமு மெழுத்தொன்றி
லூறி நிற்கு மெழுத்தஞ்சு மோதென்றாள்.

(கக)

அஞ்செ முத்தி னடைவு மடைவினி
னெஞ்ச முத்து நிலையை நிகழ்த்தெனப்
பஞ்ச முத்துமென் சேறடிப் பாவைக்கு
நஞ்ச முத்து மக்கண்ட னவிறுவான்.

(கஉ)

ஐந்து பூதமு மைந்து புலன்களு
மைந்து மூர்த்தமு மைந்து பிரமமு
மைந்து நற்றொழி லாகி நிறைந்தது
மைந்தெ முத்தினை யல்லதொன் றில்லகாண்.

(கஊ)

நாமு நீயு நடுவிய மானனை
நாமு நீயு நணுகிமுன் பின்னுமாய்
நாமன் னாவகை நாடாது நாடியே
நாம கிழந்திட வாசி நவிலென்றான்.

(கச)

ஐந்து வெம்புலன் சிந்தைகொண் டானபே
ரைந்தெ முத்துநம் மாகி யெழுத்திலே
வந்து சேரும் வகுக்கில் விரித்திட
மிந்த வாறே ரெழுத்தியல் பாமென்றான்.

(கரு)

பேசொ னாத வெழுத்தும் பிரணவத்
தோசை காட்டு மெழுத்து முணர்வித்தா
னாசை தீரஞ் செழுத்தை யறிவித்தான்
வீசு மெட்டெழுத் துண்மை விளம்பினான்.

(கக)

இன்ன மெண்ணிப்பல் பேதத் தியல்புதான்
பின்ன மேநம தஞ்செழுத் துண்மைதா
னுன்னிற் கேட்ட லுரைத்த விருவரா
மென்ன வுற்ற விடத்துண்மை யெய்தவே.

(கௌ)

சாந்த நெஞ்சிற் றரத்தகு மெம்மிறை
சேர்ந்த நாமத் திருவஞ் செழுத்துமே
தேர்ந்து கந்து தெளிந்துணர்ந் தந்நிலை
சார்ந்தி ருந்கினிச் சாதிப்ப தேயெனா.

(கஅ)

தம்பி ரான்றிருத் தாமரைச் சேவடி
யெம்பி ராணை யிறைஞ்சி யிசைத்தன
ளும்ப ராலு முணர்வரி தாமெழுத்
தெம்ப ராதரித் தேத்துமிடமென.

(கஆ)

வான நாதன் மலைமகள் கூறலு
மான வாய்மை யருளினன் றென்றிசை
ஞான பூமிதண் காகிரி நாட்டுள
தான மேன்மைத் தலமவ ணைகென்றான்.

(உ௦)

பத்தி யோடும் பரஞ்சுட ரைப்பரா
சத்தி தாழ்ந்தெழுந் தாள்விடை கொண்டனள்
சித்தி செய்யுந் திறத்தி லுபிரெல்லா
முத்தி செய்யு முறைமையு முன்னியே.

(உ௧)

கயிலை மாமலைக் கண்ணுதல் வாழுமச்
சயில நீங்கியோர் சாரலிற் சார்ந்துபின்
னயிலை நோக்கத் தருட்பரை சூழ்மணி
வெயிலு லாவும் விமானத்தை நாடினாள். (௨௨)

வேறு.

எண்ணி லாட செழுங் கதிர்த்திர ளெழுந்தென விலங்க
மண்ணி லாடகக் கிரியெனப் பலமுடி வயங்கத்
தெண்ணி லாமணி செம்மணித் திரளொளி திவள
விண்ணின் மீதினின் நெழுந்தது தெய்வத் விமானம். (௨௩)

கண்ணி னும்புகுஞ் செவிபுகுங் கண்ணகன் ஞால
நுண்ணி னும்புகு மேருவை யளக்குமோர் நொடியின் ;
மண்ணி னும்புகு முலகமீ ரேழினும் வயங்க
விண்ணி னும்புகு மெண்ணினுங் கடியநல் விமானம். (௨௪)

இத்தி றத்தினன் மணித்தடந் தேர்மிசை யிமயத்
தத்தை மேற்கொண்டாள் கைத்தலந் தலையின்மேற் கொண்டி
மெய்த்த வத்தவர் விடைகொண்டா ரன்புமேற் கொண்டார்
கொத்த லர்க்குழற் சேடிமார் கவரிசைக் கொண்டார். (௨௫)

வேறு.

ஆடகச்செந் திருமுதலாந் திருமகளி ரெண்மருவந் தருகிற்
சூழப், பாடகச்சீ றடித்தெய்வப் பத்தினிமா ரெழுவர்புறம் ;
படர்ந்து செல்ல, நாடகமென் கையரம்பை யுருப்பசியுந் திலோ
த்தமையு நடநஞ் செய்யக், கேடகவாட் டொழிற்சதுமா லினி !
காப்பச் செழும்பவளக் கிளைபோற் சென்றார். (௨௬)

வெற்பரையன் மடப்பாவை யவ்வரையன் குலதீபம் விமான
த் தேகச், சிற்பரைதன் கருத்தறிந்த செம்பொற்றேர் புனிதகங்
கா தீர்த்த மெய்தத், தற்பார்வே ணியினதிப்பெண் ணுமைபிரிந்
தாள் நாமிருக்கத் தகுமோ வென்று, முற்படவந் தெதிர்கொளல்
போன் முன்னிகழ்ந்து தோன்றியவம் முறையுங் கண்டாள். ()

கங்கைநங்கை தனையிமய மங்கைமகிழ்ந் தவ்வெல்லை கடந்து
கங்கை, தங்கையென மருவுகவு தமைபார்த்துச் சோணைதீர்த்
தத்தை நோக்கி, யெங்கையார் யமுனதீர்த் தத்தணுக யலைநரும
தைப்பாங் கெய்திச், செங்குவளை மடக்கிள்ளை விமந்திப் புனல்
கடந்து தென்பாற் செல்ல. (௨௭)

அங்கண்வரு வசுதேவன் பெயரானன் னதிகண்டா ளதற்குத் தென்பாற், பங்கமிலாப் புனற்றுங்க பத்திரையை யருட்கண்ணற் பரிந்து பார்த்தாள், மங்களப்பூங் கோதைமிகு வேகவதி தனைத்திருக்கண் வைத்தாள் தன்சேய், துங்கநதி கந்தநதித் துறைசேர்ந்தாள் பாலாற்றின் றோற்றங் கண்டாள். (௨௯)

திருமணிமுத் தாநதிவெள் ளாற்றிடைச்சங் கமமதனிற் றிருகோக் குற்று, ஞருமணியைப் பழமலைச்சோ தியைவணங்கி யகன்றுபுலி யூரிற் கேகி, நிருபர்ப்படி சிவகங்கை தனைப்புகழ்ந்து விமானத்தி னிழிந்து மன்றிற், நிருநடனத் தாசிபோற் சாய்கொ டிபோற் றிருமேனி சாற்றி நின்றாள். (௩௦)

நின்றுவிடை கொண்டேகி வேளூரில் வயித்தியரை நேர்ந்து கீழ்பாற், சென்றுசா யாவனத்தி விமயவல்லிக் கொடிபடர்ந்து தெய்வத் தோணிக், குன்றுடையா னெடுஞானக் குழவிக்குத் திருமுலைப்பாற் கொடுத்த பொய்கை, யென்றுமன மகிழ்ந்தி ருந்து குணதிசையின் முல்லைவனத் தெல்லை சேர்ந்தாள். (௩௧)

பனிவரைத்தண் சுனைபூத்து மலரத்தே னறவொழுசுப் பகைத்தல் தீர்ந்து, சினவரிச்செங் கட்சிய மதயானைக் குழாத் தொடும்போய்த் தெண்ணி ருண்ணப், புனைவரிச்செஞ் சிறை வளைவாய்ப் பருந்தாவி னெடுமிரைகள் பொதுவின் மாந்தக், குனிநுதற்பேழ் வாய்ப்புலிகள் மான்கன்றை யனைத்துமுலை கொடுத்த வன்றே. (௩௨)

மலர்ந்திடுவ வரும்பனைத்து மணந்தருவ மலரனைத்து மாறுங் காலம், புலர்ந்ததரு தழைத்தரும்பி மலரொடுங்காய் கனிசொரிவ பொழில்க ளெல்லா, முலர்ந்துபடுந் தருவனைத்துந் தழைத் திடுவ வுலகின்ற ளொருத்தி செல்லக், கலந்தமலர்ப் பெருந் திரைநீர் வற்றியவும் பெருகுவபூங் கழிக ளெல்லாம். (௩௩)

வேறு.

வளைத்த வெள்வளை மாதவண் சேறலு மார்பிற்
கிளைத்த முல்லை யிளந்தளிர்த் தண்டழை கிளரத்
திளைத்த முல்லைந் தழும்பொடு மானந்தத் தேறல்
முளைத்தெ முந்தமை கண்டனள் பார்ப்பதி முன்னர். (௩௪)

வேறு.

நாதவுரு வேபோற்றி நாதாந்த மனோலயத்தி னடித்தாய் போற்றி, வேதவுரு வேபோற்றி வேதத்தி னுபநிடத வித்தே போற்றி, பேதவுரு வபேதவுரு பேதாபே தத்துருவம் பெற்றாய் போற்றி, போதவுரு வேபோற்றி பேரடர்முல் லைப்பொருளே போற்றி யென்றாள். (௩௫)

மின்போலும் படர்சடையான் திருமேனித் தழும்புபெற்ற விதத்தைக் கண்டா, ளென்போலு மரன்மேனி தழும்புபட வணை த்திடவே யீது மிங்ஙன், முன்போந்த தவமியற்றி நின்றதென்று நகையிளந்தண் முகையை யீன்றாள், பொன்போலும் பரந்த ருகின் முல்லைதனைப் பார்த்தருளாற் புகழ்ந்து சென்றாள். (௩௬)

சென்றளவிற் செம்பொற்றேர் தெக்கணு மூர்த்திமுன் னர்ச் செல்லா தாகி, நின்றளவிற் பரவசமாய்ச் சுகாதீத மேலிடவே நின்றா ணெஞ்சி, வின்றளவி லெழுத்தஞ்சும் பக்திசெய முத்திதரு மிடமீ தென்றா, ளன்றளித்த மெய்ஞ்ஞான குருமூர் த்தம் போலிருந்த வருளைக் கண்டாள். (௩௭)

அரவடரும் புரிநூலு மரவூருந் திருமார்பு மநந்த கோடி, யிரவுதரு தளிரொரியு மிலங்குபுலிக் தோலுடையோ டிருந்த பாங்கும், வரதவப யமுஞான முத்திரையுங் கதிர்ச்சடையு மதி நி லாவும், பரவுமலர்த் திருமுகமும் விழிமூன்று மருள்வடிவும் பவானி கண்டாள். (௩௮)

இவணல்லாற் பிறிதியாதே யென்குறையை மாற்றுமிட மிவ் லூர் நீங்காத், தவணல்லாற் பிறர்யாரே யென்றவத்திற் சித்திதரத் தக்கார் மிக்க, சிவபிரான் பணிக்கேற்ப தருதிரோனச் சிலதிய ரைக் கூவச் சென்றா, ருவகைபூத் திறைவியரு டலைக்கொண்டு விடைகொண்டா ரொல்லை நீங்கி. (௩௯)

வேறு.

கோட்டினில் வாவி தன்னிற் கொடிகளி னிலத்தி னுள்ள தோட்டிணர் மலர னைத்துந் தோகைமார் கற்ப கப்பொன் னாட்டினும் புவிசுண் மீதுங் கைவளை நாலக் கொய்தே யீட்டிய வன்பி னோடு மிறைவிமுன் னுய்த்து நின்றார். (௪௦)

அஞ்சன வேற்க ணல்லா ளம்பொற்றே ரிழிந்து தூய
மஞ்சன மாட்டிச் செவ்வி மலரினா லருச்சித் தேத்தி
யெஞ்சலி லுபசா ரத்தி னியல்பெலாங் கொடுத்துப் பின்னர்
நஞ்சணி கண்டன் பாங்கர் நாட்டினாள் ஞான நாட்டம். (சக)

புலன்வழிப் பட்ட தன்று புந்தியி னினைந்த தன்னுற்
பலன்வழி யெழுத்தோ ரைந்தாற் பார்ப்பதி நோற்ற பான்மை
நிலன்வழி யுயிர்கட் கெல்லா நிலயமா நிமல னூர்க்கு
நலன்வழிக் கருணைப் பார்வை நங்கைக்குந் தெரியு மன்றே. (சஉ)

வளர்ந்திடு மழுதந் தோய்ந்த மதிக்கலை வடிவா னீசன்
விளங்குபங் கிருந்த மெய்யும் வேய்ந்தது நிலவே யல்லா
விளந்தளிர் மேனி கன்று மென்னுடை வெப்பத் தாலென்
றுளந்தளர் தோடி வீழ்ந்தா னுவரிமே லுதய பாணு. (சங)

பகலவன் பகலோ டேகப் பங்கயப் போதுக் கெல்லா
மிகல்வன கங்கு லோடு மெழுந்ததென் றுவரி மீதின்
மகிழுமா னந்தச் சோதி மாசிலா மணியான் வாழுந்
திகழ்திருக் கோயி லந்தித் திருவிளக் கிட்ட தென்ன. (சச)

கறங்குதெண் டிரைகண் மீது கலைநிலாத் திங்கள் பொன்னி
பிறங்குதெண் முல்லை முதுதார்ப் பேரொளி பிறந்த காட்சி
புறங்கிய திருமால் முன்போ லொள்ளிய வெள்ளிக் கும்பத்
திறங்குபா லருவி வீசற் காட்டினா னென்ன லாமால். (சரு)

வரைபடுங் கோபு ரத்து வயங்கவான் தீபம் போர்த்தார்
புரைபடு மதிலின் மீது புதுமணி விளக்கு வேய்ந்தார்
தரைபடுஞ் சூழ லெங்குந் தனிமணி யொளிகள் சூழ்ந்தார்
நிரைபடு கற்பி னூர்பொன் னுலத்தி யேந்தி நின்றார். (சசு)

ஆயகன் னியரிற் பல்பே ரலர்மழைத் தூவ யார்க்குந்
தாயகன் புடையிற் சில்பேர் சாமரை யிரட்ட வெண்மர்
மேயகற் பினர்பா வாடை வீசவேழ் மின்னார் காப்ப
நாயக னிடத்துத் தத்வ மசிதிலை நயந்து வாழ்ந்தாள். (சஎ)

வேறு.

கனகமா ளிகையெலாங் கடைதி றப்பவுற்
பனகண்மா தருந்துயர்ப் பால நீங்குற
வனகணை மையினர சடங்கச் சேர்ந்தது
தினகரோ தயமணி சிகர புதரம். (சஅ)

வேறு.

அரவவெம் பகையாற் சிம்பு ளானவன் கையா லஞ்சா
வரமினிக் கோடல் வேண்டு மலைமக ளிடத்தி லென்னப்
பரவவந் திடுவான் போலப் பரவைவெண் டிரையி னுப்ப
ணிரவிவந் துதயஞ் செய்தா னிளங்கதிர்க் கரங்கள் கூப்பி. (சக)

உள்ளுண் ரெழுத்தஞ் சன்னும் யோகசா தனையா லிங்ஙன்
வள்ளலைப் பரிந்து வந்து மலைமக ளிருந்தா ளென்று
புள்ளொடு மாவும் யாவும் புலன்வழி காத்துத் தாழ்த்துந்
துள்ளுநீர்க் கடலுந் தத்துந் துழனிகண் டேங்கிற் றன்றே. (ரு)

இன்னவா றமலன் பாங்க ரிரவுநன் பகலு நோக்காத்
துன்னருஞ் சிவலோ கத்தி லுயிரெலா மசைவு மின்றிப்
பின்னரு மாண்பெண் கூடப் பெற்றிலாப் பெற்றித் தாக
வன்னமென் னடையாள் நோற்ற னைம்பதிற் றிரட்டி யாண்டு. ()

தேவதுந் துபிமு ழங்கத் திருவிசை கீதம் பாடப்
பூவலர் மாரி வாணோர் பொழிதரப் பூத ரார்ப்ப
மூவர்தம் பெருமா னற்கு முதல்வன்மா துமைபா லிக்கும்
பாவனைக் கோலங் கொண்டு படருமால் விடைமேல் வந்தான். ()

பாலலோ சனத்தான் வந்தான் பனிமதிக்கு் சடிலன் வந்தா
னலமா மிடற்றான் வந்தா னம்பிகை மணான் வந்தான்
சூலமார் கையான் வந்தான் சுரர்பிரான் வந்தா னென்றே
யேலவார் குழலார் கேட்ப வெழுந்தது சின்ன வோசை. (ரு௩)

புனைமதி மவுலிப் பொற்பும் புயநான்கும் விழிகள் மூன்றும்
வனைதரு மிதழி மார்பு மழவிடைக் கிசைந்த வாய்ப்புந்
தனையறிந் தவர்க்குக் காட்டுந் தாமரைத் தாளு மின்னா
ணினைவுறும் படித்தாங் கோல நிமலனுங் காட்டி நின்றான். (ரு௪)

வேனிலா டவனை வென்றான் றுளினில் வீழ்ந்தெழுந்து
தானிலாச் சகோரம் போன்முட் சூசிகாந் தம்போ லம்மான்
பானிலா விழியி னீங்காப் பார்வையாற் பருகா நின்றான்
கூனிலாத் திங்கட் சூடுங் குழகனே போற்றி யென்றான். (ரு௫)

விதிசிரந் தொடுத்த சன்ன வீரமா லிகையாய் போற்றி !
கிதிசெயு மாலோற் கன்று திகழ்படை யளித்தாய் போற்றி
கதிதரும் விடைமேற் கொண்ட கருணையங் கடலே போற்றி
துதிசெயு மடியா ருள்ளச் சோதியே போற்றி யென்ன. (ரு௬)

இறைவியை யிறைவன் காணு விருகையாற் றழீஇக்கொண் டன்பால், மறைவிடை யிடப்பா லன்பான் மகிழ்ந்தினி திருத்தி மாதே, நறைமலர்க் குழலே நம்முன் னவிறற்றோர் வரமுண் டென்ன, குறையுள தெனினுந் தீரக் கொடுக்குது மென்றான் பின்னும். (௫௭)

அருளுருப் பெற்ற துன்னு லறிதியே நாமு நீங்காப் பொருளுரு வஞ்செ முத்தின் பொற்பெனப் புகன்ற னீயு மொருவருங் கருதற் கெட்டா வுண்மையுஞ் சிந்தித் தந்தத் திருவுருக் கொண்டா யென்றுஞ் செப்பினுன் தேவர் தேவன். ()

மூவர்க்கு முதன்மை தந்த முக்கணு னிறைவி யோடுந் தேவர்க்கு மன்பர் யார்க்குந் திருவருள் பொழிந்து வேத நாவர்க்குந் தெரிய வொண்ணு நான்மறை விடைமீக் கொண்டே யேவர்க்கு மிறைவ னான வெம்பிரான் கயிலை சேர்ந்தான். (௫௯)

இப்பதி தனக்கு நேரா யீரொழு புவியி லொன்று மொப்பதி லறிவான் மிக்கோ ருலகின்கண் மேன்மை யாக முப்பதி யுரைத்தா ரந்த முப்பதித் திறனு மிவ்வூர் கைப்பதித் திட்ட நெல்லிக் கனியெனக் காட்டு மன்றே. (௬௦)

திருவெழுத் தஞ்சு மோதச் சித்திக்கு மிடமு மிஃதே வரும்ருத் தோத யங்கள் மகோதய மாதத் தோற்ற மிருசுடர்க் கிரக ணந்தா மிந்துவோ டிரளி கூட்டம் பொருவிலாப் புரிதத் திங்கள் விதிபாதம் பொருந்து நாளில். (௬௧)

தேசிக னெனப்பா வித்துத் தெக்கணு மூர்த்தி முன்ன மாசிலாக் குரவ னோது மடைவினந் செழுத்து நாடி மாசிலா திருந்து நாவின் வழுத்திய தவத்தோ ரென்றும் பாசபந் தங்க ணீங்கிப் பாகதி யடைவர் திண்ணம். (௬௨)

பார்ப்பதியார் பஞ்சாக்கர சித்திபெற்ற சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம். உா.

(ஈ) பரத்தை கதிபெற்ற சருக்கம்.

மைத்த டங்கண ஞலகமீன் றருள்மலை மடந்தை
மெய்த்த வஞ்செய்த காதையின் விரிவெலாம் விரித்தா
யித்த லந்தனி வின்னுமற் றுளவதி சயங்க
ஞய்த்து ணர்ந்துநீ சொல்லெனச் சவுனக னுரைப்பான். (க)

கேட்ட வெல்லையிற் சவுனக னுரைமிகக் கெழுமிச்
சூட்டுக் கண்டிகைச் செஞ்சடைப் பெருமுடி துளக்கி
வாட்ட மின்றியே வளர்ந்தபே ரருள்மன மகிழ
நாட்டு முண்மையாற் சூதமா முனிவர னவில்வான். (உ)

சாதி பேதங்க ளளப்பில பொருந்திய சகத்தோர்க்
கேது வாகிய சுகந்தரு மணந்தரு மிதழிப்
போது லாவிய வேணியான் மங்கள புரமென்!
றோது மந்நகர்க் குரைத்திட வுவமைவே றுண்டோ. (ங)

பொய்யு மாயமுங் கொலைகளும் வினைகளும் பொருந்து
மைய வேற்கண்ணு ளெவரையு நேசிக்கு மனத்தாள்
மெய்யி னாலிரு கையினாற் சுரதமே விளைத்துப்
பைய ராவல்குல் விற்றுனுஞ் சேரியம் பரத்தை. (ச)

ஆன நாட்டினிற் பரத்தைமு தருந்தவ மீதனாற்
கான நாட்டையுங் களிவண்டி னுட்டையுங் கண்டு
வான நாட்டினர் பணிமுல்லை வாயிலின் வசித்து
ஞான நாட்டன்வாழ் பெரும்பத மடைந்தனள் நலத்தால். (ரு)

என்று சூதனு முரைத்திட விருந்தவம் வளர்ந்த
குன்று போல்வருஞ் சவுனக நெதிர்மொழி கொடுப்பா
னன்றி யங்கவள் வரவுமங் கவன்செயுந் தவமு
மின்றெ னக்குநீ சொல்லெனச் சூதனு மிசைப்பான். (சு)

உம்பர் நாயகன் பொன்னுல காமென வுரைப்பா
னம்பொன் மேருவின் புறத்தரை யாமென நலியுங்
கொம்பர் நேரிடைக் கங்கையந் திரைமணி கொழிக்குஞ்
செம்பொ னேவினே காஞ்சன பூமியாந் தேயம். (ஏ)

அன்ன தேயத்திற் கணிகையர் தமக்கெலா மரசை
யென்னக் காழுக ருயிரென வணங்கனு ரிரதி
மின்ன னுளெனக் கண்டவ ரையுற விரிபூண்
பொன்ன னுளவண் வாழுநாட் கதிபெறும் பொருட்டால். (அ)

யார்க்கு மாதர வாகுமத் தேயம்விட் டயலே
சேர்க்குங் காதலன் றன்னொடு மேறினாள் திரைமே
லேற்கு மோர்மரக் கலமிசை கேரளத் தியல்பு
பார்க்கு மாசையாற் பரத்தைநீ ருவரிமேற் படர்ந்தாள். (௯)

கைத வக்குலப் பரத்தையங் கேகலுங் கார்வான்
பெய்தெ றிந்திடத் திவலைகள் தாங்கமும் பெருக
வெய்த பாணம்போற் காற்றெழுந் தலம்வர விரங்கி
வெய்து யிர்த்தனள் நடுங்கின ளொடுங்கினள் மெலிந்தாள். (௧௦)

இவளு மித்துய ருழந்துமுன் னியற்றுமா தவத்தாற்
றவள நீற்றினார் முல்லைமா நகர்க்கரை சார்ந்தா
ளவளி னிச்செயும் பெரும்பவங் காண்பதற் கஞ்சிப்
பவள மால்வரைப் புறத்தினிற் கதிரவன் படர்ந்தான். (௧௧)

அகிரு மேழ்கடற் கப்புறத் திருநில மடைந்து
கதிர வன்றனைச் செகுத்திடு வோமெனுங் கருத்தா
லெதிர்ந டந்துநாற் றிசையையும் வளைந்துகொண் டேகப்
புதிய சூரியன் மறைந்தன னிருண்டது புனியும். (௧௨)

ஆய வெல்லைகார் காலமு மாயவப் புரத்தின்
மேய திங்களி லமாவாசைக் கங்குலும் விரிப்பத்
திய ளிங்கிவள் துணைவனுந் தானுமாச் சேர்ந்த
வாய வப்புரங் கொள்ளியுங் கொண்டென வந்தாள். (௧௩)

வந்தவ் ஐர்புகுந் தீசனார் மாசிலா மணியா
ரெந்தை வாழ்திருக் கோயில்முன் மண்டபத் தேறி
முந்து தன்கையிற் கொள்ளியிற் றீயையு மூட்டிச்
சுந்த ரக்கலை யாற்றரைப் புழுதியுந் துடைத்து. (௧௪)

ஆடை யாகிய பாயலை விரித்ததி லமர்ந்து
வாடை பூசினன் மலர்முடித் திருவரு மகிழ்ந்தே
யாடல் வேளிடத் திரதிகேர்ந் தெனவநு ராக
வேடை கீரவே மணந்தனர் புணர்ந்தனர் விருப்பால். (௧௫)

விரவு மாசையாற் காமச்செந் தியினான் மெலிவார்
பரம னுலய மென்பதுங் குறித்திலர் பரத்தை
திரமி லாதவ னுறங்குமவ் வெல்லையிற் றீரச்
சுவந் தீண்டலு மக்கணத் தாருயி ரிறந்தாள். (௧௬)

வேறு..

மற்றிவ விறத்தலு மடித்திதழ் கடித்துப்
பற்றினர் பரத்தையுயிர் பாசவலை வீசி
யெற்றினர் கதுப்பினி லிடித்தனர் முகத்திற்
சுற்றினர் புறத்திலெம தூதர்கொடு போத.

(௮௭)

முட்டின ரடிக்கடி முலைத்தலையி லெட்டிக்
குட்டினர் மயிர்த்தலை குறைத்தன ருருட்டிக்
கட்டின ரறுத்துடல் கழித்தனர் பிளக்க
வெட்டினர் துகைத்தன ருதைத்தனர் மிதித்தார்.

(௮௮)

வேறு.

எரித்தழல் கொளுத்திவைத் தெடுத்திற் கிடத்துவா
ருரித்துடற் றசைக்கொழுப் பறுத்தொறுத் துருக்குவார்
கரத்தினைப் பிணித்தகை கழுத்துறப் பொருத்துவார்
பரத்தையைக் கயிற்றினிற் பிணித்தபொற் பணைக்கையார். (௧௯)

வேறு.

இப்பரி சறிந்து நந்தி யெம்பிரான் பேழ்வாய்ச் செங்கட், கொ
ப்பரி வயிற்று வெண்பற் குறட்டூதப் படையை நோக்கி, மைப்பிற
ழியம தூதர் மாண்டிடப் பொருது வல்லே, துப்பிதழ் மழலைச்
செவ்வாய்த் தோகையைக் கொணர்மி னென்றான். (௨௦)

வேறு.

வந்தன ரெதிர்ந்தனர் நமன்றமர் மடித்துச்
சிந்தினர் கரங்கொளாடு திண்சிர நெரித்தார்
தொந்திசரி யும்படி துகைத்தனர் மிதித்தார்
நந்திபணி கொண்டகண நாதர்சிவ தூதர்.

(௨௧)

தற்கமிடு கின்றவர் தடக்கையை யொடித்தார்
கற்கொடெறி யுஞ்சிலர் கடத்துமிவ னென்றே
பற்கொடு பொருஞ்சிலர் பதைத்திட வடித்தார்
சொற்கதறி நொந்துயம தூதர் திர னோட.

(௨௨)

வேறு.

சொற்ற வித்திற மாமெம தூதரைத் தூர்த்து
கொற்ற வன்பதிக் கலகிட்டு விளக்கொளி கொளுவி
மற்று மத்தலத் திறத்தலா லவ்வினை மாற்று
நற்ற வத்தினுற் பரத்தையைச் சிவகண நாதர்.

(௨௩)

தீதி லாதகற் பகமழை பொழிதரச் சிறிதுங்
கோதி லாததே வேந்திரன் விமானமேற் கொண்டு
மாதர் சூழ்வரச் தேவதுந் துமியொலி வழங்க
வாதி நாயகன் கயிலைமால் வரையிடத் தடைந்தார். (௨௪)

ஆலை யத்திற மறிந்திலா ளரன்புக முறியாள்
சேலை யித்தலை யாற்றரை துடைத்திருள் தீர்த்த
வாலை யத்திறந் தானலாத் தவஞ்சற்று மறியாள்
மேலை முத்திபெற் றுள்சிவ தருமமார் விதிப்பார். (௨௫)

வேறு.

இன்னவா பரத்தை மாது மிருங்கதி யடைந்தா ளங்கண்
மன்னிய கால தூதர் வடவையி னுருத்துப் பொங்கித்
தன்னிக ரில்லாப் பாசந் தடித்தறி சூலந் தாங்கிக்
கன்னெடு மலைபோல் வாழுங் காலன்மா பதியிற் சார்ந்தார். (௨௬)

சண்டன்மா சண்டன் சித்தந் தகமிசூத் தவமிசூத்தும்
மண்டிய காலன் தூதர் மற்றுளோ ரேவல் செய்ய
வென்றிகழ் சித்ர சூத்த ரிறைஞ்சமை மலைபோல் வாழுங்
கொண்டலைத் தரும நீ திக் கூற்றனைப் பணிந்து சொல்வார். (௨௭)

ஐயநின் னேவ லாலே யணிவளைப் பரத்தை தன்னை
மெய்யுறப் பிணித்துச் செல்லும் வேலையி லெம்மைச் சாடிச்
செய்யவார் சடையான் பாங்கிற் சிவகண நாதர் போந்து
வெய்யவெம் பவஞ்செய் தானே விமானமேற் கொண்டு செல்ல. (௨௮)

நொந்தன மீச னேவ னேன்மையோ ரென்றே யஞ்சி
வந்தன மென்ன லோடு மறவியங் கதனைக் கேளாச்
சிந்தையிற் றெரிந்து தேர்ந்து சிவதரு மத்தி னுண்மை
யிர்தவா றுயிற் றேவென் றெழின்முடி துளக்கி நின்ற. (௨௯)

நிருமலன் றரும மேன்மை நினைந்திடா நிரயத் தோர்க்குந்
தருமதே வதையே யன்னான் றவநெறி யுரைப்பா னெண்ணிப்
பொருகிடாப் பரிமேற் கொண்டு நரகலோ கத்துப் போந்தான்
கருமிகள் வருந்தக் கண்டான் கருணையாற் கழற லுற்றான். (௩௦)

வேறு.

செந்தழல் மறந்தீர் சிவன்றனை மறந்தீர்
சந்தியு மிகழ்ந்தீர் தவங்களு மிகழ்ந்தீ
ரந்திபக லையமிடு மன்பையு மறந்தீர்
தந்தையனை நன்றியது தன்னையு மறந்தீர். (௩௧)

மண்புகழ் முன்பொருவர் வைத்ததரு மத்தைக்
கண்குளிர வன்பிடுகை கண்டுமறி யீரே
நண்பொடிது நன்றென நவின்னுமறீ யீரே
விண்புகழ் தலங்களை மிதித்துமறி யீரே.

(௩௨)

வேறு.

சூழ்புவி யிற்றே வாலய முந்தத் தொழுகில்லீ
ராழ்நதி யிற்போய் மூழ்க வயர்ந்தி ரறிவில்லீர்
தாழ் மவர்க்கே தாழ்வுற நிற்பீர் தயவில்லீர்
வாழ்வு குறைத்தி ரேதை நினைத்தீர் மதியில்லீர்.

(௩௩)

வேத மொழிக்கே யேத முரைத்தீர் வினையுந்தி
ராதுல ருக்கே லோப முரைத்தி ரறிவில்லீர்
வேதி யருக்கொன் றீவ தொழித்தீர் விறன்மிக்கி
ரீதன் மறுத்தீர் காதல் மிகுத்தி ரென்செய்தீர்.

(௩௪)

கோளரி யொத்தீர் கோளு முரைத்தீர் குணமற்றீர்
வாஸ்கொடு மிக்கோ ராருயிர் செற்றீர் வரைவிற்றீர்
மூளெரி யிட்டே வாழ்மனை செற்றீர் முனிவுற்றீர்
பாளை மடற்சா லாறல் குடித்தீர் பழிவைத்தீர்.

(௩௫)

வேறு.

அரசர்மனை கற்பழித்தி ரளவில்கன் னியர்ப்புணர்ந்திர்
குரவர்மனைக் கிச்சைவைத்தீர் குலமாதர் வரவழைத்தீர்
பரவரிய முன்னவன்றன் பன்னியையும் பாடுரைத்தீர்
விரவுமறை யாளர்குல மெல்லியர்க்கு விரும்பினீர்.

(௩௬)

வைகறையி லெழுந்துசிவ வந்தனைசெய் தீருமிலீர்
பொய்கைதரு தெய்விகப் புனலிடைத்தோய்ந் தீருமிலீர்
செய்கைபெறுந் தந்தைதாய் தீப்பசித்தித் தீருமிலீர்
மெய்கையினுற் சிவன்முன்னர் வீழ்ந்துபணிந் தீருமிலீர்.

(௩௭)

சங்கிருந்த தடக்கரத்தான் றனக்குமன்பு செய்கிலீர்
கொங்கிருந்த மலரிலைநீர் கொணர்ந்தாணைப் பணிந்தறியி
ரங்கிருந்து செய்தகொலை யளவிலவங் கவைமறந்தி
ரிங்கிருந்தே யரிதுயிர்த்தால் யானதற்கென் செய்கேனே.

(௩௮)

வேறு.

முன்னதிபா தகம்புரிந்த வேசிகருங் கங்குல்தனின் முல்லை நாதன், சன்னிதியிற் செய்யுமிணையுஞ் சாற்றரிது கலைத்தலையாற் றரையைத் தூர்த்தாள், பின்னதிகந் தருமயில்லை விளக்குமன்று கொள்ளியொளி பிறங்கச் செய்தா, னென்னதிகா ரமுங்கடந்தா ளப்பரிசு போலுமொன்றை யியற்றி னீரோ. (௩௯)

வேறு.

ஆதலா லென்மருங்கி னருளிலாக் கிங்க ரர்செய் வானையால் வருத்தமுற்றீர் மற்றுநா கிடைப்புக்கீர் பாதிமா மதியணிந்த பழம்பொருளை நினைத்திரேற் போதலாம் வானுலகி னினியென்னப் புகலலுமே. (௪௦)

வேறு.

அரகர வென்றே சிவசிவ வென்றே யறைகின்றார் புரகர வென்றார் சிரகர வென்றே புகல்கின்றார் பரமப தந்தரு நிருமல வென்றே பகர்கின்றார் குரவ னெனுங்கா லணையு மகிழ்ந்தே குறைகின்றார். (௪௧)

வேறு.

மற்றி வன்சொலும் வாசகங் கேட்டுமா நரகத் துற்று னோரொலாஞ் சிவன்றிரு நாமமே யோதி நற்ற வத்தராய்க் காவிரி சோணைநன் னாட்டுக் கொற்ற வேந்தரா யறிவுடன் வந்துருக் கொண்டார். (௪௨)

பரத்தை கதிபெற்ற சருக்க முற்றம்.

ஆகத்திருநுத்தம் ௨௪௨.

—***—

(௭) தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

செளிப்புலன் முல்லை நாதன் நிருக்கதை யமிர்தங் கொள் ளத், தவிப்பிலா வுவுகை யோங்கச் சவுனக னெழுந்து சென்னி, குனித்தசெங் கரத்த னாகிக் குணலைகொண் டடியிற் றுழந்து, புவிப்புரா ணிகளைச் சூதப் புனிதனைப் போற்றிச் சொல்வான். (௧)

தீர்த்தவைம் புலத்தின் சால்புந் தீர்த்தங்க டம்மின் மேலோர்
சேர்த்தநூன் முறையி லாடுந் தினங்களின் றிறனு நாக
மார்த்தகோ டரன் பாத மந்தணற் களித்த பண்புங்
கூர்த்துணர் சிந்தை யெந்தாய் குறைபடா துரைத்தி யென்றான்.

என்னலுஞ் சூதன் கேளா வெம்பிரான் முல்லை மூதார், நன்
னலஞ் சுருதி யாலு நவிற்றரி தியானே சொல்வன், பின்னருஞ்
சிறிது சொல்கேன் பிறங்குதீர்த் தங்க டம்மை, யுன்னலும் பவ
த்தை மாற்று முணர்தியென் றுரைத்தான் பின்னும். (ங)

பங்கயப் பொகுட்டிற் பாவை பார்மகள் பாங்கர்ச் சூழச்
செங்கையிற் றிகிரி தாங்குந் திருமறு மார்பன் முன்னங்
கங்கையிற் றுளைந்து திங்கட் கற்றையஞ் சடையா னீங்கா
மங்கைமெய்ப் பங்கன் முல்லை வனத்தினில் வந்து சேர்ந்து. (ச)

அரியணைச் சேக்கை நீங்கி யறிதுயி லாழி நீத்துத்
தரணிகாத் தருளுந் தூயோன் றாவினந் செழுத்து மோதி
வரமருள் மாசி லாத மணிதனை யருச்சித் தேத்தி
யிரவுநண் பகலு நோக்கா திலக்கமோ ரிலக்க மாண்டு. (ரு)

தன்றவக் குமான் சாபத் தழைகணுக் கோது தள்ளி
மென்றிடு மாலைத் தீங்கா றருப்பமாய் விரும்பி நீலக்
குன்றென நின்றான் முல்லைக் கொடித்தழும் புடையான் மேனிக்
கென்றுமே யாட்டி மாத ரிருவரு மேவல் செய்ய. (சு)

நிலவவ னினவான் றீம்பா னிறைகடத் தேந்தி யார்க்குந்
தலைவன்மே னியினி லாட்டித் தாட்டுணை பரவா நின்றான்
குலகிரி நிறுவிப் பாந்தட் கொளுவிவே லையைக்க டைந்தான்
குலவிய வமுத சார மும்பருக் குதவு வான்போல். (ஏ)

வேறு.

தனுவிளைவிற் பூண்டிடவே தரிக்கையாற் பின்னசலந் தங்கு
மாற்றாற், பனகன்மேற் படர்கையாற் பங்கயமுன் னுருமேவும்
படித்தா லன்றி, வினவுகடற் சூழ்விடமுண் டிடுதலாற் றிரு
நெடுமால் மேகம் போலுந், தினகரலோ சனம்போலு மிருந்து
மனம் பொருந்துதவம் செய்யு நாளில். (அ)

அந்தரதுந் துமியியம்ப வண்டர்பூ மாரிசொரிந் தருகிற்
போதச், சுந்தரவெள் விடைபுடைசூழ் நந்திபிரான் பூதத்தின்
தொகுதி சூழ், வந்திரவின் னுதற்பாவை யிடப்பாகத் தினிதி
ருப்ப வெழுத்தோ ரைந்தாற், செந்திருமால் பத்திசெய்யச் சித்தி
யெய்தும் படியிருந்தான் தேவ தேவன். (க)

வேறு.

மண்ணிடந் துழன்று தேடு மலர்த்தாட்டா மரையின் மீது
கண்ணிடந் தணிந்த வன்பன் கயிலைநா யகனைக் காணு
வெண்ணிடுந் தகுதிக் கெட்டா விற்புறப் பணிந்து வீழ்ந்தான்
பண்ணிடுந் துதிகள் பாடி யாடினான் பரவிப் போற்றி. (௮)

கண்ணனுங் கனிந்து போற்றக் கண்ணுதல் கருணை மீக்கொண்
டெண்ணருந் தகுதி நல்கு மேதுமந் திரத்தின் காப்பால்
மண்ணகங் காப்பா யுன்பால் மந்திர வருவந் தந்தோ
நண்ணருஞ் சித்தி பெற்றாய் நன்றுதா னென்றான் பின்னும். (௯)

காசிகே தாரந் தென்னற் கயிலைநற் சோம நாத
மாசிலாக் கோகன் னஞ்சு ழரீச்சரம் விருத்த காசி
மாசிலாத் தில்லை காழி மாயூரங் குடந்தை யையா
றேசிவ லோக மூதூ ரின்னுநற் றலங்க ஞண்டால். (௧௦)

தானமுந் தவமு மொன்று கோடியாய்த் தழைப்ப தன்றி
ஞானபூ மியதா மெண்ணி னற்றலங் கட்கு மேலா
மானவிப் பதியி னீங்கா வருளொடு வாழ்தி யென்று
வானநா யகனன் றேதி மாதொடுங் கயிலை சேர்ந்தான். (௧௧)

செங்கண்மால் கரிய கண்டன் றிருவருட் செல்வம் பெற்றுச்
சங்கமூர் கடல்வாய் முல்லைத் தனிரெடும் பதியின் சீர்த்தி
யெங்கணும் விளங்க வேதி யெல்லையு மிரியா தென்று
மங்கைய மிருவ ரோடு மகிழ்ந்தினி திருந்தா னங்கண். (௧௨)

கீழ்திசைப் பால தாகக் கேடிலாக் கடவுள் முன்னர்ச்
சூழ்திரைப் புனித தீர்த்தம் சுரர்நதி பெற்றித் தாகு
மாழ்திரை யமளிப் பாய லண்ணுன் வகுத்த தங்கண்
மூழ்கினோர் பவவே லைக்குள் மூழ்கிரீந் தியவோர் முத்தர். (௧௩)

ஆவணித் திங்க டன்னி லமரபக் கத்து ரோணி
கோவலர் மகர்கொண் டாடுங் கோசுலாட் டமிசேர் நாளி
லேவரே யெனினு மாயோ னியம்புதீர்த் தத்தின் மூழ்கிற்
றேவரே யாவ ரன்னோர் சிந்தித்த வெவையுஞ் சேரும். (௧௬)

மாலிடுந் தீர்த்த மாடன் மாதவர்க் கன்றி யெய்தா
வாலிடும் வீழ்திற் றுங்கு மருமகப் பேறி லாதோர்
பாலொடுங் கடமும் பொன்னும் பரிவொடு மறையோர்க் கீந்து
மேலிடும் புனலி லாடிற் புதல்வரைப் பெறுவார் மெய்காண். (௧௭)

அன்றியு மிந்து வாரத் தமாவாசி விதிபா தஞ்சேர்
நன்றிநன் னாளின் மாயோ னல்குநீர்ப் பொய்கை தன்னி
லொன்றிய வன்பின் மூழ்கி யுயர்ந்தவர்க் குதக நல்கி
லென்றுமே பெறுவர் முத்தி யெய்துவார் வினையை யெய்தார். (18)

மன்னுகார்த் திகைத்திங் கட்செவ் வாயெனும் வார நான்குந்
துன்னுமா மறையோர் தம்பாற் றுசுகந் தளித்துத் தோய்ந்தோர்
முன்னுவெண் குட்ட ரோக முயல்கன் முதலா நோயி
னின்ன லுற் றிடினு மாற்று மிகபரத் தெழிலு நல்கும். (௧௯)

திசைமுகத் தெண்டோள் வேதன் செய்திடும் பிரம தீர்த்தந்
திசைகொள்வை காசி மாதத் திலங்குபூ ரணையி லாட
விசையமெய்ஞ் ஞான வாளால் வெவ்வினைப் பகையை வெட்டி
வசையிலாச் சுருதி கூறு மனோவதி யடைவார் பின்னும். (௨௦)

விரதமு நாலேழ் கோடி விரதமுன் றவத்தி லொன்றை
வரதமுற் றனுட்டிப் போரை மயக்கிய விரத பங்க
கரணமு மகற்றிச் செய்த விரதத்தின் பயனுங் காட்டுங் [றும்.
குரவர்தாய் தந்தை பாற்செய் கொடும்பெருந் துரோகங் குன்

தடங்கடற் புலியே முண்டான் றுன்படி முந்நீர்த் தீர்த்தந்
துடங்கிமூழ் கிடிவி ராசத் துரோகம்வா தனைத்தி யூட்டல்
விடங்கொடுத் திடல்சே ராத மெல்லிய லிடத்துச் சேர்த
லடங்கலு மவரைப் பற்றா வருந்தரைக் கரச ராவர். (௨௨)

வந்தித்து வணங்குந் துயோர் வன்னியோர் பெரியோர் தம்மை
நிந்தித்த பழிச்சொல் வீட்டு நீள்வினைத் தொடர்பு நீக்குஞ்
சந்திக்கும் வழுவு வந்த தடைபல புறத்துத் தள்ளுஞ்
சிந்தித்த தன்மம் வாய்க்குந் தேவர்தோய் வசிட்ட தீர்த்தம். (1)

ஆடிசித் திரைதைப் பூச மைப்பசி மாதத் தோற்றங்
கூடிய மதியம் பாதுக் கோளொடுங் கூடுங் காலம்
நீடிய வாய நாளி னெடுமுனி புனலின் மூழ்கி
னூடிய செல்வம் வாணுள் நற்போக நயந்து நல்கும். (உச)

விளங்கிய பிரம தீர்த்தம் விண்டுபுட் கரிணி மிக்க
வளங்கொள்சங் கரத டாகம் வசிட்டநீர்ப் பேரா விர்த
மளந்திட நின்ற செங்கை யகத்தியன் வாவி மேலோ
ருளங்கொளும் பிரம தீர்த்த மொன்றுக்கொன் றுட்சி யாமால்.()

அவ்வகைத் தீர்த்தந் தம்மு ளடைவினிற் கடவுள் சொற்ற
விவ்வகை நாட்க டம்மி லேவரே யெனினு மூழ்கித்
தெய்வவே தியரைப் போற்றிச் சிறந்தகோ தான நல்கின்
மைவளர் கண்டன் வெள்ளி மால்வரைப் புறத்து வாழ்வார்.(உசு)

மற்றுமந் நீரி லாடி மழவிடை மறையோர்க் கீயப்
பெற்றிடிற் கயிலை காக்கும் பிரான்கண நாத ராவர்
நற்றவர் பரவு கஞ்ச நான்முகன் வாழு மூழி
சொற்றதோர் வருட மெண்ணிச் சுரரென வும்பர் வாழ்வார். ()

வேலையைத் தாவும் பொன்னி மேதகு புனலி லாடி
யாலயஞ் சூழ்ந்த பஞ்ச தீர்த்தத்தி லடைவின் மூழ்கிற்
பூலய முறினு மாரப் பொற்பத மீயு மல்லாற்
காலையிற் பிரம தீர்த்தம் படியினு முத்தி காட்டும். (உஅ)

ஆயிரங் கோடி தெய்வத் தனித்தல மவற்றுண் மேலாம்
பாயிருங் கடல்வாழ் முல்லைப் பதியினி லன்ன தான
மேயிய லுதவி லந்த வவியொன்றுக் கிமையோர் வாழ்க்கை
மேயின வருடம் பத்தும் பத்துமே விளங்கி வாழ்வார். (உக)

வேறு.

ஊர்வன வெனினும் பறவைக ளெனினு முறுவிலங் கெனி
னுநீ ரிடத்துச், சார்வன வெனினுந் தாவர மெனினுந் தவந்தரு
முல்லைமூ தூரைச், சேர்வன வாகி னல்லுருக் கொள்ளுஞ் சிற
ந்தமா னிடாவண் சேர்ந்து, நேர்வரேல் மறந்து மானச சரசில்
நிலைமையாய் வாழ்வார்நன் னெறியில். (௩௮)

வேறு.

ஆதிநூ லோதி வல்ல வந்தண னொருவன் றங்கள்
சாதியி லொருவன் ருதை தனக்கிடுந் திதிநா டன்னி
லோதன வுண்டி யுண்டா னூழ்வினைச் செயலாற் கங்குற்
போதினிற் பின்னு மன்னம் பொருந்தியன் றருந்தி னானல். (௩௧)

அன்னிய ரகத்தூ ணுண்ட லவுடத மருந்த லோதல்
பன்னியைப் பரிந்து சேர்தல் பகர்தந்த சுத்தி செய்த
லின்னல்சேர் தயிலத் தாட லிலையமு தடைக்காய் துய்த்தல்
சென்னியிற் கேச மாற்றல் திதிசெய்வோர்க் கீது தீது. (௩௨)

அருந்துவ தொளித்தல் வேற்றி லருந்துத லரிவை மாந்தோள்
பொருந்துதல் பின்னு மன்னம் புகித்தலூர் வழிந டத்தல்
விரும்பியோர் தானம் பற்றல் வேறணி யுடுத்தல் சாலாப்
பெருஞ்சுமை தாங்க லெட்டும் பிழையெனப் பகரு நீதி. (௩௩)

அறந்தனைக் குறியான் வேதத் தருநெறி நீதி யந்தோ
மறந்தன னன்னான் மாள வல்வினை தொடரு நாளி
லிறந்தன னிறந்த காலத் தெதிர்காலங் காக மாகப்
பிறந்தன னென்ற னன்றோ பிறர்மனை யுண்டி பற்றல். (௩௪)

காருட னாடா வன்னக் கண்மணிக் கயவாய் முட்கால்
வேருடைத் தோகைத் தூவி விடிவுசெய் குசல மேலாய்ப்
பாரிடத் தவர்கண் காணுப் பற்றுறும் புணர்ச்சி யின்ன
சீருடைக் கொடியே யென்னத் திரிந்தனன் பறந்து சென்று. ()

இருபிறப் பமைந்த மேன்மை யிழந்துதன் னுதரத் தீயா
லெரிபிறங் கடையர் வீட்டி லிறத்திடா நிற்பப் பற்றித்
தருபல பலியுன் கொத்திக் தன்னினத் தோடு மந்தக்
கருமுடப் பறவை முல்லைக் கடிநகர் காணுற் றன்றே. (௩௫)

கடற்பிண வோச்ச வோச்சக் கடலர்வாழ் மனைக டோறு
முடைப்புலால் முண்மீன் பற்றி முன்றிலிற் பறந்து சூழ்ந்து
தடைப்படா துழலு நாளிற் றகையிலாப் பறவைத் தோற்றம்
விடத்தரும் பொருட்டால் வேத விரிஞ்சதீர்த் தத்தின் பாங்கர். ()

மதிகதிர் பொருந்து மம்மா வாசிரண் பகலில் வேத
விதிமுறை மறையோர் சைவர் வேள்விமெய் முனிவோ ரன்றைத்
திதியினீ ராட வநீர்த் திவலையக் கொடிமேற் சிந்த
முதிருநல் லறிவு மெய்தி முற்பிறப் பறிந்து சோர்ந்து. (௩௬)

பாய்ந்துகுழ் பிரம தீர்த்தம் படிந்தது காக ரூப
மாய்ந்தது மாயத் தெய்வ வடிவொடு நின்ற தம்மா
காய்ந்தகா ரிரும்பின் முன்னர்க் காட்டிய விரத மூலி
வாய்ந்தநற் பசும்பொன் னுக்கும் வண்ணமொத் திருந்த தன்றே.

பொன்மலை சேர்ந்த காகம் பொன்வண்ண மாகு மாப்போற்
றன்மையாற் பிரம தீர்த்தந் தனிற்றோய்ந்த காகங் கொண்ட
நின்மல வருவங் கண்டு நின்றுளோ ரீது போலு
நன்மதை யமுனை கங்கை நல்குமோ வென்று போற்ற. (சுடி)

விண்ணுறு நெறியிற் போந்த விமானத்தங் கவனை யேற்றி
மண்ணுளோ ரிறும்பு தெய்த வருங்கண நாதர் மல்கி
யெண்ணுதற் கரிய விற்பத் திந்திர திருவி னோங்குங்
கண்ணுதற் கடவு ணீங்காக் கயிலைமா திசையைச் சார்ந்தார். ()

வேறு.

காக்கைக்கு வல்லான் படைத்தா னுடல்கவ்வு மாலங்
காக்கைக்குப் பௌவ முற்றிருட் பெற்றிட வுண்டகண்டன்
காக்கைக்கு நல்குங் கயிலாய மெய்க்காட்சி யிற்பங்
காக்கைக் களித்தனன் றன்னற் பதிகாணி யாக. (சுஉ)

பதிநூறு தோற்றமற் றக்காக வருவுற் பவித்தே
யதிபாத கத்து ஞமலிப் பிறப்பா யிரம்பெற்
றிதினீந்தி மாந்த ருருவாய் மிடிசேர்ந் தினேத்துத்
திதியின்றிச் சுற்றிச் சுழல்வர் கதிபல தீயோர். (சுங்)

இவ்வா றுரைத்த வருவெய் திலனெய்தி னாறற்
செவ்வான மேனி விழிமூன்று பொற்செங்கை நான்கொ
டெவ்வாழ்வு நீடு கயிலாய விருக்கை யென்ற
லவ்வேக தீர்த்தப் பெருமைக் கினியன்ன துண்டோ. (சுச)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம் உஅசு.

(அ) கருடன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

பொன்னுழைப் பணிக டோன்றும் பொற்பென முல்லை மூ
தூர், மன்னவ னருளாற் றேன்றி வரும்வினே யாட்டை யென்ன,
லுன்னுதற் கடங்கா தேனு முற்பூத மாகக் கண்ட, தின்னுமோர்
கதைகேண் மின்னென் றின்றருட் சூதன் சொல்வான். (க)

வேறு.

தார்வனப்பிற் சிறந்தறலைத் தணந்துதிரித் தடர்த்துநீர்க்
கார்வனப்பிற் சுருண்டிருண்டு கடைசுமுன்ற கருங்குழலாள்
போர்வனப்பில் வாங்குசிலைப் புருவத்தாள் பரந்ததுதற்
சீர்வனப்பிற் றினந்தீட்டுஞ் சிந்தூரத் திலகத்தாள். (உ)

மையடர்ந்து காதடர்ந்து வஞ்சகமா யம்பொதிந்து
மெய்யடர்ந்த தகைத்தோரை வெறுத்தழித்துக் கடைசிவந்து
பொய்யடர்ந்த காமனுக்கும் போர்த்தொழிலின் திறங்காட்டிக்
கையடர்ந்த காமுகரைக் கலகமிடுங் கண்ணினாள். (ங)

களபசந்தச் சேறாடிக் கதிர்த்தரள வடஞ்சூழ்
யினமதிக்கீற் றெழுதிநமக் கெதிரிலையென் றிறுமாந்து
முளரியிள முகைமுகத்து முறுக்கணிபோற் கண்கறுத்துத்
தளர்மருங்குல் தனைவருத்துந் தனக்கோட்டு நலத்தினாள். (ச)

மேகலைகாஞ் சிப்பருமம் விரிசிகைசூழ் கலாபமைந்து
மாகமென்ன வுயிரென்ன வணியாத்த பட்டுடையாள்
தோகைமயில் சாயலாள் தொடருமன்ன நடையினாள்
கோகிலத்தின் குரல்தனக்குங் குறைகாட்டுங் குரலினாள். (ரு)

வேறு.

காவரிக் கிருபொறி கமலங் காவியே
மாவரிக் கிருபொறி வடிவங் கூந்தலே
பாவரிக் கிருபொறி பதநி தம்பமே
வாவரிக் கிருபொறி வான்ம லர்க்கணே. (சு)

வேறு.

கலையொக்கு மங்குலைவெள் கலையாக்குஞ் சொலும்வாயே
விலையொக்கு மெனச்சொன்ன விலைவாய்க்கு மதுராகஞ்
சிலையொக்கும் புருவமர சிலையொக்கு மகல்குல்
மலையொக்கு மெனுமுலைக மலேதோற்ற மெனும்வடிவம். (எ)

மையொக்கும் மாதர்விழி மாயையொக்குங் குறிகள்மலர்க்
கையொக்கு மின்பசயங் கையொக்க வப்படியே
பொய்யொக்கு மிடைக்கொடிவான் பொன்னாட்ட ரம்பைமார்
மெய்யொக்க விவையனைத்து மெய்யொக்குங் குறங்கினுள். (அ)

எண்ணன்கா மிராகவித்தை யேழிசைநா டகவிஞ்சைப்
பண்ணன்கு பதினான்கு பக்குமெழில் வகைதெரிந்து
பெண்ணன்கில் திருமுல்லைப் பெருங்கோயி லுடையார்முன்
விண்ணாடல் போனடிக்கும் வேசிதே வடிமைமின்னுள். (க)

போகவதி காழுகற்குப் புகலுமிசைப் பனிமொழியா
ளாகவதி ரூபத்தா லயிராணி தனக்கொப்பாள்
மாகவதி பதிநடன வனிதையர்போ னடிக்கவல்லாள்
மோகவதி யெனப்புலியோர் மொழிந்ததிருப் பெயரினுள். (ஊ)

முன்னீறி லாவினைஞர் முயங்கிவறு மையிற்றளரப்
பின்னூறு பொன்றனக்குக் குறையென்று பிறர்கேட்க
நன்னூறு போலாக்கி நயந்தவர்செல் வந்துடைத்துப்
பொன்னூறு கைக்குவரின் மெய்க்குவரும் புனர்ச்சிசெய்வாள். (உ)

வேறு.

பலர்பல மணியினொப் பணைகள் செய்திடச்
சிலமினார் புதுமலர்த் தெரிய லேந்திடச்
சுலவைநற் செப்பினைச் சிலவர் கைக்கொளக்
குலமணி வாயிலிக் கோதை நிற்குமே. (ஊ)

இந்நிலத் தணங்கவ ரேவல் செய்துற
மின்னலம் பொருமதி வேணி நாயகன்
பொன்னலக் கோயிலிற் புரிய நாடக
நன்னலக் கணிகைபா னயப்ப வாழுநாள். (ஊ)

வேறு.

மாசி லாத வந்தணன் வளங்கு லாவு முத்தர
தேசி மேவு கௌதமை தீர மீதில் வாழ்பவன்
பூசு ரர்க்கெ லாமறைப் பொருள்வி ரித்து ரைப்பவன்
வாசு தேவ னென்னவே வழுத்து கின்ற பெயரினுள். (ஊ)

ஒருமை பெற்ற மேன்மையா னிருபி றப்பி னுரிமையான்
மிருதி சொற்ற முத்தழுவின் வேத நான்கின் வல்லவ
னருண்ம தித்த வேள்வியைந்து மறுவ கைப்பட்டுத் தொழிற்
பெருமை முற்று மற்றுநீடு பீடு முற்ற பெற்றியான். (௮௬)

வாழ்வி னோடு கற்பிசைந்த மாதிரோடு வாழ்மனை
வேள்வி யோடு மந்தனான மேன்மை யோடும் வாழ்நாள்
தாழ்வி லாத வன்றனக்கோர் தாழ்வு வந்து சார்ந்தென
ஆழ்மனைப் பொருட்டின் மைந்த னொருவன் வந்து தித்தனன். (௮௭)

தொடரு மாரி தோன்றுதற்கோர் தூம கேது வாடெனக்
கடல்க டைந்த வானவர்க்கோர் காள கூட விடெனப்
படரு நீணி லாமதிப் பசங்க திர்க்கோ ரரவென
வடமொழிப்பி ராணிதத்து மைந்தன் வந்து வளரவே. (௮௮)

கருட னென்னப் பெயர்புனைந்து காட்டு சாத கன்மமோ
டருண்ம றைச்ச டங்கியற்றி யார ணங்கொடுத்தபின்
முருட னாகி யிரந்தமைந்தன் மோகி யாகி நாடொறுந்
திருட னாகு மென்றுசோ திடந்தெரிந்து செப்பினான். (௮௯)

வேம்பின் மேவு கைப்புமாற்றி மிக்க நற்கு வைபெறப்
பாம்பின் வாய்வி டத்தை மாற்றி யமுதமாப் படுத்தல்போற்
றீம்ப னான மைந்தன்வெய்ய சிந்தை யின்றி ருக்கெலாம்
போம்ப டிக்கி யைந்தனான போத கம்பு கன்றனன். (௯௦)

தாதை யோது மெய்ம்மொழி சலத்தி மும்மெ முத்தெனப்
பேதை மாதர் காதலோதல் பேசு கல்லெ முத்தென
வாதை சேர்ம யக்கமெய்தி வரைவி லாத மாதர்தோள்
காத வித்து வந்துமிக்க காம வேலை மூழ்கினான். (௯௧)

அறங்க டிந்து முறைதிரும்பி யார ணம்ப ழித்துநீள்
மறம்பு ரிந்து சுடர்விளக்கின் மாய வீழும் விட்டில்போற்
கறங்கெ னைச்ச ழுன்றுநற் காலே முல்லை மாநகர்ச்
சிறந்த வல்லி மேன்மை நண்பர் செப்ப வாசை செய்தபின். (௯௨)

பெற்ற தாயர் தந்தைபாற் பிரிந்து வேட்கை வாழ்க்கையாற்
சுற்ற முந்து றந்துசொற்ற தூர்த்த ரோடு கூடியே
யற்றை நாள கத்துள வரும்பொ ருள்க வர்த்துகொண்
டொற்ற ரோடு தென்றிசைக்க னுலவை போற் படிந்தனன். (௯௩)

முழுல்லைவாயிற் புராணம்.

பான் நிரண்டின் மிக்க காவதங் கடந்துசூழ்
படியி னீடு முல்லையம் பதியில் வந்த டைந்துபூங்
கொடிய னாரொ ம்படர்ந்து கோதை நின்று லாயதோர்
வடிவு கண்டு மனமகிழ்ந்து வண்ண வாயி னண்ணியே. (உ௩)

மெய்ப் பொருள் வழிப்படா விகார மோக வேதியன்
பொய்ப் பொருட் பரத்தைபாற் புலன் செல விருப்பொடுங்
கைப் பொரு ளனைத்தையுங் கரந்திடா தளித் தலு
மைப்பெறுங் கயற் கணங்கை வம்மி னென்று கூறினான். (உ௪)

வேறு.

செம்பொனின் மாட மெங்குஞ் சித்தசன் கொடிக ளாடப்
பைம்பொன்மா ளிகைச்சார் வெங்கும் பன்மணிப் பத்தி பாய
வம்பவிழ் பிணைய லாட வளஞ்செய்ப்பூஞ் சேக்கை மீதி
லம்படர் கண்ணி யோடு மணுகின னந்த னானன். (உ௫)

பூமலர்த் திருவ னானும் புகழ்ந்துள மகிழ்ந்து தாவாக்,
காமலின் பத்தைக் காட்டி மனோலயப் படுத்தும் வண்ணம்,
தாமமென் கொங்கை யாரத் தழீஇக்கொண்டு கொவ்வைச்
செவ்வாய்த், தேமல ரிகழ்த்தே னல்கிச் சேர்ந்தனள் சுரதஞ்
செய்து. (உ௬)

சேர்தநன் கனிமென் பாலிற் றீஞ்சுவை யமுதந் தேக்கிச்
சார்தவண் களபந் தோய்ந்து தண்மலர்த் தாமஞ் சூழிக்
கார்தளங் கையாள் போற்றக் காமநூல் கலவி காட்டிப்
பூந்தவி சிழியா விற்பங் கருடனும் புணர்ந்து வாழ்நான். (உ௭)

தூயவெள் ளிவ்வி யாழந் தொடங்கிந் கொடியு மேற்றி
நேயமாய் நடத்திக் கையி னிதியெலாந் தொலைந்த வன்றே
யாயவேள் கொடியி றங்கி யாயிழை பொருந்தா ளாகிப்
பாயலு மிழந்து நீங்காப் பரிவுபோய்ப் பிரிவு கொண்டான். (௮)

தனமிலா வறுமை வந்து சார்ந்திடக் கணிகை சற்று
மனமிலா திருப்ப வாவாண் வராவகை மடமா னென்ன
வினவிலா தயரு மன்றி லென்னநொந் திரங்கிச் சேர்ந்து
சினமிலான் மான மில்லான் தெருத்தலை வாயி னின்று. (உ௯)

அலையுநீர் மதியம் போல வாட்டாலைக் கோது போற்றீ
யுலையாக் கதுபோல் வேழ முண்டதிங் கனிபோ லானா
னிலைதடு மாறி வீழ்வ னினைவறத் திரிவன் மாரன்
கொலைசெயும் பகழி தூங்கக் கோவென முறையிட் டோய்வான்.

மாயவே ளிடையான் பட்டு மனனொடு மலர்ந்து சேர்ந்த
தூயமே னியும்ப சந்து சோற்றினைக் கான்று நின்று
நேயவெண் ணீறு மிட்டு மடலேந்த நின்றா யென்பே
யாயதோ வுனது சிந்தை யடர்ந்ததே நகையே யென்பன். (௩௧)

அன்றிலை வெறுக்கோ கூவி யடுங்குயில் தனையே நோகோ
தென்றலை யொறுக்கோ காமத் தெய்வத்தை வைகோ பாவி
முன்றிலைப் பழிக்கோ சேர்ந்த முகுர்த்தத்துக் கொலையோமானை
யென்றினிச் சேர்வே னுவென் மெலித்தனை பகையோ வென்ன.

மங்கைமெய்ப் பொருந்தா மார்பை வடிவெலாங் காணுக்
கண்ணைக், கொங்கையி லணையாக் கையைக் கொவ்வவாய்
பருகா வாயை, யங்கயல் விழியாள் கூறு மணிமொழி கேளாக் கா
தைப், பங்கயத் திருப்போ னென்போற் பாவிக்கோ படைத்தா
னென்பன். (௩௩)

கண்டகக் கைதை காள்வெங் கலைச்சுறு ளீனங்காள் புன்னைத்
தண்டலைத் தருக்கா ளென்போற் றளித்திடு மரக்க லங்காள்
முண்டகக் கழிகா ளென்போன் முறையிடு திரைகாள் பாவி
பண்டையிற் பழியோ சேரப் பார்த்தன ளென்றுஞ் சொல்வன்.

சோருவ னழுவன் வீழ்வான் சுழலுவன் படங்கைக் கொண்டே
பூருவ னென்று நிற்பன் ஓய்யென்று முறையோ வென்று
நேருவ னவன்பா லங்க ணின்றுளோ ருருகச் சேராத்
தாருவின் வல்லி போலுந் தையலு மவன்முன் சார்ந்தாள். (௩௫)

கண்களுக் கிடும்வி ருந்தாக் காதலி வடி வங் கண்டான்
பண்டனக் கியைந்த கீதம் பாடினா னடிச் சூழ்ந்தான்
பெண்களுக் கரசே யான்செய் பெருந்தவப் பயனே பொன்னே
மண்களுக் கரசே யென்றான் மனமிலாள் பழித்துச் சொல்வாள்.

பொருளுண்டே லன்பு முண்டாற் பொருளிலா னனங்க னேனு
மருளுண்டே பரத்தை மாருக் கறிகிலாய் நினைவி லாரீ
மருள்கொண்டா யந்தோ பொய்யை மெய்யெனக் கருதி மாய்வாய்
தெருள்கொண்டா யெனக்குன் மீது சிறிதுமன் பில்லை கண்டாய்.

என்மீதில் வைத்த வன்பி லெள்ள லெனினு மீசன்
றன்மீதில் வைப்பா யாகிற் றவறுண்டோ பரத்தை மாதர்
முன்மேவு மொருவன் வாயிற் றம்பல முறையிற் பற்றிப்
பின்மேவு மொருவன் வாயி லுமிழ்ந்திடும் பெற்றி கண்டாய். ()

மலப்பிண்ட மென்பு கோத்து வளர்ப்புழு மொய்ப்ப நாறுஞ்
சலப்பிண்ட மன்றோ தீந்து தசையொடுங் குடரைச் சூடி
யுலப்பின்றி மலங்கள் பாயு மொன்பது துளையோ டோங்கும்
புலப்பிண்ட மடவா ராக்கை போகமே யனித்தல் பொய்காண்.()

கல்லொடு புல்லுப் பூடு கருமியாங் கிருமி தாருப்
பல்லுயிர் விலங்கு சூழப் பறவையாய் வாரா நின்று
நல்லுருப் பெறுதல் முற்செய் நன்னினைப் பகுதி யானி
யெல்லையீர்க் குமிழி யீதே யீடேற்றும் பிறவி கண்டாய். (சடு)

மானிட யாக்கை கொண்டு மறையவர் குலத்து வந்த
தோனுழை குடம்பை தெற்றித் தூங்கிய வண்டு போலு
மானதோ வுனது சிந்தை யைம்புலப் பகையை வென்று
ஞானநா யகனைப் போற்றி நற்றவ மியற்றொ ணுதோ. (சக)

காசிசே ரளவி லெல்லைக் கங்கையை நிகருந் தீர்த்த
மாசிலா மணியான் ஞான வாரியாய் வாழு மூதா
ராசிலாத் தலத்தி லிங்கு னடைந்தனை யிரந்துண் டேனு
மேசிலாத் தருமஞ் செய்தி யெல்லையைப் பிரியா தெய்தி. (சஉ)

பூவினா விலையா னீராற் பூதியால் வழிபட் டேத்தி
நாவினா விறைவர் நாமம் நவின் றிடி.ல் நகரஞ் செல்லா
தாவிபோ மளவு மன்போ டருந்தவம் புரிந்தால் முத்தி
மேவிவாழ்ந் திடலா மென்று விளம்பியவ் வணங்குஞ் சென்றாள்.

உறங்கினுன் கையிற் பந்து பொன்பொரு ளெனவுந் தீமை,
மறந்தனன் மறந்தா னன்றே மாதர்மேல் மாதர் நீத்தான்,
அறந்தனைப் புரிந்தான் கையி லிரந்துண்டங் கரனைப் போற்றித்,
துறந்துமெய்ஞ் ஞான முற்றுந் தொண்டர்க்குத் தொண்டு
செய்தான். (சச)

ஆணவ வினையு மற்று மாசான லரனைப் போற்ற
மாணவ னெனவு மோக மதியினுல் மயங்குஞ் சிந்தைக்
கோணைவா ளாலே மாற்றிக் குலத்தொழில் புரியு நாளிற்
ருணுவின் பதியி லாவி தனைவிடு மிறுதி யெய்த. (சரு)

வாரக முலைப்பி ராட்டி மடிமிசைச் கிடத்தி வேத
பாரகன் களையை மார்பிற் படர்தாணை யதனா லாற்றச்
சேரகத் துயிரே முன்னஞ் செவியுற்ற முல்லை நாதன்
ரூரகப் பிரம போகச் சாளுப பதவி சார்ந்தான். 1

(சக)

பவத்தொழிற் பரத்தை காதற் பரத்தனும் பதத்தை நாடிச்
சிவத்தொடுஞ் சீவன் முத்தி சேர்ந்தன னென்றால் மேலைத்
தவத்தினோர் தமக்கு முல்லைத் தலத்திறங் கூறற் பாற்றே
யிவற்றையா னுரைக்கப் பெற்ற தெம்பிரா னருளே யன்றே. ()

வேறு.

தில்லைவன மறிகடற்றெண் டிரைபடர்சா யாவனஞ்சீர்
விவ்வனஞ் சொல்லரிய வேதமொழி வேதவன
முல்லைவனம் பெறற்கரிய முத்திக்கு வித்தாகுஞ்
சொல்லைவனத் தினுஞ்சிறந்து தோன்றுவது முல்லைவனம். (சஅ)

கங்கைநதி யமுனைநதி கவுதமைநன் னதிமாறத்
துங்கபத் திரைநதியார் துலங்குகா விரிநதிமெய்
பங்கமுறும் பவமகற்றும் பஞ்சநதி யவற்றுமுந்நீர்ச்
சங்கமகா விரிநதியின் றன்பெருமை சாற்றரிதால்.

(சக)

வேறு.

சிறந்தகா விரியி னெல்லைத் திருமுல்லை வாயி னண்ணிப்
பிறந்தவர் பிறவா வாசம் பெற்றவர் பெருதொன் றில்லை
யிறந்தவ ரிறைவன் ருளி லெய்துவர் நினைப்போர் துன்பந்
துறந்தவர் துறவோ ரானுந் தொழப்படுந் தாயோ ராவர். (௫௩)

காரணங் கடந்து மேலைக் கற்பனை கடந்து மூர்த்தி
பூரண வடிவாய் முல்லைப் பூம்பதி யுறைந்தா னென்றே
யாரணன் முதலா யுள்ளோ ரஞ்சலி கூப்பி வேலைப்
பேரணி முழுவார் தெய்வப் பெரும்பதி பிரியா துற்றார். (௫௪)

பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவா காசம் பீடார்
திருவுருப் பெறுமி லிங்கத் தெய்வநற் ருன மைந்தி
லருளுரு மலைகே தார மணிமுது சூன்றங் காழிக்
குருமலை கமலை நீங்காக் கோகன வெற்போ டைந்து.

(௫௨)

இன்னநற் றலங்க டம்மு ளிருந்திரைப் பாங்கர் முன்ன
மின்னமு நவிற்கு நின்ற முதுநக ரிடத்தி லெம்மா
னன்னமென் னடையா னோடு மமர்ந்திடும் பெருமா னென்று
பன்னரு மன்பர் யார்க்கும் பரிவொடும் பகர்ந்தா னன்றே. (௫௩)

தாரணி மீதி லின்னந் தலங்களில் முல்லை மூதூர்
பூரண னந்தத் தோடும் புரந்தக னிருந்து வாழங்
காரண மிதனா லென்றுங் கருத்தினிற் றெரிந்தி லேன்யான்
நாரணன் முதலி னோரு மறிந்திலா ரவனை யன்றே. (௫௪)

இலகுதண் முல்லை மூதூ ரெம்பிரா னுல யத்தி
லலகிட மெழுக நாவுக் கரையனார் பணியே செய்யக்
குலவுநெய் விளக்கு மேற்றக் கோதிலா நியமம் பெற்றார்
மலர்தலைத் தாரணி யானா மணிமுடி நிருப ராவர். (௫௫)

கொந்தலர்த் தொடையல் மாலை குங்குலா வகிலி னாவி
சந்தரக் கலைக டாவாத் தூயமஞ் சனநீர்ச் சாந்தஞ்
சந்தனத் தொடுகர்ப் பூரஞ் சங்கரன் றனக்கு நல்கும்
வந்தனைத் தவத்தோர் வெள்ளி மால்வரை யதனில் வாழ்வார். (௫)

கருடன் கதிபெற்ற சருக்க முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௪௫.

(௯) கிள்ளிச்சோழன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

வெள்ளிமால் வரையமர் விமலற் கன்புளான்
வள்ளியோ னெனத்தரும் வண்மை வாய்த்துளான்
புள்ளிவான் புவிக்கொடிப் புலமைப் பொற்புடைக்
கிள்ளிமாக்க கதைவளங் கிளத்து வாமரோ. (௧)

தெய்வயு திகக்கொடி திளைத்துச் சூழ்தலால்
மெய்வருந் தவத்தினர் விமலர் காண்கிலான்
கைவருங் கனகவாள் காட்ட வாண்டெழுந்
துய்வன செய்தவா றுரைக்கற் பாலதோ. (௨)

முல்லைமா தவத்தினுன் முளைத்த வுண்மையான்
முல்லைபா நெனும்பெயர் முதல்வர்க் கானது
முல்லைவான் கொடியவன் முடியிற் சூழ்தலான்
முல்லைமாப் பதியென மொழியப் பெற்றதே.

(௩)

வேறு.

சீரின் மிக்கதென் முல்லையின் வழிபடுந் திறத்தாற்
பாரின் மிக்கது பாவன மானது படைத்தா
னீரின் மிக்கது நீள்சடைக் குறுமுனி நிறுத்த
பேரின் மிக்கதோர் மாசிலா மணியெனும் பெயரே.

(௪)

உஞ்சை மாநகர் தென்புகார் பொன்வரை யுரைசால்
வஞ்சி கூடலின் மிக்கதா வளம்பல விளம்பச்
செஞ்சு டர்க்கிரி யேயன ஞாயில்கொண் டிலங்குந்
தஞ்சை மாநகர்க் காவலர்ப் பயந்தமெய்த் தவத்தோன்.

(௫)

வேறு.

நாளினிற் கலிக டந்து நன்னெறி மறுவில் செங்கோல்
தோளினிற் றுணைபு ரிந்து தொன்னெறி மனுவிற் றாங்கி
வேளினிற் சிறந்து பொன்னி விரைவள நாடு காத்து
வாளினிற் பகைது ரந்து கிள்ளிமால் புகாரின் வாழ்ந்தான்.

(௬)

வாழநா ளயனார் தந்த வள்ளலாங் கிள்ளி வேந்த
னேழுநாட் கலிக டந்திட் டிருநிலம் புரக்கு நாளி
னேழுநாட் பதியங் குள்ளா ரெய்துவோர் நாளி னேத்தத்
தாழநாட் டணியா வாழித் தடங்கட லாட வெண்ணி.

(௭)

பாய்பரிப் பந்தி வேழப் பரிமதக் கடகம் பொற்றோர்
காய்க்கி ரிலைவேல் வண்டர் கடலொடுங் கதிரோன் மானச்
சேயிளங் குமார் சூழத் தெண்ணிலாக் கவரிக் கற்றை
சாய்தர முரசு மார்ப்பத் தடக்கைவா ரணமேற் சென்றான்.

(௮)

பொன்னிரீர்க் கன்னி சென்னி போற்றினன் வடபாற் றென்பால்
பன்னிசைத் தலங்கள் கண்டு வளங்களின் விளங்குங் காட்சி
தன்னிக ரில்லா னிக்கண் சாத்தின னுதய நேமி
துன்னினுன் விருந்தா மென்னச் சூரியன் குணபாற் சென்றான்.

குணகிரி தோன்றி மேரு குணகிரி சூழ்வான் மேல்பால்
புணரியிற் றேன்றிச் சேறல் புதுமைத்தே யிவ்வா றென்ன
மணமலி யாரின் றாரின் வள்ளியோன் கிள்ளி வேந்தன்
கணமலி தானே மல்கக் கதிரவன் போலுஞ் செல்வான். (௮)

வாரிநீ ருதய நல்க மணிமுர சோதை மல்கச்
சூரிய னொருவ னல்லான் சூழ்கட லாட வல்லா
னாவன் போலு மென்ன வாரிவ ரென்ன வந்தான்
காரிலு முதவு நீர்மைக் காரியல் காட்டு மெய்யான். (௮௧)

அமுதமே கடைந்த ஞானரோ ராலம்வந் தடைந்தா லென்னக்
குமுதமே காணுங் கோளார் குடைநிழல் மறைப்பக் கண்டான்
தழுதன்மை காட்டித் தந்த தனியிளங் கருப்பஞ் சாராச்
சிமுதநீ தித்தா மேன்மை செயுஞ்சுடர் சிந்தை கொண்டு. (௮௨)

சிற்பர னுரைத்த நூலிற் றினகரோ தயத்து மாற்றம்
பற்பல விதமு மாற்றிப் பற்பணி விடமு மாற்றிக்
கற்பமும் னினவிப் பற்றுங் காலையுந் தவிரும் போழ்து
மற்பயி லிரவி போல்வா னரும்பெருந் தானஞ் செய்து. (௮௩)

இரவிமுன் னமையல் லாது மெழுமதி விளங்க நோக்கி
யரவநீர் கடல்கண் டேகா வார்க்கியங் கரங்கொண் டேற்றிப்
பரவைநீர்ப் புனித நீராய்ப் பயிலுமந் திரத்தாற் றீண்டிச்
சரபவித் திரங்கள் சாத்திச் சங்கற்ப முறையி லெய்தி. (௮௪)

தாதைதன் றுதை மற்றுந் தாதைமு தாதை மிக்கோர்
பேதையா ரன்னை மார்தம் பெயர்பெறப் பெருநீர் நல்கித்
காதையும் வினவித் தெண்ணீர்க் கடல்குளித் தாடி மிக்க
பூதலம் பொன்னுந் தூசும் பூசுரர் களிப்ப நல்கி. (௮௫)

கண்டகு மெங்கள் பொன்னிக் கன்னியே யெங்கள் வாழ்வே
மண்டலம் புரக்கு மன்னன் மாதவக் குபேரன் வாழ்வே
யண்டரா ரமுதென் றெண்ணி யணிமுடி தாழ்ந்து வீழ்ந்து
விண்டனன் படிந்தான் மன்னன் விதிமுறை நீதி செய்து. (௮௬)

பாடலில் விஞ்சை வல்லோர் பல்லாண்டு பலவுங் கூற
வாடலி லுதக நீர்கொ ளங்கைமா முனிகை யென்ன
நீடலை யஞ்சி யோட நின்றவ னடந்து பொன்னிக்
கூடலிற் சங்கங் கண்ட கொற்றவன் போலுங் கண்டான். (௮௭)

தோளினி லாமர் தாங்கித் துலங்குகே யூரந் தொட்டுத்
தாளினிற் கழல்கள் பூட்டித் தனிமுடி யினிது தாங்கி
வாளிகல் வணங்கச் சாத்தி மணித்துகி லணிந்து வீர
வேளினிற் சிறப்ப வேந்தன் விசயவெம் பரிமேற் கொண்டு. (௧)

கவரிபா வாடை பாய்மாக் கறங்குதெண் டிரையிற் சூழத்
தவளவெண் சங்க மல்கத் தானையங் கடல்கள் பம்ப
நவநவ முரசு வோதை நரலை ரோதை செய்ய
வுவரியே புரையு மன்னு முதயபா னுவைப்போற் செல்ல. (௧௬)

நாகிளம் புன்னை முத்தும் பவளமும் பொன்னு நல்க
வாகுசே ருடைவாள் கைதை மலர்மடல் பலவு மேந்தச்
சேகுசேர் தாலங் கைகள் விரித்துநின் றிரவு செய்யப்
பாகுசேர் மொழியார் போலு மஞ்ஞைகள் பரதங் காட்ட. (௨௦)

ஆழியங் கடவுள் முத்த மந்துகி ரிறைப்ப வங்க
மேமுய ரியானை மேற்கொண் டெக்காள ரேத்தல் போலக்
காழ்புளி னங்க டோறுங் கறங்கிசைப் பறவை யார்ப்பச் [ரூன்.
சோழர்தம் பெருமான் கிள்ளிச் சோழர்கோன் குடபாற்சென்.]

மேல்திசை மருத்து நேராய் வேகவெம் புரவி செல்லுங்
காலொடு முல்லை வல்லி பிணித்தது கட்டு மாப்போல்
மூலமந் திரத்திற் பார்தன் தடைப்பட்ட முறைமை போல
வாலுளைப் புரவி நிற்க வுதைத்தனன் தளவைத் தாளால். (௨௨)

தாளினை யுதைத்துத் தட்டித் தடக்கையொன் றெடுத்துக் கூவத்
தூளிநின் றெழுந்த தென்று சித்திரத் தூசி நிற்ப
யாளிமொய்ம் பசைத்துப் பின்னர் நோக்கின னூர்த்த முல்லை
கோளினை தூரங்கக் காலிற் கொளுவவுங் கண்டு கொண்டான். (௨௩)

சிதைத்தனன் கொடியை வாளாற் கலீரிடத் திரும்பி நோக்க
வதைத்தகை வாளுஞ் சோரக் குபீரிடக் குருதி வாரப் [ணி
பதைத்தனன் னுணுக்குற் றேங்கிச் சோர்ந்தனன் செவியிற் பா
புதைத்தன னந்தோ வென்று புலம்பினன் கண்ணீர் பொங்க. (௨௪)

வேள்பட்ட கண்ணுன் முல்லை வேதனை தானுங் கொள்ள
வாள்பட்ட கொழும்புண் கண்டான் மாறன்கைப் பிரம்பால் வீச
நாள்பட்ட தழும்பிற் புண்ணீர் சோர்ந்தவோ வென்று நைந்தா
னாள்பட்டேற் கிந்த வாறே நென்றுநின் றலறி வீழ்ந்தான். (௨௫)

அரியயன் காணு தானே யன்பிலா வன்பி னோற்குத், தெரி
யொணு வண்ண முல்லை வனத்தினி விருந்தாய் தீயேன், புரியுமிக்
கொலைக்கென் செய்கேன் பொருந்துமோ புனிதா கெட்டே,
னெரிவிழிக் கூற்றன் பாத கத்திலுங் கொடிதென் வாளே. (௨௬)

என்கொலா மெனது நீதி யென்கொலா மெனது செய்கை
வன்கண் றொருவன் றோன்றி மறுக்குலம் பிழைத்த வாறே
என்கணீ ரெனக்கே யாகி யெனதுவா ளெனக்கே யாகிப்
புன்கணீர் பொழிய லாமே பொருந்தவர் திண்ண மன்றே. (௨௭)

கோள்கொண்ட மதியங் கூற்றே குரைகடல் கொடிதோ வன்றி
வாள்கொண்ட வெண்கை தீதோ வாளிது நலியக் கற்போற்
றாள்கொண்ட பரியோ கூற்றற் தகைகொண்ட முல்லை தானே
சூழ்கொண்ட வினையி னேற்குஞ் சொல்லுமா றறியே னென்று. ()

மந்திரி வதன நோக்கான் மன்னிளங் குமர்ப் பாரான்
தந்திரத் தவற்கன் பில்லான் சயசய போற்றி யென்று
கந்தரத் துருவக் கூர்வாள் காட்டின னறுத்த லோடு
மந்தரத் தேர்மே லாக வரசேயென் றொருசொல் கேட்ப. (௨௯)

வேறு.

அங்கர துந்துமி யியங்கண் முழங்கிய வவ்வெல்லை
யிர்திர ரும்ப ருவந்தலர் சிந்தின ரெங்கெங்கும்
புந்தி மகிழ்ந்திட முந்தி நடந்தன பூதங்கள்
கிந்து நிறைந்தது முந்தி யெழுந்தன கீதங்கள். (௩௦)

வானவ ரன்பொடு மாடி நடஞ்செய வந்தார்கள்
பாணுவர் துந்துமி வாணரு வந்திசை பாலித்தார்
ஞான பரம்பர நாம சினங்க ணவின் றூர்த்தார்
மேனி விளங்கொளி யேர்விடை நின்றது விண்ணத்தே. (௩௧)

கங்கை யிளம்பிறை செஞ்சடை விஞ்சு கவின்கொள்ளப்
பங்கய மொத்திட வாண்முக முக்கணும் பாலிப்ப
வங்கையின் மலர்கொடு வானவர் தாமடி யார்வெய்த
மங்கை பசங்கொடி பங்கரு ளாளன் வரக்கண்டான். (௩௨)

வன்பினன் வண்கண் வஞ்சக நெஞ்சினன் மாரீசன்
வன்ம மலத்தவ னுன்றிரு மேனி வடுச்செய்த
வென்பிழை நிர்தனை வந்தனை கொண்டவை யாதேயோ
நின்பரி வென்கொல் பரம்பர வென்றனன் நேரிக்கோன். (௩௩)

வேறு.

அயர்வுறேல் கிள்ளி வேந்தே யடுத்திந்நாள் தடுத்தாட் கொ
ண்டோ, மயல்விண்டி மறுவொன் றில்லோ மாசிலா மணிகா
ணைம்போர், துயரெலாந் தவிர்ந்து நம்மிற் சூழ்மதி லால யங்கள்,
வயநெடுங் காலை செய்து மகிழ்விழாக் கண்டு போற்றி. (௩௪)

இந்நெடுங் பணிக ளாற்றி யிகல்கடந் தொருகோ லோச்சிப்
பன்னெடுங் காலம் வாழ்தி பாரெலாம் புரந்து பின்னர்
நின்னெடுந் தவத்தா லெம்பா னிலைமைபெற் றுயர்தி யென்று
தன்னெடுந் தனக்கு நேராந் தம்பிரா னருளிச் சென்றான். (௩௫)

தனித்தனி யரசர் யாருந் தாளினைப் பணிந்து போற்றி
மனித்தரிற் சுரரி னின்போல் வரம்பெற்ற பாலர் யாரென்
றினித்தபல் லுலகத் தோர்க ளியம்பிட னின்ப மெய்தி
நனித்திற மதிவல் லானை நகைமுக நோக்கிச் சொல்வான். (௩௬)

என்னையாட் கொள்ள வந்தா னெம்பிரா னுறையுந் தானந்
தன்னையா ரணத்திற் கண்ட தகுதியின் பகுதி யோர்ந்து
பொன்னவி ரெயில்சூழ் வாயிற் புனிதமாங் கோபு ரங்கள்
மன்னுதே ரெழுநால் வீதி வளம்பிற வகுப்பா யென்ன. (௩௭)

காவலன் பணித்த மாற்றங் கைவல னுளங்கொண் டேத்தி
யேவலன் புள்தென் வாழ்வென் றிரும்பெரு மகிழ்ச்சி யோங்கத்
தேவர்தம் பெருமா னந்தத் தெய்வமாக் களிற் செல்வோன்
மேவருந் தான மேத்தி மெய்த்திருக் கோயில் கண்டு. (௩௮)

பணிக்கதி ரிருக்கு மொளிப் பரனவில் வண்ணஞ் செய்த
தனிப்பெருங் கோயி லெங்குந் தமனியந் தன்னால் வேய்ந்து
மனித்தரிற் சுரரி னாகா வண்ணமா மதில்கள் சூழக்
குனித்தபொற் கிரிபோ லெண்ணில் கோபுரந் திகழக் கண்டான்.

பூசுர ரிருக்கை வாட்கைப் புரவலர் வாழ்க்கை பொன்னந்
தேசசேர் வணிக ரில்லந் திருத்தரு நன்மை யோர்கள்
மாசுதீர் மனைகள் வேள்வி மாதவர் சினக ரங்க
ளாசுதீர் வழிச்செய் தானு லயனெடு மயனே ரன்னான். (௪௦)

சூளிகை முற்ற மாடத் தூணிரை குறடு சூழ்ந்த
மாளிகை சாள ரங்கள் வயங்குபொன் மண்ட பங்கள்
யாளிகள் வயமா கைம்மா யாப்புறு முகப்பு மேலைக்
கோளிகல் பரிதி திண்டுங் கொடிமுடி யுடனா மற்றும். (௪௧)

சேயிதழ்க் கமல நீலச் செவ்வியந் தெண்ணீர் வாவி
 ஞாயிறு துழையாப் புன்னை ஞாழல்முள் ளரைப்பூங் கைதை
 பாயிருஞ் சோலை மல்கப் படருந் தனவ னங்க
 ளாயின தேவர்க் கெய்த வளநிலப் பொருளுஞ் சேர. (சஉ)

விண்ணுல குளவ ளங்கள் வியன்பெறு முவரி சூழு
 மண்ணுல கடைந்தா லன்ன மாக்கதி மூதூர் வாய்ப்பக்
 கண்ணுறக் கருணை பொங்கிக் காவல னுவகை பொங்கித்
 தண்ணளி பொழிந்து தெய்வத் தச்சற்கு வரிசை செய்து. (சங)

அருள்விழாக் காணு மார்வத் தலைகட லருக நெஞ்சிற்
 பெருகினன் சீவ னன்பின் பிழைவராக் களிற்றிற் காண
 நிருபனுக் கரிய தீஞ்சொல் நிட்கள சகள மாட்ட
 வருவமுங் காண்பா யாக வவனிப வென்ற தன்றே. (சச)

நீங்கொணு மலத்தை நீக்கு நிமலனைத் தொழுது வான்பா
 லாங்கெழு மருட்சொல் லோதையமையுமுன் வெளியே நின்றான்
 பாங்குறு முமையா னோடும் பற்பல கோடி பாது
 வோங்குபே ரொளிச்செம் மேனி யுயரழ் கெறிப்ப நின்றான். ()

வேறு.

நரபதி முன்னர்ச் சரணமோ ரிரண்டு நற்கலை மருங்குநான்
 மார்பு,வரதமோ டபய மான்மழுத் தரித்த மலர்க்கரங் களுமணிக்
 கண்ணு, மாதனக் குழையு முறுவலார் முகமு மருள்விழி மூன்
 றுநீண் முடியும், பரமகல் வியாணி வாழு மாகப் பாயுமால்
 விடைமிசை நின்றான். (சக)

ஐந்துதுந் துமியு மந்தரத் தியம்ப வண்டர்பொன் மாமழை
 பொழிய, வந்திரா தியர்கள் செயசெய செயென வெம்பிரான்
 றிருவருட் கோலம், புந்திரான் காகிப் பொறிவழி யைந்திற் புலப்
 படா வதிதபோ கத்தில், வந்தனை தவத்தில் வளவர்கோன்
 போற்றி வாழ்வுபோல் வரவெதிர் மகிழ்ந்தான். (சஎ)

இத்தனைப் பகுதிப் பான்மைமிக் கெய்தி யிணையிலாத் திருப்
 பணி புரிந்திட், டத்தமன் விழாவும் நடத்திய பின்ன ரோதிய நீதி
 நூ நெறிந்திட், டத்திற நெறியின் வாசிபொற் பீட மாபர ணுதிக
 ளமைத்து, வித்தகன் பரிசா ரத்தினோ டாதி வேதியர் விழைந்தி
 டப் புரிந்தான். (சஅ)

எந்தையெம் பெருமான் மகவிழாப் பெருமை யெடுத்துரை
த்தான்மறை வல்லோன், முந்தைநாள் வருணன் மோதிடக் குரு
வை முடிந்தனன் முனிமகனாவா, னந்தவெம் பழியாற் பிரமராக்க
தனா யரக்கர்வந் தடல்செய மெலிந்தான், வந்துகா ரனைத்தும்
படிந்தில முன்னர் வறத்தலால் மாரிமா றியதால். (௪௯)

முல்லைநா யகனைப் பணிந்துவான வர்கள் முறையிட வினிதெழு
ந்தருளி, யெல்லையிற் காட்சி மகப்புன லாட விருங்கடல் வேந்த
னு மெழுந்து, தொல்லைவெம் பழியைத் துறந்தனன் பெருமான்
றுணைமல ரருளினை யேத்த, வல்லையே லவனி யுய்ந்திடும் வானம்
வழங்கிடும் வளமிகு மன்னா. (௫௦)

வேறு.

மதிபுனைந்த திருச்சடையான் மாசிமகங் கடலாடல்
விதிபுனைந்த விழாவன்றோ விரும்பியருள் புரியும்விழா
துதிபுனைந்த புனனாட்டுத் தோன்றலே நடாத்தென்று
கதிபுனைந்த சிவமறைநூல் கற்பனையி னோதினான். (௫௧)

மாசிலா மணியார்க்கு வளர்மதிப்பஞ் சமியாதி
மாசிவிழா மதிநிறைந்த மகத்துநாட் கடலாட
மாசிலாப் பதமுரைத்த மன்னவர்க்கு ஷரிசைசெய்து
மாசிலா வாரணத்தூர் வலம்வந்து செய்யுமினென்றான். (௫௨)

மணிமதில் வாயிரொறு மகரதோ ரணங்கனாட்டி
யணிசெய்ப்பைங் கதவிமலி யலர்க்கமுகு நிரைநாட்டிக்
கணிகவினுங் கொடிநாட்டிக் களபவிரை நிலமெழுகிப்
பணிமதிஞ்சூழ் பொன்னோடும் பாலிகைவெண் முளைபரப்பி. ()

வயங்காட்டும் புலிக்கொடியோன் மற்றவர்கள் மகத்துநெறி
வியங்காட்ட மாசிவிழா விடைக்கொடியு மேற்றுவித்தான்
சூயங்காட்டு ம்ரம்பையனார் கோதினட மும்நடத்தி
நயங்காட்டு மிசைமுழக்க நாகருங்கண் டதிசயிப்ப. (௫௪)

ஆதியான் றிருக்கரத்தி லமர்பொற்காப் பணிசாத்தி
வீதிபொற்ப வினிதுசெல விண்ணவரு மண்ணவராய்
மேதினியோ ராங்கவர்கள் மேதக்க பெருங்காட்சிக்
கோதிலா வோலக்கங் கொண்டருளக் கண்டனனால். (௫௫)

இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பி னெம்பிரான் நெய்வவிழா
வுத்தமநா ளொன்பதுங்கண் டியரும்பொற் றேருர்ந்து
நித்தவிழா மகிழ்ந்தருளி நித்தமன்பர்க் கருள்புரிந்து
தத்துதிரைக் கடல்விழாக் கண்டருளத் தொடங்கினான். (௫௬)

வேறு.

அடலுடை நெடுவேற் கோமா னண்ணலெம் மான்பொன் செய்த
தடமலர் முல்லை முதுர்த் தனிவிழாக் காண்டு மென்று
படுசுடர்ப் பகலோன் வந்து பணிந்திட விழிந்த தேபோற்
கடல்வழி யிரும ருங்கு நிறைவன கடவுள் வையம். (௫௭)

அங்கவர் செம்பொற் றேர்வா யடற்பரி போலு மாங்கண்
பைங்கதிர்க் கற்றை சேர்க்கும் படிவரும் பரவை வெந்து
சங்கரன் வருமா கண்டு தானெதிர் வேண்டு நீராச்
செங்கரம் விரித்தா லொக்கு மணிக்கொடி விரித்த சீர்கள். (௫௮)

அளிமுரல் குன்று தோறு மலமரும் புயல்கள் போலும்
புளிவெண் குன்று தோறும் பொற்கொடி யாடை யாட
வொளிதரு சோதி பாறு வுதயபொற் கிரணம் போலுந்
தளிப்புரை துகில்வி ரித்துத் தரையெலா மலர்சொ ரிந்தார். (௫௯)

சீரணி கும்ப மொன்று தென்மலை முனியைப் போற்றி
வாரணக் கடல்நீர் முத்தும் வாங்கியுட் கொண்டா னென்னுங்
காரண முளதோ வென்று கலங்கினீர் காணு மென்று
பூரண கும்ப ராசி பொற்புற வலங்க ரித்தார். (௬௦)

ஐயர்மால் விடைமேற் செல்ல வகிலநறும் புகைகள் காட்டித்
துய்யகர்ப் பூரத் தூளி தூவினர் வான மோங்க
வையகம் விளங்கக் கண்ட மகவிழா மாகந் தன்னிற்
பெய்யவே கதிர்ம றைக்கும் பின்பனிப் பீடு போலாய். (௬௧)

அணிமகத் திருநாள் முந்நீ ராடினோ ரேகு மாறு
கணிதமில் விமான மெய்துங் காட்சிபோற் கடலின் மீது
பணிநெடும் புனியோர் தேடாப் பற்பல பொருளுந்நீல
மணிகளு நிறைந்து வானோய் மரக்கலக் குழாங்கள் மல்க. ()

பாத்திர மறிந்து நல்காப் படிற்றபோ லமுத மெல்லா
மேத்திய விண்ணோர் போற்ற விடமிடோ மிவர்க்கென் றஞ்சி
வேத்திடுந் துகிரு முத்தும் வெண்டிரைக் கரத்தா லள்ளிச்
சாத்தினுற் போலும் வேலை தான்மணி கொழித்த தங்கண். (௬௩)

கங்கையிற் சிறப்ப வேதக் கடிமணங் காட்டி யெம்மான்
பங்கயத் தாளி லாட்டப் பரவையி லிருகாற் றீண்டி
யங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மவனிலும் பவனி மானத்
தங்கிய விண்ணோர் மண்ணோர் தாழ்ந்தனர் புயல்கள் போல. ()

வருந்தவ ரெழுவர் மாதர் வானவர் மகளி ராடிப், பெருந்த
வப் பேறு பெற்றுப் பிறைமுடிப் பெம்மான் பாதம், பொருந்தி
னர் பணிக வித்துப் பொருந்துபூண் கொள்வார் போற்பின்,
குருந்தெறி கோலம் வேலை கொண்டது முண்டு மாதோ. (௬௫)

எண்ணில்சீர் வளங்கொண் டோங்க வில்வண்ணங் கடனீ
ராடிப், புண்ணிய முதல்வன் கோயில் புகுந்தனன் புவியோர்
வாழ்க், கண்ணினுற் கிள்ளி வேந்தன் கடல்விழாக் காட்சி கண்டு,
மண்ணிலா முயிர்கட் கெல்லாம் வான்பொருள் வழங்கி னானே. ()

வேறு.

பன்னிரு ககன வாதித்தர் வீதி பவனியின் பேரொளி
செய்யப், பன்னிரு சுடரன் ரொருசுட ரின் றும் பகர்வது முண்
டென விளங்கிப், பன்னிரு தடக்கைப் பாலகன் பரவும் பரம்
பொருள் பன்னிரு திங்கள், பன்னிரு விழாவுங் கண்டுபார்
முல்லைப் பதியில்வாழ்ந் திருந்தனன் பன்னாள். (௬௭)

வேறு.

முல்லை மாவனத் தெர்பிரான் றிருப்பணி முடித்துச்
சொல்ல ரும்பெருந் தோற்றமே மாற்றிமெய்த் தோன்ற
லெல்லை யில்லதோர் தமரொடுந் தானைய ரோடுஞ்
செல்லு தற்கருங் கயிலைமால் வரைப்பதி சேர்ந்தான். (௬௮)

நரகி டைப்படு வோர்க்கொரு பரத்தைசீர் நடுவன்
சூரவ னாமெனக் கூறுசொற் குறிகொளுங் குணத்தாற்
புரவு பூண்டிடத் தோன்றிமா சகற்றியப் புனிதர்
பரமன் மால்வரையடைந்தன ரென்பது பயனே. (௬௯)

வாழ்க வாரண முல்லைமா வனத்திறம் வளர்க
வாழ்க மாசிலா மணியடித் தாமரை வண்மை
வாழ்க சைவவைவ் தெழுத்தியல் வளவிய நீறு
வாழ்க பூதலத் தடியவர் மன்னவர் மகிழ்க. (௭௦)

கிள்ளிச்சோழன் முத்திபெற்றசருக்கம் முற்றம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௧௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முல்லைவனநாதன் திருவடி வாழ்க.

பாடபேதம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பாடம்	பேதம்
௩௨	சௌ	ச	தத்வமசி	தத்தொமசி
௩௩	௩௨	௩	பாவி	பாவி
௩௮	௨௭	ச	தகமிசுத்	தருமிருத்
”	”	”	தவமுசுத்	தவமிருத்
௩௮	௨௪	ச	பெறுங்	பொருங்
”	௨௭	ச	சிழியா	சிகழா
௩௯	௩௨	ச	னவேன்மெ	வேனென்மே
௩௯	௪௬	ச	போக	மோத
௩௯	௮௬	௨	குபேரன்	கவேரன்
தக்கணம்		தக்கணம்	தெக்கணம்	தெக்கணம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
viii	க	அ	லிலனாப்	லிலனாச்
௭	௨	௩	ததனே	தனனே
௮௨	௮௩	௨	ளாமா	ளா
௩௯	௩௭	௩	செய்கை	செய்கை
௪௩	௨௮	க	தீர்த்தந்	தீர்த்தத்

திருமுல்லைவாயிற்புராணம்.

மீண்டுநுநகர்க்கேருமினென லிடைவழங்க
வாண்டகன் துதநநகரினையனுகின ரன்றே. (௩௮)

கன்னிபாகனாகந்தரமெனப்புயல்க் துத்திட்
டன்னவன் கரமாளெனவிண்ணிவையுதிர்ந்து-
வன்னியேய்சடையெனமின்னுவயக்கிமாமழையை
இன்னநீர்தரவவனருனெனப்பொழிந்ததுவே. (௩௯)

பொழியமானிலஞ்செழித்ததுபுரந்தரனு
கழியவோங்கியசரும்புனல்காசினியெங்கும்
இழியமாங்குயில்வாயெலாமடங்கிநின்றேங்கப்
பழிதபும்புகமயினடஞ்செய்தனபரிவின். (௪௦)

பீருகுவென்றுலகேத்திடும்பெருந்தவமுனிவன்
அரனலாதுயிர்க்கொருதனையாவதின்மையினான்
அரனைநாடியோருந்தவமலகிலுபுரிந்து
பிரிவருந்திருவடிநிழலெய்தினன்பிறங்க. (௪௧)

வேறு.

மணிமழைபெறுதலான்மன்னுமிந்நகர்
மணிநகரெனும்பயர்மன்னுமெந்தையு
மணிமழைதருலான்வயங்குமாசிலா
மணியெனும்பெயரினான்மருவுமாலரோ. (௪௨)

மணிமழையருளியவள்ளல்பால்வரு
மணியிழைமணியணங்கெனநன்மாமுனி
மணிகள்சேமித்தவம்மலர்த்தடந்தின
மணியயத்தடமெனவயங்குமாலரோ. (௪௩)

வேறு.

சூதனன்முனிவரர்தமைநோக்கியேதுகடர்
மாதவப்பிருகாற்றியபெருந்தவம்வகுத்தாம்
ஏதிலீசர்க்கடல்வருமொருதனுவையிறைவன்
போதமெய்துநல்வசிட்டனுக்குதவுதல்புகல்வாம். (௪௪)

பீருதமுனி தவஞ்சேய்படல முயிற்றீறு.

வசிட்டமுனிவன் காமதேனுபெறுப்டலம்.

கசட்டி தீவெந்தொழிற்சன் வராயுழல்
அசட்டரைவிராவசையாற்றுமெய்த்சுவ
வசிட்டனுங்குவினவனத்துமேவிய
வசிட்டனைவழிபடல்வினம்புந்குனே. (௧)

நமஸ்தான் முசன் நருங்கா தன்னைத்தனம்
ஆமலெய்த்நொனமோரசியெய்கொங்க
தமரநீர்நாந்தேய்வந்சசன்னைமயன்
விமலெய்த்சவன்வடிகேய்க்குனே. (௨)

அன்னவனொகமருந்நைசெய்தநிஷ்டர்
அன்னியவிலைநன்சூழ்த்துஎற்றியே
மன்னினனென்பரான்மரபினுநலை
ஞன்னருமகிழ்ச்சியினெங்கிதற்பவே. (௩)

துருவர்நாரகரெய்க்கமதிசுப்பிரர்
பிருகுக்கிரசீலரேயிபுங்குபத்திரி
மருவுமாபத்திரர்முலவான்சநை
யுருவுகொண்டனையருவனைபுற்றனர். (௪)

உற்றவரனையவனையொருங்குநாள்
சொற்றிடத்தங்குநைநுழ்த்துகென்றனர்
மற்றவனறித்தவர்வரவையேற்றுநற்
பொற்றவிசிட்டனன்பொருந்நுநீர்மையான். (௫)

யாதுமாதவஞ்செய்தேனம்மலின்றிவண்
கோதுமாதவக்குழாமென்புன்குழல்
போதுதற்கென்றனன்புனிதரான்மறை
யோதுமெய்ந்நாவினுண்பையானரோ. (௬)

கரையறுதவத்தினைசுழறும்வாசசர்
புரையறுதவத்தினர்பொருந்தக்கேட்டுநீ
அரியதோர்நானமெய்த்சவமதல்வந்து
பொருவருமகத்தொழில்புரித்துமுற்றினாய். (௭)

நுனையலாற்சிந்தவரில்லைநூல்வலாய்
எனநனிநாடியேயேபையேயியிவண்
உனதருள்கொண்டிவாழ்வைய்தவன்னியே
மனமகிழ்வோடுவந்தெய்தினுமென்றார். (௮)

யாதெனவசிட்டனுமியம்பமற்றவர்
மாதொருபாகனேமறைபுகன்நிடு
நாதனென்றேய்வதூவிலுமாதவ
னாதியவமரர்தென்புலத்தவர்க்கெலாம்.

(சு)

மாமகிழ்வளிப்பதுமழையிலிற்றிடத்
தாமுளத்திடுவதூந்தருமநன்பொரு
ளேமுறுமின்பம்வீடெனுவற்றினை
நாமுறத்தருபொருணல்கிநிற்பதும்.

(சு0)

தவமொடுதானமேமுதல்தாவில்சீர்
எவமறுதருமபேயிட்டலல்லதும்
நவமுறுமறைகளாளுட்டவல்லதும்
புவனியின்மசமெனப்புகல்வர்தேவே.

(சுக)

ஓரொருமகந்தனையுளத்தவேண்டிழற்
பாரினிலரசர்தம்பாலனைந்தவர்
சார்படைந்தரும்பொருடான்பெற்றல்லதின்
டியாருமேயுளத்திலின்னதுண்மையால்.

(சுக2)

ஆதலான்யாமுமவ்வரசர்பாலனைத்
தேதமில்பொருளிரவாதுமாமகம்
பூகலமிசைப்பிரிபொற்புநீடிய
திசுறுதருமமேசெய்வியென்றலும்.

(சுக3)

தத்தவமுணர்ந்தவன்றைகமைசாலுமம்
மெய்த்தவர்கொன்பொழிவிழைந்தகேட்டுநின்
றெய்த்தவர்க்கோவைப்பனையவெம்பிரான்
புத்தியேயாவையும்தயக்குமென்றான்.

(சுக4)

ஆயினுமசநீரடைந்ததன்மையான்
மாயிருளாலத்தவயங்குசித்திரல்
சேயதோர்கேத்திரத்தெய்திப்பூசனை
யாயினசெய்தருளடைவனாலென.

(சுக5)

மனறயவர்பாராயும்வழிவித்தவ
ருறையுளையுற்றயினொருவருஞ்சிறப்
புறுவசிட்டனும்வடமுல்லைபொண்பதி
மறுவறுபொழில்வயின்மருவினனரே.

(சுக6)

ஆனையதுகடந்தவனமலெனய்திய
சினசுரமேவியேதிசமுமாமணி

வசிட்டமுனிவன் காமதேனுபெறுபடலம். ௬௭

அனகணையமலையையன்பினுடினான்
புணைமலர்மணித்தடப்புணையாடினான் (௧௭)

மலையொசொலத்தகுவுதாந் தீமான்முற
நிறைதவந்தீருமக்கமணிநிலாவிட
அறைதருமஞ்செழுத்தன்பினுன்னியே
பொறைசெய்மாதவமனான் பூசையாற்றினான். (௧௮)

பாபுமால்விடைப்பிரான் பரிவினெய்திடே
தூயவகேட்டியாற் றருதினான் முறை
ஆபபூசனைபைக்கண்டகமகிழ்த்தன
மேயவரிவனெமைமேவுவாரென்றான். (௧௯)

கழைநடுவில்லியைக்காய்த்தவெம்பிரான்
விழைதகுவரமெனவேண்டித்திற்பாற்
பழுதுமா தவவென் றுபாண் டையான்
எழுதருமறைமொழியாணியற்றினான். (௨௦)

அம்மொழிகேட்டவ்வருத்தவந்தவன்
மெய்மயிர்சிலிர்த்திடவெயர்வுதேதான் திடச்
செம்மலர்க்கண்ணின்சிறிதரும்பிட
எம்மையாளிறைமனையினிதினெய்தினான். (௨௧)

வேறு.

மலரயனாய்மாலாய்மணிக்கண்டத்தெள்ளமுதாய்
பயலெனக்கொண்டம்மைதனைப்பால்விடைமேல்வந்தருள்வோய்
நயமிலெனின்னைநாடியிரந்தேத்தவழிந்
கயலவர்போனின்றாலாரிரங்கவல்லாரே. (௨௨)

கொன்றைச்சடையாங்கொடியிடையார்கூறுடையாய்
மன்றத்தெழினடஞ்செய்வள்ளாலிருவர்தமக்
கன்றைக்குதவாமழித்தனையாபேழையினேற்
கன்றினர்போனின்றாலாரிரங்கவல்லாரே. (௨௩)

மருடர்முனிவர்மனக்கருத்தைத்தான்முடிப்பான்
முருகாருங்கொன்றைமுடிபாயிமயமெனும்
பெருமால்வரையான்பெறுமா னுடையாயிந்
கருகாவிரங்காயேலாரிரங்கவல்லாரே. (௨௪)

வேறு.

என்றுதோத்திரம்புரிதருமிருந்தவத்திறையை
நன்றுநன்றெனாளினமாமலர்க்கரமமைத்திட்
டொன்றுகேட்டியென்னுழையரும்பத்திமையுடையாய்
மன்றவென் றுமைபங்கினுள்வழுத்தன்மேயினால். (௨௫)

என்னவேண்டி பூசனை புரிந்தனையென்னக்
கன்னிபாகனார்கான் மலரிதைஞ்சியிக்கடையென்
நின்னை நாடிய மலர்நவின் மகம்புரிநீர்மை
யுன்னிமற்றதற்கு முப்பொருள் வழங்குகென் னுரைத்தான். (௨௬)

சொன்ன மாமுனிசுருத்துணர்சோதியுண்மகிழ்ந்து
நின்னவாம்பொருணிலிசையுரைசெய்து மினிமேல்
அன்னவான வரும்பொருளைத் தரும்மருளான்
மன்னுமெய்த்தருவாசனாகடல்வயின் மலையும். (௨௭)

அமரர்யாவருடாலொடுமனைந்தனர் தருங்கித்
தமரநீர்க்கடல்சடைவராற்றுவாசசீர்செழுமி
அமையுந்தேனுவும்பிறவுமாண்டெய்துமாங்கவந்துள்
எமையடைந்தகேட்டுசெவெனுந்தேனுகிந்தேயும். (௨௮)

என்றுகுன்றவில்லோட்டியசேவகனியம்ப
மன்றவாணந்தொழியுயிர்க்கெலாம்பதியாய்
நின்றநீர்மையாற்பசுபதியெனநிலவினைபின்
முன்றுதொட்டொருபசுவையுடல்கலாநெந்தாய். (௨௯)

பசுபதிகனென்றொருபெயர் பரிவினின்மேலிக்
சகியுமன்பினுனினை வலங்காண்கொண்டோங்குஞ்
சகிமுகத்தனைசித்திரமத்தியையாட்டித் தவழார்
பசுவருக்கேமத்திறநிலவென்றனைன்பாங்கால். (௩௦)

அன்னதாருகுவென்மெயையாருடையண்ணல்
சொன்னவண்ணமேயப்பெயர்மருவினுன்முனைவி
னன்னையப்பெயரெய்தினனருந்தவன்காண
மன்னினுனிறைசிவக்குறியிடையுமையோடும். (௩௧)

கோறு.

சின்னஞ்சிறியத்திறிமைந்தருந்தேனோளாரும்
இன்னுமையாணிங்கிடருந்தனமென்றுவாடி
முன்னோலமென்றகரிமுன்முறையாண்டந்த
பொன்னாயகனைத்தொழுதேத்திப்புகலுகிற்பார். (௩௨)

மரணந்தவிர்க்குமருந்தொன்றுவழங்கவேண்டிக்
கரணங்கடந்தவிறைவன் தன்சுருணைபோல்வாய்
சரணந்தனைநாடியவெங்கடமக்கிரங்கித்
தருணந்தனிலென்றனர்மாயன் துணையடைந்தே. (௩௩)

அன்னோர்குறைகேட்டரனாருள்குமொண்பாற்
பொன்னாயகனும்புலவோர்முதலோரைநோக்கி
முன்னடியமந்தரமேகொணர்கென்னமுன்னி
துன்னைகொடுவந்தனந்தேவருமேனையோடும். (௩௪)

வசிட்டமுனிவன்காமதேனுபெறுபடலம். ௬௬

பேறு.

சீதரன்யாவருஞ்சென்றுகூடவே
ஆதரவெருங்குடலடைந்துமத்தெனப்
பூசுமீட்டுவனசுநயப்பொற்பொடுங்
கோத்துதாம்பெனத்தொண்டிமாரதி. (௩௫)

மத்திடுதம்பாவயங்குமோடதி
அத்தடங்கடலினிட்டவர்கடைத்துழிக்
சைத்தலஞ்சலித்தனர்கண்டவாலியுப்
அத்துயர்தவிர்த்திடவடைவினெய்தினான். (௩௬)

கரங்கொங்கடைந்தனன்கறைகெள்பாந்தனன்
உரங்குலைந்தனவிடமுலகசீறெழ
வரும்பொழுதுபெருவாழ்நோருயிங்
கீரங்குடம்பெருமவென்றிடைந்சிறாரோ. (௩௭)

யாவருமுதல்வனென்றேத்துமெம்பிரான்
காவெனக்கடைமுமக்கடவுளோர்பொருட்
டாயயினடைத்தனல்விடமுண்டோகினான்
மேவருமுமபதிவிரைந்துபாடியே. (௩௮)

பின்னருங்கடைதரப்பெட்டினிற்சுடை
என்னுமாமருந்தினிதெய்திற்றன்னது
தன்னையேநயந்துணத்தரணியோர்சுரங்
என்றனர்வெறுத்தவர்க்ககரரென்றனர். (௩௯)

கரிபரிசுரபிந்தணிசைமாரொடைந்
சருமணியாரமிங்களைத்துந்தாமவரப்
பெருமைசாஃபுரந்தரன்பெட்டிற் கொண்டான்
திருமணியெய்தினான்செங்கண்மாலரோ. (௪௦)

இந்திரன்கைக்கொடுநின்றதேனுவுஞ்
செந்துவர்வாயுமைகணவன்சின்னையான்
முந்துரைசெய்தவாமுனிவந்தெய்தினான்
ந்தலின்மகஞ்செயுநாட்டத்தானரோ. (௪௧)

சுரபிமாமுனிபெறுந்துயகாதையீ
சருமறையந்தனீரடிசண்மாமனை
கருதியமதிசமுவாயைநாடிப்
வருகதையுளதலுரைத்துமென்றான். (௪௨)

வசிட்டமுனிவன் காமதேனுபெறுபடல முற்றிற்று.

சந்திரன் கழுவாய்ப்பட்டலம்.

மா மலரோன் றருமைந்தனத்திரி
காமருகற்பினுற்சவினும்பூங்கொடி
ஆமனஞுயையையன்பின்வேட்டனன்
யாமவள்கற்பினையியம்பற்பாலதோ.

(க)

தேவரிற்சிறந்தசெம்பவளமேனியான்
பூவருமுந்தியான்புண்டரீகனா
மூவருமவணிலேமுன்னிராடியே
யாவருஞ்சொலமகவாயினாரோ.

(உ)

அன்னமாமகவினம்மலரவன்படி
வென்னநின்றிலகியவிரவினாயகன்
பொன்னிடைக்கலையின்பொற்புநீடினான்
தன்னிருங்கலையெலாந்ஞழந்தாத்தன்.

(ங)

இந்திரன்பாற்செல்வெண்ணிப்பொன்னுயர்
சந்திரன் றனையழைத்தினையசாற்றுரால்
மந்திரநான்மறையாளர்வந்திடிற்
சிறந்தயினோர்குறைசெப்பலின்றியே.

(ச)

ஓம்பிநின்றொருமகக்குரியநற்பொருள்
ஏம்பலிற்றேடியென்மனையைக்காத்திடென்
றும்பரிசியம்பினானவனுமம்மொழி
மேம்படுமொழியெனவிரவினாடினான்.

(ரு)

மாமதிதன்குருவாசகந்தனை
ஏமமாமதைமொழியென்றுகொண்டரு
காமரபினினவண்காத்தனன்பெருஞ்
சேமநன்னிதியினைக்காக்குஞ்செய்கைபோல்.

(ர)

வேழ.

கண்டாளொருதரையுமாலேன்சவினையுள்ளங்
கொண்டாள் குழைந்தாள் கொடியுதாமயனெஞ்சின்மூன
விண்டாளொருநாண்முதலாயவிரையவன்னாட்
குண்டாயகாமத்துயரெங்குரைப்பதம்மா.

(எ)

நலனாவதுகாமமெனப்படுநன்றிஞ்ஞாலம்
புலனாடியோதப்படுமேயப்புராரியுந்தான்
தலைமீதுகொண்டானொருதையல்சதுமுகத்தோன்
கலைமானைநாவில்வைத்தானுரங்கொண்டான்சரியமாலேன்.

(அ)

ஆகண்டலனாய் ரங்கண்ணனுமாயினென்
சோகந்தந்தனையின்னணமென் றுதொகுப்பதண்டே
ஆகந்தனையங்கரிவைக்கருளந்தணைன்

வேகந்தந்தண்ணருளென் றுகொன்மேவுமெற்கே. (க)

என்றேநினைந்தாளினியேகுதுமென்னவாலோன்
தன்பாலணுகத்தனிவந்தமைசாற்றிடுன்ன

நுன்பாலணுகம்பொருணுன்றனைநேடியென்னை
இன்றேகெதும்வெங்கொடுங்காமமிரிப்பென்றார். (க0)

அன்னாயிதுகேளடாதென்பதறிதிறிற்சுச்
சொன்னாரெவரித்தனைத்திச்செயரோமிதென்றே
நன்னான்மறைகூறிடுகாணுனக்கோதிறிற்
கென்னையெனமற்றவர்காங்கவளைதியம்பும்.

(கக)

யாரேயெழின்மிக்கவாநின்னினுமில்லைகண்டாய்
பேரேறையையொருமும்மைப்புலவனிமேலிங்
கோராதுரைசெப்பரிசென்கொலுடற்றுகின்றான்
காரேயிலாநெஞ்சொடுமரநனலியவம்மா.

(கஉ)

எனநாமியகூறியதாரையையிந்துவென்பான்
மனமரண்பிலாதாரசெயல் துணைமன்றல்வேட்ட
தனினாயகனை யொருவந்தந்தணத்தனன்றே
சனியாயினைமேயிணையிங்கனைத்தக்கதன்றே.

(கங)

அபலானையுளத்துனுமாதருமன்பிலாநும்
வியன்மாரிலமேலலகாருந்மேவுவாரென்
றுயநான்மறைபோதுவதுமமுணராய்கொலென்னு
மயன்டியுதாரைமனக்கொளமன்றவோதும்.

(கச)

நீரோதிரின்மறிலேயுடும்பதுநின்னுகேட்ட
திராதகொடுந்துயர்ச்செய்தியுந்தீர்கலாத
பேராரிரயநிறுத்துமெனிற்பேதையேனை
யாராரினைந்திண்ணரைசெய்வதடுப்பதன்றால்

(கரு)

பதியானவன்மேற்பரிவற்றபதிகொல்லும்
மதியேநினைநெஞ்சிடைச்சாலமதித்திருந்தேன்
மதிமாழ்கிணையாலுரமோவினைமாண்டகாமோ
ததியூடொருநாம்படிந்தாழ்ந்திடத்தக்கதன்றே.

(கசி)

காமக்கடலிற்புகுந்தாழ்த்தகயத்தியுப்பயச்
சேமப்பிணைநின்கலவிக்கொழிலென் றுதேர்த்தேன்

காமத்தினுக்கங்கிலேநோக்கெனக்கட்டுனாப்பரூர்
நீமற்றெனக்கேநிகரிப்பகையாகிநின்றும். (௧௭)

ஏட்டின்படிப்பிங்குவழுதினையென்கொலாமம்
மாட்டின்பிசையேறிவருப்பெருமானுமையற்
காட்டின்புடையெய்தியோர்பாதிசனங்குழைக்கே
சுட்டித்தரநின்றனனின்னறிவின்மையாதோ. (௧௮)

காமாந்தகாரமெனுங்கன்னினை மாந்தநின்றேன்
வேமாலெனாதுமனமென்செயவெண்மதிப்பேர்ச்
சோமாவெனமற்றவனுணந்துறச்சுவன்றன்
மாமேனிமுற்றுந்தழிநின்றனன்மாண்பிலாதான். (௧௯)

என்னுமொழிந்துமவன்றளக்கின்னல்செய்வான்
தன்னுனறுகத்தழிநின்றின்றுதநாணங்
கொன்னேயுழித்தந்தன்கோமன்க்கொம்பதன்னான்
அன்னுனுமுன்னையினையுத்தவமைந்துகின்றான். (௨௦)

பானீர்திலதண்டில்மென்னப்பரிந்துகூடி
ஆனாதவிற்பக்கடலாழந்தனராயவேலை
நானாகரனாமொருபொன்னனுதித்தெரிந்தான்
மாணுடைத்தமதிக்கேடுமரபினம்மா. (௨௧)

ஆலோனையழத்தென்னடந்தாயறிவேயிலாதாய்
ஆலோர்த்தநீர்மொருநண்ணறிவெங்கொழிந்தாய்
மேலோர்ப்பிழைத்தவில்தென்றுவிழுவதென்றே
வேலாவலயநிலமேற்கயரேகமேவி. (௨௨)

நிற்பாயெனவேடுமித்புறங்கிழத்திநின்ற
பொற்பாற்றனதிலக்கென்றுபுகன்றுளானால்
நற்பாலொடுமாண்டனப்பாநுநயக்குமாலோன்
சொற்பான்மைமாற்பொன்னினையேத்தியுஞ்சொல்லுமாலோ. (௨௩)

யான்செய்தகுற்றமிதுவன்றெனதுழலாது
தான்செய்ததன்றுதமியேனைப்புரந்திடென்று
மான்செய்தமேனிமதியோன்குறையாண்பினோதத்
தேன்செய்தகின்மொழியாற்பொன்னுனையுமன்றே. (௨௪)

கொடுஞ்சாபமேற்றுத்தரியெனக்கூறிநின்றேன்
நடுங்காவுரைப்பச்சினந்தாண்டளப்பானயந்து
கெடுஞ்சாபமெனதேயுளநாடினைக்கட்டியாரை
அடுஞ்சாபமேருவுடையானருளாகுமன்றே. (௨௫)

அற்றுகலின்மொருதொண்டைநன்னுடைந்து
கற்றர்கழறுதிகடலொற்றிக்கவினகர்க்கும்
பற்றேதுழிக்குமவலிகாயப்பதினன்க்கும்
உற்றேங்குநாப்பொருமுலலைவனமுமுண்டால். (௨௬)

நீயத்தலமுற்றரன்பூங்கூலேயமெப்பதி
வேயொத்தேதாளிமகிழ்வித்தகற்பூசனைக்கே
ஆயத்தருநாண்மலர்கொண்டருச்சித்தினின்னை
மேயிப்பொருஞ்சாபமுநீங்குமலிடைகொன்னென்றான்
வேறு. (௨௭)

விடைகொண்டவுடுபதியும்விலனிநுகழல்பரசி
நடைகொண்டுதன்னொற்றிநகர்கண்டுபணிந்தேத்தி
விடைகொண்டேதனத்தார்விழைந்தமரும்பதியெனவெப்
புடைகொண்டுபரவும்வடமுல்லைவனம்புகுந்தனனால். (௨௮)

புகுந்துகுமரத்தடநர்ப்பொய்கைகனிற்றுகுழைந்தாடி
நகும்பரிசானெயின்முன்றுநாடியெரிசெய்தபிரான்
மகிழ்ந்துறையுந்திருக்கோயில்வலங்கொண்டுபசுபதியே
சகந்தனையனமளந்தவிடைத்தனியழகாவெனத்துதிப்பான்
வேறு. (௨௯)

வாதனையானுளம்வருந்துவேமுக்கிரங்கிப்
பாதமலர்சென்னிமேற்பரிவாகச்சூட்டுமொரு
மாதொருபாகன்மணிகண்டெங்குமரன்
தாதைதனைத்தாழாததலையென்னதலையே
சங்கரனைத்தாழாததலையென்னதலையே. (௩௦)

கழையானைதுதல்விழியாற்காய்ந்தானைக்கைமமே
லுழையானையன்பர்மனத்துழையானையோங்கும்
பழையாறவைபுளியெம்பண்ணவனைமுல்லை
விழைவானைநோக்காதவிழியென்னவிழியே
விடையானைநோக்காதவிழியென்னவிழியே. (௩௧)

கோமுத்திமேயருருமணியைமெய்ஞ்ஞானப்
பாமணக்குநால்வர்பரசவருள்செய்வானைக்
காமணக்குமுல்லைக்கடவுளையன்பான்மறைசொன்
மாமணியைவாழ்த்தாதவாயென்னவாயே
மதித்தவன்சீர்வாழ்த்தாதவாயென்னவாயே. (௩௨)

அற்பகத்தினோவாவரிப்பிரமரிந்திரந்தஞ்
சொப்பனத்துங்காணச்சுடர்க்கொழுந்தையெஞ்ஞான்றுங்

தற்பணையைத்தான் கடந்தகாமருசீர்மூலலைக்
சற்பகத்தைக்கூப்பாற்கையென்னகையே
சாரணனைக்கூப்பாதகையென்னகையே. (௩௩)

அண்டத்தார்க்கப்புறத்துமாணுனைமாமதியத்
அண்டத்தாணைத்துளக்கில்சோதியனைமாமதைசொல்
பண்டத்தாணைப்பரிவாய்ப்பாற்கடனஞ்சுண்ட
சண்டத்தாணைக்கருதாக்கருத்தென்னகருத்தே
கருமணியைக்கருதாதகருத்தென்னகருத்தே. (௩௪)

விண்டாணையானீழன்மேவிமறைநான்குங்
சண்டாணையெவ்வுலகின் காரிகையையோர்புடையே
கொண்டாணையுள்ளமென்றுங்குழையாதார்தம்மையிவ
ணண்டாணையறியாதவறிவென்னவறிவே
அமலையேயறியாதவறிவென்னவறிவே. (௩௫)

வேறு.

அடைவினின்னைண்டுதோத்திரம்புசன்றவாலோனுங்
கடையனெனதிபாதகனாவதுகருதி
யுடையநாயகபுகல்பிறிதின்றெனவேரார்த்திப்
படியின்மேலெழிற்குருணைபாலித்தனைபரிவான். (௩௬)

நீலசண்டவெண்டோளவாணிலாவணிசமுல
மூலகாரணமும்மதின்முறுவலானெரித்த
பாலலோசனபரபரபரிந்தெளிவந்த
சீலமென்னணஞ்செப்புக்கேள்சிறியனென்றாய். (௩௭)

என்றுகூறியெட்டுறுப்புநன்னிலமுறவேத்தக்
குன்றவாரசிலைகோட்டியுக்குசனுமணையாற்
கன்றுசாலவுமிரங்கிநீயாற்றியபூசை
நன்றுகொண்டெனநின்பவமிரிந்ததுநவிலின். (௩௮)

பொன்னளித்தவெங்கயப்பிணிபுனிதநீர்ப்பொய்கை
தன்னுடைப்பரிசத்தினானகன்றதுதாவில்
நின்னிலைக்கணையடைகெனவிறையவனிகழ்த்திப்
பன்னருஞ்சிகக்குறிவயிற்கரந்தனன்படிவம். (௩௯)

உடுக்கணத்திறைமராகிகந்தோங்குமாமணியைக்
கடுப்பநின்றதுதன்பெயரினக்கவினகர்த்தென்பால்
இடத்தொர்பொய்கையையகழ்த்துகின்னானிதிருந்து
கடுக்களத்திறைவிடைபெற்றிதுத்தன்கதிரார்த்தான். (௪௦)

பொன்னிநீர்கொடுங்காபத்தாற்புழுங்கியவாலோன்
மன்னுபூம்மொழின்முல்லைமையமனமகிழ்ந்திறைஞ்சித்
துன்னருங்கழுவாயுறும்பரிசுசொற்றனமேல்
அன்னவன்மனைக்கிழத்தியாவழிபடலழைவாம்.

(௨௭)

சந்திரன் கழுவாய்ப்படுபடலமுற்றிற்று.

அசுவனிமுதலியோர்வழிபடுபடலம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்பொருட்டல்வாழ்க்கையனாகப்பொலியுமேலோன்
மன்பூத்தபுகழ்க்கிரதுபுகனங்கிரத்தருமன்வசிட்டன்மக்கன்
கொன்பூத்தபெருந்தவத்தத்திரிமுன்னாந்தவரினென்றுங்குறிக்கருஞ்சீர்த்
தென்பூத்தத்தக்கனுந்தன்ருதைதனையிறைஞ்சியிதுசெப்புராலோ.

(௧)

நிலவுலகத்திடையொருமுத்தொழிண்டத்தமவார்தம்மினேடுளான்
தலைமையுடையானெவனெத்தன்மையானவென்னெச்சதுமுதத்தோன்
நலமந்தமின்மதைசொற்றிடுமமரந்தமிற்றலைவனகுலவண்டிங்கள்
இலகுசடைப்பரம்பீரலையனாதிமலமுத்தனெனவியம்பக்காண்டி.

(௨)

நத்தசருவருஞதையனாதிபோருந்திருத்திலிலலுத்த
சத்திசுவதந்திருதையோடனந்தச்சத்திமுன்னாந்தகுருனங்கள்
அத்தகுசிற்பானுக்கேயுரிந்தாமென்றினிடுகுத்திங்கதையுமாண்டான்
மெய்த்தவாகமஞ்சிறந்ததெனவறிதியென்றுமவியன்புலமைமிக்கோய்.

(௩)

கிருட்டிமுன்னாமுத்தொழில்கடன்கருணையாற்பொதுவற்செய்யும்பாலத்
திருக்குடையானருவியருதொழுதும்வடகயிலையெனுந்தெய்வனான
வரைப்பினென்றுந்திகழுமொருநாற்றோள்களொடுமருவிமறப்பினென்றும்
இருக்குமுன்னாங்கலையெனைத்துமுழுமுதலென்றெவனையெடுத்தியம்புங்கள்

சருவகாரணன்சருவபூத்தமலியன்சருவார்பீட்டநல்கும்

[டாய்.

ஒருவனவன்நன்னன்பர்வேண்டியனவேண்டியாங்குதவாநிற்பன்

அருமகவாயென்னுழைவந்தாயவனைநீயிஞ்ஞான்மன்பினாடிப்

பொருவருமெய்த்தவம்புரியிற்பெறலரும்பேறெய்திமிகப்பொலிவைகண்டாய்

அன்னதுகேட்டொருத்தக்கன்ருதைதனையிறைஞ்சிவிடையன்பாலேந்துத்

தன்னிகரின்மானதவாவியையனைந்தாயிரம்பருவந்தவஞ்செய்கிற்பன்

கன்னியொருபாற்பிரியாக்கருணையார்கலியனுக்ககரையுரியு

மென்னவிழைந்தன்னோக்கித்தவஞ்செய்தாயெனவனுமியம்புமாலோ.

(௪)

பொலம்பூத்ததொன்றையந்தார்பூத்தமதிச்சடைபூத்தபுனிதமுந்நீர்

நிலம்பூத்ததிருவந்திப்பெருமரனுநான்முகனுநேடிக்கானு

வலம்பூத்தமழுவாளியெனநினைவேநாடுகிற்பார்மருவுமெந்தாய்
குலம்பூத்தநலம்பூத்தகொள் கையெனலெனையுங்குறித்ததென்னே. (௭)

காண்டன் முன்னுமளவைகளாற்காண்பரியபரம்பரனைகருந்துக்கெட்டாக்
சேண்டயங்குபேரோளியேசிப்பனாதான்பிரியாததெய்வஞான
ஆண்டகையேயாரணமாமறைப்பயனையறிவுறியாச்சிறியனென்பா
லீண்டெளிவந்தருளியவாறென்னையோவறியங்கிலேனெந்தாயெந்தாய். (௮)

பாசமகலாதுபதியிற்கலவாதிருக்குமின்பப்பரவைதன்னை
மாசகலவருளுவதென்றோவுமைமேயார்பாறுடையவள்ளாஸ்ருண
பூசனைசெய்வாருள்ளப்பூங்கோயின்மருவியவற்புதமேயென்பாற்
பேசுவெளிவந்தனையானின் கருணையிருந்தவாபேசற்பாற்றோ. (௯)

வேறு.

என்றதக்கனும்மையப்பனையெய்தநோக்கியனைத்துமென்
தன்சிருட்டியினென்பத்திடப்பவாநானுமென்றவமாண்பினுன்
இன்றோர்மாமகவாகையுமெனக்குமாமருகாகவே
மன்றவாணவாரந்தராயெனமன்றநாடியிதைஞ்சினான். (௧௦)

வுன்னதாகுகவென்றபின்றையெமண்ணல்மால்விடைபூர்த்தெழிற்
கன்னியோடுமகன்றன்கயிலாயமால்வனாகாதலான்
பின்னுமற்றவன்வேதவல்லியெனுப்பெருந்திருவேட்டபின்
தன்னதானைநடத்தினானொருதக்கமாபுரியின்கணை. (௧௧)

வுன்னளோடவனன்றிரான்விழைபோகமங்கயர்வான்புரித்
துன்னரும்புகழ்துன்னுமாயிரமைந்தர்தம்மையுவந்துதம்
தின்னறீர்தரமெய்த்தவம்புரிசென்முமானதவாவிகா
யென்னையாளுடையானைநாடியவினிதவர்க்குமியம்பினான். (௧௨)

நந்தைசொற்படிமைந்தர்சென்றுதவம்புரிந்தனர்நந்தைபோல்
எந்தைதாளையிறைந்துசியாக்கலெனுந்தொழிற்குரியாரெனாச்
நந்தைநாடியுநின்றனச்சிவஞானமீதலவென்றவார்
புந்திதன்னிலைமாற்றுவான்வணைய்தினுன்புகழ்நாரதன். (௧௩)

வேறு.

மைந்தர்கேண்மன்றஞாலவாழ்க்கைநீரின்மேலெழுத்
திந்தநீர்மையென்றுகண்டுநந்தையெம்பிரானினைச்
சந்தமாமலர்ச்சரண்டனைப்பழிச்சிவீடுபே
ற்றந்திலெய்திடாவணந்தடுத்தவாறென்கொலோ. (௧௪)

கற்பமெத்துனைக்கழிந்தகரியமாஹமயனுமே
சிறப்பென்றுதோன்றிநின்றழிந்தநீர்மைசெப்புசற்

கப்பரன்றனாகருட்பரிசினன்றியாவே

எம்பயில்வைப்பெண்ணுள் ளுநனைநீதிவெய்தினார்.

(௧௫)

நீததைதாய்தமர்முடிசமுடிசுநீதி மிவ்வுடல்
வந்தவாறுநீராக்கிலின்மரபுளிப்பொருதுமோ
அந்தமாதியேயிலாவரன் கழுகுணன் புறுஞ்
சுரதையாளர்தேர்வரிச்செகச்சின்ரமைமாவமீ.

(௧௬)

வந்தவாறுநாடிநீர்வருநிதினமுமெய்சுவம்
புத்தினைநதுபுரிவதுபுராணனைப்பொருதுமோ
நத்துகைச்சுலகுதுமாநீருநதுணிநீசோ
எநைச்சொன்மினென்னன்னிருநவக்துமேயினுன்.

(௧௭)

பெறு.

என்றுகூறியநாரதனினையடிபேசுதி

ஒன்றுமாதவகேட்டியா லுமபரானடியை

இன்றுநனகுறுமபரிசெமகையமபிடிங்கென

மன்றவாணனையினைஞ்சியம்நாவுனபுகழம்.

(௧௮)

ஞானமேயொருமுகையெனமறைநவிலும

ஞானமேதவமெனபதுநீர்வம்மரபான

ஊனமேமலிபாசனானம்முபாபவின

ஞானமேபதிஞானபென்றிலகிடுவெய்தினார்.

(௧௯)

ஓதிடும்பாசஞானமால்வாக்கினபருதி

வேதமாதியகலையெனவிளர்புசொறபவஞ்சம்

நாதமீறெனக்களத்தியநாபொருட்பவஞ்ச

பேதமோடெனப்பெரிதுநினறுணர்திரமெய்திங்க.

(௨௦)

ஏதிலர்ப்பசுஞானமீண்டிவறுநினைக்கொண்டு

போதுமாருயிரினைபருமபுலவிபாபயிமென

ஞோதுநீர்மையுணர்ந்தவைகழனறுகினஞோங்கு

மாதொர்பாகனையெனத்தமைமதித்திடுமதுவே.

(௨௧)

சுந்தமார்பதிஞானமாவதுகுபானெய்

இந்தனத்தெரிகனியினிரதமெள்வயினெய்

அநதிலென்னநின்றியிழைவணையடிஞானச்

சுந்தைச்செய்தவனநிருவருளானறிவதுவே.

(௨௨)

அன்னமாதொருபாகணையநதிரபாகம்

என்றுமெய்தரும்புசுணையிற்றிடுமேலோர்

கன்மைய்தெனச்சொற்றிடுந்தகையதோவரன்சீர்

என்றுமேவியகந்தணீரென்றியுள்ளினுள்.

(௨௩)

அவ்வருந்தவரனைவருமவனுரையென்னும்
செவ்வழிக்கணேநின் துசிற்சபாநடம்புரிவோள்
எவ்வமில்பெருங்கருணையானய்தினரினையோன்
கவ்வைதீர்தருங்கமலச்சேவடிநீழல்கவின . . (௨௪)

பின்னருந்தக்கனையிரமகார்தமைப்பெற்று
முன்னனுப்பியவாறுபோலிவரையுமுன்னி
மன்னுமானதவாவியாய்ச்செல்செனவிடுப்ப
அன்னமடதுவனன்னணம்புரிந்தனன்னே . (௨௫)

திக்கன்மீச்சினந்தித்தருகொடுமைதான்புரிந்தான்
நற்கடற்புலத்தோரிடநயர்துமேவாமே
எக்கணுந்திரிகருகெனவிட்டனன்சாபம்
திக்கெலாமிசச்சலித்தனதிரித்தனவுலகம் . (௨௬)

நங்கைமார்தமைநல்கியேநாணிவவரைப்பி
னெஞ்சனும்விருத்தியையிசச்செய்வலென்றெண்ணிச்
சங்கைதீர்துருவிருபதின்மூவரைத்தந்த
பொங்குசீர்த்தருமன்முதற்புங்கவர்க்களித்தான் . (௨௭)

வேறு.

பின்னருமாங்கவனிழைமுன்னொன்பான்மூவர்தமைப்பெரிதுநல்கி
மன்னுரிசாகரணையெழின்மன்மலயர்வித்திவனாமாயினுளம்
இன்னலந்தயத்திடுகென்னவவனிழைநாளினைபோயென்றநாளும்
நன்னலந்தயத்திடப்பொறுதேனையோர்த்தந்தாதைநளிணத்தாட்கீழ் . (௨௮)

சென்றுதொழுதெந்தாயம்புலிமானந்தனையலாந்திந்தைநாடா [மென்
தென்றுமெமைவருத்தியநர்மையையணர்ந்துமுழையுணர்ந்தவெய்தினோ
மன்னமடவாருரைப்பவவன்நருவித்தறினெனவகத்தினின்னை
யுன்னின்னசால்வுடல்தின்றேயொழிந்ததெனச்சினந்திட்டுளாப்பதானான் . ()

பேரழகுபடைத்தனமென்றிறுமாந்துநின்றனையாற்பேதாயென்னை
யாரெனநின்னுளத்துன்னியென்மொழியைக்கடந்தனையாலின்மதொட்டுள்
நரிநண்டினுன்மையாங்கலைகள் குறைந்தின்னவினாலெங்குகென்றே
ஆரமுதகிரணனைத்தானோக்கெடுஞ்சாபாணியனவதானான் . (௩௦)

என்னருமைமக்களையோர்த்தொழுக்கினொழுக்கிமுனியாலிருநீர்குழந்த
நன்னிலமேனின்னழகிற்கேதுவாங்கலைகுறைநாளானமென்றே
அன்னநெடுஞ்சாபம்பின்வினைவுநோக்காதனித்தானாலோனேந்துத்
தன்னரியதலைகுறுகியோர்கலையாயனாலகந்தானுற்றானான் . (௩௧)

தனக்கந்தச்சிறுவிதித்தந்தமையுணர்ந்தவுணர்ந்ததாமையானீசென்
றெனைத்துயிருக்குயிராமப்பரம்பரையேத்திவழிபடுகவென்ன

உனற்கருஞ்சீர்வடகயிலேநால்வரையற்றும்பராளுழைச்சென்றோதச்
சினத்தொருமுகையிலெளித்தகசேவகணங்கருணையினுற்செப்புமன்றே. (௩௨)

எம்மருளானிற்றைமுருகின் தநீர்மையெய்தியிலகிடன்னோன்
வெம்மைமிகுஞ்சுபமொழுகுன்றமேபின்னீர்மைமேவிடென்று
கொம்மைமுலைக்குவட்டொருபாற்குழகனருளியநீர்மைகுறித்திட்டாலோ
னிம்மையெனைநலிசாபந்துடைத்தனையென்றேம்பலினோடியம்புமன்றே. (1)

கலைபுனைந்தநீர்மையினுற்கலைமதியஞ்சூடியெனக்கடல்குழ்நூலம்
சொல்வெனக்கோர்வுரந்தருதியெனவிறைவன்னன்னமேதோன்றலென்னைக்
கலைபரவக்கடவதன்னன்னமென்னவாலோனுங்கனிவினென்றை
பொலமலர்த்தாட்சரண்பணிந்துதன்கதியையேநாடிப்போந்தானன்றே. (1)

வேறு.

இன்னவாறிவணிகழ்ந்துழியிருவருளொழிந்த
கண்ணிமாரெலாங்கணவனைத்தாம்புரித்திட்ட
இன்னலுக்குளரைந்துகைந்தென்னினைந்தீண்டின்
றென்னியற்றினோமென்னநின்றபுகுவானிசைந்தார். (௩௩)

கற்பிலக்கணபூவதுசணவன்றன்வழியே
நிற்பதன்றிமற்றெவன்கொலாடெழயவன்சாபம்
பொற்புநீடவனுருவினையலைச்சவுட்புரிந்தாம்
அற்பவன்புடையுடையமோர்ராமனுத்தனையும். (௩௪)

கூதலன்மனம்வருந்துமோர்காரியம்புரித்தாற்
பேதுறும்மிரவுரவுழன்நிராமேபெரிது
மேதினிக்கணையென்றுவாரெனவிளம்பிநிறால்
ஆதலாற்புரிதீவினைக்கவதியுமின்றால். (௩௫)

கண்ணிழந்தபிற்கதிரவன்பூசனைபுரிவார்
மண்ணின்மேல்லராதலான்மலையவன்பயந்த
பெண்ணருங்கலமாமுமைபிரசமாமலர்த்தாள்
நண்ணியேத்திடக்கழியுமிந்நலிதுயரென்றே. (௩௬)

மாலதிவனமடைந்துமைமலரடிபழிச்சிச்
சாலவேகினரவ்வழிச்சகடுமித்தனைக்கு
மூலமாயினென்றவரொடுவடமுல்லைக்
கோலநீடியபதிவயிற்குதுகினதம்மா. (௩௭)

வேறு.

ஒன்பான்மூவருலகுடையானையுளநாடி
அன்பான்வழிபாடாற்றிடவன்னோர்க்கருள்செய்வாள்

முன்பாய்நின்றவுமையைச்சண்டார்மொழிவாரால்
துன்பேயோவவந்தாயென்றேதுதிசெய்வார்த். (௪௦)

கொண்டானுக்கேயின்னலிதழ்ந்தொங்கொடியேமிங்
கெண்டானில்லாத் திவினைசெய்வாநிடனானேமும்
கண்டாரில்லையெம்போற்பாவக்கலனென்றே
விண்டாரன்றேயன்னையருஞ்சீர்மிகவுன்னி. (௪௧)
வேறு.

பொன்னேகருளைப்புயலேயொருமுப்புரையெனும்பேர்
மின்னேமெய்ந்நூனவிளச்சேநின்னாழ்விரைமலர்நூல்
என்னேகொழிந்தாயின்நகற்றாயென்றிறைநுசவுநீ
கொன்னேயிருந்தனைமுல்லைக்கொடியிடைக்கோமளமே. (௪௨)

பூவேயப்பூவின்மணமேமெய்ந்நூனப்புனிதமலர்க்
காவேகமலையும்வெண்டாமரைபுறைகன்னிகையும்
ஏவேபொரும்திபாக்கொண்டனைமுல்லைபென்னுநகர்க்
கோவேமனமகிழும்பூங்கொடியிடைக்கோமளமே. (௪௩)

மானேமடவனமேபலமாமறையும்வழுத்தும்
தேனேயிலகும்பசங்கழையேதிவினைதெறுப்பாய்
வானேவளிமுதலாம்பூசமாகவயங்குமுல்லைக்
கோனேமகிழும்படையேகொடியிடைக்கோமளமே. (௪௪)

மாமாதவனெனச்சொல்வர்கண்டாயம்மணிநிதத்துப்
பூமாததன்கொழுநன்றினின்முன்வரும்பொற்பதனூர்
காமாரியோர்முப்புராரிவலாரிகனிந்துதொழும்
கோமான்வலத்தமர்ந்தோங்குங்கொடியிடைக்கோமளமே. (௪௫)

வண்டோங்குகைத்தலமானையிரந்துன்மங்குநனந்து
விண்டாழ்புகழ்சாலியற்பகையாரிடமேவினனீ
கண்டேனுமொன்றுங்கழறிலைமுல்லையிற்கண்ணெனவேக்
கொண்டோங்கியவிளங்குள்ளாய்கொடியிடைக்கோமளமே. (௪௬)

நந்தாமணிமாசிலாமணிதன்னையந்நுவலம்
அந்தாரணியிற்கொளுமனமேநின்னடிமலர்ச்சீர்
சிந்தாருலந்தெறுமென்பதுணர்ந்தேன்றிருமுல்லைவாழ்
கொந்தார்சூழ்செங்கரும்பேகொடியிடைக்கோமளமே. (௪௭)

ஐயானனத்தெம்பிரான்மாசிலாமணியன்பினுளம்
வையாவெழுதருமோவியமேநின்மலர்க்கணநூர்
செய்யாயெனினெப்படியிழைப்பேஞ்சிறியேமுல்லைவாழ்
கொய்யாமலானமேபூங்கொடியிடைக்கோமளமே. (௪௮)

ஆலமடங்குங்கனித்தனம்மானருளானன்பர்
சீலமறிந்துதவழ்வடமுல்லைத்திருநகரான்
பாலமருந்தெய்வவாரமுதேநின்பரங்கருணைக்
கோலமிறைஞ்சவருள்வாய்சொடியிடைக்கோமளமே

(சக)

போதயனேத்துங்கருணைநின்புனிதமலர்ப்
பாதபதுமந்தனைநாடிநிற்கும்பரிசினருக்
காதரநல்கினைமுல்லையினைய்தமெய்யன்பினொடங்
கோதுறுத்தாண்டருள்கண்டாய்கொடியிடைக்கோமளமே.

(ரு0)

மங்கலவல்லிநினைமகவாகவிம்மாநிலத்திற்
செங்கயற்கட்காஞ்சனமாலைசெய்தவஞ்செய்தவரார்
இங்கெளியேந்துயர்தீர்த்திடன்னையெழிலாருமுல்லைக்
கொங்கவிழ்பூங்குழற்கொம்பேகொடியிடைக்கோமளமே.

(ருக)

வேறு.

என்றேதொழுவார்தமைநாடியிமயவல்லி
நின்றேபுகலுமிவணீரெமைநேடிவந்து
பொன்றாதபாவப்புணர்ப்போவப்புரிந்துநின்ற
நன்றாய்தொர்பூசனைக்கிங்குநயந்துமாடேதோ.

(ருஉ)

வந்தெய்தினுமித்தலத்தேம்கிழ்வாகயாரருஞ்
சிறந்தைத்துயர்தீர்தரவொண்மலர்செங்கரங்கொண்
டந்தில்வடமுல்லைமெய்மானருச்சையுருற்றி
னந்தப்பெருவிண்ணவராவதருமையன்றே.

(ருங)

எம்மாளைதுங்காதலன்முன்னைஞான்றெய்திநின்ற
செம்மாமலர்கொண்டருச்சித்திவண்சிந்திரிநின்றன்
அம்மாதவனல்குபசாபமுமாங்கவன்றன்
மைம்மாண்குமுலாட்புணர்பாவமுமாயவன்றே.

(ருச)

மடவீரினீவிருமம்மதிவாழ்க்கையெய்தக்
கடவீரவனோடுபல்போகக்கடலமுந்தி
விடுவீர்சில்போதுபின்னம்பதமேவுவீரென்
றுடையாளுரைத்திட்டெழிலாருமுருக்கரந்தான்.

(ருரு)

அம்மாதருமம்மதிவாழ்க்கையடைந்துமேவிச்
செம்மார்த்தவன்றனலெய்திச்சிறந்துவாழ்ந்து
மெய்ம்மாசுநீக்குமவியனீற்றினினன்புறீஇப்பின்
எம்மான்வலமேவியவண்ணையெய்தினாரே.

(ருசு)

வேறு.

மங்கையைவழிபட்டிமாணுதிக்கணஞ்
செங்கையின் மலர்கொடுசிந்தித்தேத்தி
அங்கவர்திவினையகன் ததிதுமேற்
செங்கதிர் துயர்கெடல்செப்புவாமரோ.

(௫௭)

அகவனிழதலியோர் வழிபடுபடல முற்றிற்று.

கதிரவன் றுயர் நீங்குபடலம்.

அந்தணீர் கமலாசனன்வயின் வருமசட்டுச்
சிறந்தமேவியதக்கன்றன்சீற்றத்தினிடுமவ்
வெந்திறற்கொடுஞ்சாபத்தான்வெண்மதிகலை
ளந்தில்யாவுமேகுறைதரவழுங்கியுள்ளயர்ந்து.

(௧)

மாடொர்பாகளைவடமுல்லைமாநகரணைந்து
மாதவஞ்செய்துவரம்பறுக்கைகண்முன்னிரம்பச்
கோதிலாவரம்பெற்றமைகூறிடக்கேட்டப்
போதுமெய்த்தவப்புலகளையெதிர்த்திடப்புலகன்.

(௨)

பிறந்திறந்துழல்பெற்றிமையுடைப்பிறவமரர்
மறந்தவாதநின்னானையமறுக்கிலரெனைத்து
மறந்தவாதமெய்ச்சிந்தையரகத்தவிசமரும்
விறந்தவீசனோரின்வழிப்படருவோன்விளம்பின்.

(௩)

அனாதிமாமலமுத்தனையனகனையவல
மனாதிக்கெட்டொணுமாண்பனைமம்மர்நீத்தென்று
மெனாதியானெனும்பளகறுமெய்த்தவரிதயர்
தனாதுபீடமாக்கொண்டசங்கரன்றனைச்சிவனை.

(௪)

என்னினைந்திவனேழமையாலியம்பிணையால்
என்னமற்றவனொருவகையெய்தியசீற்றந்
தன்னைநீத்தருந்தவத்தினுற்றன்வயிற்றோன்று
மண்ணைதன்னையன்றறற்கயர்வித்தனன்மன்றல்.

(௫)

அப்பெருந்தகையவனிசைவின்றியம்பிகையோ
டற்புத்தத்திருவுருக்கரத்தவமவனொருகாற்
பொற்புநீடியகயிலைமால்வரைபுருந்தனனக்
கப்பிரானவன்மாதலனெனக்கருதாமே.

(௬)

கதிரவன் றுயர் நீங்குபடலம்.

அந்

நின்றநீர்மையை நெஞ்சிடைக்குறைவெனநினைந்து
கன்றுநெஞ்சஞ்சுருங்குகின்றதொழின்மேவியதீக்கண்
சென்றுதீயநீர்கடுமாழிசெப்பிடத்திருமி
நன்றுநெஞ்சிடைதன்னொருநகரணைந்தன்னால்.

(எ)

அங்கனெய்தியதக்கனுமருமறையனைத்து
மெங்கனீசன் மாமகந்தனக்கிறையெனவியம்ப
இங்குளந்தனிந்கருதிடான்மகமியற்றிடுவான்
பங்கயாதனன்முதற்பலவமரணாவிளித்தான்.

(அ)

விளித்தவானவரவன்வியனானையினமைந்து
கனித்தவன்செயுமகந்தனிற்புகுந்துகாபாலி
சுளிக்ருநீர்மையையுணர்கிலராய்த்தொடுகடற்பார்
அளிக்குமாயனைமுதன்மையாக்கொண்டவணிநுந்தார்.

(ஆ)

தக்கன்மாமகந்தனையவண்குயிற்றிடுமேல்வை
பொக்கமில்லதோர்மெய்த்தவப்புங்கவன்மதிசி
மிக்கவன்பினெய்திமற்றவன்விபரீதந்
தொக்கவநெஞ்சினைமாற்றுவான்றுணிந்துரைக்கின்றான்.

(க)

வேதநாயகன்வேள்வியினாயகன்விமல
போதநாயகன்புரந்தரன்பூங்கமலத்து
மாதுநாயகன்மலர்வன்முத்தலினோர்வழுத்து
மாதிராயகனரனெனவறிகிலாய்பேதாய்.

(கக)

பிரணவப்பொருளரியெனப்பிரசமாமலர்மே
லொருவனேமெனவுரைப்பவருளத்தழுக்கறுப்ப
மருமலர்க்கொன்றைமானிடமேந்தியேபரமென்
றுரைசெய்கிற்குமப்பொருளனுத்துணையுமோர்கிலையால்.

(கஉ)

மகந்தனக்கிறைமறைமுதல்யோவியெயென்னச்
சகந்தனக்கருமறையெடுத்துரைசெயுந்தன்மை
உகந்துநீயுணராதுமம்மரினுழன்றனையால்
இகந்துநின்நனையாவுமாமிறைவனையென்னே

(கங)

அவிதனக்குரியானரனல்லதிங்கெவரே
புவிதனக்கிறையெனப்படுமானின்றன்பொருவில்
செவிதனக்குரைப்பாரெவர்திறம்புதலின்றிக்
கவிதனைக்கொடுபொருதவற்கடவுளாத்துணிந்தாய்.

(கச)

வேதநீதிகளின்னனமிகவெடுத்தியம்ப
மாதவத்ததிசியைத்தக்கன்மரபுளிரோக்கிப்

போதவீண்டுணையழைத்ததியான்புரிதராநிற்கும்

ஓதுமாமகங்காண்டலுக்கன்றிவேறுளதோ.

(௧௫)

எனக்குநீதிகன்புகல்வதற்கன்றெழுமையுநின்

றனக்குமெய்ப்பொருளெனக்கொடுவழிபடத்தக்கான்

மனக்கொவ்வாவெற்புமாலேதான்வனைவனோமறைசொல்

தனிப்பரம்பொருளாவனோசாற்றெனப்பின்னும்.

(௧௬)

வேந்தநீறுசண்ணிப்பனோவிழைந்துயிரனைத்துஞ்

சின்றையேங்கிடக்கொலைத்தொழில்செய்வனோசெய்து

வெந்திறற்கொடுங்கரிமுதல்வில்லங்கினமுரித்துச்

சந்தமாருடையாக்கொள்வனோநின்றன்றாணு.

(௧௭)

விடையுடைப்பனோமெல்லியலொருத்தியைக்கரவிற்

சடைதரிப்பனோசங்கரிதனைநனிவிழைந்தோர்

புடைசெறிப்பனோபுலவர்கள்வெறுத்தநஞ்சமுதா

அடையக்கொள்வனோநீமுதலெனப்படுமன்னோன்.

(௧௮)

இணையநின்றைகளனைப்பலவெடுத்துநின்றியர்ப்பத்

தனைநிகர்த்திடாக்கொடியவெந்தக்கனைத்ததிசி

முனிவன்புன்முறுவலித்தவன்மொழிதடைக்கெல்லாங்

களிவினான்விடைநிறுவினான்சுற்றவரேற்ப.

(௧௯)

கொடியமூர்க்கனுமுதலையுங்கொண்டதுவிடாவென்

றொழுவில்சீர்ப்பெரியாருணாக்கிணங்கவவ்வுரவோன்

நொடிதருஞ்சொலைக்கேட்டவணின்முநொய்யோரன்றன்

மடமைநோக்கியேமாசவன்கட்டினாத்திடுமால்.

(௨௦)

எங்கனீசனையிமையவர்பிரான்றனையிகழந்தாய்

பங்கமெய்தினையாற்கொடியாய்பரிந்தாற்றுந்

துங்கவேள்வியுந்தொலையுமென்முறாத்தவண்சூழ்ந்த

சங்கபாணியாமுதற்பலதேவரைத்தகைந்து.

(௨௧)

புண்ணியம்புரிந்திமையவராயினீர்புரைதீர்

எண்ணில்செல்வமதெய்தினீரிமையவில்வாங்கிக்

கண்ணின்முப்புரங்சட்டழித்திட்டகாபாலி

வண்ணமாமலர்ச்சேவடிவமுத்தியதிறத்தான்.

(௨௨)

அன்னநீர்மையைமறந்தனிரம்பிகாபதிசீர்

தன்னமாகவேமதித்தனிர்சமுக்குறுசெல்வங்

கொன்னையேகுத்தல்கண்டிலிர்கொடியவிலவேள்வி

தன்னைநீங்கிடினுய்விரென்றருந்தவன்றணந்தான்.

(௨௩)

இருதலைக்கொள்ளியிடையெறும்பொத்திமையோரு
மொருதலைத்துணியாதவனுணையினுள்ளம்
பெரிதலைப்புவேதின் தளர்பெரும்பதமிழ்ப்பான்
வருதலைத்துணியாதிதுசெயமனங்கொண்டான்.

(௨௪)

மாயவனறணையரும்பரத்தொருவனுமதித்துப்
பாயசீர்மகமாற்றினன்வேணியிற்பாணி
ரோயலித்தகன்விலங்கலைவினாந்தடுத்தன்மி
நாயனாத்தமக்குரைத்தனனாரசுனம்மா.

(௨௫)

கோன்னவாசகங்கேட்டவத்தொலைவில்சீர்த்தொல்லோன்
தன்னுளத்தடைத்தவற்குறுந்தண்டமேவிதிப்பான்
உன்னியங்குடல்வியர்ப்புறநின்றனனுவன்பால்
மன்னுசீற்றமோர்ப்புறவெனவீரன்வந்துதித்தான்.

(௨௬)

அவனையற்பொடுமா தரவானனிநோக்கித்
தவனுளற்றிடுந்தக்கன்மாமகந்தனிற்போந்திட்
டெவமுறச்செயவேண்டுமென்றியம்பினனின்னே
புவனிமேலெனப்போர்விடைபூர்தியாம்புராரி.

(௨௭)

வேறு.

விமலைதன் கூறென விளங்குங்காளியோ
டமர்செயவீரனுமடைந்துதக்கனுக்
குமையொருபாகுஞ்சீர்த்தியோதினான்
அமைவினாற்சேட்டிலா, தகந்தைகொண்டான்.

(௨௮)

இந்திரன்குயிலுருக்கொண்டிரிந்தனன்
சந்திரன்காலினாற்றளர்ச்சியெய்தினான்
நந்துடையான்கடனடுவொளித்தனன்
அந்திலப்பகனுங்கண்ணழிந்திட்டானரோ.

(௨௯)

கந்தரங்குத்தந்தங்கடவுண்மைந்தனும்
அந்தரார்யாராயுமழித்துநீக்கியே
முந்துகாலவெந்தியின்மும்மையான்
சிற்தையினவன்செயல்செப்பற்பாலதோ.

(௩௦)

தூக்கனையெச்சனைத்தலைதடிந்தனன்
புக்குழிப்புக்குழிப்புலாணிணக்கடல்
மிக்கவணிருந்திடவேள்விமாற்றினான்
ஆக்கனைத்தடைந்தனனயனுமென்பவே.

(௩௧)

விரணையடைந்தவன் விரைமலர்ப்பதம்
ஏரணிமலரினூன்றைஞ்சியேத்தியே
யாருணைப்பொருவுகிற்பாரிம்மாட்சியால்
தாரணியிறந்தக்கன் தன்னைக்காத்தியர்ல். (௩௨)

என்றயன்வழிபடற்கிரங்கியெம்பிரான்
அன்றவன்நலைதனக்காட்டின்வன்றலை
ஒன்றிடநீஇயவனெல்லைநீங்கினன்
மன்றலந்தாரினான்மரபினென்டேவ. (௩௩)

சின்னையுமொழியுஞ்சென்றெய்தரும்பிரான்
அந்தமிலின்பஹீடானகயிலைவெற்
பந்திலன்னவனருணிலையடைந்தனன்
கந்தரநீலமார்கடவுண்மைந்தனே. (௩௪)

கண்ணிழந்தலமரும்பகனுங்கண்ணுதல்
புண்ணியமலர்க்கழல்பொருந்துமுள்ளமே
நண்ணியத்திசுமுன்னாட்டுங்கட்டுரை
எண்ணிடினமுற்செயுமிருந்தவத்தினால். (௩௫)

தருணமாமதிபுனைதாணுநின்றையாருந்
சிரவணவினையினைச்சிக்கென்றெய்தினன்
ஒருகமுவாயித்தற்குதவவேண்டுவ
துரியதேயெனத்தனதுள்ளத்துன்னினான். (௩௬)

வேறு.

கைத்தலத்தெழில்வளைபுனைகார்த்திகைமுதலாம்
உத்தமப்பெரும்பெண்டிராமுடுக்கணத்தவரும்
அத்திரிக்கணசூயைபாற்றேன்றுமாவேலாணுந்
சித்தியெய்தினர்முல்லையைத்தொழுதெழுஞ்சிறப்பான். (௩௭)

மடங்கெடுத்தயர்நெஞ்சினற்பகன்வடமுல்லை
இடந்தனிற்சென்றுகண்டிரும்பிறந்தவேறுப்பான்
சூடங்கையிற்கனியெனத்தனைக்குறித்தருள்சித்தித்
தடங்குடைந்தொருபாசுபதேசனைத்தாழந்து. (௩௮)

சித்திரமத்தியநாயகினைச்சிந்தனைசெய்திட்
டத்தலந்தனையிடைவிடாதனுகிரிந்தேத்த
மத்தமாமதிசூடியமஞ்சனுமுமையோ
பித்தவெள்விடைமற்றவற்கூயுரைசெயுமால். (௩௯)

நீசெய்ப்புசனைக்குளமகிழ்வற்றனநினை

பாசவேரறுத்தாண்டனம்பரிவொடுநம்நாம

ஆசிகந்திவண்வழிபடுத்தித்தினைருக்கர்க்

கீசனாநினைபெரும்பவமிரிந்தனவின்னே.

(௪௦)

அஞ்சலஞ்சனின் பதந்தணையடைந்துநின்றடைவே

எஞ்சலின் நியீண்டிராப்பகலிகந்துநின்றொழிச்செய்

தஞ்சுபூகமுமுகும்பொழுதமலநல்விடு

மஞ்சரீபெறுவாயெனமகிழ்வினோடுகொத்தான்.

(௪௧)

பகனாமரபதிதோன்றிநின்றுரைத்தமைபார்த்துப்

பகரொனாததோரானந்தப்பரவையிற்படிந்து

நகமடக்கொடியொடுமொருநம்பியுமெய்தச்

சகயிசைத்தமியேன்செய்ததவமென்கொலென்னு.

(௪௨)

வேறு.

பூதரவில்லாய்ப்பூமசனாதன்புணர்கிற்கு

நீதநிலாவாழ்சேகரநின்னேடுநர்நெஞ்சப்

போதுறைகிற்பாய்போதனபாதாபுலையேனோ

ராதரவில்லெனென்றெளிவந்தாயருளென்னே.

(௪௩)

கஞ்சனாமாலுங்காணருமோர்சிற்கனமன்றி

னஞ்சனகண்ணாநிஞ்சனைநாடநடஞ்செய்வாய்

வஞ்சவெளிக்கண்மேயினைநீயுண்மகிழ்வெய்தி

யஞ்சலையென்றேயிங்கெளிவந்தாயருளென்னே.

(௪௪)

மாண்டிபிறந்திங்கேயுழலாமைமனநாசம்

நாண்டிநீயிண்டினையினிகெந்தாயெவருன்னைக்

காண்டருபேறெய்துவர்மணிகண்டாகலைநாடி

மாண்டகைநீமேயிளையெளிதுன்றனருளென்னே.

(௪௫)

உம்பருநாடியோர்வரியாயுன்றனைபென்று

மன்பினினாடநன்றருள்செய்வாயடியேனுன்

செம்பதுமத்தாளல்லதுதுணையுஞ்சுநிதோரேன்

அபிகையோடுநீயெளிவந்தாயருளென்னே.

(௪௬)

வேறு.

என்றுதோத்திரம்புகன்றிடும்பகன்றனக்கெம்மான்

அன்றுநல்லருள்புரிந்தபினகிலமீன்றுடைய

துன்றுமாமலர்க்குமுலொடுதொல்விடையூர்ந்து

நின்றதன்னுருக்கரந்தனனெறிமையினம்மா.

(௪௭)

முன்னரிப்பதிவியினமுதாகரன்முராரி
தன்னமும்முணராப்பெருந்தகைதனைநாடிப்
பொன்னவாமலர்த்தடந்தொட்டவாறுபோற்புரிவி
னின்னதீர்தரத்தன்பெயராற்றடமெடுத்தான். (௪௮)

எம்பிரான்கழலேத்திநின்றெந்தைதன்விடைபெற்
றும்பரெய்தியாங்கோதுறுமருக்கரினோங்கித்
தம்பிரான்முல்லைத்தடம்பதிதனையுளமறவா
தன்பினோங்கினுன்பகனெனுமருக்கனுமடைவே. (௪௯)

வன்பினறப்பகலோன்செயும்பூசனையறைந்தாம்
என்பொலாமணிதனையெழிற்காசுத்தனின்ற
மன்பெருஞ்சுதர்மாண்பினுலருச்சனைபுரிந்த
வன்புநீடியகாதையையறிந்தவாவகுப்பாம். (௫௦)

கதிரவன்றுயர்நீங்குபடலமுற்றிற்று.

குசலவர் பூசவரிப்படலம்.

கார்நாடும்பைம்பொழில்கள்கலைநாடும்பல்கழகம்
தார்நாடுஞ்சுரும்பினங்கடமைநாடுமதர்விழிகள்
வர்நாடுமணிநாளுமினனாடுமெஞ்ஞானும்
நீர்நாடுதனைநிகராநிலவியகோசலநாடு. (௧)

தகரமணங்கெழுமைப்பாற்றகையணங்கனாரென்றும்
புகரின்மலர்க்கற்பதனைப்புரக்குநீர்மையினிலவி
அகரமெழுத்தனைத்துமுதலாயவாறெனமரபின்
நகரமேழினுஞ்சிறந்துநலனுமயோத்திரகர். (௨)

பொன்பூத்தமணிமாடம்பொலிதருமநகர்ப்பெருமான்
கொன்பூத்தநெட்டிலேவெற்குலவேந்தர்தம்பெருமான்
தென்பூத்தசில்லியந்தேர்தசாதசையுஞ்செலுநீர்மை
மன்பூத்தகாரணத்தான்மருவியபேர்வனைந்துடையான். (௩)

காண்டகுநல்வனைப்பெய்துங்காரிகையாரொருமுவர்
மான்புடைமாமனைவாழ்க்கைத்துணைவியராகவுமவர்பால்
ஆண்டகைதானோர்மகப்பேறிலனாகவருந்தவமே
புண்டவசிட்டனைக்கொண்டேபுந்திதெருண்டிபுரிவான். (௪)

உரோமபதனுவந்தளிக்குமொருமடமாக்கொடிமணந்த
தராதலமேதுதிக்குமருந்தவராசசிகாமணியாம்
பராவருஞ்சீர்க்கலைக்காட்டுமாமுனிவன் பதியெய்த
விராவருநன்பாணவனைவேண்டியேவிழந்திரந்தான்.

(டு)

அவ்வேந்தன முனிவனொடுமணங்கனையாளொடுமணையத்
தெவ்வேந்தர்பகைதுமிக்குந்திறல்வேந்தர்பெருமான்வாழ்
எவ்வேந்தர்திறைகள் கொணர்ந்தெய்துநகர்க்கெதிர்கொண்டான்
அவ்வான் த்தவரெல்லாமலர்மாரியிகச்சொரிய.

(சு)

அம்முனிவன் தனைநோக்கியருட்கடலேநின்னருளாற்
தெம்மடங்கவெவ்வுலகுந்திறத்தினோம்பினனெற்பின்
அம்மடங்கிவ்வுலகோம்புமருப்புதல்வற்பெறினென்போ
லெம்மடங்கின்புடையாருமிசைரதமிதுவென்றான்.

(எ)

அம்மொழியவ்வேந்தர்பிரானடைவினாரைத்திடக்கேட்டு
மெய்ம்மொழியாமெனத் துணிந்தவேதியர்தம்பெருமானும்
மும்மையுலகுப்புரக்குமுதுக்குறையினொருமகவை
நன்மகத்தின்வழிதருவாநாமொழிதியெனப்புகன்றான்.

(அ)

அப்பரிசேமகப்பேற்றுக்கானமகந்தனைக்குயிற்ற
ஒப்பறுசீர்ச்சுவணமயத்தொருதட்டிலோர்பூதம்
அப்புடையேவானடிசிலதுதலைமேற்கொண்டெய்த
மைப்படியுமணிமாடத்தயோதியர்சோன்மனமகிழ்ந்தான்.

(சு)

அன்னமன்னனைநோக்கியார்வத்தானருந்தவனும்
இன்னடிசினின்னில்லக்குரியவர் தாமேமிசைசு
ஒன்னலர்தாழ்மணிமுடியாயுவர்தலைபயப்பாரால்
என்றின்னதெறவவனுக்கெடுத்தோதிநிறுவினேன.

(க0)

அவ்வண்ணமரையர்பிரானுங்கவர்மூவருக்கன்பாய்ச்
செவ்வண்ணம்புரிந்தளிப்பச்செங்கைவளக்கோசலையு
பைவண்ணப்பூணணிகைசயன்பயந்தபாவையுமம்
மைண்ணக்கோதைசுமித்தியாயுமரபினினயின்றார்.

(கக)

மூவருக்குநாற்கூறுமுறையினளித்திடவயிலத்
தேவருக்குமுனிவருக்குந்திகாகடல்குழ்நிலவரைப்பில்
வவருக்குமிரும்பகையாமிராவணனைவெலத்தோன்றும்
நாவிருக்குமறைப்பொருளாநம்பியைக்கோசலையந்தான்.

(கஉ)

பரிதினைத்தன்னுருவாப்பரித்தானைப்பாம்பணையான்
கருதலரைச்செகுத்தானைக்கரமலர்நின்நகலானை
அரிதிருவமணையானையமலன்நனானையென
வருமொருவன் தனையன் பாய்த்தகைக்கேசுவழங்கினளால்.

(கக)

சேன்னுலோரெழிற்குடையாய்ச்செறிந்திருப்பவாதனமாய்
நின்னூலோர்பாதுகமாய்நெடும்பரியங்கமதரகிப்
பொன்னுனையென்னுள்ளப்புண்டரிகமேயானை
நன்னுருமனத்தினையநங்கையவனும்பயந்தான்.

(கச)

பஞ்சசன்னெனுமரக்கன்பழவமாய்க்கடலகத்தே
செஞ்சேவேகிடந்திறைவன்றிருக்கரமேபொலிந்தானை
அஞ்சுவணநிறத்தானையவன்வென்றியயிற்குறிக்கு
மஞ்சனையும்பயந்தனளம்மடவரலன்பினினைம்மா.

(கரு)

வேறு.

மைந்தர்நால்வருமரபினிற்றேன்நிடமன்னன்
அந்தவானமிழ்தயின்நன்னெனவகங்குழைந்து
சந்தமாமலர்ச்சரயுநீர்படிந்துதாழ்வறுசீர்
அந்தணைருக்கரும்பொருள்வித்தினொளிர்த்தான்.
எமக்குமெம்மையேபொருமெழின்முனிவரராவார்
தமக்கும்வானவர் தமக்குமேம்படுமுளத்தக்கான்
உமக்குமேயலதெவர்க்குமேயுவப்புறுநலத்தான்
இமைக்குங்கண்ணிவங்கிராமனென்றிடுபெயரென்றான்.

(கசு)

(கசு)

ஏகவானரசிமையவரிதையிளவலொடும்
போகநீள்சுரம்புண்ணியம்பூத்ததேபோலும்
மாகமேவழுத்தொருவனின்னலதுமற்றறியேன்
ஆகவென்றலும்பரித்தவற்பரதனென்றழைத்தான்.
நீழலெனத்தம்முன்றனைவிடாதொருநெறிநின்று
பழுதில்சீரேயோத்தியைவிடுத்தழற்கடம்பருவில்
செழுமலர்க்கரத்தேந்தியேசெல்லுமச்செம்மற்
சுழிவில்பேரிலக்குவனெனவமையுமாலென்றான்.

(கஅ)

(கக)

அரசிராகவன்பொறுத்தலுமவன்றனைநேர்ந்த
விரவலானாயுந்தன்னகமேவிநின்றொறுத்துப்
பொருதுமோரறுவனாயிவணறுவராய்ப்பொருத
ஒருவனைப்பெயரிடுகசத்தருக்கனென்றென்றான்.

(உ௦)

இன்னவாறவர்க்கேய்வதோர்நாமமேயிட்டு
மன்னுமாதவவசிட்டனும்வயங்கிரலையின்கோட்
டன்னமெய்த்தவனுந்தமதிருக்கையையணுக
மன்னன்னுநுந்தன்மரபுளிக்கருமமாற்றினனால்.

(உ௧)

வேறு.

நிறைமதிசீரெடுந்தகைமைந்தர்
தறைசெய்ப்பெருந்தவமென்னவளர்ந்தார்

மறையொருநாலின் வயங்கிடுநீரார்
இறையுமிவன்பிரிவெய்திலர்நின்றார். (உஉ)

மன்னவாமன்னன்மதையொரால்லை
உன்னருமாமறையோதியுணர்ந்து
வின்னெறிமுற்றும்வியப்பவறிந்திட்
டென்னிவரொப்பவரிஸ்ஸெனநின்றார். (உ௩)

இன்னவரின்னணமெய்தியளான்
மன்னஸ்மருங்குவயங்குகினந்தான்
என்னுமுருக்கொடிணங்கிநடந்தா
ஸென்னவடைந்தனனெழுமூமாண்பான். (உ௪)

கோசிகமாமுனிகோவினையன்றி
ஆசிகள் கூறியரித்தமனைத்தந்
தேசமுதாடகையேமுதலாயோர்
தேசமுதவானிடையேரவிடுப்பாய். (உ௫)

என்றுயிரேற்றிடுமெண்ணருளில்லா
வன்றிறற்கூற்றெனவந்தவணைப்ப
அன்றவயிற்படைமன்னுயிரற்றா
ரென்றுநிலாவியெடுத்திதுசெப்பும். (உ௬)

மாதவகேண்டிமாதவனரெட்
டோதுமுமாட்டையனல்லனுவன்றான்
போதனகண்ணன்பொரற்கெழுமுகன்ற
லேதினிசாசரர்பாலிவனென்னே. (உ௭)

என்றவம்மன்னியம்பியசொற்கேட்
டொன்றியசீற்றமுளத்திடைபொங்க
நன்றுநின்செய்கைநின்னமகன்மேன்மை
நின்றறிவேனொருநீயறியாயால். (உ௮)

என்னவருந்தவனெய்தியகோபம்
தன்னையுணர்ந்ததனித்தவசிட்டன்
மன்னனேநோக்கினினைமந்தனுக்கின்றே
நன்னலமெய்துதனாடினையென்றான். (உ௯)

அவ்வுகைட்டவயிற்படைமன்னன்
தெவ்வடுவேல்வலசேவகனைச்சென்
றவ்வயினொல்லையழைத்திவனைக்கொண்
டெவ்வமுறுங்கொடியாரடுகென்றான். (௩௦)

திருமுல்லைவாயிற்புராணம்.

தம்பியொடுந்தனிமாபறைகூறும்
நம்பியருந்தவனெல்லகுறிப்பின்
வெம்புறுகாணிடமேவினன்மேவி
உம்பர்தொழும்பொழிலொன்றிணையுற்றான். (௩௧)

வேறு

பரவியசித்தாச், சிரமமெனும்பேர்
மருவியசூழல், தெரிதிகொலென்றான். (௩௨)

இம்மொழிகூறு, மாமுனிவன்முன்
செம்மையிரூடகை, யும்பெதிருற்றான். (௩௩)

நீர்முகிலன்னா, னாரெனலோடும்
சூர்மகணடிய, போரடுகென்றான். (௩௪)

பகழிவிடுத்தே, தகவினழித்திட்
டுகவையினக்கான், இகலொடடைந்தான். (௩௫)

ஆதிமுதல்வன், காதிசுதற்கூய்
மாதவவேள்வி, நீதுண்கென்றான். (௩௬)

அன்னவனாடி, முன்னுறுமாமக
நன்றுசுயிற்றிட, ஒன்னலுற்றான். (௩௭)

தம்பியோடெந்தை, அம்பினையேவி
உம்பனாமேவ, வன்புபுரிந்தான். (௩௮)

அமரரறிந்திட், டமைவினடுங்கோல்
நமதினைவற்றி, யமர்செயவென்றான். (௩௯)

நற்றவனல்கப், பெற்றபடைக்கல
முற்றனவெல்லாம், பெற்றனனன்றே. (௪௦)

மாமுனியோடும், சோமகனன்பாற்
காமருமிதிலை, யேமமொடுன்றான். (௪௧)

கெல்வுழியெம்மான், கல்லிடையேதன்
நல்பைத்தூள், ஒல்லையினுறவே. (௪௨)

அகலிகையென்னச், சகமிசையேவப்
புகலிவராரெற், ககமதுநந்தே. (௪௩)

என்றவம்மாலுக், கன்றவன்சீரை
நன்றுரைசெய்தா, நென்றியநல்லோன். (௪௪)

வேறு

மாமுனியொடுங்குமரர்மாயிதிலைமேவி
நாமருபுகழ்ச்சனகன்மாணியைநாடிப்
போமறுகினெந்தைபுவிசெய்ததவமென்ன
லாமாநமதைக்கொடியையன் பினைடுகண்டான். (௪௫)

நங்கையவளுங்கட லினாகணையகன் று
செங்கைதனில்வில்லொடுசெறிந்த முகிதன்னை
அங்களமில்ன்பினெடுகண்டனளகன் றான்
எங்ங்ன்மறையோன்பின் வருமெண்ணருணத்தான்.

(சக)

சென்றெழில்விதேகநகர்சிக்கென வடைந்தே
அன்றவன் மகிழ்ந்துசெயுமான வுபசாரம்
நன்றுகொடுநம்பியிவனொரெனநயந்தே
துன்றுமுடியோற்குமுனிகொல்லுமினிதன்றே.

(சஎ)

நாடுபுகழ்சாரயரதன்சிறுவர்நால்வர்
ஈடுமெடுப்பில்லவரிவர்க்குண்முதலோனத்
தாடகையைவென்றெமதுதாழ்வரவுளற்றிப்
பீடுறுமகத்தொழில்செய்பேருதவிசெய்தான்.

(சஅ)

மன்னவவின்வரவுன்மங்கையைமணப்பான்
தென்னவனொயுகமாண்டசிவன்வில்லைத்
சன்னதுகரத்தினினிதுப்பனதுதன்னை
முன்னறியெனத்தவனுமுன்மொழிவதானான்.

(சக)

வேறு.

இதுவரம்பினில்வரும்பழிச்சுறும்
மறுவறுமனுவுருவாரிந்தவள்ளன்முன்
அறுபதினாயிரரசனானையாற்
செறிதிணித்தோன்கொடோர்சிறையினிட்டனர்.

(ருப)

கோமுனிகுறிப்பினுற்கொண்டல்போல்பவன்
மாமலைபொருசிலைவயங்குகைத்தலத்
தேமுறத்தொட்டனனிற்றதேயெனின்
யாமவணிகழ்ந்தமையியம்பற்பாலதோ.

(ருக)

அரசனுங்கோமுனியானையான்மத
கரிவளத்தானையான்கடவுண்மாரகர்
பரிவொடுந்துதுவரெய்தப்பண்ணினான்
திருமுகங்கைக்கொடுசென்றுசேரவே.

(ருஉ)

மன்னவர்மன்னனும்வசிட்டாமுனி
தன்னொடும்புரசனர்தாமுமெய்திடப்
பொன்னனருணத்தொருவிதேகன்பொன்னகர்
முன்னிவந்தெய்தினான்முதிருமன்பினான்.

(ருங)

பங்குனியுத்தரம்படர்ந்தவேலையிற்
செங்குணன்சனகியைத்தீமுன்வேட்டான்
அங்கவன்கரத்திடையன்பிற்பெய்தனன்
மங்கலமரபினின்வயங்குநீரேரா.

(ருச)

திருமுல்லைவாயிற்புராணம்.

இக்கொடியென்மகளிருந்தவத்துறை
ஒக்கநின்றியற்றுவாநீவளொடொன்றிநீ
அக்கலைதியுரோகணியெனச்சொலத்
திக்குறுசீரினாய்திகழ்கவென்றனன். (௬௩)

யாதவன்சனகியைமரபின்வேட்டபின்
கோதறுகுணத்தொருவிதேகர்கோன்றரும்
மாதிரிநீயூர்மினையெனுமடந்தையக்
காதலினிலக்குவன்கடிதயர்ந்தனன். (௬௪)

கனகன்பின்வருசுத்துவசன்றூன்றரும்
பனிமதிமுகத்துமானவியைப்பைங்கழைக்
கனிமொழியெனுஞ்சுதீர்த்தியைக்கனிந்
தனகனுக்கிளவலாயடைவின்வேட்டனர். (௬௫)

இன்னணமணமயர்ந்திருந்தவேலையின்
மன்னவர்மன்னனுமிதிலைமன்னன்மாட்
டொன்னலர்தாழியோத்தியினையுற்றிட
நன்னயவிடைபெறீஇருடந்திட்டானரோ. (௬௬)

காதலங்கத்தொடும்வசிட்டன்றன்னொடும்
கைதமுன்மருகியர்சேர்ந்தனைந்திடக்
கோதைவிற்குமரனுங்கோதில்கோசலை
சூதியரெய்திடவகன்றிட்டானரோ. (௬௭)

நடவையிற்கண்டன்னவையிருந்திந்
திடமிருநித்தமதறிந்தசெம்மலும்
மடனிகவுணர்ந்தவர்க்கேட்பமற்றவர்
இடரிலையாகுமாலென்றுகூறினார். (௬௮)

கூறியதுணையினிற்கொடியபேரொலி
பாறணைவாட்கரப்பகீரதன்சூலத்
தேறனுன்கேட்டிவெணய்திற்தென்னென
மாறமிகுமுகையான்வந்துற்றெனனா. (௬௯)

உரைத்துழியன்னவனுலகமேங்கிட
விரைத்துழாயலங்கலான்விழிப்புலக்கெதிர்
வரைக்கொடிமணுன்னவில்லிதுத்தமாண்பினுற்
றரைத்தலஞ்செருக்கினிற்றலைப்பட்டாயென்றான். (௭௦)

என்றுரைவழங்கியேயீதுமாயவன்
றன்றினிகரத்துழைச்சாரும்வில்லிதன்
மன்றிறமுணர்தியென்றுரைத்துமாதவன்
வன்றிறல்வில்லவன்வலக்கைகநல்கினான். (௭௧)

இராகவனேற்றத்தற்கிலக்கமாவது
பராவருநலத்தநீடணித்தியென்றலும்
விராவுதன் மவமெலாம்விடுத்தநின்றவன்
நிராமழினைன்பிதுநிறுத்தியேகினான்.

(௯௪)

மரபினின்வாங்கியவயங்கும்வில்லினை
வருணன் பாற்சேமியென்றிறைவழங்கியே
கரிபரிமுதலவாந்தாணையங்கடல்
விரவிடவயோத்தியையநீட்டுமெய்தினான்.

(௯௫)

கேகயன்பிரதனைக்காணுங்கேண்மையான்
ஒகையிற்றுதரையொல்லையேயினான்
நாகணையவன் நன்பின் ல்லதம்பியோ
டேகினான்விடைபெற்றிமிரதமூர்ந்தகரோ.

(௯௬)

தன்னகர்ச்சகாவலைத்தந்திராமனை
மன்னவனாக்கிடமன்னனுன்னினான்
அன்னதைக்கூனியோர்ந்தரசியாலைந்
தின்னலிங்குநிறுத்தற்கெண்ணினாரோ.

(௯௭)

பூமகள்பெர்ருவுசற்புடையபூவைகேள்
நாமகன்கொழுநனையின் நறம்பிகான்
வேமகன்கானிடைமேவநின்மகள்
கோமகனாவரங்கொள்கென்றோதினான்.

(௯௮)

தேந்தனர்த்துளவினத்தேவர்கோவினை
யேந்தலைக்கானகமேகுக்கென்றனர்
நாந்தகவிழியினுல்லசீரையும்
ஆந்தகவளித்தனரிருளேமாரரோ.

(௯௯)

இன்னசொற்கேட்டவவ்விவக்குவன்குல
முன்னவனிராகவன்முன்னர்க்கற்கடந்
தன்னையேநாடியதானணந்தன்ன
அன்னையாஞ்சனகியுமடைவினேகினான்.

(௧௦௦)

கானவிக்கரையணந்தமலன்றானுமக்
கானவர்கோன்குதன்கலன்விடுப்பவே
வானுலாஞ்சித்திரகூடமால்வரைத்
தேனமர்சோலையைத்தேடியெய்தினான்.

(௧௦௧)

தம்பியுமிராமனுஞ்சனகியோடுமவ்
வெம்பியகானகமேவிநின்றமை
பம்புசீர்த்தயரதன்கேட்டபான்மையான்
அம்பரமேகினானகநீத்தரோ.

(௧௦௨)

கூமந்திரன்வசிட்டனேமுதல்தொன்மையோர்
தமந்திரண்டாலனதன்மலர்ப்பொழில்
அமைந்தகேகயத்திருநாடணைந்திடச்
சமைந்ததுதுவர்தமைத்தாமும்போக்கினார். (௭௩)

கண்டனர்கேட்டனர்கனகத்தேரின்மேற்
கொண்டனரணைந்தனர்கோவகன்றமை
ஒண்டொழித்தாயினோர்ந்துமூவலன்பினர்
புண்டரீகக்கணீர்பொழியின்றனர். (௭௪)

நம்முனந்தம்பியுஞ்சனகியுங்கட
மம்மரபினினடைந்தமையறிந்தனர்
செம்மலுக்கேய்கடன்செய்துமேவினர்
மைம்மலிபொழிற்சித்திரகூடமால்வரை. (௭௫)

பரதனுமிளவலும்பரிந்தடைந்தமை
வரதனுங்கண்டுமன்னவர்பிரான்புக
முருநிநீஇச்சென்றமையொல்லையோர்ந்துதன்
இருகையாற்செய்கடனியாவுஞ்செய்தனன். (௭௬)

இராமனைத்திருநகரெய்துகென்றவற்
பராவின்நழைத்திடும்பரதன்றண்ணையான்
விராவருகானகமேவிளவனாற்
மராதலங்காத்தனின்றனக்குறித்தென்றான். (௭௭)

பாதுகமளிப்பவப்பரதன்கைக்கொடு
மேதருமயோத்தியைமேவலின்றியே
கேதரீத்திருந்திக்குராமமேய்ந்துதன்
தாதைபோல்வானிலைதான்கொண்டானரோ. (௭௮)

இவ்வயினிங்கிவனிருப்பவெந்தலும்
கவ்வையிற்கடநெறிகடந்துசென்றவ
னெவ்வயினோரும்வந்திதைஞ்சியேத்துறுஞ்
செவ்வழியோருறைவிடஞ்சென்றேகினான். (௭௯)

அத்திரிபோனெடுமடையோத்தியான்
மத்திரிதயிரெனமனங்கலங்குறுச்
சித்திரவிற்கையஞ்சேவகன்றவத்
தத்திரிவாழியவடவியேகினான். (௮௦)

அங்கவனுறைவிடமடைந்தசேவகன்
பொங்கியகாதலரன்பொருவின்மெய்த்தவ
எங்களுக்கருள்விடையெனவவன்புடை
தங்கனஞபையாரந்தாயும்போந்தரோ. (௮௧)

சனகியைவாழ்த்தியத்தையலாள்பெறப்

புனைகலன் றாசுநல்கிடப்புரிந்தவ

டனைநனியிறைஞ்சினுடன்னொடேமவில்

அனகனுந்தம்பியுமவனகன்றனர்.

(அஉ)

லீவ்வி ராவியகுழலவள்வெனும்புறத்

தெவ்வி ராமனத்தொடுஞ்சேண்டிரிந்தவவ்

வெவ்வி ராசுநையிராவகையின்வீட்டினான்

இவ்வி ராகவணிகையோருமார்ப்பவே.

(அக)

நண்டகவனந்தனைத்தகவியெய்தியே

அண்டரும்பரசுமவ்வந்தனூர்கள்

கொண்டுசென்றவர்கடங்குறைகள் கூறிடப்

புண்டரீகக்கண்ணுப்புரத்தாமென்றான்.

(அச)

மாதவர்சூழலையகன் மமாதவன்

ஓதநீரொருகையினுண்டமாதவப்

பூகரமனையவன்புரிந்துவைகிய

பாதவம்பொலிபொழில்பையவெய்தினான்.

(அடு)

அமரர்கள்வழிபடுமாமருமாதவன்

குமரநீயனைதருங்கொள்கைசாற்றிட

அமைதருமோவெனாவவனுக்கன்பினான்

அமைவில்பட்படைக்கடலனைத்துநல்கினான்

(அசு)

பெற்றபினவண்விடைபெற்றநாயகன்

சற்றுனைநாடியதம்பியோடுமூப்

பற்றிகந்தாருறைகிற்கும்பான்மையாச்

சொற்றபஞ்சவடியாஞ்சூழலெய்தினான்.

(அஎ)

நடவையிற்சடாயுவைநண்ணியாங்கவன்

கடவதோரன்புபூண்டிலகிக்காகுத்தன்

மடமயில்புடைவரமற்றத்தம்பிசெய்

இடனுடைச்சாலையைநினைத்தினான்.

(அஅ)

வேறு.

மாதாவனையார்மருவும்பொழில்வாய்

காதார்படைக்கையனிராவணன்வாழ்

போதாயினபோதலுறும்பரிசே

சாதாமெனவெய்தினளெண்ணமிலாள்.

(அக)

அனகன்றனைநாடியடைந்திடுஞர்ப்

பனகைப்பெயராள்பரிவேதுமிலாள்

துனியுற்றமனத்தவள்சூர்ப்பிணைபோல்

தனியுற்றெவனுந்தடையின்றடைவாள்.

(அஃ)

பூவாளியனங்கள் விடப்பொருமி
ஆவாவியணை துசெயற்கமைவேன்
காவாயெனவுங்கழித்தெய்தினளால்
தேவாதிபஞ்செறிசூழலரே. (௯௧)

கண்டாளொருகாமன் விடுங்கணையாற்
புண்டானுகின்றதுபோரின் வலாய்
எண்டான் பிறிதில்லையெனவாய்வான்
விண்டான் வினாவான் வினிமேவுறுவான். (௯௨)

பஞ்சேயனபாடுபடும்பரிசான்
நஞ்சேயனகாமா லித்திடநான்
உய்ஞ்சேனெனசாருயிருய்ஞ்சிலதென்
நஞ்சா துரைசெய்தலமந்திடுவான். (௯௩)

வேதாவுழிவந்தவிழுத்தகையேன்
மேதாவியர்நாடியபெல்லியல்யான்
யாதேயிவனோதுவலென்றுள்ளஞ்
சோதாதனவோதியிலைந்திடுவான். (௯௪)

பொன்னாடியர்நாணுறுபோதமிலான்
என்னாதனையெந்தையெய்தலுமே
அன்னானினொனவன்பிடுகுஞ்
சொன்னாவடோன்றியவண்ணமெலாம். (௯௫)

அரசன்நருசேயருமாமதைதேர்
தருமந்தணர்பாவைதனைச்செறிதல்
மரபன்றெனவாய்மொழிதந்தனனத்
திருவொன்றுமுர்த்தொருதேவர்பிரான். (௯௬)

எனநின்றவாபாடியவெல்லவயினங்
சனகன்றனையேயநலாதுஹவான்
தனைபன்பொடுசண்டனடாழ்வறுசீர்
புனைவிண்ணவர்புழிநல்வினையான். (௯௭)

சனகன்றருதையலைமேவலினன்
அனகன்கொடியேனையனைந்திலனால்
எனையிஞ்சுரைசெய்வதெனவினையான்
தனையங்கணகன்றனடானுமரோ. (௯௮)

நிசியங்கவணீலவிடம்பொருவச்
சசியெய்திடவுந்தளர்வான்மெலிவான்
விசுவந்தனைநல்கியவிண்ணவனும்
விசையிற்செலும்மெலங்கனனல்கினனே. (௯௯)

குசலவத் பூசனைப்படலம்.

கூகூ

தென்றூல்கொடியாபெனுத்தென்றமிழின்
குன்றேதரவந்தனைகோதுநிற்
கென்றூனிவனெய்தியதிக்கொடுமை
உன்றூலெனுநல்லுணர்வோடும்பந்திடுவான்.

(க00)

வேறு.

இன்னவளிய்வாழின்னலினுள்ளத்தினைகின்றூள்
தன்னைபனிப்பத்தாமரைநண்பன்றனிபாழி
மன்னுநெடுந்தேருந்தினிதெய்தமகிழ்வுற்றே
கொன்னவிலீவலோன்றன்னுழைந்தாள் குறைதீர்வாள்.

(க0க)

வந்தவளிறையற்றந்தனைநாடிமலர்மேவும்
பைந்தொடிதன்னைக்கொண்டகல்வேனென்பதுநண்ணி
அந்திலடைந்தேசூழ்த்தனன்மற்றவ்வரவங்கண்
டெந்தையையாடுந்தற்பியாடைந்தானினதீர்ப்பான்.

(க0உ)

நேர்ந்தாளிங்குற்றவனொரரக்கிலினைப்பு
கூர்ந்தேநல்கும்பூங்கொடிதனைக்கொடுப்போதத்
கோந்தானென்றேமுலையொடுமுக்குஞ்செநிகாதும்
நர்ந்தானென்னுவெழிலியின்மும்மையெடுத்தார்த்தாள்.

(க0ங)

வேறு.

வரனாகயிலையொபெடுத்தவண்ணுவெனுமாலவன்பின்னை
வருநேரினையோயின்னுக்கீமருவினையோதுயிலெனுமால்
கரனைகரந்தாயோவெனுமால்காற்கிந்திரனைத்தனியிட்ட
மருகாவெனுமால்துவேநம்மரபிற்கமைந்தபழியெனுமால்.

(க0ச)

ஒருநங்குடிக்கேபழிவிளைத்தானேங்கலனதோள்பார்த்திருப்பப்
பொருதன்னுனைவென்றிடநீர்போதந்திலிரோவாவெனுமால்
திருவமனையவொருத்தினைத்திண்டவிதுசெய்தானுலைய
வருவிரெனுமாலீதுமக்குமரபோவெனுமாலுறுகுறையான்.

(க0ரு)

மும்மைஞாலம்வெருவருமெம்முதல்வாவெனுமானிப்பின்வருஞ்
செம்மையுலத்தோவெனுமால்செகமுஞ்சிரிக்குமினியெனுமால்
எம்மையிருகையிடித்தீர்த்தானிருக்கத்தருமேர்விதியெனுமால்
இம்மைநலிந்தேனனியென்றேயிடரினலம்ந்துழிதருவாள்.

(க0சு)

என்றுபொருமியழுதிரங்கவிருகவேழமனைமழக்
கன்றுபோல்வாங்காகுத்தன்கடமைபுரிந்தாங்கெய்தலுமே
நின்றவரக்கிதனைக்கண்டுநெருநல்வந்தீர்பாமையோ
நன்துசொலிரிங்கீடுச்சகுறைநாடியென்றானைமுத்தான்.

(க0௭)

ருன்றேயணியபுயத்திரவிஞ்ஞலத் துமருமா ன்கட்டுரைப்ப
 நன்றேகேட்டப்பணிமொழியா னுடியவற்கேயுரைசெயுமால்
 இன்றூதரத்தானுமைபுடைந்தேற்கிதுசெய்திரென்செய்கோ
 பின்ருளுருவரெமைவிழையாப்பீடுசெய்திரென் றுரைத்தான். (க௮)
 வுன்னபொழுதாங்கவணிகழ்ந்தனைத்துமோர்ந்தகாருத்தன்
 மின்னினிடையாயினியீண்டுவி ரவல்பொருந்தாதென்றவனை
 முன்னரகலென் றுரைத்தனனா முத்தநகைமா ன்பொருவும்விழிக்
 கன்னன்மொழியா ள்கடிதுகர ன்கானமருவினானே. (க௯)
 கரணியனைந் துற்றதுகூறக்கடற்சேனையொடங்கவனெய்தி
 பொரவும்பூனைவீயென்னப்போகவனுஞ்சேனையுமே
 விளைவினக ன்றுகடலிலங்கைமேவிநிகழ்ந்ததுரைசெய்தான்
 இரவிஞ்ஞலத்தோர்மணிவிளக்குமெய்தினுன் சாலையமன்னே. (க௧௦)
 கொடியவரக்கிசானகிதன் கோலமனைத்துமவிரித்தோத
 நெடியகாமக்கடலனைநீந்தவறியாதலமந்து
 கடியசோலையினெய்திக்காருத்தன் கைக்கணைவருத்த
 முடியகில்லாதிருந்தானைமொழிந்தான் முகம்பத் துடைக்கொடியோன். (க௧௧)

வேறு.

மானுகெனக்கட்டுரைசெய்திடவஞ்சநெஞ்சன்
 தானுயினொர்பொலன்மான்னைத்தானவேசன்
 ஆனொருமா முனியாகியனைந்துசென்றன்
 காணார்குமுன்முன்னடந்தன் துகனகமானும். (க௧௨)
 கண்டாரொருசானகிகைதவமென் றுகாணுள்
 புண்டானைநெஞ்சுவருந்திப்புகலுகின் றுள்
 மண்டான்புரியுந்தவமாமெனுமாணைப்பற்றிக்
 கொண்டேதருகென்றன் ள்கோதுபடாநலத்தான். (க௧௩)
 ஓமென்றவனுமதன் பின்னடந்தோகமானும்
 நாமொன் றுகானமெலாஞ்சென்றதுநம்பிதானும்
 தாமஞ்செறிவில்லின் தனிக்கணையானடர்ப்பக்
 காமென் றுதம்பிபெயர்கூறிக்கடிதுவீழும். (க௧௪)
 போல்லாதமாயைபுணர்த்துமம்பொருவிலாதான்
 சொல்லையனவெங்கணையாற்றொலையெய்தவன் னான்
 வல்லேயிடும்பொய்க்குரல்கேட்டுமலர் துறந்தான்
 நல்லோயினிராடெனவண்ணலையென் றுரைஞ்சான். (க௧௫)
 வுன்னப்பெரியோன் தனதாற்றலவனுரைப்பக்
 கண்ணுக்கினியானுரமேவியகாதன் மானும்
 புண்ணிற்கணையிட்டெனவெம்மொழிபுந்திநைய
 எண்ணிப்புதலநடந்தானையோ னுமன்றே. (க௧௬)

நடந்தெய்தினனண்ணலைக்கண்டனனாவேலோன்
மடந்தைக்கினியெய்திடுந் துன்பெனமாண்பினண்ணிக்
சுடந்தெய்தினன்தம்பியொடுங்கடங்காத்திருந்தோன்
படந்தேகிடவந்தனன்பைப்பையப்பாதகத்தோன்.

(கக8)

வைத்தண்டம்வயிற்றிடைப்பின்ன துவாங்குவானை
முத்தண்டமேந்துமுனிபுங்கவனாடைந்து
மத்தன்றனகண்ணிருபாலும்வயங்கிராட
எத்திக்குநடுங்கவுமேங்கவநின் ததம்மா.

(கக9)

முன்மூக்கிமுந்தாளுரைத்திட்டமொழியின்மேம்பட்
டென்மாட்டிழைவைத்தமெய்ப்பண்பெனவிஞ்சநின்ற
பொன்மரணையாடனைக்கைக்கொடுபோதேலநன்
றென்மாதிரிவென்றநெடும்புயக்கென்றுவந்தான்.

(கக௯)

சுனகன்றருபாவையொடுஞ்சிலசாற்றியன்னுள்
புனவாயினெடும்புலிவாயகப்பட்டபுல்வாய்
எனமாமனநஞ்சிடவெம்பெருமாட்டிவைவநுந்
தனியாமிருக்கையொடுங்குண்டனன்சஞ்சலத்தான்.

(க௨0)

மாபாதகனுமனையக்கொடுவானினேகக்
காபாலிதன்கைக்கணையாகியகாமர்வேந்தைப்
பூபாலர்போற்றும்புருடோத்தமனைப்புகன்றான்
கோபாலனத்தொடடைந்தான்புட்குமுடப்புரப்போன்.

(க௨௧)

வந்தானதைத்தானவன்கண்டுவிருவாளான்
அந்தாரணியில்விழுச்செய்தனனன்னையோர்ந்தென்
சிந்தாசுலமாவனவில்லிசெவிக்கணேதி
யெந்தாயுனதாவிதணந்திடென்றேங்கினின்றான்.

(க௨௨)

கோடியானுமங்கணகன்றனையக்கொண்டிசென்று
கடியாரிலங்கைநகரெய்திக்கனகவைப்பாம்
படியீதெனச்சொற்றிடுஞ்சிஞ்சபவனநாப்பன்
விடியாச்சிவையிட்டனன்விண்ணவர்நாகர்நைய.

(க௨௩)

ஊழிக்கடுங்காலெனவேவருமம்பலன்னுள்
பாழிப்புயமேருதன்பிற்படர்கிற்பநாடி
மாழைக்கணையாம்விழியானைவனத்திற்காணன்
ஏழைக்கெவனுற்றதென்றேங்கினனியாருமேங்க.

(க௨௪)

கினியொத்தசொல்லாள்கிடைத்தற்கரிதாகிநஞ்சான்
வனியொத்துநடந்துவனம்பிறகிட்டொதுங்க
அனியொத்தசிறதைக்கழுவிக்கிறையாகமண்மேல்
வினியொத்துலைவற்றிருப்பத்தன்விழிற்சண்டான்.

(க௨௫)

கண்டானெழில்வேதமும்போதமுங்காண்கிலாதான்

பண்டாலிலையின்வயிற்றுஞ்சும்பரிசுநீக்கி

மண்டான்செய்தவத்தழவைத் துடைக்கும்வள்ளல்

எண்டானுரைப்பதிவற்கெய்தியதென்கொலென்றான்.

(கஉசு)

பொன்னோக்கியமார்பினைவந்தமைபோதநாடிக்

கன்னோக்கியதோட்கதிரோன்ருலக்காஹிலோயே

மென்னோக்கியைவாளரக்கன்கொடுமேயினுன்னெந்

கென்னோக்குவதென்றவனெற்புடனீத்தகன்றான்

(கஉஎ)

நூதைக்குரிய்கடன்யாவையுந்தான்புரிந்த

போதற்பினிலக்குவன்தேற்றிப்புலன்கொடெம்மான்

காதற்சனகிதனைக்கொண்டகல்கள்வனைக்கொன்

றோதப்படுநல்லிசையெய்துவதுண்மைமென்றான்.

(கஉஅ)

என்றோநடந்துசெலுமேல்வையிராகவன்றான்

பொன்றாநீர்வேட்கையைெய்தப்பொருதுநின்று

பின்றான்வருவோற்சொடுவாவெனப்பேசவாங்கேகார்

மின்றாழ்முழையோமுங்குளமுவினாந்துவந்தான்.

(கஉசு)

வந்தாணைமுக்குச்செவிவார்புலையாங்கிநின்றே

கொந்தார் தளவத்தெரியற்குலகூதரன்றாட்

கந்தாமமணிந்தவனங்கருச்சித்தநின்றான்

அந்தாமனாயாற்றருமா தியசுகழிந்தான்.

(கரு)

பீற்சென்றனரவ்விருவோரும்பெயர்ந்துகாணிற்

கற்சென்றதோளாளுருவன்மெய்க்கவந்தனென்பான்

கைச்சென்றனுருமுற்றனர்காமருவீரர்வாறான்

அச்சொன்றகன்றானறவோரினகன்றுபோந்தான்.

(கருக)

போந்தானுரைகொண்டொருபோதப்படிவமன்னாட்

சார்ந்தாரவன்சொற்படிச்சூரியன்மந்ததேதான்மல்

வேந்தான்வருந்திக்கடக்கும்வராவேறுகாணன்

பூந்தாமரையோனெனவோதும்பொருவிமந்தேதான்.

(கருஉ)

வந்தாணையர்ரென்றஹம்வாயுவின்மைஞ்சன்யான்முற்

மந்தேனையவஞ்சனையாலித்தடங்குன்றோங்கு

நந்தாவிளக்கேயெனயாருநவிஹமென்னுழ்

தந்தான்வயிற்றெழுமப்பேபுரிவேனெனச்சாற்றிநின்றான்.

(கருங)

அற்றேலவனெங்குளனோதெனவாங்கவற்குச்

சொற்றானவன்செய்தியெனைத்தையுஞ்சொற்றதன்றி

எற்றேபகர்வேனினையென்னஹமெந்தேநோக்கக்

கற்றார்பரவுமியோன்கனிந்தோதிநின்றான்.

(கருச)

விடைபெற்றவனேகியகன் றவிடையதென்ன
நடைபெற்றுகன்றானொரு ளாயி றுமைந்தனார்க்கட்
கடைபெற்றானேத்தமெடுக்கேகாதினன்காளேதானுந்
சடைபெற்றாசெந்நெல்வயனாடனைச்சார்வென்றான். (க௦௩)

என்றேயுரைத்தொருசாம்புவனிலெனய்க
என்றேய்கருமாருதியோடுகடத்துநீலக்
குன்றேயனையாண்டசார்ந்துகுறுகலோடும்
இன்றேயுவிந்ததுனதினனெனேத்துமென்றான். (க௦௪)

நூசந்தனந்துகடன்ஞாலநலக்கவந்தோன்
சோகந்தனந்துவிடுகென்றுதுணிந்துரைப்ப
லோகந்தருமேழ்பரிபோன்றரும்வெய்யகாளே
மேகந்தனைநாடுபைங்குழெனவீறினானே. (க௦௫)

உண்டாயசொரையாமவற்குளதுர்பலன்னான்
பண்டாலிலையிற்றுயிலும்பரமேட்டியென்றே
கொண்டான்ருவாமாருதியான்ருதிக்கின்றதோன்று
விண்டான்வெலந்தகாவதுகொல்லிறலோனையென்றான். (க௦௬)

ஐயத்தினின்றவவன்றன்ருறிப்பாங்கறிந்த
சையக்கையொத்தசனிமாருதியிருந்திருந்த
மையொத்தளாயமரமேழுமுருவிநிம்ப
வையத்தவன்வாளிவிடக்கெடுமம்மென்றான். (க௦௭)

லெறு.

அரிந்தமன்றனைக்கொண்டவரணுகலுமலன்
வினாந்தவண்கொடுவருவதென்னெனவிழைந்திந்த
மரந்தனைக்கொடுமரந்தனிற்சரந்தொடுத்தெய்ய
இருந்ததெம்முளனென்னன்னயிந்திரமுணர்ந்தோன். (க௦௮)

கண்டுகொண்டனன்கடுத்தெமையாண்டசாஞ்சுத்தன்
புண்டரீகக்கட்புயலனையான்பொருவிநந்த
மண்டுகாசலிற்றம்பியைநோக்கிடென்வரிவில்
கொண்டிருக்குதியென்றனன்கொற்றவிலம்மா. (க௦௯)

நாண்வனைத்தொருசரந்தனைத்தொடுத்தனன்பி
மாண்டசீர்த்திசாரம்பியல்லவரமயர்வுற்றார்
காண்டகச்சரமரமாங்கனிநிடையெய்திக்
கிண்டிமாநிலங்கேடிலானுழையடைந்ததுவே. (க௧௦)

கண்டயாவருங்கனிமகிழ்சிறந்தனரனையோர்
விண்டகண்மனர்வந்துழிவிண்ணளாமெற்பைப்
புண்டரீகக்கட்புரவலன்மம்பியைநோக்க
வெண்டவாவிரலானதெயற்றிநின்றனனே. (க௧௧)

கேன்றவெற்புடம்பிருகிசும்படைந்துதிர்ந்தெய்தி
நின்றதன்னிலையுற்றதுநெடியவனோக்கி
இன்றிதன்பரிசோதனமாருதியெனைத்தும்
அன்றுகூறியேநிரப்பினனாக் கன்றனரே.

(கசச)

வெய்யகானகமெனைத்தையுங்கடந்தனர்விராந்து
மையளாவியசிகரிசூழ்கிட்கிந்தைமருங்கே
ஐயனோடவண்ணுகின்றமலனும்பரிதிச்
செய்யமைந்தனைரோக்கியேசெப்பலுற்றனனே.

(கசரு)

கேன்றழைத்திடுன் தம்முனைச்செருச்செயற்கென்றான்
நன்றிராகவன்கேட்டலுஞாயிறுதந்தோன்
அன்றினர்புரமட்டவனமுமலர்த்தொண்டின்
நின்றவாலியைக்கூப்பெழுகார்த்தகனன்றான்.

(கசசு)

வந்தனன்கொடுங்குந்துநேர்வாலியும்வந்து
சுந்திடச்செய்தான் ஞாயிறுசேய்ச்சனைச்செருவில்
அந்திலாங்கவனொருவழிதணந்தமலன்றன்
சந்தமாமலர்ச்சிமுடியிதைஞ்சியேதாழ்ந்தான்.

(கசஎ)

ஓரவிகான்முனைதன்னையவ்விரவிறகுலத்தோன்
பரிவினோர்கொடிகந்தாத்திடநனிபடர்த்தான்
உரனுறுஞ்சிந்தைவாலிபாலனையனுமுட்கித்
திருவிலாணையும்வருத்தினன்றேவரும்வெருவ.

(கசஉ)

இன்னவிலையிலிராகவன்வில்லினைவனைத்துச்
துன்னுநாணெறிந்தொருசந்தூண்டினன்னுண்டி
அன்னவாலிதன்மருமநேர்விடுப்பவுமனையான்
என்னிதென்றதைத்தன்கையால் அருறப்பிடித்தான்.

(கசக)

கரமெனும்படிசெரிந்தனைநெரிந்தனைத்தசைப்பார்
ஒருவரேனுமின்றியினுமம்மேவாவொருவன்
உரனடிச்செலுத்தொருவன்பேருணர்குதுமென்ன
அரிததன்றலைப்பொறித்தவத்திருப்பெயரறிந்தான்.

(கரு)

நம்பிதன்னையும்விடுத்தனன்றனையும்மறந்தான்
உம்பரானருளிருந்தவாவீதெனவுன்னி
அம்புவித்தலைக்குருதியினிடைப்படிந்தபர
கம்பியும்மினையானொடுமவனுழைந்தான்.

(கருக)

நடந்துவந்தகாருத்தனைநயந்தவனோக்கிக்
கடந்தனைக்கண்டபின் றைதுன்கருத்ததுநிமம்ப
இடம்பெற்றிட்டதென்றியம்பியாங்கிருந்ததம்பியையுந்
தடங்கையாற்பிடித்திதைவநின்சரணெனவிட்டான்.

(கருஉ)

பாங்கிருந்தசில்லோர் தமைவிடுத்துத் தான் பயந்த
ஓங்கலன்னவங்கதன்றையழைமினென்றுரைத்தான்
ஆங்கவன்வரவவனைபுமண்ணல்பால்விடுத்தே
தீங்கிலானிவன்றன்னையுங்காக்கெனச்செப்பி.

(௧௫௩)

ஐயென் னோருவால்லாதவ்விராவணனை
வைபரீமிசைவெல்லுவதில்லெனமகிழென்
வெய்யவாற்றலைப்படுத்திதுவிமலநினைக்கையொன்
றையமின்றியெவென்றிடுமசங்கிபான்சான்றால்.
இப்படைக்கடற்கென்சைசின்கணையெனத்தருவோன்
செப்பமாருமஞ்சனைதருங்கிறுவனென்றுணர்ந்து

(௧௫௪)

தப்பராங்கதிகருதியெழுகென்று வன்றுணங்
கைப்புலக்கணைவிடப்பவாருயிர்கவர்ந்ததுவே.

(௧௫௫)

வாலிவிண்ணுறமற்றவன்றம்பியைபோக்கு
ஏலவிங்கயர்கின்றசெனியன்றனக்கூடமுந்
சாலகீதடக்கென்றுமாருதியொழுஞ்சாற்ற
ஞாலமேலவாழ்ந்தோடாற்றினந்தலக்க.

(௧௫௬)

தும்பியால்வனசுரத்தனக்கரசனையாகச்
செம்பொன்மாமுடிபரிதிதன்சேய்சனைக்கவித்து
நம்பியுங்குங்கார்வரமசங்கனல்வனாயில்
உம்பலன்னவனொத்தவதித்திருந்தனனுப்பால்.

(௧௫௭)

வனசுரங்களுக்கரசெனமணிபூடிபுனைந்த
தினகரன்சுத்தன்செங்கருப்பன்னசொல்லியப்பான்
மனமியைந்தவார்மயக்கினிலாழ்ந்தனன் குரக்கின்
இனமெலாம்வரவொற்றினைவிடுத்தினிசம்மா.

(௧௫௮)

ஏவகைப்பெரும்பாக்கத்தொன்றெனலாய
பொய்வழிக்குறித்தாமாதுமாநதியுபுன்மைச்
செய்கையாழ்த்தவத்திருவிலியபோத்தியரிதையங்
கைதினோதியசொல்லையுமத்தாற்றனனூல்.

(௧௫௯)

மன்னர்மன்னவன்மைந்தனுமரபினுற்றம்பி
தன்னையோநாக்கிநந்தமக்குணாசெய்ததுமற்றதான்
ஆன்னவன்கருத்தறிந்துவாவென்றன்னவனும்
பின்னவன்பெயர்ந்தேகினனவன்பெருநகர்வாய்.

(௧௬௦)

வேறு.

பராவூரும்புகழ்ப்பண்ணவனெல்லவயல்
விராவபோத்திருகருறையேவந்தன்றன்
தராதுமபுகழ்த்தம்பிவரக்குரக்
குராவருஞ்சினங்குண்டுளநைந்தன.

(௧௬௧)

வழியடைத்தனமால்வகைக்கொடு
பழிவினைத்தனபண்ணவன்மம்பியுங்
கழவினொல்லையினுந்தினன்கார்வரை
முழுதந்தான்றுகளாயினமுன்னரோ.

(௧௬௨)

வந்தவேகமுணர்ந்திடுமாருதி
சிற்தைநொந்துதிமம்பினனாறு
இந்தமாநகர்க்கெய்திடுந்திங்கென
எந்தைமுன்னரினையனசெய்தனன்.

(௧௬௩)

நாளைதானுந்தித்தனன்கண்டனன்
ஆருமேமறவாயவன்யினன்
நீருதவுமநீர்மையைநீர்கடற்
பாரிலென்றுபரிவினினேதினன்.

(௧௬௪)

என்றுகூறவினையவன்நன்சினம்
பொன்றிற்ப்புலங்கெழுமாருதி
நன்றுநாடிவந்தாணைநலத்தினன்
மன்றன்நிமறந்தனிராமென்றான்.

(௧௬௫)

அற்றதன்நீண்டலகில்படைவர
ஒற்றர்தம்மைவிடுத்தனமொல்லையில்
இற்றைநாளையினெய்துமதென்றிடக்
சற்றதம்பியாற்றக்கவனிங்கினன்.

(௧௬௬)

மாருதியங்கதனெடுமாண்பினாற்
சாருமெல்லையிற்றான்வந்துமுன்னினன்
சூரியன்நருதோன்நலவனெடும்
ஆரியன்நனிருக்கையையண்மினன்.

(௧௬௭)

வந்தசேனையவள்ளன்முன்காட்டினின்
நெந்தையென்னைபணியென்றிரத்தலு
முந்தாடவிடுகெனமுன்னவன்
சிற்தையோரந்தவன்செப்பிவிடுத்தனன்.

(௧௬௮)

சூண்டகையாமனுமனைக்கூவியே
வேண்டியேருவிழைந்தவாசிக்கென
நீண்டவன்விநலாழியுநேரிழைக்
காண்டினர்த்தடையாளமுநல்கினன்.

(௧௬௯)

பெற்றவஞ்சனைபெற்றமகன்விறல்
உற்றவாலியுதவுசெப்பிற்படர்
சூற்றுநீலன்த்சாம்பனுற்படடை
சுற்றிடத்தென்றிசைசெலத்துன்னினார்.

(௧௭௦)

இன்னவாறகன்றேகுழியாங்கணும்

அன்னவாழிடமாருமறிந்திலர்

மன்னுதென்சூடலுற்றுமகேந்திரம்

என்னுமால்வரையெய்திநின்றாரேரோ.

(௧௭௧)

என்செய்வாமெவனுங்கண்டிலெழிற்

பொன்செய்மேனிப்போலங்கொடிக்காகவே

மின்செய்துண்டத்துமேலோன்சடாயுபோல்

வன்செயற்கொலையெய்தன்மரபென்றார்.

(௧௭௨)

அன்னகாலையடைந்தன்னன்னவன்

முன்னர்வந்துமுனைத்தசம்பாதிபென்

பின்னவன்றுஞ்சபெற்றியெவ்வாறென்ப

பன்னினுரவனுற்றபரிசுரோ.

(௧௭௩)

விதியினன்றுவிளைகிலதொன்றென

மதிதெளிந்துமராமரமேயெனக்

கதுவுதோளான்கவின்றிருநாமநீர்

பதியுமன்பிற்பகருமென்றானரோ.

(௧௭௪)

எருவையேந்தலியம்பிடயாவரும்

இரவிதன்குலத்தோன்றலிரும்பெயர்

பரிவினோதப்பறையுமவண்சிற

குரிமையான்வளர்ந்தோங்கியதென்பவே.

(௧௭௫)

பின்னவன்சன்கிப்பெருங்கற்புடை

யன்னவேலையிலங்கையகன்பொழில்

துன்னிரின்றனணீவிர்தொடுகடல்

தன்னைத்தாவியடைவதுசால்பென்றான்.

(௧௭௬)

நீலன்சாம்பொடைங்கதனீள்கடல்

வேலைகுழிலங்காபுரமேவிடச்

சாலவாற்றவிலமென்ச்சாற்றினார்

காலின்மைந்தன்கடுகியுற்றானரோ.

(௧௭௭)

உற்றிலங்கையொருங்குதுருவியே

கற்றைவார்குழற்சீதைகைக்காண்கிலான்

மற்றுநாடியசோகவனந்தனை

நற்றவத்தினின்ன்குகண்டானரோ.

(௧௭௮)

கண்டுகாகுத்தன்கற்பினலத்தினைப்

புண்டீகமலர்ப்பதம்போற்றிநின்

தண்டர்வாணனளித்தருளாழியைக்

கொண்டிருங்கிக்குழையகன்றானரோ.

(௧௭௯)

கனகியும்பரிவோடவன் தன்கரந்
தினகரன்போற்செறியுஞ் சூடாமணி
தனையுந்தந்தீடையாளமுஞ்சாற்றினான்
துணைவிற்பெற்றவன் சூழலழித்தனன். (சூஅ0)

நெவ்விராததெசமுகனோந்தவண்
இவ்விராவினடுபடையேவினான்
அவ்விராகவன் றுதனழித்தனன்
செவ்விரானக்கனும்பொரச்சென்றனன். (சூஅ1)

துணையனைக்கொன்றரியெனநின்றவன்
வனசரன் துணைக்கைக்கொடுவந்துணைக்
கனிவினெய்துவலென்றுகடற்படை
தனைமிகக்கொழுவாணிசார்ந்தனன். (சூஅ2)

சூரந்தவன்றனிமாருதிதன்னொடு
நோர்ந்துபோர்காமலாசனனின் துணை
யோர்ந்தெடுத்தவிடுத்தனனெல்லையிற்
பேரந்தனன்பிணித்தாங்கவன்றனையே. (சூஅ3)

நீசையினாந்துஞ்செழுமலர் தூய்த்தொழ
இசைநிறீஇயவிராவணன் தன்னையவ்
வசையிலையன் விடவருந்தாசனங்
கசிவினாற்சிலகட்டுரைகூறினான். (சூஅ4)

வந்தபான்மைவகுத்துவாசெய்தனன்
நிந்தையாளனிவற்கொலைநோக்கென்றான்
அந்தவெய்மொழியைத்தடுத்தானந்
தந்ததென்னத்தயங்கியவீடணன். (சூஅ5)

வாலினிற்கனல்வைத்தனன்மாருதி
வேலைசூழ்மிலங்கைவியன்றெருச்
சாலநையக்கனல்வெத்தான்வகுத்
தோலிடத்தான்மகேந்திரமுற்றனன். (சூஅ6)

ஒல்லையாங்கவர்க்கொண்டொடிச்சீதையாந்
தல்லியைக்கண்டதன்மையுணர்ந்தினான்
கல்லேநோப்புயத்தங்கதனாதியோர்
எல்லையில்புகழாளனைபெய்தினார். (சூஅ7)

முந்தியெய்தினன்முதறிவாளனும்
எந்தைகண்டன்னேழையையென்றந்தன்
சுந்தைநின்வயிற்செய்தசமத்தியை
நந்திடாக்கற்பின் ஞானக்கொழந்தினை. (சூஅ8)

என்று கூறியிலங்கா புரந்தனத்
சென்று தண்டிதந்தனைக் கூறிய
தன்றியன்னையளித்த சூடாமணி
நன்று உல்கு கவுக்கவணங்கினான். (க௧௧)

அனையும்குமாரை அனையும்குமார்
தனையும்குமார் தனையும்குமார்
தனையும்குமார் தனையும்குமார்
தனையும்குமார் தனையும்குமார். (க௧௨)

தென்னிலங்கையர்க்கோமகன் சேனக
தன்னையும்குமார் தனையும்குமார்
தனையும்குமார் தனையும்குமார்
தனையும்குமார் தனையும்குமார். (க௧௩)

அரக்கர்பாவுருங்கு கவுக்கவணங்கினான்
திருக்கமாமலரானையினிகழைத்
திருக்கமாமலரானையினிகழைத்
திருக்கமாமலரானையினிகழைத். (க௧௪)

மிட்டிமற்றவ்வியனகரெய்தியே
திட்டிமற்றவ்வியனகரெய்தியே
திட்டிமற்றவ்வியனகரெய்தியே
திட்டிமற்றவ்வியனகரெய்தியே. (க௧௫)

மகோதரன் முதன்மந்திரத்தோரெலாம்
பகாதுபணிப்பகர்ந்தனர்சார்பினுற்
சுகோததியிற்சலவியகிடணன்
விகாரமற்றமனத்தின்விளம்பினான். (க௧௬)

ஐயகேட்டியிரணியனாதியாம்
வெய்யகிரிருந்தனர்மிககவர்
வெய்யகிரிருந்தனர்மிககவர்
வெய்யகிரிருந்தனர்மிககவர். (க௧௭)

என்றவற்குங்குணையனந்திகள்
நன்று கூறியுத்தினனக்கவன்
இன்றெனைத்தவிர்த்தேகுதியென்னலும்
அன்றுமந்திரரோடகன்றானரோ. (க௧௮)

அகன்றிராகவன் தன்னையும்குமார்
புகன்றடைந்தனன் புண்ணியன்றானும்
புகன்றடைந்தனன் புண்ணியன்றானும்
புகன்றடைந்தனன் புண்ணியன்றானும். (க௧௯)

திருமுஸ்லீவாயித்புராணம்

தொடிகடலைக்கடப்பதுகுழந்தவன்
அடைவினிற்றநுப்பாசனத்தெய்தியே
கடலரசினைக்காமுறநாடினான்
உடனாரும்ன்னவொண்கணையேவினான். (ககஅ)

வருணன்ருணுமற்றவயோத்தியர்க்
கரசன்றன்கருத்தோதவணையனும்
பரிவினாந்சேதுபந்தனஞ்செய்தியேல்
ஒருவந்தங்கருத்தெய்துமென்றேதினான். (ககக)

வேறு,

மாதுபங்கனைமலர்க்கையானருச்சனைபுரிந்துங்
கோதுசெய்துமுல்குணமில்தனைக்குறைத்தொழித்த
திதகன்றிடச்செங்கையால்வழிபடல்புரிவான்
சேதுபந்தனஞ்செய்தனன்சிறுகுரக்கினத்தான். (உ00)

நளனியற்றியசேதுவைநயந்திறைகண்டிழ்
வளவதென்னலாந்தரத்ததன்மெனவுனாவழங்கி
உளமகிழ்ந்தரும்படையெல்லாமொருங்குழந்தெய்த
வளனிலாஞ்சுவேலத்தடவரைதனையடைந்தான். (உ0க)

ஒற்றந்தம்மையேவிடுத்தனனருத்தவர்க்கம்மைக்
கற்றவீடண்கலக்கினன்மற்றவர்கடல்குழ்
வுற்றமாரகருற்றனருரைத்தனர்நடந்த
பெற்றியாங்கவன்பிறங்கன்மாளிகைமிசைப்படாந்தான். (உ0உ)

இருதித்தவரொருவரையொருவரங்கிருத்தே
மருவிநோக்கினர்வானவன்மருமெழின்வந்தன்
பொருதவன்றனமகுடபங்கம்புரிந்தகன்றன்
கருதலர்க்கரியெனத்தகுங்காளைநெஞ்சமுன்றான். (உ0ங)

நொச்சிமேலவண்ணுரக்கினம்வளைந்தனநொய்தின்
விச்சைகரீங்குமப்பாதகன்வியன்படையனைத்தும்
அச்சுறத்திருநகர்தனைக்காக்கெனவறைந்தான்
நச்சியங்கதன்றனைநம்பியொற்றெனவிடுத்தான். (உ0ச)

சுகனகன்பாவையையிடுத்திறைசரண்சரணென்னக்
கனிவினெய்தினையாயினிற்கோதலன்கண்டாய்
அனகனல்லையேற்சமர்செயவருகெனவழைத்தான்
கினதுநெஞ்சினுட்டுணியிவணென்னெனநிகழ்த்தும். (உ0ரு)

பொரத்துணிந்தனனின் பெயர்யாதெனப்புகல
அரக்கேகட்டியானின்றனைவாலினுடர்த்துப்
பரக்கவேசிதைவைத்தவன்பயந்தநன்மைந்தன்
தெரிக்கவேண்டுமோலினியுமென்றனன்றிறல்வீரன். (௨௦௯)

நீதியாவையுநிகழ்த்தினனிலையிலாவாழ்வைப்
போதமெய்யெனக்கருதியபுலுக்கொழிலரக்கன்
வாதமைந்தனினுங்கொடியானினிவல்லே
போதினைக்கருக்காதிவற்கொன்மெனப்புகன்றான். (௨௦௭)

மயிலைத்தன்பொழிலோடெடுத்தன்றிமால்வனாயாங்
சயிலைச்சுன்றையும்பறித்திநிராற்றலான்சனன்று
சயிலப்பொற்புபனெடுக்கம்பியேநிம்பெவந்,சமரின்
வயினறப்படையிழ்துதன்னசருழைவாநான். (௨௦௮)

தும்பகன்னனைவிடுத்தனன்பொர்சொய்க்கொழிபான்
தம்பியேமுதலானவர்சயமொகர்சமர்செய்
தும்பரான்கரத்தாருயிர்துறச்சன்னுப்பால்
உம்பனேரதிகரயனைவிடுத்தன்னுலப. (௨௦௬)

இலக்குவன்பொருதவன்றனைபழித்தனனிலங்கை
அலக்கணுற்றதாங்கவனுயிர்துறக்கன்னதற்பின்
விலக்கருமபுகழிராவணிவினாநசடசகோடங்குக்
கலக்கினுனெருகாருக்கனசேனையாங்கடலை. (௨௧௦)

நாகவெங்கனைவிடுத்தனனிராவணிநம்பி
சோகமெய்தினன்றம்பிசன்றுபரப்பொறுத்தினுப்
வேகவெங்கருளன்வரவினாசசகன்றதுவாற்
போகநாடரும்போற்றினர்புண்ணிபுறபரசி. (௨௧௧)

பின்னரவான்படைசெறிதரப்பெருங்களத்தாங்குத்
தன்னையொப்பிலாக்கனிகரக்கண்ணடைந்து
மின்னுமிழ்ந்திடுகணைகொடுத்திழைவன்மேற்சொரிய
அன்னவன்றனையகற்றினன்னருங்கணைதொடுத்தே. (௨௧௨)

இந்திரன்பைசயினையவன்றன்னையெய்திச்
சிந்தவெம்படைதொடுத்தனன்சிங்கவேறனைபான்
அந்தமில்படைக்கலம்விடுத்திவகங்கலங்குக்
கந்தமாமலரோன்படைவிடுத்தனன்கடிது. (௨௧௩)

அந்தவேலையினையவனாருயிர்துறந்து
சின்னைக்கெட்டழிந்திருந்தனன்செஞ்சுடரவன்பான்
முந்தயிந்திரமோதியமுதறிவனுஞ்சென்
றந்தமில்புகழ்மருத்துமாமலேகொடங்கார்த்தான், (௨௧௪)

தூயில்செய்வோனெழுந்தாலெனவெழுந்தனன்றோன் தல்
அயர்வில்போர்பலவாணவருடன்புரிந்தாற்றி
வியனிலத்துவெற்றித்திருவெய்தியமிடலோன்
நயமிலேனையும்போரிடைநலித்திடுமென்றான்.

(உகந்)

நீரும்பலைப்பெருவேள்வியையாற்றினாலன்றிச்
சகம்புகழ்ந்திடவீங்கிவற்கோதல்சாலாதம்
மகம்புரிந்திடுவாமெனநெஞ்சிடைமதித்தான்
முகம்புலர்ந்திதுசெய்குவான் நுணிந்தனன்முதையான்.

(உகக)

கற்றவீடணனுரைத்திடவறிந்தகாஞ்சுத்தன்
நற்றவத்தம்பிரளினமாமுகந்தனைநோக்கி
மற்றவன் தனைப்படுத்தியென் நுரைத்தனன்வல்லோ
செற்றமீக்கொடுசெருச்செயற்கிசைந்தனன்சென்றான்.

(உக௭)

சென் நுமாமகங்குலைத்தவனொடுஞ்செருச்செய்து
கொன்றவன் தலைகொணர்ந்தனன் குமரனை பொருவான்
இன்றுபட்டனனோமகனிந்திரனிணித்தான்
நன்றுவந்தனனோவெனவிராவணன்விந்தான்.

(உகஅ)

அன்னவேலையின்மூலமாப்படைநனிநனுதக்
சொன்னமாமறைமுடியிசைத்துலங்கியவீரன்
கன்னலஞ்சிலையான் தனைக்கட்டழலானெம்
முன்னவன்பொடித்தாலெனமுடித்தனன்முனைந்து.

(உக௭)

இன்னவாறிவணிறைபொருநிற்புழியிலங்கை
மன்னவன்வனசரப்படைமிசைப்பொரவந்தான்
தன்னருந்தம்பிதனைக்கொலைநோர்பவன்சத்தி
முன்னியேவினானிலங்குவன்முன்னுறமுடிந்தான்.

(உஉ௦)

அனுமனோர்ந்துசென்றனுதினன்மருத்துமரமலைகொண்
முனதவிர்த்தனனியைவனின்னனான் நெம்மான்
தனையடைந்தனன்மாதவிசதமகன்றேர்கொண்
டனையேநேர்பவனேறினனருமறைபரசு.

(உஉ௧)

வஞ்சனாகியவிராவணனிரதமேல்வந்தான்
நஞ்சமேயெனத்தும்பையேசூழனையந்தான்
எஞ்சுறுதுபோர்பொருதனனிராகவனின்னே
செஞ்செவேகொடும்பகழிதுண்டினன்செருக்களத்தில்.

(உஉ௨)

தலையிராஞ்சினுனிறைவிடுஞ்சரந்தனக்கெதிரே
நிலைகொள்வாளிகடுவினனீண்டவனவனைக்
கொலைசெய்வாளியைவிடுத்தவனாருயிர்குறைத்தான்
மலரின்மாரியைப்பொழிந்தனர்வானவர்மகிழ்ந்து.

(உஉ௩)

வீடணன் தனை நோக்கியிண்டிவற்குநீவிழைந்து
நாடுகென்றனனீமநற்கடனெலாநயந்தே
ஆடவர்க்கரசன் சொலையவன் சிரங்கொண்டு
பீழலான் தனக்காற்றினன் கடனெலாம்பெரிது. (உஉச)

வந்தவன் தனக்கவ்விலங்கேசனாகுடந்
தந்திவண்வருகென்றனன் தம்பியுநேர்த்தான்
முந்தியன்னையைத்தீவயின்முழங்கியவருகென்
றந்தமில்லியுமுரைத்தனன் னன் னம்புரிந்தார். (உஉடு)

அன்னைகற்பினால்வருந்தியவழலவனம்மா
என்னையுஞ்சுநீந்தியினையிட்டெனவெதுப்ப
உன்னினாய்கொலென்றுரைத்தனனுடம்படாதவனும்
தன்னைநல்கியோனெய்திடத்தானுடம்பட்டான். (உஉசு)

தந்தைபால்வரம்பெற்றவன் தம்பியோடிலங்கை
வந்திதுத்தவானரப்படைகுழமாநிலமே
தந்தநான் முகன்வந்தமாலுந்தியேதகையும்
அந்தமில்புகழ்ப்புட்பகமானமுந்தகன்றான். (உஉஎ)

இலங்கைமன்னனுமிரவிகன்மைந்தனுள்ளிட்ட
தலங்குலாவியகுரக்கினத்தவர்களுஞ்சார்ந்தார்
இலங்குபுட்பகமேறியவிராமனுமியைந்து
நலங்குலாவியபரத்துவனிருக்கைநண்ணினால். (உஉஅ)

தான்வருந்திசைநாடிதம்பிதன்பொருட்டார்
கான்வருஞ்செழுந்தாரனுமன் தனைக்கடிது
தான்விடுத்தனனாகவனபோத்தியைச்சார்ந்து
மான்விழிச்சனகியொழிவைவந்தமைவகுத்தான். (உஉக)

பரதனுஞ்சத்துருக்கனும்பரிவினீன்ற
பெருமைசாலனைமாரொடுமன்பிறம்பெரிதின்
டருமைசேர்பரத்துவநெறியறிபரத்துவன்ற
னிருமையுஞ்செறியிருக்கையெய்தினர்யாரும். (உஉஃ)

தகனுமெய்தினன்கொண்டல்கண்படுக்குமாமதில்சூழ்
நகரயோத்திவாழ்மாதநருண்ணினர்நல்லோன்
அகனமர்ந்தொருவிருந்தெனச்சமைதியாலென்றான்
முகனமர்ந்தவன்கருத்தினுக்கிசைந்தனன்முன்னோன். (உஉக)

மருந்தினைக்கடைந்தமரர்க்குவழங்கியவள்ளல்
விருந்தெனச்சமைந்தவணகன்றெழில்விளங்கியோத்தி

மருங்கடைந்தனன் மாமறைநடம்புரிந்தனவால்
அருந்தவத்தொருவசிட்டனுமெய்தினனாகு. (௨௩௨)

நகர்புனைந்தவநம்பிவந்தெய்தலுநம்பி
மருடமேபுனைந்தன்னையொடரியணையவங்கி
அகனமர்ந்தவனியைப்புரந்தோம்பினனன்றே
நிகரில்வானவர்புனிவரராசிகணிகழ்த்த. (௨௩௩)

ஔராமனானைசிறந்ததுமானிலத்தியாண்டும்
பராவரும்மறந்தனநடம்புரிந்ததுபாங்கான்
விராவருங்கடனறினிலொன்றுமேற்கொண்டு
தராதலப்பொறைசுமந்தனனென்பராற்றக்கோர். (௨௩௪)

அரசரீதியாமனுமுறையனுத்தனைவழாது
பொருவில்சீர்த்தயரதன்றும்புகல்வனுமபவியிற்
கருதுமாறினொன்றேற்றுமுலையுமபசுக்கன்று
மொருதுறைக்கணீரருந்தவாழ்போதிலங்கொருநான். (௨௩௫)

அண்மைத்தொண்டனொற்றனுமரணியந்தன்னில்
வண்ணமேகலைச்சனகியும்வள்ளலைப்பிரிய
நண்ணிமற்றவடனைநகர்க்கொடுவந்துநம்பி
பண்ணயந்திவனுறைவதுமுறுதிகொலென்னு. (௨௩௬)

ஆண்டினார்களிரைவைதுபொருதவணறைய
வாங்குவிற்சுரத்திராகவன்மற்றதுகேட்டுப்
பாங்குதன்றுணைத்தம்பியைப்பரிவொடுமழைத்திட
அங்குளார்புகழ்த்திடசெயலியாவையுமியம்பும். (௨௩௭)

மைந்தகேணங்கள்சானகிமரபுளியனமே
சிற்தைதான்மகிழ்ந்தெய்திடவெண்ணினமுதம்பா
துந்துதேரிடையேற்றியொல்லையிற்கொடுபோ
யந்தமாவனம்விடுச்செனவருளினனனகன். (௨௩௮)

அந்தவெம்மொழிகேட்டறிவழிந்தரும்புண்ணில்
வெந்தகோல்விடுத்தாங்கவண்பதைத்துவெய்துற்றே
எந்தையாருளந்திறம்பியதென்கொலென்றேங்கி
நொந்துசானகிமாரிகைநோக்கியேநடந்தான். (௨௩௯)

மருமலர்க்குழற்சனகியுமலர்த்திருவென்ப
அருமறைத்துணிபாருமாலையனுமம்ம
திராகடற்பள்ளிவிடுத்தசேவகனெனத்தேரிந்தே
ஹாசெய்கிற்பதெனுழன்றிடப்பதிங்குண்டோ, (௨௪௦)

கருணை வல்லியோர்கருக்கொடுநித்பக்கைம்மலைநோர்
இருகரத்தனோகான்விடுக்கென்நிசைத்தனனாஸ்
ஒருவனென்செய்கேனெவரிடமுரைப்பனென்றேங்கும்
பெரியனெஞ்சகங்கல்லினும்வலிதெனப்பேசும்.

(உசக)

பிழையிலாபுயம்பிழையுளாளெனப்பெரிதூரைப்ப
மழையேநோபெருந்தகைதுணைந்தனன்வனத்தன்மு
குழைபொருந்தடங்கண்ணினுளெய்திகொடிய
இழையுநாடியெனென்செய்கேனென்செய்கேனெனாரால்.

(உசஉ)

திங்கைநாத்துமிலங்கைசென்றிருந்தனெனாரால்
சங்கைநீக்கினன்சங்கைநீக்கடிவாழந்தாஸைத்
இங்கணைந்தனையேற்றமுடிகைசுத்தகன்றனா
லெங்களைண்ணதன்சிங்கையேன்றிசைத்ததென்றிசைப்பான்.

(உசங)

என்றுளேநினைத்தருங்கலங்கற்பினுக்கென்னுந்
துன்றுபூங்குழற்சுடர்க்கொடியுமானிகைதொழுது
நின்றுளேபுகுந்தாங்குறைநேரிழையவர்பார்
சென்றுரைத்திடத்தன்வரவுணர்ந்தினன்றிறலான்.

(உசச)

சனகிவாவெனவேங்னன்றூழ்ந்தனன்றூழா
தனகனினைத்தேரிடைக்கொடியுன்றவியைக்காட்டென்
துணிநிகழ்த்தினன்சிந்தையாதெனவுவளகம்புக்
கணையுநல்லணியாடையுப்புனைந்தவண்டந்தாள்.

(உசரு)

நடந்திலக்குவன்கொணர்ந்தேதரிடைநயந்தேறிக்க
குடங்கையின்கணன்கடங்குமுண்கட்குலமானுங்
கடந்துகாவதம்பலசுரம்பலகடம்பலசென்
நிடங்கொள்வான்மிகமுனிவரணிநுக்கையையடைந்தாள்.

(உசசு)

இன்னகாலையிலையவன்கடந்தனிளினமான்
அன்னமங்கைதன்விழித்துணைகாணவெம்மன்னாய்
பன்னரும்விநோதங்களைப்பாரெனப்பகர்ந்து
மன்னவன்றிருவாணையநினைந்துளமறுகும்.

(உசஎ)

அன்னையையத்தேரினின்றிழித்தவள்பாதந்
தன்னையேத்தினின்றிருவிழியருவிதான்சொரியச்
சொன்னசொற்றமொறிடமனந்துணுக்கெய்த
மன்னவன்றிருவாணையதெனவழுத்தினனாஸ்.

(உசஅ)

வேறு.

கேட்டாள்சனகியினையான்சொலக்கேடலாதான்
ருட்டாமரைக்கென்பிழ்த்தேனெனத்தான்முளங்கி

திருமுல்லைவாயிற்புராணம்

மீட்டேயுருமேற்றொலிகெட்டவிடவராப்போல்
வாட்டானெனுமுன் கண்கள் பனித்திடமண்ணில்வீழ்தான். (உசக)

ஒருவாறுதெனீர்துதன் முன்னருநீர்துநிற்கும்
மருவார்க்கசனியெனவோங்கியமாண்பினுனைத்
திருவாமுயோத்திரகர்மீள்கெனச்செப்பியன்னுள்
பெருமாதவயான் மிகன்வாழிடம்பேணியுற்றான். (உரு0)

நூலாயாதவீரத்தினையானெஞ்சினைத் துக்கண்ணீர்
வினையாநிலத்துவினைத்தேவெறும்பாலைதனைப்
பளகேயிலாதமருதத்தினற்பண்பதாக்கித்
தளராவிரவிஞலநாயகன்றாண்டான். (உருக)

அடைந்தேநடந்தபடியாவும்றிவித்தன்னுள்
இடந்தானிருந்தானினையானிவணைம்பிராட்டி
கடந்தானடைந்துமுனிராசன்கனிந்துபோற்ற
நடந்தாள்வருத்தமகன்றாங்குநயந்திருந்தான். (உருஉ)

கற்பின் கலனுமடத்தையல்கருநிரம்பிக்
பொற்பிற்சுடருமிருமைந்தரைப்புனிதவோரை
நிற்ப்பயந்தாள்சுடரோனைநிலாவைநேர
வற்புற்றனன்மாமுனிராசனுமற்றைஞானு,
வேறு. (உருங)

நருப்பைதன்னுனியாற்றடவியதன்மையானும
விருப்பினுனிலவத்தினுற்றடவியல்பானும்
அருத்தியாற்குசலவரெனவவர்க்கரும்பெயர்தந
திருக்குணர்ந்தமாமுனிவரனிலகினனம்மா. (உருச)

மைந்தராமிருவோருமாமதியின்முன்னீர்மை
அந்திலெய்தியேவளரந்திடவவர்க்குபநயனஞ்
சுந்தைமாமகிஞ்சிறந்திடச்செய்ததானியம்பும்
எந்தையாமரிந்தமன்கதையெடுத்தவர்க்குரைத்தான். (உருரு)

நூன்னகாதையையுணர்த்தியதன்றியின்டவர்க்குப
பன்னருங்கலைபான்மையாற்றெரித்தனன்பைந்தார்க்
கன்னகுந்திரடோனினர்கற்றுவல்லவராய்
அன்னதந்தையினுஞ்சிறந்தோங்கினரடைவான்.
வேறு. (உருசு)

பரிமேதந்தனைப்புரியப்பரிவோடுந்தான்முயன்றுபரிவித்து
விரிவாயவனிகமொடுமினையானையுடனனுப்பவிரவுமந்தப்
பரிகாணுமையாறுக்கடந்துவான்மிகமுனிவன்பன்னசாலை
யருகேசென்றதுமைந்தரிருவோருமதைத்தகைந்தாரடைவினம்மா. (உருஎ)

கண்டவிலக்குவன்கடலிற்றேன் துகடுவெனக்கனன் துகரலந்தாய்ந்த
 அண்டனெனத்தன்கைவிலனைத்தலகில்கனைதொடுப்பவன்னமைந்தர்
 கொண்டவினையாட்டென்னக்குனிவில்கனைத்துச்சரங்குகோத்தெறிந்து
 புண்டரிசுத்தடம்போலுமுடம்பெங்கும்புண்படுத்திப்பொங்கியார்த்தார். ()
 படையுழவருடன்சென்றுபகைத்தெதிர்ப்பப்பாலின்மணமறுதவாயார்
 கொடுமரத்தைவனைத்துநெடுங்கோல்விடுப்பத்தரியாதுருதியாற்றி
 னிடையழிந்துசென்றகன்றொற்றர்களில்லோரிவைவனையோத்திமேவி
 நடுவென்னவிருமைந்தர்பொருதுவன்றதிறனைத்துநாடிச்சொன்னார். ()
 தேட்டின்ளம்பதைபதைத்துப்படையெழுமினெனவுரைத்துக்கேடிலாதான்
 தேட்டலங்கற்புயந்துடிப்பத்தேரேறிக்களங்குறுகித்தொடுநீர்வைப்பி
 ன்டுதவமெனக்கிடந்தமைந்தரிருவோருடனுமெதிர்ப்பானப்புக்
 கூட்டமழைசொரிதருவான்பின்னவரையேவினன்குழைந்துமாதோ. (உக0)

வேறு

பரதனுஞ்சத்துருக்கனும்பதைத்தளம்பெயர்த்து
 வெருவியோய்ந்தனரிவிதன்குலம்வருமேலோன்
 சருவியேயம்பொருதனன்றளர்த்தனனதற்பின்
 மருவினொருவான்மிகமுனிவனுச்சிரமம். (உகக)

கண்டனன்முனிவரன்றனைக்காகுத்தன்கண்டு
 மண்டுமன்பினுல்வணங்கினன்வணங்கியேநிற்பப்
 பண்டைமாமறைப்பொருளினைக்கண்டபான்மையனு
 மெண்டவாதபேரன்பின்னனவவற்கியம்பும். (உகஉ)

கற்பினுக்கருங்கலமெனுமனையைக்கைவிடுத்தாய்
 பொற்பினுக்கிவனுறையுளாம்புதல்வரைக்கைக்கொண்
 டற்பின்மேன்மையாலரசுநீபுரிதியென்றன்றிச்
 சொற்பதங்கடந்தோங்கியதொன்மையான்நன்பால் (உகங)

பின்னுமேபுகல்வானினிப்பிழைப்பிலதென்றும்
 அன்னையோடுகீயனிகமுட்பிற்படவயோத்தி
 என்னுமாநகரெய்துகென்றனனிராகவனும்
 அன்னமாமொழிகொண்டயோத்தியையடைந்தனனே (உகச)

இருமையுந்தருமயோத்திமாநகர்தனையெய்தித்
 தருமமன்னசானகியொடுந்தம்பியரொடுந்தன்ன
 னுரிமைமைந்தருமகிழ்தரக்கோலினையோச்சித்
 தரணியாண்டுகொண்டிருந்தனன்றயரதன்புதல்வன் (உகரு)

வேறு

அன்னவேலையினவ்விராமன்றருங்
 கன்னிகரும்புயக்நானைமைந்தரும்

இன்னவாறியதயத்தெண்ணிமாழ்க்கினார்
என்னபாதகஞ்செய்தேயிவண்ணை. (௨௬௬)

நூதைமாராப்படையொடுசாய்த்தனம்
வேதன்னெறிக்கேமிக்கசெய்தனம்
பாதகம்மிதுவொப்பதிப்பாரிடை
நீதிமைந்தாரிகழ்த்தியதில்லையால். (௨௬௭)

நூதைபால்வரம்பெற்றமைதானறிந்
தேதமின்றியிரும்புவனந்தனை
யோதுசிற்றவைக்கொல்லையுடவினான்
நீதியானனெனநெஞ்சுகமாழ்க்கினார். (௨௬௮)

மந்திரமாறையாநிலத்தேதனைமீத்
தந்ததாலதையைத்தாணுநிகரெனைச்
சுந்தையாலுரைசெய்வதுசிந்தியா
திந்தவாறுசெய்தேமெனவெண்ணினார். (௨௬௯)

வேறு.

நூதைபோடருந்தவன்னைவணங்கினர்தாழா
அந்தமாதியிலாவடமுல்லைவாழமலன்
கந்தமாமலர்ச்சரண்பணிந்திருவினைகடப்ப
எந்தமக்குநீர்விடைதம்மினோவெனவிறைஞ்சா. (௨௭௦)

விடையையேற்றயோத்தியின்வியன்புரிசையைக்கடந்து
குடினையாகியசரயுவைக்குறித்தடைந்தகன்று
கடியவல்வினைதொலைச்சியகாளிந்தியாடு
படிசொல்கங்கையொண்கலைமகள்கலந்திடும்பான்மை. (௨௭௧)

மருவுதிர்த்தத்தையாடாநின்றரன்மலர்க்கழல்கள்
பரவிமாந்தர்தாமரித்திடவுவக்கும்வான்பதியை
யரிதினெய்தியாங்கன்னபூரணியுடனமர்ந்த
கருணைமாகடலைப்பணிந்தேத்தினர்கனிந்தே. (௨௭௨)

அன்னதொல்பதியகன்றருணந்தியங்கணனை
மன்னுமால்வரையுருக்கொடுவழிபடுமாண்பா
றன்னிகர்த்தசேசயிலவெற்பினைத்தகப்பரசி
என்னையாளுடையிறைவன்றென்கயிலையெய்தினரால். (௨௭௩)

சிலந்தியோடராக்கரிசினவேடனின்றிறைஞ்சும்
நலந்திகழ்ந்தவவ்வெற்பினைநயந்துநின்றேத்தி
வலந்தயங்கியகாளியோடரனடம்வழங்கும்
பொலஞ்செறிந்தநல்வடவனம்புரிந்துகண்டனரால். (௨௭௪)

தன்மீதின் துளங்கிந்தரன் கழன் மலர்ப் பரசி
யண்டர்நாயகன் முல்லையையன் பொருங்காண
மண்டுபேரவாவெய்தியமைந்தரப்பதியைப்
பண்டைவெவ்வின் பாதிடப்பரவினர்கண்டார் (உஎறு)

வரதன்மேவியவடமுல்லையையணுகி
அரதனத்தடமுழ்கநன்னியமமதாற்றி
பொருசெம்பட்டினுடையவிழைந்தராயினினுதித்துக்
கருதமக்கமாமணியினைக்கனிவினொடணிந்து. (உஎசு)

திங்கள்சூடியசெல்வனைத்தெய்வநாயகியைப்
பொங்குமாநரவான்வழிபாட்டினைப்புரிந்திட்
டங்குணைன்வாழாலயவடாதுபாலன்பாற்
றுங்கமேற்றிசைமுகத்தொருசுவக்குறிதுணிந்து. (உஎஎ)

பதிட்டைசெய்தவர்வழிபடுகாலையிற் பரமன்
மதிச்சடைப்பிரான்மங்கையோடெளிவரமைந்தர்
துதித்துநின்றெமர்துயர்களைசோதியெயன்னைக்
கதிக்குமன்பினுற்பரம்பரன் கழறிடுமன்றே. (உஎஅ)

மதலையன்பினுக்கிரககியனைந்தர்காணீவிர்
விதுவணிந்திடுமெம்மைநன் றுகமம்விளம்பும்
விதியினுற்றியபூசனைவிழைந்தனம்பரசிற்
பொதியின்னெரியாயினபுரிந்தவெம்பவமே. (உஎசு)

என்றுகூறியவிழைவனையிருபதயிதைஞ்சி
மன்றவாணமாமலைநுவல்லியோர்பாக
கன்றினுல்விளவெறிந்தவன்காணொண்ப்பாத
குன்றவாரசிலைக்குரிசிலென்றின்னகூறுவரால். (உஎ௦)

வேறு.

மண்ணிடைபந்தாய்கீரிடைநான்காய்வதிகின்றப்
எண்ணியகனலிடைமுன்றாய்காலிலிரண்டானாய்
விண்ணிடையொன்றாய்மேவியநீவல்விதைத்தெய்திப்
புண்ணியமேனிகாட்டினையாதேபுகழ்வதுவே. (உஅசு)

காலணையஞ்சும்பெற்றியிலேமுட்கனிவாகச்
சாலகினைக்கண்டெய்தியபெற்றிதனைநாடுஞ்
சீலமதாலிதையெபொருநீமுன்சிறுபாலன்
பாலனைகாலன் தன்னையடர்த்தபரிசானே. (உஅ௨)

பூங்கனைமூரனுமெமையிரவொடுபகல்பொருகின் று
னங்கனைவுற்றேயென்பதுகருதேயினீமுன்

பாங்கொடுநால்வர்க்கருமறைபந்தம்பகருங்கா
லாங்கவனெழியவிழித்தெரிசெய்தமைபாயுங்கால், (உஅ௩)

எங்குந்திருமுடியெங்கும்மெழின்முகமெந்தாய்நிற்
செங்குநலந்திகழ்விழிமலரெங்குமிணைச்செவியே
எங்குமறைத்திருவாயெங்குங்கரமெங்குந்தா
ளெங்குமடரிவினொழுகியநினைபென்னோதுவதே, (உஅ௪)

நேரரைக் கட்டளைக்கலித்துறை.

மங்கைமகிழ்சிவசங்கரனேமதமாவுரியாய்
அங்கணனேபவபந்தமராவதிபாதகனேன்
இங்குலவேனிவனென்புரிவேனிதமேயறியேன்
எங்கணவேன்மவன்மாநகராயெதுரல்குவையே, (உஅ௫)

இத்திரிபங்கியிலடங்கிய

வஞ்சித்துறைகளா

மங்கைமகிழ்	சிவசங்கரனே	மதமாவுரியாய்
அங்கணனே	பவமந்தமரூ	அதிபாதகனேன்
இங்குலவேன்	இவனென்புரிவேன்	இதமேயறியேன்
எங்கணவேன்	மவன்மாநகராய்	எதுரல்குவையே,

என்னநின்றவாறுதிபல்புரிந்ததற்கெம்மான்
சென்னிமேன்மதிமலைச்சியசிவக்கொழுந்திரங்கி
இன்னநீர்ந்தினியேருமினும்பதிக்கேகித்
தன்னமின்றியேயரசுசெய்தெமதடிசார்வீர், (உஅ௬)

எம்மைநீர்வழிபாடுசெய்திறிலின்பெய்துந்
செம்மையாலிதுருசலவபுரமெனச்செழிக்க
அம்மையப்பனாமெமையகலிடமகமகிழ்ந்து
இம்மையேருசலவபுரேசப்பெயரியம்ப, (உஅ௭)

என்றுகூறியவங்கண்ணிமயவல்லியொடுஞ்
சென்றுதான்கரந்தனன்றிருவருட்கூறியிடைமற்
றன்றுதொட்டதுருசலவபுரமெனவறையும்
பின்றைமைந்தர்களிருவருட்பெரிதுளங்குழந்தே, (உஅ௮)

ஏத்திநின்றனரிறையருட்சருணையெண்ணி
ஆத்தனைப்பரிந்தடைவினின்வழிபடையுந்த
மீத்தலந்தனிற்சிப்பகல்வையுநல்லிடையேற்
*ரோத்தினுட்பொருளோர்ந்தவரயோத்தியையுற்றார், (உஅ௯)

சேன்றுதாதையைவசிட்டனைச்சேவடிபரசி
யொன்றிவாழ்ந்தனர் துருவாசப்பெயருரவோன்
கன்றுசேற்றத்தாலிந்திரத்திடுங்கடுஞ்சாபத்
தன்றுமேவியவினைதபவழிபடலறைவாம்.

(உக.)

தசலவர் பூசனைப்படல முற்றிற்று.

துருவாசப்பபடலம்

முன்னே ஞான் தருந்தருமநன்னெறிவயின்முதிர்ந்தோன்
கன்னிபாகனையெனத்தகுங்சரிசிலாமனத்தோன்
பொன்னையேபொருமந்திரவிதிப்புலங்கொண்டோன்
இன்னலாற்றுமிந்தியமடக்கியவிருந்தவத்தோன்

(க)

வித்தையீசனோடெழிற்சதாசிவம்வியன்சத்தி
நத்துநற்சிவமெனுஞ்சாதாக்கியநலனோர்ந்து
சித்தமாசறுத்தரன்றனைநினைஇச்சிவசாத
நத்தையேபுனைந்தருமறைநெறிவயினடப்போன்.

(உ)

கங்கைமுற்பலதீர்த்தமாடியகருத்துடையோன்
துங்கநான்மறையுச்சியிற்றுலங்குமாகமமே
இங்கரன்பெருங்கருணையெய்யதுவித்திடுமென்
றெங்குமேபுகல்கிற்பவனிருந்துருவாசன்.

(ங)

அத்திரிக்கனசூயையாமன்னைக்குமமலன்
வைத்தமாக்கருணையின்மகவெனவருமாத
வத்தனச்சிவனடியலதொன்றையுமதியா
வித்தகன்றவஞ்செய்வதங்கொருவியன்குழல்.

(ச)

என்னரும்புகழ்நவமிபூசனைகவினெய்த
முன்னரேகலிவயின்வருமும்மதக்களிறு
தன்னையூர்த்தொருகுலிசியுந்தகவின்னத்தினனான்
மன்னுமாசமிவனப்பெரும்பூசனைமதித்தே

(ரு)

தன்னுடைப்பரிவாரந்தன்புடைவரக்குலிசி
அன்னமாப்பகடீர்த்தமராவதியகன்று
நன்னிலத்தின்மேல்வரத்துணிந்தன்னலனெனைத்துந்
நன்னிதித்துருவாசன்வாழ்குமுலைபடைந்தான்

(சு)

ஆரம்பையூர்வசிமேனகைதிலோத்தமையாதிக்க
கரும்பிற்கின்சுவைகற்பித்தமொழிச்சியர்நடிப்ப
பரம்புநூலுணரான்டளப்பான்முதற்பன்வர்
வரம்பிலோர்புடைவரவவன் பவனிவந்தனனூல். (௭)

உரகர்சாரணர்சித்தர்கள்சாத்தியரொடுகந்
திருவர்கின்னரர்கிம்புருடர்கடிசைப்பால்
பரவுசீர்ப்பிரபாசனேமுதலவர்பரிவான்
மருவிடச்சமிமாவனப்பூசனைத்தித்தான். (௮)

சத்தியல்லதுசிவமிலைவிமலாதந்தச்
சத்தியில்லையச்சத்தியைவழிபடத்தக்க
உத்தமப்பெருஞ்சாற்றினுக்கிடனெனவோங்கும்
அத்தகுங்கன்னிமாமதிநவமியினயனூள். (௯)

மாதவத்துருவாசன் வாழ்குமுலின் வழியே
மேதகும்புரந்தரன்செலவிழுவொடுமுனிவன்
போதநன்குணர்ந்தவனெதிர்போந்துகண்டவனைக்
கோதில்வானவர்குமுவினிற்புகழ்ந்துகொண்டாடி. (௧௦)

தூனரன்நனையருச்சித்ததண்மலர்ச்செம்மல்
ஆனவன்பொடுமவன்கரத்தளித்தொருகடிகை
மேனமாமறைமனுக்களான்விதிமுறைவழுத்தி
நீநயந்தொருவிருந்தெனவமைகென்றானினைந்து. (௧௧)

இந்திரன்நனக்கினிவருங்கேட்டினைநோக்கான்
சந்தமாமறையோதியமுனிவவித்தமியேன்
வந்தசாரியநோக்கலைதாழ்த்தனைவறிதே
எந்தையென்றனையதிதியாகென்றனையியம்பி. (௧௨)

சேம்மன்மாமலர்தந்தனையம்மலர்சிறிதும்
வந்ததன்மையைநாடலைவம்பின்மெய்த்தவமே
எந்தநாளினுஞ்செய்தனையிவணிநுந்தனையால்
அந்தமில்புகழோயெனைத்தடுத்தனையன்றே. (௧௩)

தவமதேபுரிந்தென்றுமுணுறக்கங்கடணந்து
சிவனதானினைசிந்தனைசெய்துநின்நனையால்
தவறின்மாதவநீயெற்குமென்றனைச்சூழ்ந்த
நவமுறம்பரிசனர்க்குமென்னணமுணவளித்தி. (௧௪)

என்றுமுனைநாள்சுதமகமியற்றியெம்பெருமான்
துன்றுமாமலர்ச்சேவடிபூசனைதுணிந்து

நின் மமாண்பினுலப்பதம்பெறுநெடுங்குலிசி
அன்றெவ்வாதனவுரைத்தனனத்தவனெதிரே. (கரு)

உரைத்ததன்றியம்முனிவரனுதவியதொடையல்
கரத்திலுலவத்திடான்ருனடாவியமதக்களிற்றின்
சிரத்திலவைத்தனன்மற்றசுசெழும்புழைக்கையிற்கொண்
டுரத்தினுனதைபூழ்த்தியேசுதைத்ததாங்குலப்ப. (கக)

கண்டமாமுனிவடவையிற்சீறினன்கண்ணின்
மண்டுதிப்பொறிசொரிதரவாயதுதுடிப்பச்
சண்டவாயுவுஞ்சமழ்ப்பவெந்தழற்பிழம்புருவங்
கொண்டுநின்றெனக்கொதித்துநின்றின்னனகூறு. (கௌ)

இறைவனார்நிருமாலியமலரையெண்ணிலையால்
அறிவுசோர்ந்தணையரும்பரிசோர்ந்திலைபாலீ
முறைமைமாரிணையருந்தவமதித்திலைமுழுதுங்
குறைவெடுத்தணையுரைத்தணைகுறித்திலாய்சிநிதும். (கஅ)

மாலவன்பெருந்திருவினையெய்தலுமலரின்
மேலவன்விதித்தொழில்புகிற்பதும்விளம்பிற்
பாலனுக்கன்றுபரிந்தொருபாற்கடலுதுவுஞ்
சேனைத்தொழுஞ்சிறப்பெனத்தெரித்திலாய்சிநியாய். (கக)

அதிதியாகெனுங்கட்டுரையவமதித்தனைந்
அதிதிமைந்தனும்பான்மையையிந்திலையறவே
மதியழிந்தனைமம்மரின்மயர்ந்தனைவாரோர்
பதியெனும்பரிசாற்பெரியார்ப்பிழைத்தனையால். (உ௦)

செருக்கினுன்னிசெருக்கினுநின்பெருந்திருவப்
பெருக்கனைத்துமீண்டொழிகந்பிறருணராதிண்
டுருக்கரந்தொருகின்னகரொருவினையாகித்
தகாக்கணுண்டயுதஞ்செறிகென்றனன்சபித்தான் (உ௧)

வறுமையான்வருந்தென்றவன்வகுத்திடுவதனான்
முறைமைமாரியருலிசியுங்கேட்டுமுன்னயர்ந்தான்
மறுகுசீற்றத்தான்மாமுனிமாழ்கியப்பகட்டி
னிறையைநோக்கியேபின்னுமின்னவெடுத்தியம்பும். (உ௨)

மதத்தினுழந்தறிஞ்ஞாமதியாதுவாரோர்தம்
பதிக்கொரூர்தியாச்செறிந்தனைநின்னெழிற்படிவங்
ததிக்கும்வெண்மையாமேயினைகருதலர்தம்மோ
டெதிர்த்துவென்றனைவெண்மருப்பீரண்டெய்தி (உ௩)

கனமால்கனித்தினுஞ்சிறந்தனையிவன்கனித்.

ஞானநாயகற்கருச்சினைபுந் துதான் புரிந்த
கானமாமலரென் ற்தன்சீர்கருத்திடையே
நேயந்திடா தின்னணநிகழ்த்தினையன்றே.

(௨௪)

தரியமால்கனிகுனெனக்கடியதேர்ச்சாபம்

அரியமாதவனறைதலுமஞ்சியமகவான்
பெரிதருஞ்சகமயர்ந்தமைபீதகனுணர்ந்து
வினாவின்மானம்விட்டழிந்தவன்முன்னிதுவ்ளமபும

(௨௫)

சீனத்தினுற்றவமிழந்தனர்செல்வமுமிழந்தார்
சினத்தினுற்பெருந்திமையேவினைத்திடுமொழிநீ
நினைத்துநீதருஞ்சாபமுநின் பெருந்தகைமைக்
கெனைத்துமேதகவன்மென்பதெண்ணலையுரவோய்.

(௨௬)

புரியநீசிறிதேனுமின் றுணர்கிலாதறைந்தாய்
பெரியசாபமீண்டிவன்செயும்பிழைதனக்கிரங்கி
உரியமாதவத்துறையுளாயுவந்தருள்கென்னப்
பரிவடைந்தவனின்னணம்பகருவானன்றே.

(௨௭)

மருவுமாண்டளப்போயிவண்வழங்கியசாபம்
ஒருவிடாதெனினுங்கனிவானுவந்தென்னைக்
கருதியேவினாவலிற்கழுவாயுடைக்கினறும்
அரியமாதவத்தோங்கலென்றவனறைந்தனனூல்.

(௨௮)

என்றுகூறியபின் றையவ்விருந்தவன்குன்றின்
வன்றிறற்சிறகரிந்தவன்மதிமுகநோக்கி
அன்றொர்மாமுனிக்கருமணியளித்ததுமுலகி
னென்றுமன்பருக்கிருஞ்சித்தியெனைத்துநல்கியதும்.

(௨௯)

கயிலைவெற்பினுங்கண்ணுதற்கினியதமிலங்கு
மயிலையின்வடமேற்கினின்மருவிநிற்பதுவும்
பயிலுமுன்னுகம்பகமுரசுதப்படிவாயும்
இயநிரோதையிலையுழிது அபுட்பராகமுமரபு.

(௩௦)

இலகுதுவாபரத்தேய்தருவயிரமாய்ப்பொல்லாக்
கலியினிந்நிரநீலமாய்க்கவினியவுருக்கொண்
டலியொடாண்பெனாமலனூர்வின்நிடுமந்தத்
தலனைமேவுதிமேவியுத்தனிமுதனும்.

(௩௧)

புரகிநாடொதும்பதுமநல்வாவிமுன்னுன
மருமலர்த்தடப்பொய்கைநீராடியேமரபாள்

உருகாதலீன் வழிபடினொழியுமென் னுரைத்தான்
பெருகுவஞ்சினமோர்படிவாகியபெரிதேயான்

(௩௨)

பின்னரும்புகல்வானிழந்திடும்பெருந்திருவம்
நின்னைமேவிநின்பதமெய்துதியென்ன
அன்னமாமுனியதைந்திடவண்மையினின்
உன்னுமீரிருகோட்டிபமுரைத்திடும்ன்றே.

(௩௩)

இயல்வினாணிதுபுரிந்ததேயல்லதெம்மிதைவ
மயர்வினாற்புரிந்தேனலன்மரபுனியெம்பா
லயர்விலாதென் னுந்தலையினோர் துரும்பினைந்திடினுங்
கயமெனப்படுவதுதன்காலுழக்குதற்கவே.

(௩௪)

எண்ணையாடினுமீர்ப்புழைக்கையினெடுத்தென் னு
மண்ணினைத்தலைகொட்டியேதிரிதரல்வழக்கால்
அண்ணல்யானறியாதிவனாற்றியபாவம்
எண்ணிடாமையேபொறுத்தருளென்றதவ்விபமே

(௩௫)

என்றுபன்முறைவேண்டியேயிதைஞ்சிடுமிபத்தை
நன்றுநோக்கியநான்மறைமுனிவனுநயந்திட்
டொன்றுகேட்டியாலுரைத்தனமுனக்குரித்தன்றான்
மன்றவேனையவிபந்தனக்கியல்பெனமதியாய்.

(௩௬)

முன்செய்நோன்பினாற்றெயவதவிபமெனமொழிய
நின்றதன்மையையமரர்தற்போகநீயெய்தித்
துன்றுகின்றனையின் றுநீதொடங்கியகொடுமை
நன்றுமற்றதுசெருகுகெனநாட்டலாம்பரிசே

(௩௭)

அடாதகாரியஞ்செய்பவரெவரவரடைவே
படாதபாடெலாம்படுவரென்றனைப்பலபெரியோர்
விடாதுரைத்திடும்பரிசுணராதுவிட்டனையாற்
சடாதரன்றனைப்பிழைத்தனையாயினைதருமோ

(௩௮)

மாதுபாகனைவழிபடுமருந்தலானுலகி
னேதுதான்மருந்தெனப்படுமெம்மைநீவேண்ட
நீதியாற்சினமொழிந்திவணின் றனமொருநீ
கோதுதிர்ந்தனையாயினைகொலைநெடுங்கனிதே.

(௩௯)

இந்திரன் றனக்கியம்பியவிரும்பதியாதோ
அந்தலான்பதிதனையனைந்தாங்கமர்ந்திலரும்
இந்துசேகரனனுஞ்சம்பகேசனையிமயந்
தந்திடும்மனோபிரமணிதனைத்தகநினைந்து

(௪௦)

திருமுல்லவாயிற்புராணம்

புழைக்கைநீர்முகந்தாட்டியேபூமலர்கொண்டீண்
முழைத்தியாயினும்பிரான் நனதருச்சனியைந்தே
பிழைத்தியுந்திரற்பொருவவென்றுரைத்தனன்பெரியோன்
மழைக்கணந்துயில்பொழில்செறியிருக்கவந்தடைந்தான். (சக)
வேறு

வந்தானடைந்தான் நனமாணவர்சூழுவெய்திச்
சிந்தாருலமுற்றிவனென்னினைந்தென்செய்தாமென்
றந்தாரணிமேன்மதியாதவாகண்டலற்கே
தந்தாங்கொடியநெடுஞ்சாபந்தடுப்பதன்றால். (சஉ)

என்னேபுரிந்ததிகல்வேழமெனக்கனிந்து
தன்னேசிலாதமுனிபுங்கவன்றன்னுண்டக்
கொன்னேயதற்குஞ்சொடுஞ்சாபங்குறித்துளேமாய்
முன்னேயுணராதமொழிந்தனமென்னநின்றான். (சங)

ஆகண்டலனையவனாரயிராவதத்தைச்
சோகந்துதையக்கொடுஞ்சாபமுஞ்சொல்லிநின்றேம்
மாகந்தணந்துபுவிமீதுளமாழ்க்கிற்பச்
சேகண்டன்முன்னன்கியசெல்வஞ்சிதைந்துதேய. (சச)

நவமாவதுசெய்ததுசாலக்கொடியதென்றே
அவமாசிலாதமனத்தானினைந்தம்மகெட்டேன்
சிவசாம்பசதாசிவதேவதேவேசவென்றே
தவநாடியுள்ளந்தனையுமவெறுத்தான்நவத்தோன்
வேறு. (சரு)

கோபந்தானேகொலைகளவின் கொள்கலனாகக்
கோபந்தானேமெய்த்தவமெல்லாங்குறைவிக்குங்
கோபந்தானேபொய்க்கிடனாகுக்குன்றாக
கோபந்தானேகுடிபுருவிக்குங்கொடுநிரயம். (சக)

கோபங்கொண்டார்மாண்டாரன்றேகூறுங்காற்
கோபங்கொண்டார்யாரேமெய்ம்மைக்குடிகொண்டார்
கோபங்கொண்டாரெத்தனையோர்தாங்குறைகொண்டார்
கோபங்கொண்டாம்பிழையாதாங்கொல்லென்றான். (சஎ)

நம்பான்மேவுதிவினையேகநமரங்காள்
தென்பாலென்றுஞ்சிற்சபைமேவித்திருநடம
அன்பானாடுமும்பர்பிரானையணிமுல்லை
தன்பாலெய்திப்பூசனையாற்றற்கவென்றே. (சஅ)

தன்னமகன்றவிருக்கைதணந்தான்நகவோனங்
கன்னிதடங்கணன்னையொடெந்தைகாமுற்ற

பொன்னகரங்கண்டன்பினகன்றூன்புலவோரும்
இன்னலினத்திசிலந்தியராவேத்திடனுற்றான் (சக)

சுங்கரமாதேவாசிவகங்காதரநாக
கங்கணஞானும்பிகைமணவாளாகருநாசா
எங்களைக்கண்ணெயென்றுபணிந்திட்டெமையாளுய
அங்கணன்மேவுமுல்லையநாடியணைகின்றான். (௩௦)

கண்டானன்றேமுல்லைவனந்தான்கவலெல்லாம்
விண்டான்தன்மாணவரொடுமேவியியன்ஞானமேற்
சண்டான்கொண்டான்சேவடியுன்னிக்கண்ணீர்விட
டண்டாவெண்ணைக்காவெனநேர்வந்தணைகின்றான். (௩௧)

மங்கலவாவிப்புனலிணையாடிமரபாற்றன்
செங்கையினீறுபுனைந்திறைசேவடிசிந்தித்தே
மங்கையொடெய்தியாளெனையென்றேவந்தித்தான்
சங்கையிலாதவத்துருவாசன்றனைநேர்வான் (௩௨)

நந்திபுருங்கிமுதற்கணநாதர்கடற்குழச்
செந்திருமாலோனயன்முதலாயோர்செறிவெய்த
அந்தியினம்பிறைசூடனகன்றானுனுகும்போ
தெந்தையெனாதுபவந்துடைகென்றேத்திடுகின்றான் (௩௩)

சிறந்தமகிழ்ந்தேசித்திராயிற்சித்திராநாளில்
நந்தலில்பூரணமேவிடல்கண்டானம்மானிங்
கந்தரியோடுமால்விடையூர்ந்தணுகுற்றானன்
நந்தவருந்தவனும்மனுவோதியறைகின்றான். (௩௪)
வேறு.

உலகெலாமாகுவேறையுடனுமாய்நின்றநின்ற
னலகில்சீரோத்துகிற்பார்க்கடியிணையருளுபோற்றி
கலகவேல்விழியோர்பாகங்கண்டசீகண்டபோற்றி
சிலைதனைச்சிலையாக்கொண்டசேவகபோற்றிபோற்றி (௩௫)

இலகுபேரிச்சாளுனக்கிரியையாலியாவுங்கண்ட
மலைமகன்பாகமேவுமாதேவபோற்றிபோற்றி
புலமிலேனுள்ளக்கோயில்புரிந்துவீற்றிருப்பாய்போற்றி
நலமிலேன்செய்தபுகைசநந்துகொண்டருளுபோற்றி (௩௬)
வேறு.

என்றேயோதியெம்பெருமானையிருகண்ணல்
நன்றேகண்டெம்பெருமானுன்செய்தவமென்னென்

மன்றேநின் றுதேதாத் திரமானவவைசொற்றக்
ருன்றேநீர்மால்விடையான்முற்கூறிடுமன்றே. (௫௭)

என்னபிறப்பெய்திடினுமெனக்கேயெந்தாயுன்
பொன்னடிநாடுமன்புபொருந்தப்பூரிவாயென்
இன்னறணப்பாய்வெஞ்சினமெய்தியவாற்றாணிங்
கென்னமுனின்றேயோதனுமெம்மானாசெய்யும். (௫௮)

வேண்டியவெல்லாநல்கினமான்விழைவுற்றே
காண்டருபேறெய்தத்தவநாடிக்கனிவோடு
மாண்டிகளான்பலபலவேசவுமாற்றிப்போய்
நாண்டொருநஞ்சேவடிநிழலெய்துதியினிதென்றன் (௫௯)

அன்றியமுப்புரமன்றெரியூட்டியவம்மானுந்
துன்றியதன்னுருவங்குமறைத்தான் றுரிசோவி
நின்றதவத்தோன்மாணவர்சூழநெடுந்தாரஞ்
சென்றுதனதுசூழலைமேவிச்செறிவின்றன். (௬௦)

வேறு,

நாகராசனொடிபம்பெறநல்குசாபத்தால்
நாகராசகங்கண்ணைநாடியதுருவாசன்
நாகராசகன்னிகைமணுளைத்தொழுவனவின்றும்
நாகராசன்பின்வழிபடனயந்துரைப்பாமால். (௬௧)

துருவாசப்படல முற்றிற்று.

வெளவளயாணைட படலம்

கோட்டமிறவத்துருவாசன்கூறிடக்
கோட்டொருநான்குடைக்குஞ்சரம்பர
மேட்டிவாழ்சம்பகவனத்தைமேவிட
நாட்டமாயிரவனுந்தானுநண்ணினான். (௧)

நண்ணியவிந்திரனனின்பேர்சுலாம்
புண்ணியவாவியோர்புடையுருக்கரந்
தண்ணலைநாடியைத்தடக்கிமாதவம்
பண்ணியேயிருந்தனன்பாவம்பாறவே. (௨)

தன்னிறங்கருகியதடக்கைவேழமா
மன்னியசம்பகேசனைவணங்கியே

உன்னரும்கலதீர்த்தமோங்கவே
முன்னியினும்பெரிதாமுயன்றதே.

(க)

மங்கலப்புனல்வயினாழமாநொரு
பங்களைச்சிந்தையினிநீஇப்பரிந்துநின்
நெங்கள்பிரான்றையினிதினாட்டவத்
துக்கநீர்முகந்துதான் துனைவினெய்திறநே.

(ச)

சம்பகேசனையவன்றனைவிடாதவிர்
அம்பிகைமனோபிரமணியையாட்டிப்பின்
சம்பகமுன்மலர்கொண்டுசங்கர
சம்புவேயெனவருச்சனைகுயிற்றவே.

(ரு)

உம்பர்நாயகனத்தற்குவந்துகாட்சிதந்
தும்பனாயகவருச்சனைபுளுற்றென
அம்பிகைமனானையான் பினாடொறும்
இம்பரினருச்சனையிற்றுமேல்வையின்.

(கூ)

நித்தமாமலைமகனீடுசாதிபு
மத்தமாமலரொருவருணன்மாவலி
நத்துபாடலமெழினாமடந்தைய
கத்தநல்லநந்தனுங்காட்டுமுல்லையால்.

(எ)

வாசுகிநாகம்வானவர்அழாபெழில்
நசனல்விநசையாதவர்கள்கோமகன்
தேசுலாந்தில்லைசெவ்வந்தியிந்திரன்
வாசமந்தாரமாப்பறவைமன்னரோ.

(அ)

மல்லிகைகூவினம்வயங்குசண்பகம்
அல்லிமென்மலரவளலரியையையந்
நல்லதோர்பங்குநார்த்தைமாதரி
சொல்லரும்வச்சிரந்தும்பைதுரோணனே

(கூ)

தூவொருநிநுதியக்குபேரன்கோரகம்
பரிவொடுமிராகவனிராகம்பங்கயம்
ஒருதிசைமாமுகனோங்குவீரபத்
திரன்மடற்கைகைமாதவத்திலக்குவன்.

(க௦)

இரசிதமலரிருந்தக்கன்பொரு
வருசுரபுண்ணைசெவ்வரத்தைவன்னியப்
பருணிதூன்சனகன்றசெய்யபாதிரி
மருமலிபாரிசாதம்வங்குழரோ.

(கக)

இனையரின்னன மலர்கொண்டெந்தாயுனை
நினைவரும்பூசனை நிகழ்த்தினாரெனின்
அனையவர்க்கவாவர்வேண்டியாங்களித்
தினிதமர்ந்தனையிமையோர்களீசனே (௧௨)

நம்பவிந்நாள்வநாயந்தூரின்நனை
முன்பொருவருங்கொடுமுயன் றிடாதவச்
செம்பொன் மாமலர்கொடுசிறந்தபூசனை
இம்பர்நானியற்றிடவெண்ணினேனரோ (௧௩)

அம்மலரெனக்கருள் செய்தியையான்
செம்மையினின் பணிசெய்யவென்றினி
தம்மையொடப்பனானகனைத்தொழ
எம்மையாளிறைவனுமியம்புவானரோ. (௧௪)

கேட்டியிங்கனைக்கேளாமலர்மேல்
நாட்டமவைத்தனைநங்குகற்கேதர
வேட்டமாமலரொன் றுளமேதரு
தோட்டிதழ்முல்லையென்றிருவர்தொல்லையோ. (௧௫)

இந்தமாமலர்க்கொப்பதிங்கில்லையால்
நந்திசண்டிவிநாயகன்வேளுமை
முந்தசீர்க்கயிலைவில்லமுத்தலைத்
சந்தவேலினுமியாங்கொளத்தக்கதே. (௧௬)

அன்னமாமலர்கொண்டெமக்கர்ச்சனை
தன்னையேபுரிவார்கள்சாரூபமே
இந்நிலந்தனிலெய்துவரென்பநாந்
தன்னமேனுமதிற்றந்திலையால். (௧௭)

பத்திரின்னினும்பண் ணுநரின்நெனை
சித்தமாசறுத்தோங்கியசெல்வநீ
இத்தரணிமிசைப்பெறவெண்ணியின்
றத்தினல்கினமன்பினினக்கென்றான் (௧௮)

வேலனாதியர்தம்மைவிடுக்கினுஞ்
சாலவேநம்முழைப்பத்திசாருள
மேலுமன்பராயென்றமொருவிடேம்
மேலுமீதுண்மையாமெனவேண்டுவாய். (௧௯)

திருவுங்கல்வியுஞ்செல்வமுஞ்மென்றன
திருகழற்பதமென்றுநினைப்பவர்

கருதுமெம்மடியாரவர்காசினிக்
குரியபோகமொருபொருளாக்கொளார் (உ௦)

பத்திகொண்டுவழிபடும்பண்பினால்
நத்தமன்பர்பெறநலம்பாலிப்பாம்
அத்தீநீவில்லங்காயினுமன்பினெம்
புத்தலர்ப்பதம்போற்றியபான்மையால். (உ௧)

தகனிற்கொண்டமெய்யன்பின் குறாகடல்
அகனில் தல்தியாதரவினான்
உகவையெய்தினமொல்லையினென்றன
மகபதித்திருவாரணமுன்னரோ. (உ௨)

ஞானநாதனவின்நிடும்பின்னரும்
தானமேதவமேவிரதங்களை
நானமேயெச்சமேதவநாடலே
ஆனயாமகிழாமறிகென்னவே. (உ௩)

பத்திசெய்யிற்பரிவினவர்பர
முத்தியெய்துவர்முன்னறிபான்மைபான
மொய்த்தசெல்வம்வறுமைமுதுகுலம்
அத்திரும்மருட்கேதுவாங்கொலோ. (உ௪)

நம்மைநாடுநலஞ்செறிபத்திமைக்
கும்மைமுல்லைக்கொழுகனைபீதுமால்
அம்மைமற்றஃகன்பிற்பதித்தென்றும்
எம்மையர்ச்சனைசெய்தியிசைந்தேரோ. (உ௫)

என்னுசம்புவிதயமகிழ்ந்திபம்
மன்றுநாடநயந்தவணல்குயே
மன்றவாங்கவன்மால்விடைமேற்கொடு
நின்றகாட்சிநெடிதுகரந்தன்ன. (உ௬)

வேறு.

அரன்னுதவியமுல்லைக்கொழுகனையிராவதமிருகையேற்றப்
புரமுன்னமுலுணவைத்தானருளியபுனித்தத்திருவருளெனநாடிப்
பரிவிற்றிகழ்தருதளியின்புறநனிபதிவித்தொருபகடொருவாவத்
திருவிற்செறிதருகொழிபுந்தளிரிலைமலரோடேனசெழித்தன்றே. (உ௭)

தேவேசன்றருமுல்லைக்கொழியினதிருமாமணமதுபுவிமீது
முலோசனைநனிமுருளத்தேவர்கள்மொய்த்தார்கவலைததுத்தாரால்
ஆலுவொருகரிபுரிபூசனையினதன்பேசொலவளவைத்தோவென்
றோவாதுணைசெய்துகிலையாமுருவொடுநின்றார்புலனெறியொன்றாதார். (உ௮)

அரமாதர்கள் கொடியகையாயின ரொலியமைமாமறையோரியக்கேசர்
வரகோர்கெடியதவத்தோரொகிசந்திரியோர்புல்துருவினையுற்றார்
அருமாதவமலிகளினுன்தகலியாணப்பொய்கையினதலாடிப்
பெருமான் பலமனுவுருவோதிப்பெரிதா நூறுயிரமலர்கொண்டு. (20)

தன்னியதொருயிர்ப்பாற்சந்திதினை யேயன்பினினலகட்டு
மன்னொருவொடுமொருகோமயமழுவைப்பாற்றனியைமெழுக்கட்டு
முன்னோணுதைதனியைப்பல்லவமொடுமுன்னித்தசவொப்பனியாற்றி
நன்னீர்தன்னொர்புழைக்கைக்கொண்டிறைநலமாமேனியினுறவாட்டி. (20)
வேறு.

கந்தனமட்டித்தெந்தைமகிழ்ந்தணிப்பூவாற்
சின்னைதமகிழ்ந்துகிழ்ந்திடுமார்ச்சனைசெய்தெம்மான்
சந்தமலர்ப்பதமேத்திவணங்கித்தனியன்பான்
முந்துவலம்வந்தின்னணமதமறைமுறையாற்றி. (21)

காலந்தெற்றகாலாமுலாகமமோதும்
பாலந்தேபாலாழிதரும்பரமாவிற்த
நூலத்தொன்றுமறிவறியாதேனாடித்தான்
சாலச்செயுமுபசாரங்கண்டருடாவென்னு. (22)

நீருமலமணியைநினைந்தவ்வேழமுறையானே
ஒருமுந்நான் காண்டொழியும்பதினாயிரஞ்செல்லத்
திருமலிமுல்லைப்பதியினர்ச்சனைசெய்போதத்
தொருமைமனத்துச்செயுமுவந்துற்றனளன்றே. (23)

கசியுமனைந்தேதன்னொருகணவன்றையெய்தச்
சசியுணையுங்கோடரன்வலத்தார்தனிவாழ்வைக்
கசியுமனத்தாற்காமலர்கொண்டுகவறீர
வசிபவளாயர்ச்சனைபுரினின்றவமுறவாதே. (24)

ஆண்டோர்பதினாயிரமமைபோழ்த்தணிமுல்லைத்
துண்டாமணியின்விளக்காஞ்சுருதித்தொல்லோனும்
நீண்டோனாதுவக்கான்பரிதாயநெடுங்காட்சி
ஆண்டேவேழங்காணியவந்தாணருணல்க. (25)

கண்டடுத்தர்வேழங்கரிசதிகந்துகைநீட்டி
அண்டர்பிரானேயம்பிகைபாகாவருளாளா
எண்டருநின்றனன்கொண்டினையெய்தியதல்லான்மற
துண்டுகொதுண்டின்காணியபரிசுமுகந்தன்றே. (26)

சித்திரையிற்பூரணசெறியுஞ்சித்திராநாளில்
அத்தருகடகமமைந்திடுபோழ்த்தத்தமேசன்

அத்திமுனெய்திடவோர்ந்ததுகறிமுகடைவானெம்
வித்தகறிநனைக்கண்டதுமுன் தன்விருப்பன்றே.

(௩௭)

என்றுநாநல்கிபரீட்சையெந்தழைக்கேநாக்கி
நன்றுபூசைநயந்தனமானம்மடியாரின்
இன்றுசிந்தனையன்றேநின்றனையியைவாரும்
இன்றொருமும்மைநிலந்தனிலிங்கினிகேளென்னும்.

(௩௮)

அம்மொழிகேட்டவவ்வேழமுமெந்தையையன்பா
மும்மைவலம்வந்தழகரிதைஞ்சியமுன்னின்
செம்மைநலத்தவரோதரியாயொருசிவலோகா
கொம்மைமுலைச்சிலைமாதுமணுவெனக்கூறும்.

(௩௯)

வேறு.

ஆறாமகன்றவருளானாவென்றுநிதங்
கூறாதநாவுங்குணக்கடனின்முண்டலர்ச்சிர்
ஏறுவிருசெவியுமெய்தினென்னேயான்
வேறுககில்லேன்விலங்கின்விடையானே.

(௪௦)

கோலைமாண்டவேற்கட்கொடியிடையான்பங்காமெய்க்
கலைமாண்டோருள்ளங்கலந்தாயொருவேனவெஞ்
சிலைமாண்டநெஞ்சச்சித்தனென்புணையும்
விலைமாண்டதொங்கன்மிதித்தேனிருந்தேனே.

(௪௧)

பன்னிருகண்கொண்டபாலன்பொருட்டன்று
நன்னரருள்புரியுநாயகனையென்செய்கேன்
என்னிருகண்ணையிபமாகையாலறிவுந்
தன்னமிலாதந்தோதளர்ந்தேனுடையானே.

(௪௨)

வேயிற்சிந்தந்தமென்றேண்மேவும்வடமுல்லை
வாயிற்சிந்தந்தமணிவிளக்கேவெங்கொடிய
நாயிற்சிந்தந்தேனலமிலேனுக்கிரங்கித்
தாயிற்சிந்தந்தயாநல்கவேண்டாவோ.

(௪௩)

பொல்லாமணியேபுலையென்றுங்கொடியேன்
ஆல்லேனோமுல்லையணிமலர்தந்தாட்கொண்ட
நல்லானேநாயேனலிந்தேனினியேனும்
எல்லாமுடைமாயெமக்கிரங்கவேண்டாவோ.

(௪௪)

வேறு.

என்றுதேதாத்திரம்புரியிபந்தன்னையெம்பெருமான்
நன்றுநோக்கிநீவேண்டியயாவெனநவிலக்

கன்றினுல்விளவெறிந்தவன்காணொணக்கமலம்
ஒன்றுசேறடியான்றனக்குரைத்திடுமன்றே. (சரு)

பத்தியென்பதில்லாதியான்பண்ணியபூசை
அத்தவெத்துணைக்குற்றமேயிருக்கினுமவற்றைக்
கித்துணைக்கணங்கமித்திடவேண்டுமாலினீ
நத்துவெங்கருகிறந்தனையகற்றுநிறயந்தே. (சக)

என்றுமுக்கணம்மானடிமலர்வயினிபந்தான்
ஒன்றுதன்றலைவண்டுபோற்கிடந்திடவுவந்து
நின்றுதண்டனிட்டதுநெடுநிலகந்தரநுந்
தன்றிருக்கையானீவிடத்தறுகண்மாவேழம். (சஎ)

முன்னோரான்நினுங்கோடிபங்சதிகமாமொய்ம்புந்
துன்னும்வெள்ளியநிறனுமேயேய்தரத்தும்பி
பன்முறைப்பிரான்நனைவலம்வந்துபால்வண்ணு
நின்னையொன்றியான்கேட்பதுண்டெனநனிநிசுழ்த்தும். (சஅ)

எனையொழிந்தெமதிவைவனுமிறைவனையொழிந்து
தனியனாமொருவேனுமத்தகைமைசாறுறக்கம்
இனிதினெய்தலிற்பயனிலையாகலினினையொன்
நினையுமஞ்செழுத்தோதிநீள்பங்கயத்தடத்து. (சக)

புக்குருக்கரந்திருந்தனன்புராரிகேள்புனித
மிக்கவத்துருவாசனோதியவெறுஞ்சாபம்
நக்கரக்கடல்வயின்வருஞாயிறுமுன்னர்
தொக்கவெம்பனியகலுநீர்மையிற்றொலைகிற்பான். (ரு0)

வேண்டியேபுலோமிசையுநின்வலத்தினின்மேவங்
காண்டகும்பெருந்தோகையைக்கருதியேவழிபட்
டண்டரும்பல்வரங்கனையெய்தலானெங்கள்
ஆண்டகாயவன்றவத்தினுக்கருளலுமமைவே. (ருக)

என்னவெம்பிரான்னதுநோக்கிநல்லிதயந்
தன்னிலப்புரந்தரன்வருமாறுதான்கருதப்
பொன்னுலாமலர்நாளத்தினின்றவன்போந்து
கன்னிபாகன்றன்கழன்மலர்பணிந்தனன்கனிவான். (ருஉ)

சம்பகேசனும்விண்ணவர்குழுஉப்பலசாரிந்து
வம்புநீடியமலர்மழைபொழிதரமறைந்தான்
தும்பியாமயிராவதம்பழிச்சலானீதிவ்
வம்புவிக்கணயிராவதகேத்திரமாமால். (ருங)

இந்திராணிப்பூசனைப்படலம்.

கங்ரு

பம்புசீரயிராவத்தீர்த்தமாப்பரிவான்
அம்புயத்தனிமலர்செறியருங்குகதீர்த்தம்
இம்பரோதிடப்படுமிறையவன்நனையாரும்
நம்புமாலதிமோதநாயகனெனநவில்வார்.

(௫௪)

அன்னதன்நயிராவதேசப்பெயரறைவார்
கன்னிதன்னையுமன்னணங்கட்டுரைப்பாரால்
இன்னவாறிப்பூசனைபுரிந்ததினியாம்
அன்னதன்னையப்பலோமிசைவழிபடலறைவாம்.

(௫௫)

வெள்ளையானப்படல முற்றிற்று.

இந்திராணிப்பூசவணப்படலம்

புரந்தரன்றாமரைப்பூவினாத்திற்
கரந்தமையுணர்ந்திடுகடியசெய்கையர்
அருந்தவர்க்கூற்றினையாற்றாமையம்பினர்
இருந்தனர்சம்பனெழுதலவேதிலார்.

(௧)

பொன்னுலகதனிடைப்பொருந்தமேவியே
அன்னவரம்பொரவாற்றலெய்திடார்
இன்னலினுமுந்தனரிமைப்பிலாரெலாம்
பொன்னவனுணர்ந்தவன்பொருக்கென்றுன்னினான்.

(௨)

பரிமகமப்பகல்புரிந்தபார்த்திவன்
நிருபர்களைறனிலாமதிக்குலந்
தரவருந்குடனாந்தாமவேந்தனைப்
பொருவருமிறையெனக்கொண்டுபோயினான்.

(௩)

ஏந்தலுமரக்கரோடெதிர்த்துபோர்செய
வீந்தனர்சிற்சிலர்வெந்ரிட்டார்சிலர்
நாந்தகவுழுவருந்குடவேந்தனும்
போந்துபொன்னுலகினைப்புரந்திட்டானரோ.

(௪)

ஒருசசிகணவனையுவந்துநீக்கிய
பெருவினைநினைந்துளம்பேதுநீஇயவன்
வருஷைநாடியுந்தனைவன்கணாளர
சுரர்வருந்தாமையுந்துணிந்துகவுரியை.

(௫)

திருமுல்லைவயிற்புராணம்

நாமுயவிரதமொன் று அற்றநண்ணியே
நீடியவான திரீரிற்றேயுந்தனன்
வீடரும்விதியினின்விதானமாதரித்
தேடவிழ்முழுவியையேத்தினுளரோ. (க)

அவ்வயினகிலமீன்மெடுத்தவன்னையுங்
கொவ்வைவாய்ச்சொடுகங்கோட்டிக்கூறுமால்
நவ்விநேர்விழியினாய்நம்பன்வெற்பினும்
மவ்வன்மாநகர்சிறந்திலங்குமாலரோ (எ)

முத்தியைநல்குமுதனையையாபது
முத்திகேத்திரமெனமொழியுநீரது
சித்திபற்பலவதுசெறிக்குமாண்பினை
சித்திகேத்திரமெனச்செப்பற்பாலதே. (அ)

நம்பனுக்குரியவத்தலத்தைநாடவர்
இம்பரிந்குவிளவனமென்றேதுவார்
சம்பகவனமெனச்சாற்றுவாரவண்
எம்பரனென்னுடனெய்துமாலரோ. (சு)

அன்னதொன்னகர்வயினடைகின்றூர்தமக்
குன்னினவுன்னினவுவந்துநல்கலான்
என்னையேமனோபிரமணியென்றேதுவார்
பன்னருநகர்பரிவினாடியே. (க0)

எமையருமறைநெறிவழிபடஇயெழில்
அமைதருசித்திராமதியினாகிய
இமையவர்தொழும்புகர்நாளினெய்ந்துநின்
றமைதருதோளினாயாற்றிப்பூசனை. (க1)

யாமவர்க்கெளிமையிறகாட்சிநல்குதுங்
கோமளவல்லிகேள்சூறித்தநல்வரம்
ஆமலகில்லனவளித்துமென்றொரு
மாமலைவல்லியுமறைந்திட்டாளரோ. (க2)

புலோமிசையும்மிறும்பூதுமேவிமெய்
சுலாவியபொன்னடித்துணையிறஞ்சினுள்
கலாமகறவுமைகட்டுரைத்தவை
எலாமெடுத்தாரைத்தனளேம்பலானரோ. (க3)

அவனருளும்பெறீஇயகன் துமாளிலத்
தெவரிருவினைபையுமிரித்துநின்நிடுந்

திவண்மணிமாடங்கள்செறியுமுல்லைபாம்
பவனுதைபதியதன்பாங்கரெய்தினான். (கச)

மேரல்வரம்பிகந்தவன்னுணைவியோடமாந்
முல்லைமால்வண்மணமுன்னொரோசனை
எல்லையிலீசவுமெண்ணியெம்பலான்
வல்லியேயனையவன்மகிழ்ச்சியெய்தினான். (கரு)

ஆண்டனைத்திறைவனைபங்கையாற்றுகளி
நீண்டிருந்தருச்சனையிபற்றுமாறுகண்
டாண்டநாயகனருளாமென்றோதியே
மாண்டகாதவினகர்வலம்வந்தாளரோ. (கசு)

பின்னரப்பெருந்தகைதனைப்பிரிந்திடாக்
கன்னியாமருனோபிரமணியைக்காதலான்
உன்னியாகமநெறியுவந்துமஞ்சனந்
தன்னையேயாட்டினான்சமக்கையோட்டுவான். (கசு)

முல்லைமுன்மலர்சொடுமுசல்விதாண்டலர்
ஒல்லையினருச்சனையுநற்றிபென்முகொல்
எல்லவிராவுலிசுகன்சாபமெகவென்
தமலையுமருளுமாலெனறுசாம்புவான். (கஅ)

வேறு.

இன்னவகையுலோமிசையமிதைவிபூசனைநாடிப்
பன்னிரண்டாண்டுளதுசுலும்பரபரைகட்டலுனாடி
உன்னுடைப்பூசனையுபநதாமொன்முமுளத்தினினையரேல
நின்னுடைக்கேள்வனைபடைதிமலனருளானென்றான். (கக)

அன்னையுரைத்திடும்பின்னுமடுத்தாயுரொருபரிதி
தன்னையேகண்டவிமந்தனைப்பொருவகன்நிடுமால்
முன்னையளனெலாமெய்துமுல்லைபரன்காட்சியினால்
என்னவயிராணிபடுமயிராணியெடுத்தேத்தும். (உ௦)

கருநிறத்துமுகில்விளர்ப்பக்கறுத்திவணைய்த்தெதிர்ந்தாருண்
மருவியிருளெனைத்தையுந்தன்வாய்ப்பெய்யுங்குழல்போற்றி
ஒருகடலினடுவண்ணியுதயஞ்செய்பானுவென்
வருமணிப்பொற்றகடுமுன்னுவயங்குபலவணிபோற்றி. (உச)

மும்மதினும்பொடித்தபிரன்முடிப்பிறையுமிகத்தாமுச்
செம்மைநலந்தரச்சந்தேகினந்தகிறுதுதல்போற்றி
கொம்மைமுலைக்கலைமானுக்குரைகடல்வாய்வருமானும்
எம்மையுமேபொர்லிகிற்குமிருகருணைவிழிபோற்றி. (உஉ)

எனைத்துயிரின் குறைக்கிரகஞ்ஞமினைவள்ளைச்செவிபோற்றி
தனித்துணைவன் தனைவணக்குந்தகைப்புருவச்சிலைபோற்றி
கனித்துவார்வாய்போற்றி நகைத்தளவரும்புங்கவின் போற்றி
குணிக்கருஞ்சீர்க்குமிழ்போற்றி குலவுசுபுகம்போற்றி.

(௨௩)

திங்களைனப்புரைந்தென்றுந் திகழ்கருணைமுகம்போற்றி
சங்கறிதியெனக்கிளருந்தகைசெறிகந்தரம்போற்றி
அங்கதன்பாலமரர் துயர்கடியுமருங்கடிபோற்றி
பங்கயமாநிதிபொருவும்பால்பெருகுமுலைபோற்றி.

(௨௪)

கல்வளைத்தான் தனைவணக்குங்கவின்பெருகும்வைய்போற்றி
சொல்வளைக்கும்யாழ்த்தண்டாய்ச்சொற்றிடுமுன்கைபோற்றி
அல்வளைக்குமிடற்றொருவனங்கைதொடுகரம்போற்றி
எல்வளைத்தாலெனக்கரத்திலிலங்கிடுஞடகம்போற்றி.

(௨௫)

எற்புநரம்பிவைதோன்றாதிவங்குபுறங்கைபோற்றி
பொற்புநீடியகார்தளையன்பொலியுங்கரம்போற்றி
அற்புருவத்தனிமுதலையன்றுபற்றுமவிரல்போற்றி
முப்புவனமொருங்கின்மறுதல்விதொனமுதல்போற்றி.

(௨௬)

தோன்முதலென்றொருமூவர் தமையுதவுந்துணிபேபோல்
தொன்முதன்மேற்படர்ந்தொளிநுந்தொல்வகைகண்ணிபோற்றி
நன்மையுதவியககைகநிச்சுழியும்வட்டிவிந்
கென்றுமிளிர்ந்தருமுந்தியோடையவிடைபோற்றி.

(௨௭)

நவமணியிற்செய்திவருநலங்கெழுமேகலைபோற்றி
புவனவரம்பையுநாணப்பொலிகுறங்குநனிபோற்றி
எவமகலவிலங்கியபட்டாடையினதெழில்போற்றி
உவமமலவன்வராலாமையுமாங்கால்போற்றி.

(௨௮)

மெய்யடியர் துநீர்க்காவிரைசெறிபூம்பதம்போற்றி
பொய்யடியனேற்குதவும்பொருவில்விரலெழில்போற்றி
வையமெடுத்தாசெய்யவயங்குமடிச்சீர்போற்றி
உய்யமயிலிலங்குநடையொடுஞ்சாயனனிபோற்றி.

(௨௯)

ஒப்புரையின்கிலமெடுத்தாரைசெய்யவொண்ணாத
முப்புரையென்றிவனோங்குமுகக்கணுடைமணிபோற்றி
எப்புரையுமில்லாதார்க்குநங்கியருள்செயுங்கருணை
வைப்புரையோதரியமனோபிரமணினிஞ்சீர்போற்றி.

(௩௦)

வேறு.

என்றுபுலோமிசைகூறியயாவுமெம்மனைகேட்
முன்றுளாமகிழ்தந்தனமினியயரேலிட்டிடைநீ

இந்திரன் விழாப்படலம்.

௧௩-௧௪

நன்றுநின் தன் வாழ்வெய்துவையென் னாகராசன்
அன்று தவம்பிகையங்ஞ்மறைந்தாளார்வத்தால்.

(௩௧)

அவ்வரமெய்தியவவ்விரர்ணியுமாங்கென்றுந்
தெவ்வடுமாவயிரப்படையான் தன்றிரடோளிக்
கெவ்வமில்சிறந்தையினென் றுகொடுலய்துவனென்னுநின்
தவ்வயினின் தனளம்பிகைபா தமகத்துன்னி.

(௩௨)

நாயகனெய்திடநன்னுதலாளின் னலமெய்தித்
தாயகமா முமையாள் செஞ்சரணந்தனையென்று
மேயகமாயவளங்குறைகின் றுள்விண்ணோருள்
னயபுரந்தரனாடியபரிசுஞ்சொல்வாமால்.

(௩௩)

இந்திராணி பூனைப்படல முற்றிற்று.

இந்திரன் விழாப்படலம்.

இந்திரனாவான் றுமரைநாள் த்தினினெய்திச்
சந்திரமோலியொடம்பிகைபா தந்தனையேத்தி
நந்தலில்வானத்தாளைவின்தொருநாற்கோட்டுத்
தந்திமடுக்கணனியமமுடித்தேசார்கின்றான்.

(௧)

வானதியிற்சீர்மிக்கதுமாடுநர்வன்பாவந்
தானகல்விப்பதுமாமச்சலசக்தடீரை
வனகுபொற்கும்பத்துநிரப்பியீரிருகோட்டுத்
தானவிலங்கினபியன் மிசைவைத்தேசார்கின்றான்.

(௨)

துந்துபியானதழங்கநடந்திதைதொல்கோயில்
வந்துபுகுந்தாசமனமுறைந்நிமுன்மதிநேர்வான்
அந்தமில்சீர்ப்பூரணசெந்நன்னாளம்போழ்தத்
தெந்தையைமஞ்சனமாட்டினனம்மாவினிதன்னான்.

(௩)

நறுமலர்முல்லைகொடெந்தையைநாலாரணமோது
நெறியினருச்சண்புரியநெடும்பகடினெய்தி
அறைதருமன்பானைவல்குயிறறிடவயிராணி
முறைமையினைவகையுண்டிமுன்முக்கனிமுன்னான்.

(௪)

கொண்டபுசாரர்புரிதரமுக்குற்றமிகந்த
எண்டகுமந்தணந்மாமுனிவொர்க்களிருக்கோதப்
புண்டுகித்தியைநேருமரம்பையர்புடைவந்தங்
கெண்டிதன்மாநடீமங்கணுதற்றிநலிசைபாட.

(௫)

சிற்சிலர்கண்டாநாதமுழக்கத்தேவசன்
கைச்சிலைவெற்பாக்கொண்டவன் முக்கட்சனியெம்மான்
அச்சமகற்றயிராவனநாதன முல்வண்ணன்
பொற்சரணேத்திப்பூரணையிருதாள்பூசித்தே.

(க)

அருக்கியபாத்தியமானவளித்துபவிதமாடை
ஒருக்கியநெஞ்சினுவந்தேயுத்தனியெம்முடையானே
இருக்கினோடோதியவ்விதைவனை மும்மைவலம்வந்து
சுருக்கமில்லதோத்திரமாவனகூறித்தொழுவானால்.

(ச)

வேறு.

இஞ்ஞான்மெமக்குவெளிப்பட்டாயெம்பெருமான்
இஞ்ஞான்றியான்செய்தவமென்னென்றுரைப்பதுவால்
செய்ஞ்ஞான்மதில்லைச்சிலவேவடமுல்லை
மைஞ்ஞான்மகண்டத்துமாமாசிலாமணியே.

(அ)

எண்ணியவையெய்தினேனெண்ணியவையெய்தினேன்
எண்ணியவையெய்தினேனென்கள்பெருமானே
வின்பறந்துமண்கீண்டும்விதிமாலுணரகிலாப்
புண்ணியமாமேனிபுரிந்தெமக்குக்காட்டினையால்.

(க)

சம்போகங்காதராசம்போகங்காதரா
சம்போகங்காதராசாமகண்டத்தெம்மானே
நம்பாபரமானலிந்தேற்கருணையால்
அம்பாசமேதாவமலாவிடையானே.

(க1)

மெய்யானவன்புனக்கேமெய்யானவன்புனக்கே
மெய்யானவன்புனக்கேமெவக்கடைக்கணியாய்
செய்யாய்வெனியாய்கரியாய்செழுஞ்சடைமேற்
பையாடரவமசைத்தபரமேட்டி.

(கக)

மானேர்விழியான்மலையாயன்பொற்பாவை
கோனேநீநாயேன்குலதெய்வமாதலினால்
யானேதிருவுடையேன்யானேதிருவுடையேன்
யானேதிருவுடையேனென்கள்பெருமானே.

(கஉ)

வேறு.

இன்னவணமகவாஹுமிறைவனைத்தோத்திரம்புரியக்
கன்னியொருபாகத்தெங்கண்ணுதலுமெளிதடைந்து
கின்னுடையவருந்தவத்தைநெடிதுவந்தாநீயுளற்று
மன்னபெருந்தொண்டினுக்கின்மலகின்றமென்றுணர்வாய்.

(கங)

வேண்டுவேகணல்குவ்மென்றிறைவிழைவிற்கேட்டருள
மாண்டகுணமகவானுமழவிடையோன் தனைநோக்கிக்
காண்டருபேரொளியேழுக்கண்கொண்டகரும்பேசே.
வாண்டகொடியமுதேயென்றடிசுளமுமலர்வணங்கி.

(கச)

நின்னடிகேயெஞ்ஞான் றுநேயமுநின்னல்தான் றும்
என்னுள்ளங்கருதாதேயிருக்கவுநின்னகரென் றும்
மன்னுமாலதிவனமென்றியம்பவுமாமறையெனைத்தும்
நின்னைமாலதிநகரோனெனவுநிகழ்த்திடவேண்டும்.

(கரு)

மாலதிவனத்திறைவியெனநின்பான்மருவிடுமீவ்
வேலவார்சூழலானையிம்பிடயான்சுரந்ததம்
மூலகாரணவென்பேரான்மொழிவவ்வரமே
பாலியாயென்றிரந்தரன்பண்ணவார்நாயகனம்மா.

(கக)

பின்னுமவனெம்மானைப்பெரிதிறைஞ்சிவேண்டிடுமாள்
என்னையாளுடையாயிவ்வெழினசுரினீயென் றுந்
தன்னமில்விழாவயரத்தான்வேண்டிமீமதியின்
என்னவவன்றனக்கருளிபிறைவனுருக்கரந்தனனாள்.

(கஎ)

இறைவனுருக்கரந்ததந்திநிந்திரனுங்கனியெய்தி
நிறையுமன்பான்விச்சுவகன்மனைக்கடவிநிகழ்த்திடுமாள்
முறைமையினித்தனிநகரமுன்னியசீர்ப்பொன்னுலகென்
றறையவியற்றிடுகென்றன்னவனுமதுநேர்ந்தான்.

(கஅ)

இந்திரன்றன்பொன்னுலகென்றியாவருமேயெடுத்தோத
அந்தணரேமுன்னாயவரியநாற்குடிவீதி
தந்துபுறக்குடிவீதிதானமைத்துத்தனியளகை
வந்துள்ளங்கவலுமாவணவீதியும்வகுத்தான்.

(கக)

ஆளுடையபெருமானுமம்பிகையுமவன்றனக்காங்
கேளுநுநற்பரிவாரங்குழைந்தமரவாலயமும்
நீள்குகரிகோபுரமுநெடியமணிமண்டபமும்
வாளகிரியெனப்பொலியும்தில்பிறவுமனத்தோர்ந்து.

(உ௦)

அயனுமிறும்பூதெய்தவமைத்தணிகள் பலகுயிற்றிப்
பயமலிதீர்த்தங்கள் பலவாகனங்கள் பரிந்துளுற்றி
நயமலிவைதிகத்தேருநானவையந்தனையியற்றி
நயனமீரைஞ்ஞாற்றுநாயகனுக்கறிவித்தான்.

(உ௧)

வைதிகத்தோர்மிசைவருகவ்வள்ளார் தமக்கன்பாய்
எய்தருந்சாறியுற்றவெழிற்றென்மால்விடைக்கொடியைச்
செய்தவரெலாழ்புகழினிதேற்றித்தினந்தோறும்
பொய்தப்பொனபாளுளும்பொருவில்விழாவயர்வித்தான்.

உஉ)

ஈரஞ்சாநாளொருசித்திராயெய்தவெழிற்றீர்த்தப்
பேரெஞ்சாவிழவயரப்பெழ்மாணக்காணவருஞ்
சீரெஞ்சாவன்பருக்குஞ்செழுமறையோர்தமக்குமிவ
னோரெஞ்சாவிவலர்க்குநெஞ்சநனிகமகிழ. (௨௩)

என்னதானத்தினுயிர்க்கினிச்சிறந்ததெனவுரைக்கு
மன்னதானமுமகிலதானமுமடையும்பிறவாச்
சொன்னதானமுமனித்துத்துயரகன்றுசெலவன்னோ
ரின்னதானக்களிற்றுக்கிறையோரான்டுறைந்தனனல். (௨௪)

சுந்நிதியின்பாங்கரொருதனியமைத்துத்தன்னும
மன்னவொருசிலலிங்கமாண்பினிநீஇமணிகண்டன்
றன்னையொருசுற்புமலர்தனைக்கொண்டுதகவினெடுந்
துன்னியருச்சுண்புரிந்தான்சூழ்வினைகளொருங்கிரிந்தான். (௨௫)

இன்னணம்பூசுணையாற்றியிறைவன்றன்பூசுணைக்காச்
சொன்னவிரைம்பதுபதிகடுரிசறவேயுதவியபின்
கன்னியொருபான்மருவுகறைக்கண்டனசிறப்பினுக்கா
அன்னவகையரும்பதியுமந்தணர்க்குமரையுமே. (௨௬)

நன்னயமாயுதவிக்கைநாசூழ்நசெழிற்சசியோ
முன்னலிகந்தவர்வாழுமெழிலமராவதிகரந்
தன்னையடைந்தனனடையத்தகைமைசால்வானோர்கள்
துன்னினர்நெஞ்சகமகிழ்ந்தார்துரிசனைத்துமொருங்கழிந்தார். (௨௭)

சீசியினெடுபுரந்தரனுஞ்சாரருடனுங்கண்டச்
சசுவயிற்றுண்காதல்கொடுதான்காமபாணத்திற்
கிசையுமில்லக்காய்வருத்தியிடருற்றுமனமயர்ந்து
கசியினெடுமாண்டளப்பாபிடங்கனிவிற்செனறனனல். (௨௮)

சென்றவனுந்தன்ருறையைத்தெரிவிப்பத்தேசிகனும்
அன்றவனுக்குரைசெய்வாணையகௌருந்தவமே
அன்றுவசுக்களொரெண்மர்துதைந்தவன்பாற்றுகிவரும்
நன்றமைந்தசுவிகையினைநடாய்வரின்முற்றிடுமாலோ. (௨௯)

தின்கருத்தென்றுரைசெய்யநீண்டபுகழ்நருடனுமங்
கொன்றியசீர்ச்சிவிகைதாங்கினர்வெறுத்துத்தரைவீழ்த்த
அன்றுதொட்டுப்புரந்தரனுமடர்துன்பமொரீஇச்செங்கோல்
சென்றிடத்தான்கடைமுறையிற்சிவனடிநீழலிப்புக்கான். (௩௦)

மொருனிவிரிந்திரனைப்பவ்வன்வனத்தமர்நெருமாண்
தீரமுருசேவடிபரவங்காணத்தானந்நகரந்
தேமலியிந்திரபுரமென்றினியம்பச்சிறத்திறை
காமயிந்திரேசனைநவின்றிடமேவிடுமன்றே. (௩௧)

பல்லுயிரும்பயந்தவளிப்பதிவயினென்றுஞ்சார்ந்த
மெல்லிடைநாயகியெனும்பேர்மேவுமின்னுமித்தலத்தி
னெல்லியொடும்பகலுமீழைக்கேயந்தபுண்ணியமான
கல்லுணர்வினியற்றுநலகநமுரைத்துமினியென்றான்.

(௩௨)

இத்தீரன்விழாப்படலமுற்றிற்று.

சிவபுண்ணியப்படலம்.

அண்டர்வாணன்றன்றொண்டினையகமகிழ்ந்துரைப்பக்
கண்டியாமகிழ்வாமெனக்கரிசிலந்தணர்கள்
மண்டுமன்பினுன்வேண்டுவமரபுனியவர்க்கு
விண்டுரைத்திடலாயினன்வியன்றவச்சூதன்.

(௧)

இத்தலத்திதைக்கெனைத்துணைப்பொருளுபகரிக்க
அத்துணைக்கஃதிரட்டியாமான்மபெய்த்தவத்தீர்
வித்தகப்பெருவிரதங்களெனைத்தினுமேலாய்
நித்தரிற்பதுசிவநிசிபென்பரானிலதே.

(௨)

அத்தையித்தலத்தாற்றுநரடைதரும்பேறிங்
கித்தனைத்தெனச்சொற்றிடுந்தரமதனமெமையான்
உத்தமன்றிருவருளினுணர்ந்தவாறுரைப்பா
மத்தமாமதிசூடினொருன்பெறுமாண்டீர்.

(௩)

இன்னமாத்தலத்திதைவனைநெறியினினைந்து
கண்ணிபாகனையருச்சிப்போர்கவின்மலர்நண்பன்
மன்னுநற்பதெய்துபமத்தமாமலர்கொண்
டன்னவன்றனையருச்சிப்போரளகையாளுவரால்.

(௪)

கோவின்வைப்பினையெய்துவர்கோதறுகரும்பின்
மேவருஞ்சுவையிரதத்தாலாட்டுநர்வெற்பின்
பாவைகேள்வனைத்தேனிநாட்டுறும்பரிசுடையோர்
தேவநந்தனத்தென்றுமேதினைத்தினிதிருப்பார்.

(௫)

ஆவினஞ்சினெண்ணெயினிதைவன்றனையாட்டப்
பாவமஞ்சுமீண்டினன்முனம்பனியெனப்படுமால்
மாவிலாங்கலிகதலியின்மஞ்சனமாட்டத்
தேவநாயகனடிமலரொன்றுவர்கிறந்தே.

(௬)

பூசஞ்சார்ந்தமும்புனைதருமாதையும்பிறவும்
காசஞ்சந்தமார்முப்புரிநூலொடுகவின்பூந்

தேசலாமணமுல்லையந்தொடைதெரிந்தணியோர்
வாசவன்றொழுமலரயன்வாழ்க்கைமேவுவரால். (எ)

வில்வஞ்செங்கழுநீர்வியன்மூமனாகொண்டு
கொல்விடைக்குழகன்மனையருச்சனைசூயிற்று
நல்லவித்தகர்வலாரியாய்நனிதவச்சிறந்தான்
டெல்லைதீர்நுயின்பமதெய்திநிற்பாரால். (அ)

பத்தியோடுநற்பசுவினெய்விளக்கிடுகிற்போர்
அத்தனார்வவக்கண்ணெனவழல்விழியென்ன
நித்தமோங்குபநால்வகையுண்டியானிரம்ப
வைத்துநன்னிவேதனஞ்செய்வோர்வான்பதமுதுவார். (சு)

வேந்தராவரால்விமலனுக்கிங்கடைசாய்முன்
ஏந்தநல்குநரென்பவேயெழிற்குப்பூரந்
தாந்தகச்சிறந்தெய்தியாராதனஞ்செய்வோர்
பூந்தருக்கள்கூழ்விண்ணிடைப்பொலிந்தினிதிருப்பார். (க0)

வருக்கியத்தினுக்காகியவட்டில்களரற்குத்
திருத்தநற்கலசஞ்சிறந்தோங்கியபிறவும்
அருத்தியோடளிப்பார்புவியனைத்தையுட்புரக்குந்
திருத்தருஞ்சிறப்பெய்துவரென்பராத்சிறந்தோர் (கக)

தூடையளிப்பவர்குலவுசாரூபமெய்துவரால்
அடைவிற்குசாமரைவளிப்பவரரசராய்ச்செறிவார்
இடைவிடாதிதைக்கென்றுமெய்யன்முய்ச்செறிந்த
நடையினீரெனச்செப்பினானுமறைச்சூதன். (கஉ)

இந்திரன்பதமெய்துவரெனைத்தும்இந்தவி
முந்துவோரிதங்கொடுமுன்னியாட்டிடுவோர்
கந்தமுல்லையானருச்சனைபுரிபவர்கவினச்
சந்தநல்லிளக்கெரித்தார்சிவன்ருணியுழப்பெதுவார். (கக)

கிவநிசிக்கணைபூசனைசெய்குநர்துணையாய்
அவர்தமக்குமுற்பதினமருமவர்பினத்துணையோர்
தவறில்சுற்றமோடிதைவளர்தருகயிலாயக்
குவடுமேவுவரென்னுமக்குலமதையெனைத்தும். (கச)

முன்னையாமத்திற்பூசனைமுடிக்குநரிண்டாச்
சொன்னயாமத்திற்பூசனைதொடங்குநர்மூன்றாப்
பன்னுமயாமத்திற்பூசனைபண்ணுநர்நான்காத்
துன்னுயாமத்திற்பூசனைசூழ்பவரமுதையால். (கரு)

பொன்னினுட்டினைப்புராரிதன் வடிவினைப்புரைதீர்த்
தென்னையாள் பவன் கழலினையெழில்கொணற்பயனை
மன்னுவாரவன்பணிபுரிவார்பரிமேதந்
தன்னுடைப்பயனீரீயுதந்தகச்சார்வார்.

(கக)

வலம்வருஞ்சிந்தையார்மணமருவுகவிளமே
நலம்பெறக்கொடுபூசனைநடாத்துநர்நம்பன்
இலகுமாதலக்கேகியபயனுறுவாரீ
தலகிலாமலறத்துணிபெனவறிதீர்மெய்யுணர்ந்தீர்.

(கக)

சிந்தையன் பொருஞ்செறிந்திந்தச்சிவநிசிகன்னில்
நந்திடாமனல்விளக்கெரித்திட்டவர்நாளாற்
கந்தமாமலர்நன்பனாகருநிவீற்றிருக்கும்
அந்தவான்பதமெய்துவரவலநீத்தம்மா.

(கக)

அமலன் பூசனைதொடங்குநர்க்கருந்துணையாக
அமைதருங்குணமுடையவரம்பிகாபதிபால்
சமையுமன்பினுற்சொன்னவில்வந்தனைச்சாத்துங்
கமையினர்சிவகணத்திதழபாகுவர்கண்டீர்.

(கக)

அலரினோடொருநறுங்குறடமலனுக்கனிப்போர்
வலமழுக்கரத்திதழவனையுறுவர்மஞ்சூரம்
அலகிலன்பினுனீவேதனமாற்றுநர்கயிலை
மலையைமெய்துவர்மனக்கவலகன்றிவண்மகிழ்வான்.

(உ௦)

மங்கலத்தடங்குடைந்துமுன்யாமமாதுமைதன்
பங்கன்மேவியகோயிலைப்பணிந்தெழுநிற்போர்
பிங்கலன்பதமெய்துவர்பிறங்குமெய்ஞ்ஞானம்
அங்கணெய்துவராற்றிடினதற்பின்யாமத்தே.

(உ௧)

யாமமுன்றிலெம்பிரான்றினையேத்தியேவிழிப்போர்
சோமசேகரன்ருணையடிமருவுவர்நான்காம்
யாமமாண்டினிதிருக்குரெம்பிரான்படிவம்
நாமநீருலகிடைநனியெய்துவர்நாளால்.

(உ௨)

இயம்புநான்கியாமத்தினுமிணைவிழியுறங்கார்
சுயம்புவாகியசோதியைத்தான்றுதிபுரிவோர்
தயங்குமெய்ச்சிவமாகுபதாவின்மெய்த்தவத்தீர்
வயங்குமித்தலச்சிறப்பிதுவாகுமாண்புவியில்.

(உ௩)

வேறு.

அத்தவர்தமைநோக்கியவந்தணீர்
சித்தமாதரத்தாற்சிவபுண்ணியம்

அத்தனை யுமறைந்தன நற்றேவ

மித்திரன்கதியெய்தல்விளம்புவாம்.

(உச)

சீவபுண்ணியப் படல முற்றிற்று.

தேவமித்திரன் கதிபெறு படலம்.

பொன்னுகாவடைத்துப்பொருவிலபயன்புரக்கும்பொன்னிருந்த
நன்னுகிசோறுடைத்தான்றோருடைத்துத்திருத்தொண்டைநல்லநாடு
சொன்னுமலைநாடுமாதங்கத்திரளுடைத்துத்தோலாமெய்மைத்
தென்னுகிசுவலோகமெனப்பாருமெழுத்துகாக்குஞ்சிறந்தநாடு. (க)

வன்னுகிரும்பைமுலைத்தடாதகைதன்பெண்ணரசுவழங்கவெம்மான்
பொன்னுகிரும்பைத்துப்புகவனெழுதற்பொருவிநந்தோர்போற்றக்
கொன்னுகிரிலேவெலொருவமுதியெனத்தானுங்கொல்கொண்டோச்சத்
தென்னுடலாற்றென்னுடையாருமெழுத்துகாக்குந்தெய்வநாடு. (உ)

இந்நாடுதனிற்சங்கமொருமூன்றுநடந்ததனாலிமையோர்வேந்தன்
பொன்னுகிசையொர்இவழிபாடிபுரிந்ததனாற்புணர்ந்தோங்கும்
மெய்நாடுபரிசுதனல்வருணனுமப்பரம்பரனேவிழைவினாடல்
எந்நாடுமுயப்புரிந்ததிறத்ததனாற்சிறந்ததெழின்மதுகாமுதூர். (ங)

இன்னநகரந்தனிலோதுதலோதுவித்தலீண்டேற்றலீதல்
மன்னுமகம்புரிதல்புரிவித்தலெனக்கிடந்தவறுவகையாஞ்செய்கை
என்னுமவழாதோம்பிமறையங்கமுன்னுங்கலையனைத்தமினிதினாய்ந்த
சொன்னவினுமந்தனநிற்காசிபகோத்திரமொன்றுதுலங்குமாலோ. (ச)

இத்தருதேத்திரத்தொருநால்வேதமேபடிவெழுத்தாலென்னுமவேத
மித்திரனென்றொருவன்பால்வனறிபாதுளற்றியவெவ்வினையொருங்கின்
றித்தறமேவ்வந்ததெனந்தேவமித்திரனென்பானியைந்துசோன்றிப்
பொய்த்தமொழியல்லாதுமருந்துக்குமெய்ய்மொழிதான்புகலானான். (ரு)

அந்தனையான்றோரைநித்தித்தலருமறையோதானையிசன்
நிந்தனைசெய்திடறனையின்றானைநித்தித்தல்யார்பார்க்கீண்டுப்
பந்தமசற்றிடுகிவசாதனம்புரியாதிருத்தல்பஞ்சாக்கரமோதானை
சந்திரயிற்றிதிருத்தல்குருத்தரோகங்குயிற்றறான்செய்வானாய். (கூ)

புரத்தையேகாட்டுமெனப்பரத்தையர்பாற்சென்றுள்ளம்பாழ்பட்டன்னோர்
தரத்தையேநினைந்துதனத்தாசையினுற்றன்கைதனந்தனையேதந்திட்
டுரத்தையேயிழந்தவர்காற்பணிசெய்துமொழுகுவானுழையேவேள்பூஞ்
சுரத்தையேவலினுலையுடுசருகேபோற்றளர்ந்தானம்மா. (எ)

இன்னவாறிவணிகழ்த்தலநியாமேயிவன்றனைமுன்னின்றோன்சால
மின்னவாங்குமுன்மனைபோடாராய்துதன் குலக்குமிகவுமேற்பத்
துன்னுமொருவேதியன்பால்வருந்திருவைத்தன்கொடிபுகதற்குமன்றல்
தன்னையார்வித்தவனுமனைவியோடருந்துறக்கந்தனையுற்றானல். (அ)

இனையமாதொருசுத்தையெனும்பெயரினானையோனில்லக்கென்றுந்
தனைநிகருந்துனைவியாயமைந்துகீழ்பிற்கரசியருந்ததியேமான
மனையின்வாழ்க்கையைநடத்தித்தன்பெயர்க்குத்தக்காங்குமாண்பினோர்பால்
நினைதருமெய்ப்பத்திபுரிந்திதைவியடித்துணைக்கமலநேயமெய்தி. (ஆ)

தன்னுடையகொழுநனுக்குட்டியமிச்சிறனையருந்துத்தகையாளென்று
மன்னவன்றன்முனியினவனெதிரொன்றுமொழியாதாளவன்றனேவல்
பொன்னெனக்கொண்டினமதிக்குட்பொற்பினுள்செந்திமுன்பொருந்துமன்றல்
தன்னையார்ந்தானென்றுமிதைவனெனமனநாழிந்தருமமிக்காள். (க)

அவனுறங்கத்தானுறங்கியவனெழுமுனெழுந்திருக்குமருங்குணத்தாள்
அவமறுசிறந்தையிற்றன்றைமணந்தானையல்லதயலநிகுலாதாள்
தவறுபெரிதுஊற்றுத்தன்வாழ்நாளினெனக்கணவன்றன்பேரோதாள்
தவமலிசிறந்தையையுடையாணீர்மையினைத்தெனக்கூறுத்தகைமைத்தன்றே. (க)

நீந்தைதாயகல்பின்ஹைத்தன்றாயக்குரித்தாரோரயுதஞ்செம்பொன்
அந்தில்கவறாடன்முன்னுத்திக்குமந்தனக்கொழித்தானென்னதன்றிக்
கொந்தலருங்குமுற்சுத்தனக்குவந்தச்சுனமுங்குறைவொன்றின்றிச்
சிறந்தையன்பிலாதுபரத்தையாநலக்கேவிலைதந்துதிரிந்தானம்மா. (க2)

விடர்கொடுமடயின்றுகவறாடிமத்தளமுழக்கிவினைவாசிக்
தடைவொடுமட்பரத்தையாத்தமனைதானேநிலையாகியறிவுசோர்ந்து
கடிமணந்தரனயர்ந்தாளாவைதுரப்பிராள்கள் பலகழித்தானென்று
ளிடரினலிந்தின்னலுக்கேயிருக்கையளாயிதுவிதிபென்றிருந்தானம்மா. (க3)

வேறு.

பரத்தையர்க்கவன்கைப்பொருள்பாவையும்படிமேல்
அருத்தியோடவன்விற்றளித்திட்டனனந்தோ
அருத்தமிய்வணமாகவுமனையன்முற்பழகுந்
திருத்தமாகியவிசைமுன்னுட்பயிற்சியிற்சிறந்தான். (க4)

பொருளையீட்டியுமவர்க்களித்திருந்தனன்பூமேற்
நிருவனொழிற்சுத்தைவாழ்மனையகந்தேடி
மருவினொருநாளத்திமலர்வதேமானப்
பெருமகிழ்ச்சியிற்கண்டடிபரசினுள்பெரிதும். (க5)

கையினீவொடுகாலினீர்கவினுமுக்குடிநீர்
பெய்துதான்முகமன்பல்குறினுள்பெரியாய்

செய்யமாமறையொழுக்கினாய்நீவரச்சிறியேன்
வையமேலென்னமாதவம்புரிந்தனென்றான். (௧௬)

பின்னாக்கூறுவரன்பேதையேன்றனைநீநாடி.
இன்னபோதிவனெய்தியதென்றன்மாதலற்றி
மன்னுமாத்திகநாளெனமதித்துக்கொலென்றான்
அன்னபோதவணருமறையொழுக்கிலான்றையும். (௧௭)

பேதைசேள்பிதிரென்பதென்சிரார்த்தமென்பெரிது
மேதுசெய்வதற்கென்றனனிநுந்தவக்கொழுந்தப்
போதுகூறுவாள்துமறையொழுக்கெனப்புகழ
மாதயாவினான்மறையெனப்படுவனமதியாய். (௧௮)

இன்னதேபுரிந்தான்மரபோங்குமென்றிசைத்தாள்
கன்னலேநிகர்மொழியினாக்காதலன்கூறும்
பொன்னனொபொருசிரார்த்தமெனப்புகல்வதும்
அன்னதின்மையாமையுமாருனக்கறைந்தார். (௧௯)

ஆத்திகம்புரிந்தாலலையநம்மரபுங்
கோத்திரத்தொழிதற்குமென்றின்னுரைகூறிச்
சோத்தமென்றுசுத்தையுமவற்குரைத்தனனாக்கி
மாத்திரத்தினவ்வந்தனனுரைப்பனன்மறித்தும். (௨௦)

பேதையாநினக்காத்திகமென்பதும்பெரிது
மாதரத்தினோடரற்றிடலென்பதுமன்ன
தோதிடின்விசேடத்ததுமென்றுனக்கியாரே
யோதினாரித்தியானறியேனெனவுருத்தான். (௨௧)

கேட்டநங்கையுநீசினமெய்தல்கேடில்லா
வாட்டமேயிலாமெய்தவத்தந்தைதன்மனைவாய்
நாட்டமுன்முடைநம்பனார்நற்றவன்கூறக்
கேட்டுளேன்மறந்திரெனக்கிளத்தினேனென்றான். (௨௨)

வேறு.

ஆத்திகத்தையுறற்றிடுதற்கிரவாதுத்தமவிடயத்தரும்பொனீட்டிற்
நீர்த்தயாத்தினைப்பலனைப்பிதிர்க்களளிப்பாரென்னச்செப்பும்வேத
மாத்திகத்திலவுபாசனந்தனைமுற்றிடப்புரிந்தாரடைவரென்றே
வத்தருஞ்சீர்க்கையயினிடத்தாற்றுமாத்திகப்பயனையினிதினம்மா. (௨௩)

பத்தியொடுபனைவியொடுமவுபாசனந்தனைப்பரிவினற்றி
அத்தழலாற்பிதிரையுத்தேசித்திட்டவிசமைத்திட்டவன்றான்மோன
முற்றிருப்புக்கலன்கலவாதொருதனிழலெய்தன்னமுக்கற்புபாகங்
கைத்தலத்தாற்புரியினந்தப்பிதிர்க்களுக்கிங்கேகழிபேருவகையுண்டாம் (௨௪)

தக்கணையிலா துநனிவினாந்துமொருவன்காலந்தணந்துஞ்செய்தால்
இக்கடனீர்வைப்பதனிற்கொடியவனக்கொகிற்பரூர்நெக்காரை
நற்கடத்தினிலைக்கறியென்றின்னவாஞ்சாத்துவிதநலந்தானெய்து
மிக்கபொருளானுலோவங்கருதாதுஐற்றின்வியன்பயனைநல்கும். (௨௫)

பிதிர்தினந்தருப்பையினொடெண்ணின்னதம்மகத்திற்பிதிர்கண்டாம்
சதிர்பெறுமற்றவருள்ளங்களிசிறப்பர் துரோணமத்தனையெண்ணில்லங்
கதுவிடத்தானினைத்திட்டுத்தருப்பைநனைமேற்பரப்பிக்கனிவினாற்றல்
விதியென்னமறைபகார்த்ததென்றறிதிகலையாய்த்தமேதக்கோயே. (௨௬)

கசியொடுபத்திமையின்றிப்புரியினஃசசுரருக்காந்துனைவிற்கென்று
கசிவினொடுமிழிந்தான்பாற்றானமேலாதுபிறர்கையேற்காது
பசியவையனதோளார்ப்புணராதுகலதியர்சம்பரிசமெய்தா
தசைவினிற்குதாடாதுபிறரன்னமயிலாதிங்கிருப்பகல்லால். (௨௭)

இழிசனரோடுகலையாடாதெண்ணெயிட்டுக்கொள்ளாதிங்கிருகண்டுஞ்சல்
பழியகலம்பகற்போதுகொள்ளாதுகட்டிலிற்கண்படைகொளாது
விழைவின்வேண்டியதுகராதுணிரவில்விழையாதுவிழைந்திரண்டு
பொழுதருந்தாதுகலையாடாதொருபாழ்த்தமனைவாவிப்புனலாடாது. (௨௮)

நறுங்கலவைபுனையாதுபூப்பானமாதரொடுநயந்துபேசா
தறங்குலவுமனத்தோயிற்குரைக்குநராத்திகப்பயனையடைவர்கண்டாய்
சறங்குபுகழ்கிருத்தினிரண்டயனந்திரோவைதயிற்கருதினென்று
பிறங்குதுவாபரமும்மைமதிமதியொன்றிக்கலியிற்பெருநீர்வைப்பில். (௨௯)

விரதமனுட்டித்திடவேவேண்டுமெனவாகமங்கள்விளம்பாநிற்கும்
பொருவருநற்றேகதிடமுள்ளவனையுநெருங்கப்பொருந்தின்மேற்கொண்
டுகாகெழுமாத்திகமுன்னுளந்தணருக்கறுசுவையுணுதவவேண்டும்
பெருமவாத்திகநாளின்வைகறையினதிப்புனலிற்பெட்பிழுடி. (௩௦)

கடன்கழித்திட்டவுபாசனஞ்செய்தவ்வனலில்லாள்கரத்தினல்கி
விடல்கருமனையிலலான்கருக்கொண்டவில்லுடையான்வேறுவேதத்
திடனுடையசாகையான்மறையோதானவுபாசனஞ்செய்யாதான்
கடல்வரைப்பிற்பிறப்பிழிக்கத்தக்கான்மன்னிலைகடந்தபிரமசாரி. (௩௧)

என்றின்னோரொழித்தொழிந்தவுத்தமவந்தணர்தம்மையிசைந்துகூவி
நன்றெமதில்வயினாத்திகக்குறுதிரெனவடைகாய்நயந்தளித்துத்
துன்றுதயிலம்பின்னாக்குடனுதவிநீராட்டித்தொடங்கவேண்டும்
இன்றந்தமுறைகருதான்பிதிர்க்களவன்றனைச்சினப்பரென்றுமாதோ. (௩௨)

கருத்தாவும்வெள்ளியெனவிழியிழப்பன்வயங்குமறைக்கலைவலோராம்
வரித்தாருமபிசுரவணப்பெயரினமனுதனைமகிழ்விற்றேகட்டுப்
பெருத்தாதரத்தொடன்னம்புகியாரேலஃதசுரப்பெயர்த்தாங்கண்டாய்
மருத்தாரோயென்றின்னவப்பெரியோனெடுத்துரைத்தான்மரபினம்மா. (௩)

நீராடியால்லையதற்குரியபண்டங்களைமுடியன்
 ருராயந்தமறையோரைவரித்தனையுமன்றுபகலாயிற்றம்மா
 தேராய்கொலாத்திகழுந்தவறுறுகின்றதுசெய்தேதீரவேண்டும்
 ஊராணோகையேற்பாணுடங்கியைந்துசெய்வனெனினுனக்கிங்கென்னே. (1)

மறைமொழிந்தநீர்மையினுலிவ்வாறுசெய்யவழியற்றாறுயிற்
 கறைதபுநல்விரதமனுட்டித்தவன்கான்பேர்த்தழலேகணித்ததென்றிம்
 முறையியம்பியுத்தமாதமமத்திமஞ்செய்யான்முந்கீர்வைப்பின்
 அறையுமிரவுரமுன்னூரிரயமெய்தித்துயரமடைவனன்றே. (௩௫)

அன்னனமோர்மனுவந்தரந், துயரமாண்டெய்தியதுதீர்வின்றி
 மன்னுலகினோரியாய்த்தோன்றிப்பல்பிணமாந்திமதித்தமன்னான்
 தன்னமாமட்டையாப்பிப்பிறப்பெடுத்தமிலேச்சனெனத்தான்பிறந்து [ரூள்.
 கொன்னவில்வேற்கிராதனைத்தோன்றியழிவானிதுகுறித்தற்றென்

ளேறு.

இன்னவாறவற்கியம்பியவின்னுரைசேட்டும்
 அன்னமாமதியிலியந்தத்திருவினேநோக்கி
 என்னடியெனக்கோதினையெனச்சினந்தனையான்
 தன்னமேனுமோராதிதுசாற்றுவான்றொடங்கும். (௩௭)

எந்தையாத்திகக்கின்னுமைமத்தியுளவெனக்கு
 முந்தையாரணமுணர்ந்தவர்போன்மொழிகின்றாய்
 சிந்தைநாணிலாய்தேசிகன்பதிபிசாவினையோர்க்
 கந்தராசியமுரைக்குநர்நீணரஉடைவார். (௩௮)

என்றன்மொழியுணர்கிலாதெமக்கிவனுரைத்தாய்
 நன்றுநன்றெனக்கண்சிவந்தடித்தநானறிபா
 தொன்றுமின்றெனநீரின்முழுகாதுறுகடன்மை
 அன்றுதான்புரியாதருந்தின்னப்பழஞ்சோறு. (௩௯)

உண்டபின்னடைகாய்கையிற்கொண்டுசென்றுற்றான்
 கண்டுபோன்மொழிப்பரத்தையர்சேரியைக்கனிவான்
 மண்டுபேரன்பிற்சுத்தையுமவன்வரம்பில்லாப்
 பண்டைநீர்மையையறிந்துதான்பரிபவமடைந்தாள். (௪௦)

பரத்தையேசரியையெய்தியபாதகப்பனவன்
 தரத்தினீடியுசுத்தையாரகந்தனையுள்ளக்
 கருத்திலன்பிலாள்சில்பகல்கழிந்தடைந்தனனூல்
 அருத்தியோடவளவன்முகநோக்கியாங்குறையும். (௪௧)

மதியொரைந்துளவாத்திகக்கெனவழுத்தினையால்
 அதுவரும்பொழுதென்றதற்காவனபொருள்கள்

தேவமித்தின் கதிபெறுபடலம்.

௧௫௧

மதிவலாயொல்லும் உகையுசுவவனெனவோசக்
கதுமெனக்கொடும்பாசுகன்கட்டுலாத்திநிமாஸ்.

(௪௨)

ஒன்றைநாடிவேற்றார்வயினுற்றனனெருநான்
நன்றவாத்திசொய்திடையந்துளற்றினன்மற்
றின்றொராநாநாளயினவேத்திழாநிலை
என்னுடாத்திகமாத்திகமெனுமொழியிசைத்தேச.

(௪௩)

என்னதாயுளைக்கெடுத்தனைபோலுமெற்குறுதி
சுன்னைநாடினையெனவாவடலையிழைப்ப
அன்னமாதுயிர் துறந்தனனம்பிகைபாசு
முன்னிமேயினென்றழிபுண்ணியப்பயனால்.

(௪௪)

அன்னபாசுகனவட்குரிமைக்கடனாற்றித்
தன்னையக்கொடும்பாசுகம்பற்றியீர்த்தலைப்ப
பின்னுர்தன்மனையவன்வயிற்றிடப்பனபிழுவும்
மன்னுமந்தணர் துமக்குவிற்றவன்மதிநெட்டே.

(௪௫)

ஊர்கள் பல்லபோந்துன்மத்தனாங்கேயாரிடத்திற்
சார்கிலாதவன்முற்புரிபுண்ணியச்சார்பாற்
சேருநல்வினையிருத்திடிற்சேர்வனசோரா
பார்பழிச்சுறுமுல்லைமாநகர்படர்த்தனனால்.

(௪௬)

காசுலாமுலைக்கொடியிடைநாதலெனங்கள்
மரசிலாமணிக்கன்பர்தாமரயினினுற்றும்
பூசனைத்திறம்விதப்பொடுபொருக்கெனக்கண்டான்
பேசுமைம்பெருப்பாசுகக்குழிசியாம்பெரியோன்.

(௪௭)

அற்றைநாளெலாமாங்கவன்றிரித்ததேயருக்கன்
ஒற்றையாழியநதேர்குடபாலுருக்கரப்ப
மற்றவ்வேதனுமரசிலாமணிப்பீரான்கோயில்
உற்றனன்முன்னையையுனபிடர்பிடித்துந்த.

(௪௮)

வேதநீற்றினைப்புனையுமெய்யன்பர்க்குமுடக்கொண்
டாதரத்தினோடடைந்தவவ்வாலயக்கோர்சார்
மாதரஞ்சொலார்மயிலனைபார்த்தமையனுதி
ஆதனல்லிசைபாடியேமுழுவயர்த்தனனால்.

(௪௯)

அன்னமாதருளொருத்தியக்கானத்தின்மயங்கி
இன்னபாசுகன்வலையினகப்படவினையான்
உன்னிவந்தமைமற்றதுவாகவினுவந்தக்
கன்னிதன்படியத்தின்மேற்காதல்கொண்டயர்த்தான்.

(௫௦)

அன்றிராமுமுதந்தயிலாதந்தக்கொடியோன்
என்றுதான்குணதிகைவயினெய்திடவெள்ளிக்
குன்றமேவியருணரிதிதனை யடைந்தெவருஞ்
சென்றுதாழ்ந்திடத்தானுமத்திரண்டுச்சார்ந்தான். (ருக)

ஊணிலாதுயிர்சோர்தலானொருவந்தந்தயிலான்
நாணிலானவணிநுத்தலானள்ளிடையாருங்
காணவாவிதான்றுறந்தனன்கான்பிதிப்புண்டங்
கேணியார்விழியாரிடைமனந்தந்தவினையான். (ருஉ)

வேறு,

அந்தாரணியினவன்மாண்டவப்பொழுதே
வந்தார்கொடியமறலியவன்வன்றுதர்
தந்தானைகொண்டெதிர்த்தார்தழலிற்கொடியோனை
முந்தேகுத்தம்மெறியுமென்றேமொழிந்தாரால். (ருக)

என்றுநெருங்குவெனையான்கணத்தலைவர்
அன்றினர்சோவெறியுமம்மானருண்மேவும்
நன்றுதவுநந்தியிரானல்லருளாற்சென்றனைந்திட்
டன்றவர்தம்மையடைவேயெதிர்த்தாரால். (ருச)

வந்தெதிர்த்தப்பாதகனைமானமிசையேற்ற
அந்தநமன்றுதுவருமையவிவன்றன்போலுந்
சிந்தைவருந்தச்செயற்கரியலெம்பாவம்
முந்தப்பிரிந்தாரிலையலெனமொழிவார். (ருரு)

பிறந்ததொட்டித்தப்பெரும்பாதகன்புரிந்த
மறந்தனக்குநேராவசந்தரையிலில்லையுயிர்
துறந்தவிவனைத்தொன்னிரபத்தாழ்த்த
மறந்துகொடுசேறல்மாண்போவெனக்கரைந்தார். (ருசு)

அந்தமொழிகேட்டருஞ்சாரதருணாப்பார்
இந்தநெடும்பதியினெம்மானெழினிசியின்
முந்தவுணவயிலான்முகிழானிருவிழியும்
வந்துயிர்நீத்தானதனன்மாண்டவுலகெய்தினனல். (ரு௭)

இன்னபொழுதத்திருங்காரியமியைந்தே
முன்னியுளுற்றிமுகிழாதிருகண்ணம்
பன்னுவரேனுமப்பரமபதிக்கணித்தாய்த்
தன்னுகிற்பாரென்றுசொல்லுஞ்சிவாகமமே. (ருஅ)

இப்பதியினெந்தைக்குரியவெழினிசியில்
ஒப்பொருவரில்லாதவுத்தமநாநாடியோன்

சம்புதாசன் கதியடைந்த படலம்.

கடுங்

மெய்ப்பெருமையென்னுன்வியந்துரைக்குமாறன்றால்
அற்புதனைத்தேந்முருட்கடலன்னீரென்றே?

(ருக)

மாதரசிபாகத்தெம்மாணத்தாழாதவிலை
மாதபெருட்டந்தவான்பதம்பெற்றுனெனினக்
கோதில்கருணைக்குணக்கடலையுள்ளபடி
யோதுகிற்போர்தஞ்சீருரைக்குந்தரமேயோ.

(கூ0)

வேறு.

பாவமித்திரனெனப்படும்பரிசினனாமத்
தேவமித்திரன்வீடுபெறெய்தியதிறமீ
தாவலானமரேசனையன்பினுன்று
மேவுசம்புதாசன் கதியடைந்தமைவிரிப்பாம்.

(குக)

தேவமித்திரன் கதிபெறுபடல முற்றிற்று.

சம்புதாசன் கதியடைந்த படலம்.

—*—

சிவதருமந்தனைக்குயிற்றத்தேமகன்றுகையேற்கு
நவமலிசிறந்தையருமடிவைப்பினுக்குநானிலமேல்
எவமகற்றும்பரிமேதப்பயனெய்துவாரென்னப்
பவனுரையாஞ்சிவாகமங்கள்பரிவினுரைத்திடுமன்றே.

(க)

அத்தருமந்தனையன்பினுற்றுநர்தம்பெருவளனும்
அத்தருமக்கிரும்பொருளைப்பயன்படுப்பார்தஞ்சீரும்
இத்துணையென்றெம்மனோரெடுத்தாரைக்கும்பரிசன்றென்
றத்தனுமாபதிசொன்னவாகமங்கட்டிரைத்திடுமால்.

(உ)

சொன்ன தருமந்தனைக்குத்துணையாகவிருந்தியம்
மன்னியதொன்முதன்மகிழுமாண்பினியற்றிடினென்று
மன்னதொன்முதல்வித்தினங்குரிக்குமென்றெடுத்துப்
பன்னுமருமறையெனினிப்படியென்னப்படுவதோ.

(கூ)

ஆக்கைவருத்தியுமன்னவறங்குயிற்றும்பரிசடையார்
நீக்கமிலாவானந்தநிருத்தநிலவும்பதத்தார்
தூக்கியசேவடியெய்தித்துயரமொழிந்திடுவொன
மாக்கனிவினெடுத்தாரைக்குமாத்தேவனாகமமே.

(சு)

உள்ளவாறீத்தருமமுருற்றிடுமெய்ப்பரிசடையார்
களளமேயலகைமுன்னுங்கடும்பரிசமுறலாகார்

அள்ளிவிடமுண்டபிரானடிமலர்க்கேசார்பாவார்
விள்ளரவமுன்னயவேதைபுரூரெனுமறையே. (௩)

நாம்புகழுமித்தநுமநலிவுறச்செய்வாரென்றுந்
தாம்படிமேற்பலதுயரந்தணவாமேயுற்றிதுதி
யாம்பொழுதிருவுரவமுன்னருநிரயம்புருவரென
வம்பலிஞ்ஞெட்டுத்தனாக்குமிறைவனருளியமறையே. (௪)

நுன்னவாரெருசம்புவிணையடிக்காட்புரிநீர்மை
தன்னமிலாதுஞற்றலினித்தனாயின்மேலவன்றனையே
முன்னியெவருஞ்சம்புதாசனெனமொழிந்திடுவார்
அன்னவனுமாபதிதானடைந்தமைசாற்றுதுமாலோ. (௫)

வேறு.

கானம்வரம்பிலாதுடைத்தாய்க்கற்றோர்சாலச்செறிவதுமாய்
மானம்வரம்பிலாப்பரசுமலர்க்கைகராமன்வாழ்நாடிந்
கானவரம்பிலாமதமாவணிகளணிகளாக்குமும்
வானவரம்பன் காத்தோம்புமவளராடென்றுமலைநாடு. (௬)

அன்னநாட்டின்மலைச்சிகரத்தருவியனைத்தூந்திரண்டெழுந்து
பொன்னுமணியுநெடுந்திணைக்கைபொருந்தியென்றுமிழ்ந்துவரும்
நன்னலஞ்சான்றெனைத்துவினைநாடியகற்றுநதிப்பாங்கர்
மன்னும்தியிஞ்ஞருநான்குமறையோர்தவத்தாற்றோன்றியோன். (௭)

வேறு.

அரியமாமறைகூறிடுமந்தமில்பிரம
சரியநன்னிலைமேவினோன்பிஞ்ஞகன்றாள்கள்
கருதிடும்பெருஞ்சிந்தையானவன்கழனுந்
திருபின்மெய்த்தவார்சார்பினுற்செறிந்திடுநலத்தான். (௮)

உத்தமச்சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியானுவனக்
கத்தனோதியசிவாகமங்கடைப்பிடித்தொழுகி
நித்தனின்மலமணியையுந்நிறையும்புணையும்
வித்தகச்சிவவேதியார்தமைவிழைந்தடைந்தே. (௯)

இறைவனாரருள்பெறுநெறியாதெனவினையோர்
கறைவிராவிடகண்டனார்கண்டவாகமத்தின்
முறையினுற்செயுந்திக்கையேமுமலமோசனஞ்செய்
தறவனாரடிப்பத்திமையளிக்குமென்றறைந்தார். (௧௦)

அன்னமாமொழிகேட்டவனவரடியினைஞ்சிப்
பொன்னவாஞ்சடைப்புண்ணியன்புண்டரீகத்தாள்

சம்புதாசன் கதியடைந்த படலம்.

கடுரு

மன்னுமன் பொடுவழிபடுநெறியுரைக்கென லும்
முன்னியாங்கீவரன்பிணன்மொழிதன்மேயின ரால். (க௭)

ஆகமத்தினிற்றீக்கையையடைந்தான் கழற்கன்
பாகநின் நவன் திருவெழுத்தஞ்சுமுச்சரிப்பார்
ஏகநாயகனேலவார் குழலியாமிறைவி
பாகநாயகன்பதநிழலெய்துவர்பாங்கால். (க௮)

பின் னுங்கூறு துமெனைத்துளபீடுசான் மறையுங்
கன்னிபாகனேயிறையெனக்கட்டுரைத்திடுமால்
அன்னதன் றிமற்றயலவர் தம்மையுமறைதல்
இந்நிலத்துபசாரமென்றிசைப்பராலின் னும். (கரு)

மறையினந்தநால்வருக்கிறைவகுப்பதுசொல்லா
னறைவதன் றுகைக்காட்டுமற்றன்னதன் பயனே
இறைவனோடொன் றலிருவிரன் முடக்கியசெய்கை
முறையின் மும்மலமோசனமூவிரல்விலக்கே. (க௯)

தமருக்கரஞ்சிருட்டிமற்றபயந்தான் நிதியென்
றமையுமோதுசங்காரயிங்காமழுக்கரமே
சமைதிரோபவமுன் றியதாள னுக்கிரகம்
அமலன் குஞ்சிதபதமவனவயவத்தொழிலே. (க௯)

மாயனாருந்திமலரவன் வருக லுமலரோன்
ஏயதோமுநகந்தனிலவன் வருக லுமினையோர்
ஆயமாமறைகூறியவரும்பரமன்றால்
நீயுணர்ந்திடுமற்றதற்குரைப்பதெந்நியதி. (க௯)

வேறு.

போதாசனன்கரியோன் புரந்தரனாதி யர்தமக்கு
மாதோர்பாகன்றானே பரம்பரனாமறையனைத்து
மோதாநிற்பதுகருதினுவனையனைத்துளவுயிரு
மாதேவரவென் றுரைக்குமனுவொன்றேசான் றாமால். (க௯)

தரணியிலாருயிர்வருக்கந்தனைப்படைத்தன் மிக்ககாத்தல்
பரிவினொடித்திடன்மறைத்தலருளலெனப்படுமென்று
கருமமுன்றிடுமவர்க்குக்களைகனையவரையந்தம்
புரிதரலானரென்னன்புரார்தக்கனைமறைபேசும். (௨௦)

மும்மறையினடுவொன் றுமூவிரண்டொடொன்றாகுந்
செம்மையலிகாண்டத்துத்திகழ்நடுக்காண்டத்தேழு
மெய்மைதிக்கழ்சங்குகையின்மேவுநடுவினிலொன்று
மெம்மையுமந்தாதியொழிந்திலகுமவன் றிருநாமம். (௨௧)

உலகமெலாம்விரியுமுதற்காலத்தினெவனுள்ளான்
பலவகையபுவனநாயகராயெவன்படைத்துடையான்
நிலவுலகமீளவும்வந்தோடுங்குங்காலெவனுள்ளான்
தலைவனவனெனமறைகடணப்பிலாதெடுத்தோதம். (௨௨)

உறங்குவதுபோலுமொருசாக்காழங்குலகினர்தா
முறங்கிவிழிப்பதுபோலும்பிறப்பென்னுமுணாக்கிலக்காய்
நறுந்துளவத்தெரியல்புனைநாரணனும்பிறப்புள்ளே
லறந்தனையேகராயுமறையவையுமேயிறையெனுமோ. (௨௩)

வேறு.

நசுனூரத்தவாகமங்கொடுத்தேகூறும்பொருண்மூன்றும்
பேசிற்பதியேபசுவோடுபாசமென்பர்பெருபறைசொல்
தேசுமலியும்பதியையான்மாச்செறியுமுத்தித்திறம்பலவால்
நீசற்றறிதியென்றருளானிகழ்த்தப்புக்காரநெறிமுறையான். (௨௪)

கந்தங்கெடுகைருணங்கெடுகைகன்மங்கெடுகைமலங்கெடுகை
நந்துந்தனுமுத்தியினழியாதிருக்கைமாதர்நலமென்றுந்
தந்தங்கரணம்பதிக்கரணமாகையுயிர்தானழிகையல்
தந்தமிலதாளுனமுறலரும்பாடாணம்போன்றிருத்தல். (௨௫)

என்னவுணாக்குமிவையெனைத்துமியம்பிற்பழிசேர்முத்தியெனச்
சொன்னவிறைநூலினியனுக்கடுகள்சேர்மும்மைலநீங்கி
அன்னவருளோடணந்திறைவனடிநீழலிற்சென்றிணந்துநிற்கும்
நன்னர்முத்தியேமுத்திநலனார்முத்தித்திறனிதுவால். (௨௬)

தூவனோக்காற்பரிசுத்தாற்கூறும்வாக்காற்பாவனையால்
விரவுநூலானியோகத்தான்வீறுசெறியவுத்திரியதனாற்
கரவுமலிமும்மலநீக்குங்கருதாருயிக்கடைவினினி
பொருவிவிரண்டுதிறப்படுமாஸ்புகழ்சாலவுத்திரியென்பதுவே. (௨௭)

ஞானவதியேநற்கிரியாவதியோடென்னநம்பனுரை
யானவரியவாகமங்களருளிச்செயுமாலரன்கழற்கே
மேனவன்பிற்குடையாய்நீமேலாந்திக்கைதனையெய்தித்
தானமதமாவரியான்தன்சார்பேயடைகவென்றனரால். (௨௮)

அந்தத்திக்கைமுத்திறமாவாகமங்கட்டுரைக்குமவை
சந்தச்சமயம்விசேடமொடுசுதிர்கொணிருவாணமதென்ன
முந்தப்புகலுமவையனைத்துமுறையேயெய்தினூலலது
சுந்தப்புரமுன்றெறித்தானைச்சேரலரிதாமென்பாரால். (௨௯)

தூதமார்க்கத்தனக்கென்றுஞ்சமயந்தருமாலெஞ்ஞான்று
மேதமேயில்சகமார்க்கம்புத்திரமார்க்கமென்பவைகட்

'சம்புதாசன்' கதியடைந்த படலம்.

௧௫௭

கோதும்விசேடமென் றுரைப்பருலப்பில்சன் மார்க்கந்தனக்குப்
போதநிருவாணமதென்னப்பாராமதையும்புந்நிடுமால்.

(௩௦)

வேறு.

பரமதப்பொருள் பாங்கினினுணர்ந்தபின் சுபக்க
மரபினோர்ந்துவைதிகசைவமான் பிணித்தேர்ந்து
பரமனாடிப்பதமமேநாடியபனவோன்
பரிசினைத்தெனப்பகரவும்படுவதோபார்மேல்.

(௩௧)

என்றுணர்ந்தவனெம்பிரானியம்புமாகமத்தி
னென்றுமெய்மைசார்ந்கையையுற்றிறைசரித
நன்றுகேட்டுளங்கசிந்து உம்பானமர்தலக்கே
சென்றுதான் புதுக்குஞ்செயன்மேற்கொடுத்திரிந்தான்

(௩௨)

சீனகரந்திருமதின்முதலாயினசேஷர்
அனகனுக்கதியாதரத்தொடும்புரிகிற்போர்
பனகபூடணனுருப்பெறுவாரெனிற்பாரிற்
கனிவினாற்புதுக்குநர்பலன் கழறவும்படுமோ.

(௩௩)

மனைகடோறுப்புக்கிருகையேற்றவர்தருமாழை
தினையனைத்துந்தன்னுடல்விருத்தியிற்செலுத்தாது
மனமுவந்தவர்தரும்பொருண்மணிமிடற்றிறையாம்
அனகனாலயக்கேகொடுத்தவியாங்குழல்வான்.

(௩௪)

தன்முயற்சியான்வரும்பொருளைத்தையுந்தாழா
தன்பினாலயத்தொழில்செய்வார்க்களித்தமரேசன்
மன்னுமாலயமதில்சுவர்கோபுரம்பிறவும்
அன்னவேதியன்புதுக்குவான் திரிந்தனன்மமா.

(௩௫)

இப்பணிக்கணேநின்றிடுமெழிற்சம்புதாச
விப்பிரப்பிரான்விழைந்தொருதினந்தனின்மேவார்
முப்புரந்தழற்படுத்தவன்முதெயிற்காஞ்சி
வைப்பையெய்தியாண்டங்வனம்புரிந்தனன்மகிழ்வான்.

(௩௬)

கம்பமேவியகண்ணுதற்பணிகனிந்துளுற்ற
நம்பனாடிக்கன்பரநயத்தகுசில்லோர்
உம்பரோதுசீர்முல்லையின்சிறப்பெடுத்தோத
அன்புதன்பிடர்பிடித்துந்தவாங்கணைந்தனனான்.

(௩௭)

அனைந்தவந்தனன்மங்கலவாவிரீராடி
அணிந்துறந்திவசாதனமங்கணன்கோயில்
பணிந்துமும்முறைவலம்வந்துபரிவொடும்போந்து
குணங்கடந்தவக்கோமணியுடன்கொடியிடையை

(௩௮)

வலம்வந்தெம்மையாளுடையவள்ளையுமைதனைமெய்
கலந்தவன்பினுருச்சினைமுதலியகடன்கள்
மலந்தெறத்திருத்தொண்டுசெய்மாண்புடைமறையோன்
புலங்கசிந்தவணற்றியேதோத்திரம்புரிவான்.

(௩௯)

வேறு.

கத்தனைஞானக்கனியைக்கறைமிடற்றுச்
சுத்தனைமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தத்தொன்மறைசொ
லத்தனையெங்களமுகனையனாதிமல
முத்தன்சீர்மொழியாதமொழியென்னமொழியே
முதல்வன்சீர்மொழியாதமொழியென்னமொழியே.

(௪௦)

வம்பமருங்குந்தன்மடவாளொருபாகத்
தம்பவளமேனியமுகனைத்தென்காஞ்சிநகர்க்
கம்பனைமுக்கட்கருமணியைமுல்லைவன
நம்பனையேவாழ்த்தாதநாவென்னநாவே
நயந்தவன்சீர்வாழ்த்தாதநாவென்னநாவே.

(௪௧)

கம்பமதமாகளிற்றுரிவைப்போர்வையனை
உம்பர்விரானையுமையாளொருபாகத்
தெம்பெருமானையெழிலார்வனமுல்லைச்
செம்பயனைக்கேளாதசெவியென்னசெவியே
சிற்பரன்சீர்கேளாதசெவியென்னசெவியே.

(௪௨)

படநாகணிவானைப்பாண்டரங்கத்தானைத்
திடநான்மறைசொல்லிவனையணியாநூர்
உடையானையென்னையுடையானைமுல்லைவனக்
கடவுளைச்சென்றெய்தாதகாலென்னகாலே
கருதியவன்கோயில்புகாக்காலென்னகாலே.

(௪௩)

வேறு.

ஆரிதினைத்தியாங்கின்னணமறையவரகத்திற்
பரிவினோடுகையேற்றுண்டுபரம்பரன்றனியை
அருமையாகவேபுதுக்கவுமார்வமீக்கொண்டு
திரிதந்தான்பலதேத்தவன்செம்பொனைநாடி.

(௪௪)

ஆலயத்திருக்கோபுரமதின்முதலாய
சாலவேபுதுக்குந்தொழிநனைமேற்கொண்டு

சித்திரகன்மன் கதியடைந்த படலம்.

கருக

மூலகாரணன் முழுமுதன் முக்கணம்பெருமான்
காலகாலன்றோடீழுதவனமர்த்தனன் கனிவான்

(சடு)

இன்னவாறவனொழுநாளிவற்கெதிர்மறையா
மன்னுமாறொருமறையவன்மாதர்தங்காதல்
துன்னியாங்கிறைதுணைக்கழலடைந்தனனென்ன
அன்னவன் கதைபுனாக்கெனச் சூதனாங்கறையும்.

(சக)

சம்புதாசன் கதியடைந்தபடல முற்றிற்று.

சித்திரகன்மன் கதியடைந்த படலம்.

அம்மைபாடியவனைந்திடவனையாட்கலப்பில்சீர்க்கழலளிப்பதாய்ப்பின்னோர்
தம்மதாருயிரோர்வணிகனுக்காத் தந்ததாயன் னுதாண்டவங்காளி
நம்மையாளுடையிறைவனார்நடிக்கநயந்துகண்டதாய்நலக்ககின்னோற்குஞ்
செம்மைசேர்புகழ்மருவியநின் னுதிகழுநாடெனுந்தொண்டைநன்னாட்டில். (க)

அம்மையப்பனையமரர்பிரானையணங்கொர்பாகனையருந்தவத்திராமன்
மும்மைநூலமுந்தொழத்திருவிழவுமுன் னராற்றுமூனாரெனயாண்டும்
எம்மையாளுடையிறைவனைமயிலாயிறைவிபூசனையியற்றுமூரென்று
செம்மையானுலகெங்கனும்புகழ்ச்சிநந்துமிக்கதுமயிலைமாரகம். (உ)

அன்னமாநகரந்தனிலொருநாலாரணம்பயிலந்தனர்மரபில்
வந்தவன்பெயர்சித்திரகன்மனென்றெஞ்ஞானநினிதுரைக்குமாநூலம்
பொன்னெனத்தருமம்மரபுதித்தும்புனிதயில்லவர்போலவன்புவிமேல்
வன்னெடுந்தொழில்புரிபவனாகிவஞ்சநெஞ்சனையவண்சரித்திருந்தான். (ங).

இனையன்வேத்தியல்பொதுவியலென்னுமிருநிறத்தநாட்டியநன்னூல்பயின்று
கனியுமொழிக்காரிகையார்பாற்காதலானவர்பழகிடவிசைநூல்
இனிதுதான் பயில்வித்திடவோனென்றியாருமேசொலவிருந்தனவிவனோ
அனகனெம்பிரானமுமலர்பரசாதவலனுய்த்திரிதரும்பரிசுடையான். (ச)

வேணிமேலொருவேணியைத்தோங்கும்விமலனார்புகழ்மேவிடாதென்றும்
நாணிலாதுதன்பால்வருவாரைநலியுமாசெயுநாரியரில்லங்
காணியேயெனமருவியங்கவற்குக்காற்றெண்டேசெயுங்கருத்தினனோர்நான்
மாணிபால்வருங்கூற்றினைக்குமைக்கும்வள்ளலாரருண்முன்வழிகாட்ட. (ரு)

முன்னையுழிவன்னைப்பிடித்துந்தமுல்லைவாயிலைமுன்னனைந்திறைவன்
அன்னையாங்கொடியிடையினொடென் னுமடிருமாத்தலம்யாண்டிளதென்றே

இன்னலேபுரிதருங்கொடியோனும்யாரையுந்தனிவினவகிலாது
வன்னெடும்பயோதரம்விசைபகருமாதரார்மறுகினைமருவினனல். (க)

மறுகிலெய்தியாங்கொருமடமானைவலிதற்கண்டவன்வசந்தனிலொழுதி
முறுகுதலாற்கைத்தெலாமவட்கேழுன்னிரல்கியோன்மொழிதருகின்றான்
இறுகிடைக்குடமுலைச்சியர்சமயமெண்ணலேசமயம்மவரில்லன்
குறுகலேவிசேடம்மவர்தம்மைக்கூடலேநிருவாணமென்பதுவே. (எ)

அவருந்தானுமொன்றாவதேயாகுமவலந்தண்ணீர்த்திடுமிபிடேகஞ்
சிலனுரைத்திடுமிகமமுரைக்குஞ்செய்தியன்றெனத்தெருமராரின்று
பவரவனச்சுடையரன்பதக்கன்புபயக்குநெஞ்சுடைப்பாவைதனிலத்தே
கவர்மனச்சிரியானுமுநடுங்கிக்காலமங்கலகிலல்லனகழித்தான். (அ)

மூன்னமாமடமாதுவெம்பழிபாவத்தினுக்கஞ்சியாங்குநிற்பவளெங்
கன்னிபாகனுக்கடிமையாயிருந்துங்கருணையேயின்னிக்கைத்தின்மேல்வீழைவு
மன்னிவினரையணைநூநாள்கழிக்கின்வஞ்சினக்கொடுங்குந்துவந்தணைந்தால்
என்னையான்புரிகேனவன்றன்னுலிடருறுதிவன்வாழ்வனோவறியேன். (க)

என்றுநாடியசிறந்தையாளச்சமெய்திநாடொறுமெம்பிரான்தலக்கே [மன்
சென்றுதொண்டின்மேனின்னளவள்காற்றொண்டின்சீழ்நின்றசித்திரகன்
துன்றுசூசியுமிழையுமென்னத்தொடர்ந்துகாதலிற்றான்றொடக்குண்டான்
அன்றொர்நூன்நவடன்னொடுமமலனமருமாத்நலமண்மியந்தடைந்தான். ()

வந்துகோயிலுப்புருந்தவளோடுமைத்தாமாணிகண்டனைமகிழ்வாற்
சிறந்தசெய்குநருள்ளமேமருவருந்தெய்வநாதனைச்சிறுகுடைநுதற்கீற்
நந்தில்வாணுதலம்பிகைதன்னையடைவிற்கண்டவன்நன்னையுமறந்த [த்தால்,
சிறந்தமேவியேயிருகரங்குவித்துச்சென்னிமேல்வைத்தான்செய்தபுண்ணிய

அங்கவன்றிருப்பணியினைத்தொடங்குமன்பனஞ்சம்புதாசன்சேர்த்துள்ள
வெங்கொடுங்கற்கள்சந்திமருங்கேமிகவிதைப்புண்டுகிடந்தமைநோக்கித்
தங்குகாதலினவளிருகலைத்தகவருத்துமென்றதற்குள்ளைந்து
செங்கையாலெடுத்தங்கொருமருங்குசெறித்தன்னசிவநெறியறியாதான். ()

மூன்னவாற்றத்தப்பதிதனத்தலத்தினென்றுமவாழ்க்கையேமேவியபடியாற்
கன்னிபாகனைக்கண்டதோர்பரிசாற்கைகளஞ்சலிகூப்பியமுறையால்
வன்னெடுங்கற்கள்சேர்த்திடுமாற்றால்வஞ்சநெஞ்சனையாயினுமவனே
என்னையாளுடையிறையவன்வதியுமிருஞ்சிலம்பினையெய்தினனம்மா. (கக)

வேதநாயகன்றிருப்பணிக்குரியவெய்யகற்களைச்சிரத்தையொன்றின்றிப்
போதவாங்கிருத்தியபுலமையோன்புனிதன்மேவியபொங்குசீர்க்கயிலை
நீதியானடைந்தன்னென்னிமலனிலவுமாலயம்புதுக்கியநின்ற
கோதில்வேதியன்சம்புதாசன்முன்குறித்துறுப்பதங்குறுதலரிதே. (கச)

தொண்டைமான்வழிபடுபடலம்.

கனக

வேறு.

உடம்பாட்டினதீர்மதையினுமாபதிகேபணிபுரியுங்
கடம்பாட்டைமேற்கொண்டார்கதியடைந்தபரிசுரைத்தரம்
இடம்பாட்டினுட்கிடவாதெம்பிரான்றனைக்கண்டு
மடம்பாற்றுந்தொண்டைமான்வழிபாட்டையுரைப்பாமால்.
சித்திரகன்மன்கத்யடைந்தபடலம்முற்றிற்று.

(கடு)

தொண்டைமான்வழிபடுபடலம்.

சீர்நாடுசெங்கமலத்திருநாடுதிருவாரூர்
வர்நாடுநகர்மேவவெந்தைபிரான்றுறக்கமகன்
முர்நாடுமலர்த்தாரானருந்தவநாடியவணைந்த
நீர்நாடுபெருநாடுநிகழ்த்திடுநன்னீர்நாடு.

(க)

இருமுனிவர்நடங்காணுமிரும்பதியுமிறையொருத்தி
கருவியிர்ப்பத்துணைசெய்தகவின்றலனுருஞ்செல்வ
மருவுமொருபெருந்தோணிவார்கடன்மேன்மிதந்ததெனுந்
திருநகரும்படைத்தொருசெம்பியன்றன்றிருநாடு.

(உ)

வாகையாற்செம்பியன்றன்வன்மையாற்கோலோச்சும்
ஓகையாற்சிற்றந்தபதியுயிர்க்கெலாம்பெரும்பந்தம்
போகையானிலிழிப்புணர்க்கையானெவ்வெவரும்
நாகையாதெடுத்தாக்கருலத்தொருகடனாகை.

(ங)

புலிப்பறமும்புல்வாயும்பொருந்தியொருதடத்தென்றுஞ்
சலிப்பின்றிரீருந்தத்தடவுக்கையாளியொடு
புலக்களிற்றுநட்பாகப்புணர்தரநல்வளவர்பிரான்
கலிப்பகைநீத்தரசாண்டகவினகரங்கடனாகை.

(ச)

இந்நகரந்தனைப்புரப்பானிரணியமன்றினையேயு
மன்னன்வழிவருசீரான்மறங்கழந்திட்டறனோம்பும்
பொன்னையகுணமுடையான்பொறையினிலைகளைப்பான்
மின்னவிரும்வேணியற்கேவியனன்புபுரிநீரான்.

(க)

ஒருஞான்றம்மன்னர்பிரர்னோங்குபதாகினிஞமு
வருவான்வேட்டையின்மனமாய்வலைமுதலொருங்கொண்டும்
வெருவாதுமோப்பத்தான்விலங்கினங்களுணர்த்துகிறஞங்
கருஞானிகைக்கொண்டிங்கானெல்லாந்திரித்தந்தான்.

(க)

தானமாதரக்கரிமாசாறங்கமெய்கிழந்
தானமாவனவிருகமனைத்தையுந்தன்சரங்கொண்டு
தானமாலகொலைபுரிந்துதடவனாயெயனக்குவித்துத்
தானமாவலிகையேற்றான்மருகன்பொறைசார்ந்தான். (எ)

ஓப்பொறைதான்பசுந்தமிழுக்கெழில்வடாதெல்லையெனச்
செப்பநிலவியதென்றுஞ்செழுந்தவத்துக்குறுமுனிவற்
கப்பரைநல்கியருமரனருந்தமிழையறிவுறுத்துந்
திப்பியமால்வனாயென்றுந்தெரியானுய்த்திரிதந்தான். (அ)

நீழலேபோலவ்வரசைநெடிதுதொடர்தருமெயினர்
கழலேதுகாலினர்தாங்கதுமெனச்சார்ந்தவன்ருறிப்போர்ந்
தழலேபோனனிகொதித்திட்டலகில்வினங்கினம்படுப்ப
எழலேயுநெஞ்சத்தாடொல்லாருமியைந்தனரால். (சு)

ஓடியெறிந்தவலையிருத்தியொருங்கினாதுய்ப்பார்வைதனைக்
கடிதுவிடுத்தவைகலங்கக்கைக்கொண்டுபறையடித்து
நெடிதுகுறித்தவன்கோடுநேராதவிலங்கினமும்
படநினைந்தாண்டெழுப்புவார்பரிசினைத்தென்றுரைப்பதுவோ. (க௦)

துணையாகவந்தார்களஞ்ச்சிதனிற்பிழைத்தவற்றைக்
கணையாலாருயிர்வாங்கிக்கையிலிறும்புதெய்த
துணையாருமில்லாதவேந்தலுமற்றங்கொருசார்
அணைவான்நன்னந்தனியெயடவிமுழுதுஞ்சரித்தான். (க௧)

கீழியீடுநர்பட்டாலெனக்கேசங்கனமாக
விழியாலமெனலாகவில்லாகக்கொடும்புருவம்
மொழியாலைக்கரும்பாகமுங்முழைமொட்டாத்தோமா
நிழனாடியிருந்தாரானேராகக்கண்டனனால். (க௨)

நீரோநன்னெடுவனாயோநிலவுலகமனைத்துண்டான்
ஊரோவவ்வலாரிபரிந்தோம்புகின்றபேருலகோ
சீரோயுநெடும்பாந்தன்செறிபிலனோவின்னரென
ஓரேனாலென்னுயினாயொருங்குவருத்தநர்தமையே. (க௩)

வேறு,

என்றான்நனைத்தான்மறந்தானிதயங்களித்தான்வேட்கையின்மேல்
நின்றானென்பதொழிந்தானென்னெடியதவமேயோவென்பான்
அன்றார்கலநல்கியவமுதோவனைந்ததென்பாணம்புலனும்
வென்றாப்போலுவர்தமையேவிழைந்துநின்றான்விறல்வேந்தன். (க௪)

ஒருவாறரித்திறந்தவர்தம்முழையேபகர்ந்தாண்டொசெய்வான்
மருவார்மலோவானமுதேவானோந்தன்மனமகிழுவ்

குருவார்மணிப்பூண்சசிக்கொடியேகுழலத்தவருக்கோர்விருந்தே
திருவேலியார்யார்பெற்றசெல்வமென்றான்செங்கோலான்.

(கடு)

கற்பேபடிவங்கொண்டகன்குழையார்தஞ்சங்கவன்தீவர்தாம்
பொற்பேபடிவங்கொண்டானைக்காண்ப்பெருவினணிலராய்
மற்போர்வல்லாய்நானோதான்மணிப்பைந்தாகத்தருலகம்
அற்பாற்புரக்குந்தனுசனென்பானரியதவத்துவருகின்றேன்.

(கசு)

இனைந்தவரசனெழின்முகத்தைநோக்கியெம்மையாளுடையாய்
அனந்தனிகராமெந்தையக்கண்டடைவொடென்னைமணம்பேசித்
கனிந்தசொல்லான்மன்மலயர்விப்பானெனிற்காசினிமாட்டுப்
புனைந்தபுகழெய்துவையென்றுபுனையுமுரைத்துப்பேரந்தனரால்.

(கஎ)

கரந்தாருருவங்காண்கிலனாக்கன்னெஞ்சயர்ந்தான்காமுகநூத்
திரிந்தான்காமசரம்பாயத்தெருமந்தொன்றுந்தெரியாராய்ப்
பரிந்தாங்கவாரசொல்வழிச்சென்றேபார்த்துமென்னப்பதைந்தடைந்தான்
தருந்தாருவனுன்பரிவாரத்தனதுநாடுசெலவிடுத்தே.

(கஅ)

வேறு.

கண்ணென்றுதனுசன் கழல்வணங்கியெதிரின்
றண்டர்வாணனெனலாமனகறின் புடைவரும்
புண்டர்கைபொருவும்புனிதைகண்ணைவதுவை
கொண்டிநின்றசுகமெய்திடநினைக்குறுகினேன்.

(கக)

என்றியம்புமரசன்குறியெனைத்துமினையோன்
அன்றுமாமுகனுதைத்திடவுணர்ந்துதுயர்தீர்ந்
தின்றுஅன்வரவுநல்லவருதென்றுரைசெய்கே
மன்மலெய்திடவுரைத்தனன்மமாசுணவிதை.

(உ0)

மன்மலெய்தியொருமாமதிமுகத்திருவினே
டன்றினன்குவிழைபோகமயராவல்கினுள்
ஒன்றியின்னணமயர்ந்துபுபேவாராயியை
நன்முகஞ்சொருவன்னைபுநல்கினரேரோ.

(உச)

கூழிவாயொருசலஞ்சலநிகர்க்குமமைதி
தாமுவேயொருமகக்கொடைகனைத்தருருவார்
காழிமாநகர்வருங்கவுணியற்பெறுமெழில்
வீழிவாய்ப்பகவதிக்குநிகரென்றுமிளிர.

(உஉ)

உச்சிமோந்தனருகத்தனனுவற்பெறுவதோர்
நச்சுமெய்தீதவமல்தியாதுகொலெனாவிலுவார்
பிச்சனாயினிவற்பெறுபெருந்தகையிதோர்
வைச்சசேமதிதியென்றுளமகிழ்ந்தனரேரோ.

(உ௩)

மைந்தனல்கியதறிந்தமடவார்பலருமே
சுந்தையாரமகிழ்வெய்தியரன்றெய்வவுருவே
வந்ததென்னவ்நியாதவர்வழுத்தினர்களால்
முந்தவன்னதுரைசெய்யமுயல்கிற்பதெவரே. (௨௪)

சூழிகெய்த்திருவிழாவினையார்ந்தவனிசெய்
நீடிருந்தவமெனப்பலருநின்றுபுகல
நாடுநல்லனநிமித்தமுளவாயினநயந்
தோடினார்விழந்தாருவகைகொண்டவரரோ. (௨௫)

ஐயிரண்டொடுமிரண்டுதினமாகவவர்தாஞ்
செய்யபொன்னீயமாதருசெல்வனையெடுத்த
துய்யவந்தவிழையேயெனவுகந்தமுறைசொல்
தெய்வநன்னெறிநடாத்தினர்திறம்பலிலராய்.
வேறு. (௨௬)

தலங்காக்குமனாயரொலாந்தலையெடுப்பக்குறும்பெல்லாஞ்
சலங்காக்குநெறியின்றித்தாமொழியத்தக்கோராம்
புலங்காக்கும்புனிதர்தமைப்புரப்பாராயினியவர்தந்
நிலங்காப்பாரென்றவர்க்குநிலங்காப்புமிட்டனரால். (௨௭)

பரியிரதங்கரியாளென்றனாத்தகடற்படைகொண்டு
கரிசுபுரிதருங்கொடியகயவரொடுங்கலந்தமர்செய்
பொருவரியபுரவலனார்புனிதனடியேகருதித்
திரிதருமச்செயலேபோற்செங்கீரையாடினார். (௨௮)

நாட்டுமறைபுட்பொருளைநலமலியும்வடமுல்லை
காட்டுமணிவிளக்கதனைக்காட்டியவன்றையன்பி
னாட்டியவனருள்பெறுமெம்மனையாற்பெருமானைச்சீ
ராட்டியகைத்தாயருந்தாலாட்டிமகிழ்ந்தனரம்மா. (௨௯)

கைப்போதுசென்னிவயிற்கவினக்கடன்றாலத்
தொப்போதகில்லாவுயர்மரசிலாமணியை
முப்போதுமேத்திமொழியவொருமுவுலருந்
தப்பாதுகாப்பாருஞ்சப்பாணிகொட்டினார். (௩௦)

கரவாயென்றலகெல்லாங்கனிந்தடையவும்புனிற்றுச்
கேவாரும்வெல்கொடியார்தெய்வவருள்கொண்டுபகை
மேவாதுகாக்கும்விறல்வேந்துமினிநட்பை
வாவாவென்றனாப்பதுபோன்மதியதனைவாவென்றார். (௩௧)

பெருமுத்தர்வழிபாடுபெரிதருற்றவொருவேயின்
வருமுத்தந்தனையன்பின்வழியின்றிக்காணரிதாம்

தொண்டை மான்வழிப்பிடலம்.

கன்னு

பரமுத்தினைப்பயக்கும்பரம்பனைக்காண்பாரா

ஒருமுத்தல்கென்றொருமுத்தலகையன்றர்.

(௩௨)

வம்பமருங்குறும்பகற்றுமாமாசிலாமணிதாட்

செம்பதமுடிபுனைந்துசெய்யகோல்கரங்கொண்டு

மன்பதைகாத்தடையலர்கள்மணித்தேராயுருட்டுகிற்குஞ்

செம்பியன்சேய்செய்யசிதுதேருருட்டுவாரானர்.

(௩௩)

வேறு.

நாகராசனுநாகமாமுலைக்கொடிநல்கியசுதற்கம்மா

பாகசாதனன்சசியின்மகப்பெறும்பரிசெனமகிழ்வெய்தி

யோகசாதகன்மங்குணித்தருமறையுரைத்தவாவவ்வேந்துக்

காகநாடியகன்மமுமுஞ்றினான்தியம்பிடவற்றே.

(௩௪)

இன்னவாறவனுன்றியவேலையினிரும்புனன்னனாடன்

றன்னதாருயிரன்னவம்மடவரறன்னையன்பானோக்கிப்

பொன்னையுனைப்பிரிந்திவனேகிடப்புந்திவைத்தேனென்றான்

அன்னதற்கவன்றிருமுகநோக்கிமற்றணங்கவனுரைசெய்யும்.

(௩௫)

எனைவலிந்துவந்தெழின்மணம்புணர்ந்தனையிருமையுந்தரவல்ல

தனையனைக்கனிந்துதவினைபிரிவெனுந்தகைமைசார்துயர்த்தர்தாய்

அனகறின்கொருநீதியுமாவதேயுழிகுதென்னொருமைந்தன்

புனைவருந்திருப்புணரகிலாதிவன்போதுமோபுகலென்றான்.

(௩௬)

மனைவியுள்வெயர்த்தியம்பியமாரற்றம்மன்னவன்றன்கேட்டு

மனநெகிழ்ந்தவண்மாழ்க்கியென்மடக்கொடிமற்றுனைமணஞ்செய்வான்

நினைவவந்ததுமுழிந்தசாலவோர்நிகளமதிலையன்றே

தனையன்வேறுளன்வேறுதாரத்தினெஞ்சாற்றுவதென்னென்றான்.

(௩௭)

செயனிகழ்ந்ததுமவினைவழியாவருந்திம்புதல்வழக்கன்றால்

மயின்முறைக்குலத்துரிமையைமறப்பதுமன்னுரிமையுமன்றே

அயின்மலர்க்கரத்தவனுன்மாமகனெனவரும்புவியுரைக்கும்போ

தயனினைப்பயனிலையென்மொழியன்பொடுக்கெனென்றான்.

(௩௮)

நானளிக்குமித்தொண்டையங்கொடிதனைநல்லதோர்குறிப்பாகத்

தானெறிந்தனென்றிகடல்வழிவிடுத்தனக்கொருகவலின்னே

நானவார்குழன்மடந்தையிஞ்ஞாலமேயன்றிநாகமுமேனை

யானநானிலமனைத்துமோர்க்குடைநிலுளக்குவனவென்னென்றான்.

(௩௯)

அரசர்கோமகனகன்றன்னகன்றபினருந்ததிபோல்வாரும்

பரிவினீன்றதன்றதைதனிசைவொடுபார்மிசைபடர்த்தாரால்

பருணித்ததிருமகன்றதன்னைசொல்பாணியாதலையாழித்

திரையிற்றென்டையங்கொடியெறிந்தன்னரன்றிருவடிகினைந்தன்றே. (௪௦)

ஊத்தைவாய்ச்சமண்கடல்வயின்விடுத்திடவும்பாநன்றிருநாம
வார்த்தையஞ்செழுத்தாலொருகற்புணைமருங்கில்வந்தெழுநின்ற
சீர்த்தநந்திருநாவினுக்கரசெனச்செம்பியன்றிருமைந்தன்
மாத்தடங்கடற்றிரைவயிற்றேன்தியம்பம்ருங்குதுங்கரையற்றான். (சக)

நீரைகடந்துவந்தடைந்ததொர்பரிசினுற்செம்பியன்றிருமைந்தன்
நிரையனென்றிடச்சிறந்தனன்றெண்டையாற்செறித்தலாற்றியின்றிக்
கரைதருந்தொண்டைமாளெனையாவருங்கட்டுரைத்திடலானை
தெரிமினென்றனஞ்சுதனுப்பின்னுதுஞ்செயல்வர்க்குணாசெய்யும். (சகஉ)

கங்கைவாரசடைக்கடவுடனருளிணுற்கடற்றிரைகையேந்தி
அங்கண்மாரிலந்தனில்விடுத்திடவஃசநிந்தசெம்பியர்கோமான்
துங்கமைந்தனையுச்சிமோந்துயிர்த்தருஞ்சுடர்மணித்தேரேற்றிச்
சிங்கவாதனக்குரியனென்றுரைத்தனன்செழும்புவிகளினுங்க. (சகங)

வந்தமைந்தனைக்கண்டவம்மாநகர்மாந்தர்கன்மதிகண்ட
சிற்துவென்னமாமழைமுடிக்கண்டதொர்செழும்பைங்குழெனநின்றார்
அந்திலார்புனைசெம்பியன்றானுமம்மகவினையன்பாற்கொண்
டந்திவானிமேனியானருளிணுகணிலம்புரக்கின்றான். (சகச)

வேறு.

தன்னருமைத்திருமகன்மன்பேராற்றல்பெரிதுணர்ந்தகண்பார்வேந்தன்
பின்னெய்துவனவனைத்துமுன்னோர்ந்துகரிகாஸ்ப்பெருவேந்தன்
முன்னடைந்துவென்றாண்டகண்டகநாடாள்கவெனமுடியுஞ்சுட்டி
மன்னுரிமைச்சுற்றமுந்தந்தவன்நனைச்செல்கெனவானைவழங்கினான். (சகரு)

வேறு.

தரையன்பினிலாண்டருடாதையைத்தாணிதைஞ்சித்
திரையன்விடைபெற்றுவடாதுசெலத்துணரிந்து
பரையன்றொருசேய்க்கெழின்மாமுலைப்பாலனித்த
உரைசெய்சிறப்போங்கியகாழியுவந்தடைந்தான். (சகஅ)

பூனந்தநடம்புரிந்தாருயிர்க்கின்பநல்குந்
தானந்தமில்லதொருசீர்த்திதழைத்ததென்றுந்
கானந்தயங்குருமுழையகாட்சிமல்குந்
தேனந்துசோலைத்திருத்தில்லையிற்சென்றகன்றான். (சகஎ)

புகலிக்கிறைவன்வதுவைப்பெயரைப்புடன்நிட
டகிலத்தவரும்வரக்கூயவரெய்தவன்றே
புகலற்கரிதாஞ்சுகபூரணப்பேறுநல்கு
நகரென்றுணாசெய்வியன்றான்நயந்தகன்றான். (சகஇ)

முத்தாறுவலஞ்செயுந்முதுகுன்றமேவி
அத்தாவமலாவருளாளவெனவரற்றிக்
கைத்தோர்மலநாமுயகண்ணுதல்பாதமேத்திப்
புத்தேளிர்நாடும்புரிசைப்பதிபோந்தகன்றான். (௪௧)

மயனாடியுமாலயன்மண்ணினலமந்தன்றே
அயனாடியநற்கிடியன்னமெனத்திரிந்திட்
டியனாடியுள்ளமுற்குன்றமுலந்நுகண்டு
வியனாருமாதைப்பதிசேர்ந்துவிரைந்தகன்றான். (௫௦)

மறைநான்கும்வெற்பென்னவினங்கவுமாசிலாத்
துறைநான்குநயந்தருள்கிற்பதுதுய்தவத்தோர்
குறைநாமுயிர்ப்பதுவங்கமுக்குன்றமென்னத்
தறையோதியநன்னகமெய்தித்தணந்துபோனான். (௫௧)

வேறு.

கேம்பியன்றன்றிருநாடுசேர்ந்துசண்டசுளுச்சிறந்துநாளும்
அம்புலியிற்றண்டகநாடெனக்கிளத்தாமந்தாடுகாடுமண்டிக்
கம்பமேவியபெருமரன்றிருநகரீடுஎனக்காண்டற்கரிதேயாகப்
பம்பியசேனையுந்தானுமக்கானமுழுவதுமேபடர்ந்தானம்மா. (௫௨)

அவ்வேலையற்றெடுங்கான்குறும்படர்ந்துசெறிந்துநாலாறுகோட்டந்
தவ்வாதுபிரிவெய்திச்சிறுருடியேதுவன்றியவண்சரிப்போர்தம்மை [றும்
வெவ்வேகமொடுதொடர்ந்திட்டாறலைக்குஞ்செயல்தனைமேற்கொண்டென்
இவ்வாறீண்டுடல்வளர்த்துத்திரிதந்ததிகபரமுமிகந்தமன்னே. (௫௩)

தாயுரையின்பழுவந்ததிரையனெனுந்தொண்டைமான்நன்னோடிற்ற
மேதகுநாற்படைகொண்டுநூழிலாட்டயர்வுள்ளமேற்கொண்டன்னோன்
காதுநெடுங்குறும்பிரவிகண்டவிருனெனக்கழித்துக்காஞ்சியென்னு
மாதிரகரம்புதுக்கித்தன்னரசுக்கிடங்கொண்டானவனியாள. (௫௪)

இன்னநகரெழுநகரத்தொன்றெனயாவரும்பேசவிலங்காநிற்கு
மன்றியுமத்திசைமுகனாலஞ்சிக்கப்படுவதனானமைவதாகி
மன்றவுமையறம்புரிந்தமாநகரமெனநன்குவயங்குபீட (௫௫)
மென்றவெவ்வெட்டினின்மலருட்கமலமெனத்திசைபோயங்கிருந்ததன்றே.

வேறு.

இன்னதொன்னகரீரன்பதிங்குணர்ந்தநல்வேந்தன்
அன்னநன்னகர்புதுக்கெனவதைதரவாங்கு
• மன்னுசீரீழைகம்மியன்வகுத்தனென்ப
இன்னனெஞ்சினேனெடுத்தெவனுரைப்பதப்பெருமை. (௫௬)

A. AHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS

சமயமாதியமுவகைத்தீக்கையஞ்சாரந்தோர்க்
கமையவேபுரிந்தாகமநெறியினுன்மார்த்தஞ்
சமைதரப்பரார்த்தம்புரிசின்றதண்ணளியா
னெமையிங்காள்சைவவந்தணரிருக்கையுமியைத்தான். (௫௭)

சீக்கைமந்திரமுதலியவங்கக்கேடர்ந்து
தக்கமாமறைநான்கையுமோதித்தாழ்சடில
நக்கனாடித்தொண்டரைநாடுமந்தணர்வாழ்
மிக்கிருக்கையேயோர்புறமிளிர்நாவித்தான். (௫௮)

யாணதேருடனிலுளியேற்றம்பலதேர்ந்து
தாணயாவையும்பயின்றுதம்பகைப்புலம்பொருது
மானமாவனதன்மையாய்ச்செறிதருமன்னர்
ஆனமாமரபோருறைவீதியுமமைத்தான். (௫௯)

தங்கனெய்துநர்மணியினைத்தருதியென்றுசாவ
அங்கதற்கினமாவனவுண்டெனவறைவார்
தங்கைதந்தவான்பொருள்பிற்தம்மதேயானுந்
தங்கைத்தென்றெனும்வசியர்சாரிருக்கையஞ்சமைத்தான். (௬௦)

வருவிருந்தினிதோம்பியேவைவலும்வானும்
பெருருநற்புகழ்கூறிடப்பிறங்குமெய்ஞ்ஞான
மருவுமன்பொடுகொடைபலவழங்கிடவேளாண்
மரபினோருறையிருக்கையும்வரம்பிலவமைத்தான். (௬௧)

நாற்பெருங்குடிவீதியுமன்றியந்கரின்
பாற்படும்புறக்குடியுறைவீதிகள்பலவும்
ஏற்பவேயமைத்திறைமகனிடத்தினிதியம்ப
மேற்படுங்குலவேந்தனுமுட்புகவிழைந்தான். (௬௨)

வேறு,

தீசைமுகனாஞ்சிக்கப்படுதலினாற்சிற்றோங்கும்
இசைகெழுமுகாஞ்சிகரெனநிலவுமாநகரைக்
கசிவுறுமெய்யன்பினோடுங்கடற்படையினோடிறைஞ்சி
நசையின்வலம்வந்தொருதனன்மணியினுட்போந்தான். (௬௩)

வேறு,

அரசர்தம்பிரானரசரோடமைச்சரோடெய்தி
அரியணைக்கணங்கமர்ந்தன்னடங்கலர்தம்மை
வெருவுறப்புரிந்தியாவரும்விழைதரவுஞற்றிப்
பொருவருந்திகிரியைநனியுருட்டினன்புரந்தான். (௬௪)

இனையவேலையின் மூல்லை மாநகரெலாமடவி
அன்னியேதளவரன் மறைபட்டதுதோன்றா
தின்ன மாநகரெய்தின்னென்றுமேற்கடலிற்
சென்றுமூழ்கினன் தேனைகாவலர்க்குதுசெப்பும். (௬௫)

என்றுதான் கடலாழந்தனனின் நிவண்வதிந்து
குன்றவில்லிதன் தளிபலகுறித்தடைகிற்பேருள்
சென்றெனத்தரியலர்சமைக்கடந்தசெவ்வோலான்
அன்றுரைத்ததுசேட்டைரணிககாவலர்கள். (௬௬)

அனிகவேலையையிதுத்தனநரசர்தம்பெருமான்
கனிவினாலந்திக்கடன் தனைமுடித்துணவயின்
பனிநிலாக்கதிர் பாவலாற்பான் மதிமுல்லை
எனுமலர்க்கொடியாண்டுமெனங்கமழ்சுரலான். (௬௭)

துளக்கிலாநெறிதோன்றலுமன்றவண்வந்த
இளைப்பினையர்வகலவோவெழின்மணித்தலிகிற்
களிப்பினாலொருதான்கண்டகாட்சியைநினைத்திங்
களக்கலாயினனங்கிராமமுதுவதுமர்மா. (௬௮)

இனையவேலையிலேந்தலுங்கெண்டுகனிசெய்தைப்ப
மனநடுங்குறக்கேட்டதோர்மாமணியோசை
அனிகவேலையினடுவனங்கறிதுயிலாமும்
புனமலர்த்துழாய்ப்புயலெனக்கண்வளர்பொழுது. (௬௯)

இங்கொராலயமிருந்திடவேண்டுமென்பெருமாற்
கங்கருத்தயாமஞ்செய்வதானிந்ததென்னுச்
சங்கராசிவசந்திரசேகரசருவ
மங்கலாகாவென்றுகையுச்சிமேல்வைத்தான். (௭௦)

என்றுதோன்றினையமங்கண்முடித்தனனேந்தல்
அன்றமைச்சரைக்கயவர்க்கன்பினுணுநர்த்திக்
குன்றவில்லிதன்புனைமணிக்கோயிலொன்நின்று
நின்றதாருமாலெனச்சிலந்திகழ்த்துவாரானார். (௭௧)

ஐயகேளிவணம்பிகாபதியினிதமருஞ்
செய்யமாமணியாலயமீங்கிலேதரின்
வெய்யராங்குறும்பர்களுரைகிற்பதுமேனார்
வையமூர்ந்துநதைபொருததோர்மலைபரனுண்டால். (௭௨)

அன்னதாவுதுபுழலெனப்படுவதலையை
இன்னதன்மையதென்றிவனெடுத்தாராப்பரிசால்

இன்னல்செய்கிற்போருறையுளினெழின் மணியோசை

என்னலாகுமற்றதன் சிறப்பறிந்தவாறிசைப்பாம்.

(௭௬)

வேறு.

கங்கைகுலந்தனில்வந்தோர் திருத்தில்லை நடத்திதைவன் கருணை வாழ்வாம்
அங்கணன் முன்பெற்றானுக்கெனக்கவிபொன் றுரைத்தனுப்பவன் பாற்றீர்க்கை
இங்கனவில்பேருளாற்செய்தொருவீடளித்தபிராணிசைத்தசீர்த்தி
தங்குசேவையர்பெருமான் மரபினோரெஞ்ஞான் றுந்தழைப்பதம்மா. (௭௭)

கோட்டமிளங்காழீற்றுக்காடாமூர்சுழிசைபல்குன்றுவெண்குன்

நீட்டுமெயில்கிதுகாரைபீக்காடுகாலியூர்படுஜீர் னார்

நாட்டுபுழல்சந்திரிகைசெங்காடுகுணபத்திரநயக்குஞ்செம்பூர்

வாட்டமில்பைபூர்களத்தனாவேலூர்வேங்கடம்புலியூர்மணலூர் தாமல். (௭௮)

எனப்படுமிக்கோட்டத்திப்புழற்கோட்டந்தனைக்கைக்கொண்டின் னல்
சய்வார், அனைத்துயிர்க்குமவரோணன் வானனெனவுலகெல்லாமறையுநீ
ரார், உனத்கரியபெரும்பொருளெலாங்கவர்ந்தார்பசைப்புலம்வென்றோங்கி
வாழ்வார், புனக்குறவர்மடமானைக்கவர்ந்தானைப்பொருவாராய்ப்புணாசெய்
கிற்பார். (௭௯)

பவளத்துண்வெள்ளெருக்கந்தூணிஊடுவெண்கலசபாடமோங்குந்
தவளநெடுமதிலரண்கொண்டொருகொடுங்கோலோச்சிவிவார்தம்மாலெந்தா
கவளங்கொள்கொலைக்களிற்றினுரியான் தன்வழிபாட்டிற்காலமின்றி [ய்
அவமதில்யாங்கழிக்கின்றேமெனவமைச்சுருணர்ந்தாரற்றவரசன்கூறும். (௮௦)

இன்றடித்தமணியோசையீசனத்தேர்ந்தனமென்னவெடுத்தூரைப்ப
நன்றனைக்காணுமாநசைகொண்டாமெனத்தானைநடந்துசெல்லக்
குன்றணையகுஞ்சரமூர்ந்திந்திரனையெனவேகக்கொடியோர்தாஞ்செய்
குன்றின்வயினத்திரையெனய்தினனாலெனச்சினந்தார்கோணுகன்றார். (௮௧)

இத்திரையன்றிருத்தாநைநமைப்பொருதிங்குடற்றவிவண்கரந்தேயின் று
கத்திரைவாரிதிபோல்வருந்தானையுடையானைக்கண்மொழ்கல்
எத்துணையுங்கொடியதாம்பொருவதேசிறப்பென்னவெண்ணியன்றோர்
வைத்திருந்தடையானும்வயிரவனாரருளானுமலைவான்வந்தார். (௮௨)

துரசர்பிரான்றான் கண்டுசாந்தமொழிபலபகர்ந்தமுகுகோளது
பொருவதேகடமையெனவில்வளைத்துப்பகழிதனைப்புயல்போலவே
இருபடையுப்பொருதுழியான்டரையர்பிரான்படைத்தலைவரேவாநிற்குஞ்
சுரமதனுகொலைவாளாற்றிப்படையாலவன்பொருதல்சாற்றற்பாற்றோ. ()

வேறு.

இழந்தார் தலையிழந்தாரிருக்ககாலொடுகுடர்கள்
இழந்தார்பலர்மலையின்னபுயந்தானிகல்புரிவார் •
அழிந்தாரினியாஞ்செய்குவகென்னேயெனவரற்றிக்
கழிந்தாரொருவேந்தன்படைகண்டான்முடிவெனவே. (அக)

வாணன்படைவாணஞ்சுழிவாராய்மனமழியச்
சேணின் கண்கரந்தேநெடும்போர்செய்தனர் தீயோர்
காணும்பரிசிலராய்த் திரையன் கார்முக்ககணையால்
நாணும்படிசுழல்காலின்முன்பஞ்சாயினர்நடுங்கி. (அஉ)

வெந்நிட்டனராலன்னவர்வியன்மாமலையரணிற்
சென்றிட்டமுறத்தாமவயிரவன்சேவடிமலரை
உன்னிக்குறையொன்றுங்குறையாகேதாவோர்நூதந்
தன்னைத்தரவந்தாரறைகூவித்தகைதரவே. (அங)

இன்னோர்வரவினேவேந்தனுக்கெடுத்தொற்றர்களியம்பச்
சொன்னார்புயவேந்தன்பொருகற்காற்றவிலாது
சென்றோர்வரமாதென்னைகொலென்றேதினாகடல்குழ்
வன்றாணிதனிலென்றிறும்புகெய்தியவந்தான். (அச)

படைமன்னவனொருநாற்படையொற்பற்றலந்தம்முன்
விடைபென்னநடந்தேகினன்வேல்வேந்தனைநாடி
இடியன்னமுழக்கோடொருபூதம்மெதிர்வந்தே
அடைவிற்குகைநிகர்வாயினையங்காந்தடைந்ததுவே. (அரு)

அரசன்படையொருவந்தமழற்குட்பெரும்பூதம்
விரவும்புகொண்டோனனமேவெட்டுண்ணியசெயல்போல்
ஒருகையின் முகத்துண்டதுவெகுண்டேயுலகுடைய
சூரிசில்வியன்படையாழுடையார்கோனகர்ப்பொருவும். (அசு)

தண்டான்படையேந்தன்கணவிற்கண்டதொர்காட்சி
தண்டாவலியிகுதானையிற்கண்டேநனியஞ்சி
அண்டாலொருகல்லானையுமயிலக்கரும்பிடவும்
உண்டாயதொர்செயன்மானுமிதென்றேயுளங்குழைந்தான். (அஃ)

தென்னன் முகில்கிழையிட்டதொர்செயலென்னவெனைத்தான்
இன்றிக்கொடியோர்வெஞ்சிழையிடுவாரெனநினைந்தே
மன்னன்கரியினையூற்றந்தொருவன்பாசுறையெய்தச்
சென்னிக்கிளமதிசூழ்தன்செயனன்குணாசெய்வாரம். (அஅ)

வேறு,

முல்லைக்காட்டின் வழியாக முடிவேந்தர்பிரானனை நிதிடவும்
முல்லைக்கொடியிற்கரந்திருக்குமுதல்வன்பகைவன்புல்க்கஞ்சி
ஒல்லைமீளும்புக்குவனுக்காசானபொருங்கெளிவந்
தல்லலறுப்பான் போற்றொண்டைமாணைத்தானும்வலிந்தான். (அ.௯)

உள்ளங்கொண்டேயனாய்பிரானாரந்தவருமவ்யம்பநனைக்
கள்ளம்பயிலாமுல்லைநெடுங்காட்டிற்றைசயக்கடசுளிறு
வெள்ளம்பயிலுஞ்சடைமுடியார்விரகாற்றைகந்ததன்மையினுன்
ள்ளினிடைனுங்கால்பெயராரிறுந்தததனையிழையுணர்ந்தான். (௯0)

அந்தோசிறியோர்கிழைவையினுகப்படாமேயுயிர்பிழைத்து
வந்தேன்வந்துங்கொடுந்துயரமதனுக்கிரட்டிவாய்த்திடவே
நொந்தேனென்றேயகங்குழைந்துநாவினோடைக்களிறின்மிகை
வந்தான்ருமாமங்கிருந்துமவ்வற்கொடியைவானோச்சு. (௯௧)

அரசனோச்சமந்தர்தம்மலரோன்றியாவரும்பரம
தரியமுடியிற்றுலங்குபருட்டோன்றன்முடிமேற்பட்டவுடன்
குருதிசொரியக்கண்டென்னேகுறித்திங்கேழுமுயிற்றினென்
றுருகியவன்றன்சோதிப்பவுவந்துகண்டானிதாருவன். (௯௨)

வேறு,

அயர்ந்துவீழ்ந்தெழுந்தபுரண்டாராதகாதலுடன்
வியர்தென்னேநினைந்தென்னேபுரிந்தனமாலெனவியர்த்துப்
பயந்திருகண்ணீர்சொரியப்பரம்பரனைத்தான்மழீஇ
மயர்ந்துமப்பாவென்னம்மரினுற்புலம்பினால். (௯௩)

வள்ளாஸிக்கொடியேன்றன்வாளினுன்வெட்டுண்டாய்
ள்ளாதருனத்திருமேனியம்பெருமாஅன்
உள்ளாயிலையிருப்பாயுடையாழர்
கொள்ளாக்கொடியேன்கொடும்பாவினானேனே. (௯௪)

மறையோடயனாலம்மாளான்மனமதனாற்
குறையாதவாக்காற்கூறுமளவையினால்
அறியாதநீர்மையாயந்தோயானேயன்றிச்
சிறியேன்வழியுமேதிநகற்சேர்ந்ததுவே. (௯௫)

வேதனென்பானெத்தனையோவேதனையாற்றினுழந்தம்
போதமிழந்தம்புணர்வரியபொன்முடியை
ஆதனெனிப்பரிசாற்காணவரும்பாவம்
ஏதுபுரிந்தேனெனியேனுணரேனே. (௯௬)

முதாதையரெல்லாஞ்ஞவாழ்கலேகின்
பாதாரவிந்தம்பீழிச்சிப்பசுத்துவரீச்
தோதாசில்லீடெய்தியோங்கினரின்றிச்சிறியேன்
நீதாக்கொடியநெடுநரங்கொழிந்தேனே.

(கௌ)

வாட்போக்கமன்னன்வழிப்பட்டுநின்மறைமான்
வாட்போக்கிசன்னிலவயங்கினையன்னுமுன்மன்
முட்கேயன்பெய்தித்தணியாமற்சாணந்தோளா
னாட்போக்கிவாளாநலந்தேனுடையானே.

(கௌ)

கண்சுமந்தநெற்றிக்கரும்பேசணிக்கூடன்
மண்சுமந்தன்தேவையுமாதன்பிரம்படியாழ
புண்சுமந்தும்பாணன்பொருட்டால்விதகுசடைக்
கண்சுமந்துநின்றதுமிக்காரியம்போலாகாவே.

(கக)

ரோல்லடியானென்றுக்கொடர்வரியாடன்றொருவன்
கல்லடியும்பார்த்துநின்றனாகயினுனெஞ்சுமொரு
வில்லடியும்பட்டையில்கேலேந்துமாபாவி
புல்லியவானோச்சும்பொறுத்தாமொழிண்ணியனே.

(கௌ)

இன்னவபசாரமியற்றியுமெந்தாமெனாயிர்
கண்ணவிடாதந்தோதவிக்கின்றேன்றாசுநீ
மன்னுசுதன்பரவும்வன்னாவிமாபாவி
என்னவிழைத்தாலிந்தம்பையெலாம்போயின்தே.

(கௌ)

காக்கைதனக்குக்கரைத்தேயென்பொல்லாத
ஆக்கைதனையினாயாக்காரோசெக்கிலிட்டுப்
போக்கிலாரோவுலையிற்போட்டுமுடிக்காரோநான்
மீக்கொடியனாமுதையான்வேதென்புரிவதுவே.

(கௌ).

ஐயவரசனெனக்கொண்டவனியுளார்
செய்யாதினையாச்சிறியேனேத்தீவினையேன்
வெய்யவார்கொண்டிவிழ்த்துவதேநன்றெனத்தேர்ந்
துய்யுநெறியென்றுடைவாளுருவினனே.

(கௌ)

தாயரெனநாடித்தானுருவியெயொள்வான்
மாயமிடற்றிலவன்வைத்தரியவேதொடங்க
மாயனறியாமணிமிடற்றுமாதேவன்
தாயவறவிடைமேற்றேன்றியேகட்டுகாக்கும்.

(கௌ)

மைந்தீகெனென்றுமாசுடையெமல்லேமால்
தந்தனைநீவெட்டெனினுந்தாரணியினெஞ்ஞாந்

முந்துமாமாமணியென்றேமொழிந்த
வந்தனனூலெல்லாமுடையான்மலைவில்லான். (௧௦௫)

வந்தவன் தன்னைகப்பிடித்துமால்விடையைவிட்டிழி
அந்தரிமாதங்கியமலைவலத்தேயமர
நந்திமுதலோரிடப்பானண்ணவமரரெலாங்
கந்தமலர்மாரிகாரென்னத்தூர்த்தனரால். (௧௦௬)

கண்டானவ்வேந்தன்கடவுளையுள்ளங்கூர்ந்து
விண்டான்றுதிகள்விளம்புவானெம்பெருமானுன்
மண்டான்முதலாவரம்பிலாமாபூதங்
கொண்டாயுடலாக்குலம்பரமேட்டம். (௧௦௭)

பாவகநீங்குமாபரமேபசுபோதத்
சோவெறிந்தமுக்கட்சுடரேயெனையின்று
மேவுதயார்தெறுத்தமேலோனேநின்றனிநு
பூவடியேயென்றும்புகலென்றடைந்தேனே. (௧௦௮)

கூறாதகன்வருளாளாவம்பிகையோர்
கூறமதியின்சூழவிழுடிபுணையும்
நீருடுமேனிநிருத்தாகொடியிடையோர்
கூறும்நல்வெள்ளிக்குவட்டையுடையானே. (௧௦௯)

கல்லைக்கனிவித்தகட்டழகாவிக்கொடியேன்
சொல்லைத்துதியென்னக்கொண்டசுடரோனே
தில்லைப்பதியாய்செழுமுல்லைவாயிலமர்
அல்லைப்பொருவுமிடற்றையாவருளாயே. (௧௧௦)

என்றுபுலம்பியிடருறுவான் தன்முன்னர்
கன்றின்விளவெறிந்தான்காணுப்பெருந்தகையு
மன்றவுணராய்மாசிலாமணிநாமென்றே
என்றவுரைத்திட்டுமெவலப்பாலேய்ந்துடைக்கும். (௧௧௧)

இக்குஞ்சரமூர்ந்தெழினந்தியைத்துணையா
மிக்குச்சென்றுன்றன்விரவலரைவென்றமது
பக்கலன்புற்றுப்பணிசெய்வாயென்றுபணித்
தக்கணமேயெம்மானருளுருவந்தான் கரந்தான். (௧௧௨)

தோண்டைமான்வெய்யகடத்தும்பிவிவர்த்தக்கணமே
தண்டலிலாக்கொடியதகைவிலாருரெய்தி
மண்டியேநொச்சிதனைவளைத்தான்மாதவத்தின்
ஒண்டனிந்தியுங்கரிக்கநேந்ததுவே. (௧௧௩)

தொண்டைமான் வழிபடுபடலம்.

கஅ௩

வயிரவன் தன்வன் பூதமாய்நீட்டவக்கணமே
எயிலணையுமன்னிடைச்சோணன் வாணனோடும்
வயிரங்கொண்டெய்தவல்விசைத்தாலழித்துக் .
கயிலையரன் தண்ணிருளாற்கவலகன் றுநின் தனனே.

(ககச)

அந்தமிலாமாதவத்தரசர்பெருமானுந்
சிறைதயுவந்துசெயலற்றெமையடர்க்கு
முந்தைவினையொழிக்கமுன்னின்றனென்றுபுகழ்ந்
தந்திவணக்கெம்மருளாளற்போற்றுமான்.

(ககந)

மயங்கிவசைக்கொச்சகக் கடுப்பா,

மணிகொண்டபிறையாமாசுணத்திற்றுயில்குருந்
திணிகொண்டவரைநெய்ந்தோட்செங்கண்மரகதமுகிலும்
அணிகொண்டகமலமலரமர்ந்தொருமுச்சகம்படைக்குங்
கணிகொண்டநான் முகங்கள் கவினுமொருபெருந்தகையும்
விசும்பளந்தமணிமுடியும்வியன்மலர்ச்செஞ்சீறடியுங்
கசிந்தன் பினிலமாறிச்சலையனமுங்கேழுலாமாய்
முனநாடியுணர்வரியமுதல்வமுல்லைவனமேவி
நினைநாடுமடியவர்க்குநிறையருளும்புரிந்தோய்கேள்.

இவை எட்டிந் தாவு.

களபமதன் றுரித்துடுத்தகடவுண்வழிபடுமோர்
களபமதற்கருள்புரியுங்காதன்மையுரைப்பதுவே.
பெண்மயனீத்தாற்குதவும்பெற்றியனீநினையடைந்த
பெண்மயனீவாற்குதவும்பேருகவியளப்பதுவே.
மணிகண்டனெனமறைகள்வழுத்தொருநீமறையவற்கா
மணிகண்டுநல்கென்ன மழைபொருவவழங்கினைபே.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

மலரவன்வழிபடமருவியநினையிவண்
அலகிடலரியதொரளியுருவினை
உருவமொடருவமுருவருவமுமென
வருமொருபரிசினைமலிநிலையினை
கலைமறைபரவியகவினொடுநிலவிய
மலைமுகளாடும்வரமருணெறியினை.

இவை மூன்றும் அராகம்.

திருமுல்லைவாயிற்புராணம்

ஆரணமாய்வினேந்தோய்நீ-ஆகமமாயிபைந்தோய்நீ
காரணமாய்நின்றோய்நீ-சுற்பனையுங்கடந்தோய்நீ

இவை நான்சொல்லும் முச்சிறோ ரடியம்போதரங்கம்.

காணுநீகன லுநீ-கதிருநீமதியுநீ
வாணுநீநிலனுநீ-வஞ்சமுநீ,தஞ்சமுநீ

இவை எட்டும் இருசிறடி போரடியம்போதரங்கம்.

(எனவாங்கு) தனிசொல்.

நேரிசை யாசிரியச் சுரிதகம்.

கருங்கடற்றுயில்கூர்கண்ணன்வாழலக
மரும்பதிதானெனாவாட்சிகொண்டனையால்
குமரன்வழிபடக்குழைந்துவந்தனைநீ
யமரர்சேனாபதியாக்கினிந்தனையால்
பொன்மனைவிழைந்தவன்பொன்றிடாவண்ண
மன்பொடுமவனுக்கருள்கரந்தனையால்
உடுக்களுக்கவர்தமுளத்துயர்தீர்தர
வடுக்கனூமையருள்வழங்கவார்த்தனையால்
கண்ணிழந்திட்டகதிரவனெவர்க்கு
மெண்ணியதலைமையையெய்துவித்தனையால்
ஆராவணைதறந்தவனருளியருசலவர்
விராவுபேரின்புறவினைத்துநின்றனையால்
கொடியமாமுனிவன்சூறுகின்னடைவான்
நெடியதோரின்னன்க்கினின்றனையால்
நாற்கோட்டிம்பனாடிநிற்பரசிட
மேற்கோட்டமில்லகமவிழைந்துநல்கினையால்
சகியுளங்கவன்றுசார்தரவவட்கே
ந்சையுறக்காதலன்லம்புணர்த்தனையால்
விண்ணுடையமரர்வேந்துவந்தனைதர
நண்ணினின்றின்பநலம்புணர்த்தனையால்
காதலியைக்கொல்கயவனுக்கிரங்கி
மாதயாவோடருள்வழங்கினின்றனையால்
பத்திபழுத்தபனவனுக்கன்று
வித்தகனீடுபேறளித்தனையால்
குலனொழுக்கிகந்தகொடியவன்றனக்கு

தொண்டைமரின் வழிபடுபடலம்.

கௌ

நலமந்தமில்கு கநல்கிந் தணையால்

வேடுவனாகிவியனுக்கன்று

நீடுபாசுபதநினைந்தருனின்

பீடுகெழுபரிசுபேசவுமரிதே.

(ககக)

என்றுதுதித்திட்டெர்பெருமானல்லருளா

லின்றுகொடியோரினலகன்றேன்ம்போலார்

நன்றுதவம்புரிந்தார்நூலக்தெனவவனும்

பொன்றுன்னுமாடப்புழற்பதியிற்புக்கடைந்தான்.

(கக௭)

வேறு,

அரசன்புக்கனனெச்சிவாயிலிற்சென்றேயதிகயமெனைத்துந்தன்

இருசனாற்கண்டுவியந்தனனசனிடத்திலுங்கும்தொருங்கொண்டு

பரவுசீர்முல்லைவாயிலையனுதினன்பாணிவடைதாணும்

கரவதின்றியேதுணைசெயுங்காட்சியைக்கூட்டிதின்னுநாளால்.

(கக௮)

பின்னும்வேந்தனும்விதிப்படிமங்கலவரவிப்பேர்நீரடி

மின்னும்வாரசடைப்பிரான்றனைமெனவல்லம்விபன்கொடிமறைக்கப்பட்ட

முன்னநீர்கரவிருந்தவம்பிகைசனையிதைச்சியேநிற்கும்போ

தன்னவேலையின்வெளிஇச்சென்றதானையுமாங்கடைந்ததுமன்னே.

(கக௯)

அனையரோடவனந்தாமாமாலதிவனச்சனையகலாது

கனிவினாமதிதைவன்நன்ணிபுரிசுடன்மைபெரிக்கொண்டு

பனிமதிச்சிலைமாமார்கச்சியிற்படர்வதாச்சிலிரைக்க

குனிசிலைக்கரசனுப்பினனெற்றரைக்கொணர்கெனப்பொன்னன்றே.

(க௨௦)

கொண்டுவந்தனர்தென்பெண்ணையெக்தனுங்குயினனெடுக்கச்சன்

கண்டுவந்துகாணிறைஞ்சினவன்நனைக்கருணையான்முக்கோங்கி

மண்டிகரத்தினியற்றுக்கென்றியற்றினன்மரயினன்பார்கண்மன்னே

புண்டரீகன்மால்காணொணப்பரம்பரன்புனிசுவாலயமம்மா.

(க௨௧)

அண்ணலாலயமம்பிணையாலயமமைத்தனனசன்பின்னர்

எண்ணருஞ்சிறப்புறுசுருப்பக்கிருகமியைச்சனனியைச்சந்தி

னன்குணும்வெள்ளெருக்கின்னுண்மந்தாரளத்தினுடனன்நிப

பண்ணுலாமகாமண்டபம்பட்டிமண்டபம்பலநிருமித்தான்.

(க௨௨)

நீருத்தமண்டபநிலவலங்காரமண்டபநிகழ்தருகீர்த்தித்
திருத்தருங்கலியாணமண்டபமுதலாயினசெறித்தன் றிக்
குருத்தகும்பரிவாரதேவருக்குக்குற்றாலயமெடுப்பித்தங்
கருத்தியோடமலன் தனானியின் வயினமைத்தனனிநிதம்மா, (௧௨௬)

மாவீதியொடாவணவீதிமாமறைவார்முன்னுயோர்
நீடுவீதிபின்புறக்குடிவீதியொடமைக்கனனிலவேருதன்
மாடுகானனைநதடையலர்சனாவென்றமன்னவெனக்கூறி
நாடியாங்கவனிபற்றியபரிசெலாருலக்கவங்கறிவிதரான, (௧௨௭)

இன்னவாறவன்மயன்மிகநாணுறவிபற்றிவோசனைமெய்தி
இன்னதேவருலங்கனைக்கட்டியேநிர்இயினனெனச்சொல்ல
மன்னன்ருணுந்சனவனமுதலனவருசதிடப்புரிநசுந்நிப்
பின்னுமங்கலவாவிமுனனுயின்புதுக்கினனபெரிதம்மா, (௧௨௮)

முல்லைமால்வனருசனைநசுரெனானிமொழிசுரஞ்சானாமாறநிச்
சொல்லிநருகவப்பரம்பரனறனைமாசிலாமணிபெனச்சொல்லி
நல்லிடைச்சொடியிடைபெனவனாதிருநாமங்கனாச்சென்று
மெல்லையிலைசாருசிறப்பெலாமெய்தினனிநைபவனமிகமனனே, (௧௨௯)

போதமுன்றினுப்புண்ணியனருட்டிருப்பொனனுருச்சனைத்திண்டு
நீதியார்முன்னுமறுவகைச்சைவரைநிலவிடக்குடியேறநி
மாதுபாகனொலயச்சப்புநமருங்குநிறகொணாதிட்ட
காதுவேல்வயிர்வனறனைக்காவலாயமைத்தனைகழுகனனே, (௧௩௦)

பின்னுந்சபவோரையிலாங்கவனொரிதுளமகிழ்கூர்ந்து
தனனையேபொருங்குடையிடேசுடதானபுரிச்சுடலேசன
கன்னியோமிகுதனசுணபதிசுணபுசவினமகோதசவஞ்செய்து
மன்னிவீதினனிபணியவனமனேமானமாபபுகழுறறன, (௧௩௧)

இன்னதன்மையைக்கேட்டபுலவனமுன்னவனெழினமுல்லைருகரெய்தி
மன்னராங்குசுலவர்நனிபூசனையாறநியமாடேதவன
சந்நிதிக்கெதிர்தனபெடராநெருகுநிக்குறிதாபிசுதுப்
பொன்னெடுநதிருக்கோயிலேவருத்துப்பினபுரிதவப்பபனுறறன, (௧௩௨)

வேந்தர்தம்பிரான்ருண்டைமானம்பிரான்விபனகழனனியேத்தி
மாந்தர்பாவரும்பரசிடச்சிறப்பொடுபூசனைவழாடுதனனும்
ஆந்தகும்பரிசமைத்தனனிங்குனமாறநியேயமலேசன்
சேந்தபங்கயச்சிறமுயெய்தினன்செப்பிமும்பாற்றேயோ, (௧௩௩)

வேறு.

தொண்டைமாஞ்சடகளிற்றொடு முல்லையாற்றொட்க்கும்
 நண்டர்வாணைவழிபட நீண்டுநாமறைந்தாம்
 விண்டிர்ச்சிவாலயதரிசனவிதிமன்பு
 கொண்டுரைத்துமாலென்றொருகுதுங்குதும்.

(௧௩௧)

தொண்டைமான் வழிப்பேடலழறிற்று.

சிவாலயதரிசன விதிப்படலம்

என்றொடுங்குங்கமயத்தனக்கிரண்டலாகழைக
 ளன்னவார்புனற்றடமடைத்தியாக்கைகையச்சுத்தி
 தன்னமின்றிமேசெய்திருங்கண்பணிதனைப்பூண்
 டன்புவாய்த்தவர்குழுவொடும்புகவாசுவாவான்.

(௧)

முத்தரம்பையின்கணியிலாங்கலிமொழிசூட்டார்
 சந்தமாறடைகாயலதெத்தருகனியுந்
 சிந்தையன்பொய்க்கொங்கென்றுசிவன்றிருத்தளியை
 வந்தனைத்திடலில்லையேற்றுரான்மகிழ்ந்தொழிக்க.

(௨)

ஔவைவனாகமமியாதினைத்தூலலங்கடையா
 யறையுத்தருகோடிமன்பொய்த்தாழ்த்து
 முறையினுட்புகுந்தானைமாழுகனையுட்குழைந்து
 மறைசொலும்விடைத்தேவர்த்தம்மருங்கனைத்திறைஞ்சி.

(௩)

அறவனைப்பணிவானருளென்றவன்றனை
 முறையின்வேண்டமற்றவன்விடைமொழிந்ததாக்கருதி
 குறைதெறக்கரமிரண்டையுந்தலைமிசைகூப்பி
 றியையுமன்பொய்கிருத்தனாச்சேவடிநினைந்து.

(௪)

கங்கைதங்கியசெஞ்சடைக்கடவுளையையான்
 மங்கைபங்கனையடைந்தவன்மன்னிவீற்றிருக்கு
 முங்கலம்பெறுசந்திமுற்சிவமறையோன்
 அங்கையிற்கொடுவந்தனவனைத்தையும்வழங்கி.

(௫)

அனையனாற்றுபசாரங்களனைத்தையுநோக்கிக்
கனிவினோடருட்பாக்களைக்கழறியேறின்று
புனையப்பொன்னூருவளித்திடும்பொற்புநீடியநீ
றினறெறச்சிவமறையவனல்கவேற்றிருகை. (௧)

சேயதாயடைந்ததிற்றினையேனுமண்வீழா
சேயவாவொடுமணிந்துசென்றெம்மையாளுடைய
நாயனார்சோமாக்கந்தநாநலச்சமுற்பணிந்து
பாயசீர்க்கல்லாலழகனைப்பரவுதல்செய்து. (௨)

நஞ்சாக்கன்னைக்குழைந்துநின்றொருகுறமகட்டுக்
குஞ்சரிக்கொருகணவனுங்குமரனைப்பரசி
நெஞ்சநின் துநீராளமாயுருகநீளாக
மஞ்சொலும்முறைமையின்வலம்வருவதுமுறையால். (௩)

கலனநீக்கியாங்கிருகந்தருமுறைகுவித்து
மலைநருங்கொடிமணாளனைமனச்சகத்திருத்தி
நலனுறச்சிந்தித்தாயினுநலக்கமற்றவன்ற
னிலகுதோத்திரமோதியேயாயினுமியைந்து. (௪)

தொண்டிலவன்றெண்டென்றெண்டென்றாகமஞ்சொன்ன
தொண்டின்னெம்மையாண்டவேழொன்பதார்தொகைசேர்
தொண்டர்தம்மைநாவலவனாரோதியதுரிசில்
பண்டையன்பரையிறைவனின்விழுமிதாப்பகர்த்து. (௫)

நின்றபான்மைசேர்நீற்றிஸையன்புதும்பெருமை
தன்முசீர்த்தியாளரைத்துதிபுரிந்துநின்றேனும்
அன்றினார்புரமட்டவன்கோயிலைவலம்வந்
தென்றுமன்பொடுபொலிவராலிகபரங்கருதி. (௬)

அடியேயுதித்துவைத்திடவெளிதோற்றிடாதாகு
மிடையுமும்முறைவலம்வரல்சாலவும்தியால்
கடைபடுங்குணுங்காவர்கைவீசியேசெல்லின்
அடலரக்கோயாவர்மார்புறப்பிணித்தடையின். (௭)

அஞ்சலித்தடைவாரெனினமரரேயாவர்
விஞ்சுமாகமம்விளம்பியமுறையிதுவாமால்
மஞ்சலாம்பொழில்சுழெழிற்சேய்ஞலூர்வருவார்
தஞ்சரண்பணிந்திருகரந்தட்டியேயெற்கு. (௮)

சிவாலயதரிசன விதிப்படலம்.

கஅக

தரிசனப்பலன் த்ருதியென் தஞ்சலிதான்செய்
தருவவேடரித்தடங்கணெம்முடையநாயகிதன்
மருமலர்ப்பதம்வாழ்த்தியேயருச்சனைபுரிந்திட்
டருளுநீற்றொடுசெய்யசாந்தன்பொடுமேற்றே.

(கச)

பையவேவலம்வந்தொருகொடிமரப்பாங்கி
னைதினய்தியட்டாங்கமைங்காற்புரிந்திட்டெம்
மையனாமேரர்சாசரமத்தூணையகோர
முய்யுமாறிவண்கணித்திடவேண்டுமா லுரவீர்.

(கடு)

சிவாலயதரிசன விதிப்படல முற்றிற்று.

வாழ்த்து.

வையமோங்குகமாமழைமல்கு
செய்யகோலொருவாதுசெழிக்கமெய்ச்
சைவமோங்கதனித்திருக்கண்மணி
யுய்யுந்நிறிளோடாங்கவுலகெலாம்.

நூற்பயன்.

இன்ன நூலையெழுதிப்படித்துணோர்
அன்னதன்பொருளாய்ந்துணாசெய்குவோர்
இன்னநிறந்திட்டிகபரமெய்திப்பின்
கன்னிபாகன்கீர்க்கான்மலரெய்தவே.

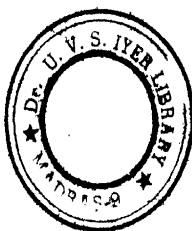
திருமுல்லைவாயிற் புராணம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீமெய்கண்டதேசிகன் திருவடி வாழ்க.
ஸ்ரீசிவஞான யோகிகள் சேவடி வாழ்க.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உந	நஉ	ந	கணங்குளெல்லாம்	... கணங்கள்
உச	நச	உ	புகச்செங்கோல்	... புகச்செங்கோல்
நஅ	உ	உ	வயங்கி	... வயங்கி
சஉ	நஎ	உ	தருமன்னாய்	... தருபெற்றகொடி
சந	சரு	ச	ரல்லாரோல்	... ரல்லாரார்
சஎ	கஅ	ச	யாமல்	... யன்றி
எச	நஅ	ந	மிரங்கிநீயாற்றிய	... மெளிதடைந்தாற்றிய
அஅ	ச	க	வணப்பெய்தும்	... வனப்பெய்தும்
அஅ	நச	உ	மாண்புடை	... மாண்புடை
அஅ	ச	ச	வசிட்டனை	... வசிட்டனை
அச	ச	ச	தயோதியர்	... தயோத்தியர்
கஉ	நச	உ	போரடுகென்றான்	... போரடுகென்றான்
கௌ	களரு	ந	பறையுமவன்	... பறவைக்கவன்
கசௌ	ச	ச	பூரணை	... பூரணி
கசச	ரு	க	கோத்திர	... கோத்திர

இந்நூலாசிரிய ரியற்றிய நூல்கள்.

1. வடதிரு முல்லைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
2. திருப்போரூர் ஆண்டவன் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
3. சென்னை விநாயகர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
4. கூவம் திரிபுர சுந்தரி பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
5. சுமுகாசல சதகம்.
6. வேதுகிச்சர் வண்ணம்.
7. சுந்தான சூரவர் நான்மணிமாலே.
8. பழநி மும்மணிக்கோவை.
9. கங்ககோட்ட மாலே.
10. விநாயகர் இரட்டை மணிமாலே.
11. திருச்சணிகைமாலே.
12. இராஜராஜேஸ்வரி மாலே.
13. வடிவுடையம்மை மாலே.
14. மாகிலா மணிமாலே.
15. சென்னைக் கந்தர்மாலே.
16. கங்கராணபூதி யாரா.
17. பிச்சாடன நவமணிமாலே யாரா முதலியன.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுமோர் கீழ்க்குறித் துள்ளவர்களிடத்தில் விலைக்குப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம் :—

1. இந்நூலாசிரியர்,
29. சாமிபிள்ளைவீதி, சூளை.
2. திரு. கிருஷ்ணசாமி முதலியார்,
கிருவள்ளூர்.
3. கா. நமச்சிவாய முதலியார்,
12. ஏகவல்லியம்மன் கோயில்வீதி, சென்னை.
4. ரிப்பன் அக்கக்கூடம்,
தம்புசெம்.டிவீதி, சென்னை.
5. தாய்சன் கம்பெனி,
பிராட்டே, சென்னை.
6. நாகேசுர தருக்கள்,
திருமுல்லையாயில்.
7. திரு-இராமசாமிசெட்டியார்,
கிவானர்ச செட்டியார் சவுளி, சும்பகோணம்.
8. திரு-சபாபதி பிள்ளை,
நாஷனல் ஐஸ்கூல், திரிசிரபுரம்,
மார்பில் சட்டடம் வீலை அணை. அ.
காலிகோ சட்டடம் வீலை அணை. க0.

